

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были отданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER

HN VASC Z

9088
9F(3)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

ΕΙΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τοπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝῦΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
1863

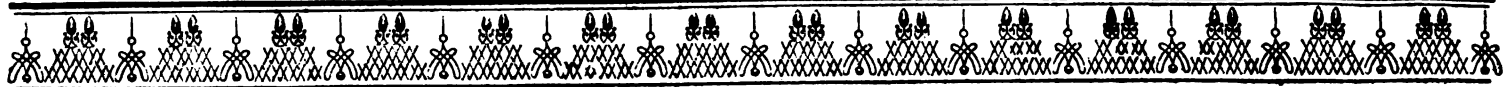
C 9088.9F

J

Trest fund

M H N

M A P T I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

Τῆ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας,
τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ
σκιρτήματα, ἐγκρατεία μαράνασα, ἀθλή-
σει τὸ δεύτερον, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες, τὰς μη-
χανουργίας, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐτοῦ, ὡς Εὐ-
δοκία Θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ
διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὐλαξί, σπόρον τὸν θεῖον εἰς-
δέδεξαι, ὡς γῆ πίων θεόπνευστε, καὶ ἐ-
κατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνησας
ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης
σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος,
καὶ ἀλλοιώσει τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαντος χά-
ριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσ-
φθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσα-
σα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος
πάθη· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανούς, μετὰ Μαρ-
τύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλή-
σεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων
τῶν πίστει σε, ἀνυμνοῦντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ
τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον·
χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θεΐαις φρυκτωρίαις, ἢ
λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς
τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγ-
καλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πᾶνα-
γνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὀρυττόμενον,
λόγγη ἢ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο
γίέ με; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ'
ῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐ-
σπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑσσα-
ρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνά, καὶ ποικίλα τοῦ
βίου, ἢ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ σταυρὸν
ἀραμένη ἐπ' ὤμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι
σοι Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα·
Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὁ ἀσώτῃς καθαί-
ρων· μή μου τὰ δάκρυα παρίδης, τῶν δεινῶν
ὀφλημάτων· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ τὴν πόρνην
ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ
ἀκούσω ἀγάω· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πο-
ρευοῦ εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετανοίαν οὐ κέκτησαι ψυχὴ ἀμειψανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῆ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρῶμενον, Χριστέ ἢ σέ Κυήσασα, ἀνεθόα· τί τὸ ξένον, ὃ ὀρῶ; μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Τῆς Εὐδοκίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀσῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτίσιν, Εὐδοκία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Ηγρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάργου σε, ἀθανάτου τραπέζης, ἀπολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένουσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία ἀξίως κεκληρώσαι. Θεοτοκίον.

Ελυσεν τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὃ ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, σαρκωθείς διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Τὴν καταλείψασα, τὴν πολυποικίλον ἐνδοξε, κόσμου φθαρτοῦ, ὄλβον Εὐδοκία, ἀναφαίρετον εἴληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι. Θεοτοκίον.

Οπρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἴθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ῥυομένη με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῆ αἴγλῃ τῆ θεικῆ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμόν, καὶ βίον

ἀνέλαβες, μετὰ σώματος αὔλον· χαρισματικῶν δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσρήσεως, νεκροῦς ἐξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κενόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ἥσυχνας, Εὐδοκία ἰσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογησώμαι, τῷ Κριτῇ ὃ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων μου· καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὃ Υἱὸς σου ἰλεῶς μοι γένηται· ἐπεὶ περ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέκτημαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι φίλτατον τέκνον, Υἱὲ ποθεινότατε· οἴμοι πῶς τοσοῦτον, ὄραν στέζω θέαμα! κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. Ἄλλ' ὦ ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, καὶ ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωρῶμενος, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονῆ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνησας, ὠραιότητα καταλληλον, πόνοις Εὐδοκία ἀπαστραπτουσα.

Γεραῖς εἰσηγήγεσι, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐίλατον, δι' ἐλέους Μάρτυς εἴληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Απημαύρωσας ἅπασαν, πλάνης προσβολὴν· Ἄφωτὸς ἀληθείας γὰρ, ὀδηγὸν ἔσχες Ἀρχάγγελον, θείας σοὶ ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου πράϊνον, ἀμαρτίας με τοῦ κλύδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

(*) Τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θεοτοκίον, ἐλλιπῆ ὄντα πρότερον καὶ χωλαίνοντα εἰς τὸν ρυθμὸν, ἀνεπληρώθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὄρθριζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκ-
πλυθεῖσα λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἡ-
λίου πλέον ἐξελαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖται, οὐ μάστιγες, οὐ
» ἔσμοί σε, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, Θεοῦ
χωρίσαι δεδύνηται. Θεοτοκίον.

Υλῶδους προσπαθείας μου ἄκανθαν, Θεοτό-
κε φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θείαν
γαστέρα σου.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παραύχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερρῶς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λι-
πάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀ-
νεδείχθης σεβάσιμῃ.

Αγάπης ἐραστῶν τῶν φαρτικῶν, σεμνὸν
προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδο-
κία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανέθου σαυτὴν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κηύσασα Χριστὸν, τὸν αἴτιον Δέ-
σποινα, τὸν ἄγριον κλύδωνα τῶν παθῶν
μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ τυχόντος ἡχου.

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ΄.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁ-
σιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὕδωρ Εὐδοκία,
Ἄλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐκ τραχήλου σοι φέρει.

Μαρτίῃ ἀμφὶ πρώτη ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ἦν ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς
Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊα-
νοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς
τῆ εὐπρεπεῖα τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν
συναθροίσασα. Ὑστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμα-
νοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λό-
γους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκό-
που Θεοδοῦτου, ἀποκαλύψει θείαις πειθεῖσαι· καὶ γὰρ ἔ-
δοξεν ἐκοσῆσα ἑαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς
ἐψάνους ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγκαίρειν αὐτῇ
τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῆ ὄψει δεινόν, βρύ-
χειν καὶ καταβοᾶν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην ἀφαιρεθεῖν.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτω-
χοῖς, ἀπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς
ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Ἀβρηλιανῷ, τῆς βασι-
λείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώην αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυ-
ματουργήσασα δὲ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκά-
τα ἐγήρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάται τὸν
Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἐξετάζεται παρὰ Διογένους
τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν,
ἀφίεται. Ὑπὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διο-
γένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δομνίνης,
καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

Αὕτη ἔφθονον εὐσεβῶν καὶ πλουσιῶν. Ἐκ βρέφους
δὲ τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λοιπῇ κα-
κουχίᾳ τοῦ σώματος ἑαυτὴν ἐκδέδωκε. Καλύβην γὰρ πη-
ξαμένην παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε,
δάκρυσιν διημεκτεῖν οὐ μόνον τὰς παρεῖας καταβρέχουσα,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ γὰρ ἐσθή-
μασιν ἐχρήτο. Περί δὲ ἀλεκτρούων ὠδὰς εἰς τὸν θείον
ναὸν εἰσιούσα μετὰ τοῦ πλήθους παντός, τῷ Δεσπότη τῶν
ἄλων προσέφερε τὴν ὑμνωδίαν. Τροφήν δὲ εἶχε φακκόν,
βρεχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτου ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμνε,
σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθνήτῳ χρωμένη. Ἀκριβῶς δὲ τῷ
περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὔτε τινος ἰθεάσατο πρόσωπον, οὔτε
τις τὸ ἑαυτῆς, ἀλλὰ μέχρι τῶν γουάτων κατακαλυπτομέ-
νη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστοχεῦσι διελέγετο. Ἐν τέ-
τοις διημερεύουσα καὶ διανυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἑαυτῆς
ἐραστὴν καὶ νυμφίον Χριστὸν, μετὰ τῶν θαρσύνων αὐ-
τῆς κατορθωμάτων, ἀναφέρεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θαλαμος ἡ θάλασσα νυμφικὸς γίνη,
Ἄντωνίαν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἀν-
τώνιος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἡ κάμιμος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσοῦ λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σίλβεσρος
καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκευεῖν
πλάνην,

Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τε-
λειοῦται.

Στίχ. Εἰς τοῦπίσω τράχηλον ἐξειλκυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-

» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός
» εὐλογητός εἶ.

Ὁς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ῥυσθεῖσα
τοῦ ψυχοφθόρου σαφῶς, εὐχῆ τῆς τεθνεῶ-
τας, ζωοῦσα Εὐδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγα-
ζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ναὸς τῆς ἀμαρτίας, προὔπαρξασα Μάρτυς,
σαυτὴν καθῆρας Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον,
ἐνάρετον δεικνύσα, Καλλιμάρτυς κραυγαζου-
σα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Α'σκητικαῖς ἰδρῶσι, πιανθεῖσα ἐλαία ὠφθης
κατάκαρπος· ἀθλήσεως δὲ ξίφει, καὶ λύ-
δρω Εὐδοκία, τρυγωμένη ἐκραύγαζες· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα κακία, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις
καταβριθόμενον, Ἀμνὸν τὴν ἀμαρτίαν, τὸν
αἶροντα τοῦ κόσμου, ἢ κυήσασα Δέσπαινα, ἐ-
πικρατίας αὐτῶν, Παρθένη τήρησάν με.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνοῦσι,
» **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυפוῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αῦλον πῦρ σοι ἐνδομυχοῦν, καὶ ἐν κόλποις,
θεῖος ἀνθραξ Πάινσεμνε ὑπάρχων, ἐφλεξε
Τυράντους, ἀλώθητον τηρῶν σε.

Ιδρωτῶν θείων ταῖς ἀμοιβαῖς Εὐδοκία, ἰαμά-
των εἴληφας πλημμύρας, νόσους θανατοῦσα,
καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένη ταῖς ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μου,
θεοτόκε ζώωσον· ζωὴν γὰρ, μόνη ἀπει-
ράνδρως, γσγέννηκας Παρθένη.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» **Κ**σοῦ σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν Ἀ-
» σωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ελύθης τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὐδοκία,
καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον εἴληφας, πρὸς
τὸν Θεὸν διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Σὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὁ-
σίαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀκροθίκον ἐλαμψας,
θαυματουργὸς Εὐδοκία δειχθεῖσα ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁς θεῖαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε,
ἐλπίδα μόνην κατέχω Μητρόθεε, τοῦ λυ-
τρωθῆναι κινδύνων καὶ παραπτώσεων.

Εἶ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς ἀνήθης, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου
τοῦ Συγκλητικοῦ.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ἐν βίῳ περίδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέ-
γιστος, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς
οὐρανίαις Δυναμέσι, συνὼν παμμακάριστε, τῷ
τῶν ὅλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὅ-
θεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφη-
μοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐε-
ργέτην δοξαζόντες.

Βασιλεῖ τῶν Δυναμῶν, στρατευθεὶς διὰ πί-
στεως, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄθεον, πα-
ρανομούντων ἠκύρωσας, Βασιλέως ἐνδοξε, καὶ
προεῖλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἐνθεον· ὅθεν
ἅπαντα, ἢ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πα-
νέορτόν σου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμίους ἐν ρεύμασιν, ἀπερρίψης Ἡσύχιε,
ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον,
ἐναποπνίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνεληλύθας, εἰς
αὐτοὺς τῆς ἕρανῆς, τῆς γεφάνης ληψόμενος· καὶ
παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῶν
Ἀγγέλων συμπολίτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χω-
ρήσασα, φιλανθρώπως ἀνθρωπον χρημα-
τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προ-
σλαβόμενος, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης
με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτεῖρησον
τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλά-
βης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύ-
ριε, ἡ Ἀμναὶς καὶ Μήτηρ σε ἐξεπλήττετο·
καὶ· Τί τὸ ὄραμα, ἐκραζε, Υἱὲ ποθεινότητε;
ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ
παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυματῶν ἀπολαύ-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι κατὰ τὴν σήμερον ἑτέραν Ἀκολου-
θίαν, ἡγαυὴν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου Κυρηναίου, τοῦ
ἀναφερομένου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἐξ ἐναντίας, τὸ Συναξα-
ριον τοῦ Ἁγίου Ἡσυχίου ἔκειτο ἀτάκτως εἰς τὴν δεκάτην τῆ
Μαΐου μηνός· διὸ μετετέθη κακεῖνο ἐνταῦθα, ὅπου ψάλλεται
καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία.

σας ; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σε Δέσποτα .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ .

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν .

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα .

Τὸν παμμέγιστον Ἡσυχιον αἰνέσω . Ἰωσήφ .
Ωδὴ ἀ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός .

» **Α**ῖσμαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγα-
» γες λαόν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας
» δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν .

Ταῖς θείαις λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος, λε-
λαμπρυσμένους Ἀθλητὰς, τὴς πίστει τελών-
τας τὴν σὴν ἀγίαν ἀθλήσιν, φωτὸς ἐνθέου πλή-
ρωσον .

Οῖος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δι' αὐτὸν
καρτερικῶς θάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε
πανόλβιε, καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες .

Νόμοις τοῦ Δεσπότη συμπεφραγμένους, τῶν
ἀνομήντων πονηρὰς ἀπώσω θωπείας, Ἡ-
σύχιε πανόλβιε, ἀθλῶν καρτερικώτατα .
Θεοτοκίον .

Παρθένος διέμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τοῦ
τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν
αἴτησαι Πανάμωμε, σωθῆναι τοὺς ὑμνούντάς σε .
Ωδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός .

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου .

Αῖνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφό-
ρε, τῶν διωκτῶν κατεπαλαισας, δυναστείαν
ὀλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα .

Μόνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγα-
πήσας, κάλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες·
καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάκαρ σέ-
φανον .

Μίαν ἐπιγνοὺς Θεότητα, τῆς πολυθείας ἀ-
πεβδελύξω τὸ ἄστατον, Ἀθλοφόρε, καὶ
μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνθης ἀξιόγαστε .
Θεοτοκίον .

Εἴστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τῆς ἀθανασίας
γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεκίησας, Παναγία, Χρι-
στὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν .
Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα .

Ακαταγώνιστος, Ἀθλητὴς γέγονας, τοῦ Παν-
τοκράτορος, μάκαρ Ἡσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ
τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὅθεν

θάνατούμενος, ποταμίῳ ἐν ὕδασι, τούτοις ἐνα-
πέπνιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφρο-
σύνῃ τὴν θείαν, μνήμην σε Μάρτυς ἑορταίζομεν .
Θεοτοκίον .

Ακατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει
Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον
ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀ-
περίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα πε-
ριθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἀγνή ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἡ Σταυροθεοτοκίον .

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χρι-
στὲ ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ
τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο·
τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος,
δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων
σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου
τὴν θείαν συγκατάβασιν .

Ωδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός .

» **Δ**ὶ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας,
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ
» ὑμνησις .

Γενναϊότητι πανόλβιε διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ
Τυράνῳ ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σε προ-
στάσσουντι, Ἡσύχιε ἔνδοξε .

Γερεῖον ὡσπερ ἄμωμον προσηνέχθης, τῷ ὑπὲρ
σοῦ τυθέντι, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, μέγιστε
Ἡσύχιε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα .

Στηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ Δεσπότης,
ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀθλῶν, Παναοίδιμε ὦφθη·
ὅθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἔπτηξας θάνατον .
Θεοτοκίον .

Τὸν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν,
ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποσταζόντα πᾶσιν,
ὦφθης παναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόχευτος .
Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός .

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε .

Ονοῦς σου τῷ φωτὶ, τῷ αὐτῷ λαμπόμενος,
διέλυσε τῆς ἀπάτης, τὴν πολυθεὸν πλά-
νην, Ἡσύχιε μακάριε .

Νοήσεσι φαιδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσει,
θεοῦμένους ἀθείας, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ,
τὸ ἄστατον διέφυγες .

Ἡσύχασας λιπῶν, πολυτάραχον ἀγνοίαν, καὶ
εἴληφας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων,
τὴν θείαν ἀγαλλίασιν .

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐράνιον τέτοκας, Πανάμωμε Θεὸν Λόγον· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν καὶ Κύριον.

Ῥοδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωναῖς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεύ τῶν δυνάμεων.

Υψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, ἀπερρίψης. ποταμίσις ἐν ρείθροις Ἠσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρτυς εὐράμενος.

Χειμάρρης σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο, δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ἠσύχιε, ποταμοῦ ἐν ρείθροις, ἐν ᾧ στίφος δαιμόνων ἀπέπνιξας.

Ισχύϊτε, καὶ δυνάμει παμμάκαρ τῆ Πνεύματος, μυριάδας, ἀοραίων ἐχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεῖς ταῖς νίκαις, τῶν Ἀγγέλων χοροῖς συνηρίθμισαι. Θεοτοκίον.

Οίκησας σου, τὴν ἀγίαν γαστέρα ὁ Κύριος, Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγωγία, ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μακαρίζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἠσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Στίχοι.

Ποταμὸν Ἠσύχιος ὑδάτων ἔδου,
Ὅπως ποταμὸν τοῦ πυρὸς διεκφυγή.

Δευτερίη προσέβη Ἠσύχιος ἐν πόλει ὄρμοις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῶ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγχάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. Προστάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανῶ, τοὺς ἐν στρατεία Χριστιανούς, λύσαντας τὰς ζώνας, ἰδιωτεύειν· καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεῖα μᾶλλον ἐλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλεία τιμὴν, εἰς ἣν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἅγιος Ἠσύχιος. Τοῦτο μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπεδυσθῆναι τὰ ἱμάτια, ἃ περιεβίβλητο, ὅντα πολυτελῆ, ἐνδυσθῆναι δὲ κολόςβειον ἐξ ἐρίου, (μᾶλλονεν χιτωνίσκον χωρὶς μανίκια, καμιζόλαν,) καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιαγεῖν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυθάνετο, ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεῖς ἀγωγὴν· μηδὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανούς ἐπὶ ταῖς πρέτερον μεγίσταις οὕτω τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτόν. Τοῦ δὲ, τὴν παρούσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰώνιαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεσῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέ-

σον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὀρόντου, ριφῆναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Ἄθλων πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμαίων,
Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν τῷ Ἡγεμόνι παραστάς, τύπτεται βουνεύροις· εἶτα κρεμάται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἀπλοῦται, καὶ παραδόξως τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀλώθητος τηρηθεῖς, ἥλκισ ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἠναγκαζέτο. Βληθεῖς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, παυσάμενου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ Ἰαννουαρίου. Ἐτοῦς δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοῖντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεγέννηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (*) Κώμην, ἔλεον τοῖς διοιμένοις παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ρούφος, παραινῶν αὐτὸν ὄσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληφθεῖς δαίμονι, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου, ἰάθη, ἀφῆκεν αὐτόν, δώροις τὴν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. Αὐθις δὲ κατασχόντες οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ, σεισμοῦ γενομένου, ὁ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ξόανα, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἅγιον. Μετὰ οὖν τὸν σεισμόν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἄρχων Κλειάρχης τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν, καὶ περὶ τὴν Ὀρησκίαν τῶν εἰδώλων ἐπτοσημένος, κατεργῆσαι τὰ σκέλη τοῦ Ἁγίου προσέταξεν. Ἄ παραντίκα τῆ δυνάμει Χριστοῦ ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. Δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συτριβὴν, ἐν ᾧ περιήρει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. Ὁ τράχηλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὁμοίαν ἐντρίβει Τριβιμίῳ.

Οὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν Κυρηναιῶν (**), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες, ἐτύφθησαν βουνεύροις ξηροῖς. Εἶτα κρεμασθέντες, ἐξέσθησαν ἄχρι καὶ τῶν σπλάγγνων αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην ἀμετάθετον εἶχον, μαχαίρα τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωάδιε, θνήσκειν ἐκ ξίφους,
Μὴ μέλλε· καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει στέφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

(*) Ἄλλ. Αἰολίδα.

(**) Ἄλλ. Κυβερναιῶν.

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρης,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἰμοφόρουσαν, ἥτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου. Πιστεύουσα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἔχουσα δὲ υἱόν, ὀνόματι Σερμιλιανόν, συνεσχέθη ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκοπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέφυγεν. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκείνον ἐνειδισάσης περὶ τῆς μητρὸς, ἐκεῖνος φησὶ· Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ ἡ Ἁγία· Ναι, φησὶν, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. Ὁ δὲ βέβηλος, γυμνώσας αὐτὴν ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἐν τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ μὲν προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην· ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονός, ἔριψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ἔριψαι τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πάνυ,

Πεπείσμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» Ἀκαμίθη φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Νεανικῶς τῷ ἐχθρῷ, περιπλακείς τὴν τούτε, ἰσχὺν παμμακάρε ἔταπείνωσας, κραυγάζων Ἡσύχιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Απὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρτυς, ἡ σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ ἡ βεβαία πίστις, Ἡσύχιε θεόφρον.

Ισχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονήσας Μάρτυς, τῶν σῶν ἀγῶνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπίδοξον θάνατον, ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, Ἡσύχιε ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ πάντας, ζῶν τεκοῦσα ἀνεζώωσας· διό σοι κραυγάζομεν Θεοκυῆτορ Κόρη, αἰεὶ δεδοξασμένη.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις,
» εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ· ὕμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εναπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας, Χριστόν ἔχων συλλήπτορα Ἐνδοξε, καὶ κατὰ κράτος νικήσας, ἐδέξω σέφος ἀφθαρσίας, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ρεύματα Σοφῆ τῆς ἀθείας, ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, ἐμβληθεὶς ἐν ποταμῷ, ἐν τῷ ἐδέξω τὸ τέλος, ὕμνων τὸν Χριστόν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁς βασιλεύσας εὐκλεῶς κατὰ τῆς πλάνης, βασιλείης κατέλιπες ἔνδοξε διατριβὰς τε, καὶ μέγα ἀξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός προσεκολλήθης.

Θεοτοκίον.

Γερώτατός σε καλεῖ Προφήτης, πύλην ἀδιόδευτον Ἀχραντε, ὁ Κτίστης δι' ἧς διήλθεν, ὡς μόνος ἐπίσταται, πάλιν κεκλεισμένην, λιπῶν ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὡραῖος τῷ εἶδει τῆς ψυχῆς Ἡσύχιε, ἐγνωρίσθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γὰρ ἀξίωμα καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκηρον, καὶ μόνῳ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, δήμοις Μαρτύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ξόανα σοφῆ Ἡσύχιε, ἀπωλείας καὶ ἠγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοτάτως, ζῶν ὅπως κερδήσῃς τὴν μέλλουσαν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν· ὅθεν σε πιστεῖ μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν Ἡσύχιε, θεομάκαρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα καρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶς εὐφημούντων σου, τῆς πόνους τὰ γενναῖα παλαίσματα, καὶ τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὁ τῶν ὄλων μόνος Κύριος, καὶ κατελάμπρυνε τὰς πάντων καρδίας, θεῖκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου,
Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στέρρως, ἀνταγωνι-
σάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ
πέιραν ἅπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει ὑ-
πομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον στέρρῳν, Βασιλίσκον
ἄσμασι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυ-
ρὶ γὰρ ἐφλεξαν, ἀθείας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι
καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρ-
σεύμασιν, ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν
πλάην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνε-
τρίψατε, ὠραιότατοι ποσὶν ὑμῶν, γεν-
ναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἔμ-
ψυχα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὐτροπε ἐν-
δοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην,
πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεισι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἢ τὸν
ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοϊαν, καὶ
θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἢ Παρθένο
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τοῦ Τριωδίου, εἶτα τῶν Ἀγίων ὃ πα-
ρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων, μέλπω πόνους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πελαγος, ἀβρό-
χοις ἵχνεσιν, ὃ παλαιὸς πεζεύσας Ἰ-
σραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμα-
λὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῆς θείας, φωτοχυσίας λάμπεσι καταστρα-
πτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς,
λαμπρυνόμενοι Ἅγιοι, Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι, ταύ-
την ἡμῖν ἐξευμενίσασθε.

Ρημάτων, ἐνηχηθέντες Μάρτυρες, πνευματι-
κῶς θεϊκῶν, καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἑαυτοῖς κατέ-
χοντες, ἐχθροῦ τὴν πλάην ἐτροπώσασθε.

Ισάριθμοι, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχ-
θέντες τρανῶς, ἴσα φρονοῦντες πίστει εἰς
αὐτήν, ἴσον εὐρατε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλεό-
νικε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος, ὃ ἐκ γαστρός σου Δέσποινα, ὑπὲρ
ουίους τῶν βροτῶν, ὃ πρὸ αἰῶνων Λόγος
προελθὼν, σκυθρωπὸν ἐξηφάνισε, τὸ τοῦ θανά-
του ἄχραντε, ζωνὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκώς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀ-
ψευδῶς Εὐτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας,
κατὰ δυσμενῶν Μάρτυς ἐνδοξε.

Αθάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφα-
νῶς εἴληφας, Μάρτυς σοφὲ Κλεόνικε, τῷ
σταυρῷ γενναίως ἠλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ Σταυρῷ, βασιλικῶς Ἑλλη-
νικὴν ἔτρεψας, πολυθεῖαν ἐνδοξε, Μάρτυς
Βασιλίσκε αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σε γαληνὸν, καὶ ἀδιάσπαστον Πι-
στοὶ ἄγκυραν, Θεογεννητορ ἔχοντες, πλά-
νης τῶν δεινῶν λυτρωθείμεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, ἢ τριάς τῶν Μαρτύρων,
ἐνώπιον πολλοῦ, ὠμολόγησε δήμη, καὶ δη-
μοῖς συνηρίθμηται, Ἄσωμάτων ἀθλήσασα. Τού-
της σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πίσει, ἑορταζόντες,
τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμοχαρμόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ελπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔ-
τεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀ-
παύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δὲ-

ναι ἄφεςον, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πάσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ωσαύματος καινῆ! ὦ φρικτῆ μυστηρίῃ! ἐβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Μήτηρ, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ συμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔσται ἐν τῇ τάξει αὐτῆς εἰκότως κραυγαζού-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ηδρασμένοι ἐν τῇ πέτρα τῆς ἀληθείας, ταῖς προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὠφθητε βασάνων, Μάρτυρες πολυάθλοι, τῆς πλάνης ὀχύρωμα, ἅπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

Τετακότῃς ὄλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην, δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοῖς ἀλγύντες, ὠφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὐτροπε, σὺν τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σκάμματι.

Ωραιοτάταις ἀκτίσι διηυγασμένοι, ὡς τὸν Χριστὸν προσβλέποντες, ἐνθεν Ἀθλοφόροι θάπτον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν, τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ῥύμην ἔστησας τοῦ θανάτου, ῥεῖθρον ζωῆς κηύσασα, Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ἀμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασβέσαι μου, Μήτηρ τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Στερρότητι νοός, φληναφίαν ἐθραύσατε, ὡ-
μότητος αἰκίζόντων, καταπτύσαντες θρά-
σους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

Υπὲρ τὰ γεγρα, οὐρανίων φροντίσαντες, εὐγένειαν ἐπάνθουσαν, καὶ στρατείαν καὶ πλοῦτον, καὶ δόξαν κατελείψατε.

Μανίαν ἀπηγῆ, τυραννούντων οὐ πτήξαντες, πυρὸς τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με, προήλθε διπλοῦς τῇ φύσει, ἐν μιᾷ ὑποστάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου

» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Ρῶσθεισα, ξυνωρὶς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῷ Σταυρῷ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, ἀκηρατῶ, σὺν Εὐτροπίῳ ὁ Δεῖος Κλεόνικος.

Οδεύσας, Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον, ἠλίος πειρόμενος ἅμα, Βασιλίσκος πόδας συνέθλασε, τῶν δαιμόνων, ταῖς κεφαλαῖς πατήσας ὁ ἔνδοξος.

Ναόν σθ, τὴν καρδίαν λαξεύσας, ἀνέτρεψας, ἄγαλμα πλάνης συμφλέξας, καὶ τὸ στέφος ξίφει Μάρτυς ἐδέξω, ἐκμηθεῖς σου, κεφαλὴν Βασιλίσκε αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, καὶ καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομητορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ γαστρὶ σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Ἐὶ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ὁ χρυστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους
Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
Σταυρῷ κρεμασθεῖς, ὡς ὁ Χριστὸς με παλαι.

Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς ἔχων,
Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσεπήχθη.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανῶ, συστρατιῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρίστανται σὺν Ἀσκληπιόδοτῃ τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τύπτονται σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος κατὰ τοῦ στόματος λαμβάνει πληγὰς, ὅτι τὸν Ἡγεμόνα ἐξύβρισεν. Ἐνθα οἱ μὲν τύπτοντες ἐξελύθησαν διὰ τὸ σύντονον τῆς βαδάνου· εἰ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγόνασιν ὑγιεῖς. Ἐπὶ οὖν τῇ παραδοξοποιίᾳ ταύτῃ πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. Μεταβαλλόμενοι οὖν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ κολακείαις ἐπιχειροῦντος τὸν Ἅγιον Κλεόνικον μεταθέσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ καὶ διδόντος, οὐδὲν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθεῖς, ἀλλὰ καὶ παροξυνθεῖς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ Ἡγεμόνος, κατεχλεύασε δὲ τὴν τῶν εἰδῶλων ἀσθίνειαν. Ὄθεν, θυσίας αὐτοῖς ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξέανον κατέβαλε τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐκκαῖσαν οὖν πίσσαν καὶ ἄσφαλτον, ἐν τρισὶ λέβησι, κατέχου ἐπ' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώθηται διεφυλάχθησαν, οἱ δὲ ὑπευργοὶ καὶ ὑπηρεταὶ τῶν τοιοῦτων

κατεφλέχθησαν. Εἶτα σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθείς, μετὰ χρόνον τινα καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρητου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον

Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωῖλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωῖλῳ

Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὑσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾷ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἀπεισιν ἡμφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖα παῖδες τῆ
» Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ-
» νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι,
ὡσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητής, Ἀθλο-
φόροι ἀναμέλπετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος
καὶ στέφανον, κάλλος διαμένον ἄλυπον
χαρμονὴν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν Βασάνων καρτερη-
σαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλι-
νεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγρα-
φον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ
προσβολῆς, τοῦ δολίου ἵνα κράζω σοι· Εὐλογη-
μένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐ-
φῆστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις
Ἅγιοι· ἐν ἡ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στε-
φοδότη καὶ Θεῷ ὑμνοῖς κραυγάζομεν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οραῖοι οἱ μωλωπες ὑμῶν· ὡσπερ χρυσίον
γὰρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ εἰδείχθητε
Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς,
τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδῆς, Χριστῷ ἐνδεδό-
ται, σαφῶς ταῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ
γὰρ ἡ ἀντικμος, καὶ ἡ ἀνυδρος ἐκβλύζει κρη-
νοὺς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν,
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βρώσα τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Ο Λόγος οἰκήσας ἐν τῇ σῆ, κοιλίᾳ Ἀχραν-
τε, σὰρξ ἐχρημάτισε, φύσιν θείας μου
Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ, φιλαν-
θρωπίᾳ· ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανώς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφό-
ροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις
χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων
αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν
θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ολον ἑαυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι
ἀξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἔδραιου-
μένη θείαις ἐπάλληξιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνι-
κος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Υπὲρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανα-
γίαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐ-
φημούντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἐνδοξοί,
τὸν Κτίστην ἱκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εὐρεῖν συγ-
χώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὠφθης, καὶ ἡ ἐλπίς καὶ
σωτηρία· σὺ καταφυγὴ μου καὶ τεῖχος,
καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις· διό με
Ἀειπαρθένε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἠχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου,
τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά,
προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτέρωσας
τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσ-
μικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ
τὸν σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπό-
πτη κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς
ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ θείου Πνεύματος.

Οσσε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις αἰεὶ, καὶ
σπηλαίοις καὶ ἔρρει, πίστει διαιτώμενος,
τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες, ὡσπερ
ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς
ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε, καὶ Μονα-
στῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ,
καὶ ἐν πένθει καὶ δαίκρυσι, Μοναστῶν
γενόμενος, ἀλείπτῃ διὰς πίστεως, ἀκτημοσύνη
κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατεῖα ὠραϊζόμενος.
ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος ὄθεν
καλῶν, εὔρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προσασίαν
ἡμῶν. συσχεθέντας ἐν θλίψεσι, μὴ παρί-
δη· τέλειον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ
γε σπεῦσον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστῶσης
ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὧ θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἄ-
χραντε· σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκα-
ταμάχητος. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος σέλας ἡμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ
φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, ζοφερῶς μετέ-
βαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ρήγνυται, φρικτῶς
ναοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· καὶ γὼ πῶς Τέκνον
μὴ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα, πῶς
δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνή-
σκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς
Κανόνας, ὡς συνήθες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις: Γεωργίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξήγα-
» γες λαόν, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυ-
» ψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Οπλον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλ-
λοτρίου κραταιόν, τὴν νηστεῖαν ἔχοντες,
γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

Ελλάμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυ-
γασθεῖς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὄμμα-
τα πρὸς φῶς ἐνητένισας, δι' ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τῶν παρόντων Πάτερ δι' ἀκτησίας, τὸ γρη-
ρόν ἀποβαλὼν, ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γε-
ράσιμε ἤνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς ἐράνιον πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυ-
σεν Ἄγνη, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας
ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Κυρίῳ Θεῷ μὲ, ἐξερεώθη ἡ καρδιά μου.
» διὸ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Τῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ νηστείας ἀποκ-
τείναντες, Χριστῷ δι' ἀπαθείας, καὶ κα-
θαρότητος ἐγγίσωμεν.

Πρὸς τὸν αὔλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πά-
τερ Ὅσσε, αἰεὶ ἐνατενίζων, ὕλης πρόσκαι-
ρου κατεφρόνησας.

Τὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσση, ἔχων αἰεὶ Πά-
τερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διε-
βεβαίου ἐν τοῖς θαύμασι.

Θεοτοκίον.

Εν νηστεῖαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν
τῆς φύσεως, ῥωννύουσα Παρθένε, κατὰ
παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας,
πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνεληλυθας ὕψος,
καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις
ὑπεδέξω καθαρὰς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐ-
σεβῶς τιμῶμεν καὶ βωῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύ-
σαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου ταῖς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέν-
τα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτόν,
λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε
καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ
βωῶντας· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα
τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ, τὴν πλευράν ὀρυγέντος, ἢ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγγνα κοπτομένα μητρικῶς· καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστέ ὁ
» Θεός, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευ-
» σιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνά-
» μει σου Κύριε.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχκίας Χρι-
στὲ ὁ Θεός, δείγμα παρέσχου τὸν καιρὸν
τῆς ἐγκρατείας Σωτῆρ, δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώ-
ματα καθαίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν κλίμακα ἀνύσας Σοφέ, μυ-
στικωτέρας θεωρίας ἠξίωσαι· διὸ καὶ
χάριν εἴληφας, ὄρῃν καὶ πρὸ καιροῦ τὰ ἐσόμενα.

Ἰδρῶσι τῶν ἀγῶνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἀγο-
νον κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον
ἐδείξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἀ-
γνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σέ δοξάσαντος,
δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περιζῶσον, ἡμᾶς τῆς ἐγ-
κρατείας ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν
» ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα
» σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς, προσπαθείας οἰκτιρ-
μον, νηστεία ἀφαρπάσας, πρὸς τὸ ὕψος
ἐλκυσσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατό-
ξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως, καὶ
Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τὴν τῶν παθῶν διασχῶν, Θεοφόρε ἀμίχλην,
φωτὴ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς καθαρότη-
τος, νοητῶς ἐπλησίασας. Θεοτοκίον.

Ρύπου ἡμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας.
ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαρὸς παράστη-
σον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὡ**ς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ
» κήτους Χριστέ ὁ Θεός, κάμῃ τοῦ βυθοῦ
» τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μό-
» νε φιλάνθρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλῃ, ἐλλαμφθέντας ἡ-
μᾶς καταξίωσον, ἰδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σῶ-
τερ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμ-
πρότητα.

Ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμπας, ἐν τῷ σκοτει τοῦ
Ὄβιου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολι-
τείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγωγῆσας.

Τῇ εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλᾶς νοημένων συν-
έθλασας, θηρῶν παναοίδιμε Πάτερ, καὶ
θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας.

Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σου Θεο-
τόκε, ἐρρύσθημεν πλάνης τῶν Εἰδώλων,
καὶ πάθῳ κυρίως σε, Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Στίχοι.

Ἐπηρετῆς θῆρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.

Τῇ δὲ τετάρτῃ Γερασίμος βιότοιο ἀπέπτῃ.

Ὁύτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθείς, καὶ
τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλλόμενος, τὴν ἐνδοτέ-
ραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου
Βασιλέως, ἐκγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικεκλημένου Πωγω-
νάτου· καὶ τσοῦστον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς
Θεῶν οὐκείωσιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων κατάρχειν. Λέων
γάρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδε-
χόμενας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδραφόρον ὄνον
ἐπὶ νομαῖς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. Οὐδέποτε παρ' ὀδι-
τῶν ἐμπάρων ὑποσურέντος, καὶ ταῖς καμήλοισι προσθείν-
τος, ὑπὸν κατεχομένου τοῦ θηρός, ἠγανάκτει τὰ πρὸς ἐσπέ-
ραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα
μόνον ἰδὼν τῇ κέλλῃ παραβαλόντα· καὶ δόξας βρωθῆναι
παρ' αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ, τὴν ἐκέ-
νου ὑπηρεσίαν ἔκρινεν αὐτὸν ὑπέλθειν. Ἦν καὶ δεξάμενος,
ἐφ' ὅσον παρὰ τῶν ἐμπάρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς
ἐπὶ τῶν ὄμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ δέων, ἢ ποδῶν εἶχεν,
ὑδροφορεῖν ἠναγκάζετο.

Ἄλλ' εἶχε μὲν αὐθις ἢ αὐτῇ ὁδῷ τοὺς προλεχθέντας ἐμ-
πόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδρο-
φορῆσοντα. Ὅς ἰδὼν, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμή-
λοισι ἐπάμενον, ἀρμηματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τοὺς ἐμπό-
ρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ δραξάμενος εἶλε
τὸν ὄνον, ἐ δὲ ὄνος ἐτρέφοντας τὰς καμήλους, ἔταραν τῇ ἐ-
τέρῃ προσδεδεμένης, ὡς ἐκείνοισι ἔθος, ἕως ἠγάγε τὸν ὄνον
καὶ τὰς καμήλους, εἰς τὸ κέλλιον· καὶ τῷ οὐραίῳ πλήτ-
των τῶν θύραν, ὡς κυνηγίστου ὁ ἴεν προσῆγε τῷ Γέροντι.
Ὁ δὲ, μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, Μάτταν ἄρα ὁ
λέων, φησί, παρ' ἡμῶν ὠνειδίετο. Οὐκαὶν ἀπαλυθεὶς τῆς
δουλείας, τῶν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τότε
κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων, καὶ αἰονεὶ συνταξάμενος τῷ
Γέροντι, ὑπέδου τὸ ἄρος· καὶ τῆς ἐβδομάδος ἅπαξ ἐξιών,
προσῆρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν ἀχί-
ματι προσκυνήσεως.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνθήκην εὐχὴν ἀποδώσω. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὔρε τὸν Ὅσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπνέχθη, λεπτοῖς πρότερον καταθρηνησας βρυχήμασιν, ὕστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθῶ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν, καὶ Σῆρας αὐτοῖς ὑπέικειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν ἄσπιλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἡ δὲ κειμένη Ἰουλιανή, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαίδι· ἐτύγχανον δὲ ἀδελφεὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὐγενῶς, καὶ τραφέντες καλῶς εὐσεβεῖα μᾶλλον ἢ γάλακτι. Ὁ δὲ Παῦλος τὰς Σοπνεύστους Γραφὰς διήλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελετήσας, ἔτι νέος ὢν, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπιστόμιζε, καὶ κήρυξ ἔνθεος τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. Ἐπιδημήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἰδὼν ὁ Παῦλος αὐτὸν, Σαρρεῖν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο, καὶ στήναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαθε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διήλεγξε τὴν ματαιότητα. Ὅθεν κρεμασθεῖς, ξέεται· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφή, κατεβία τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰκίζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ἐν λέσθητι, ἔνθα πίσσα καχλάζουσα, ἀμφοτέρω βαλλονται. Καὶ ἔτι ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνας σιδηρᾶς πεπωρωμένης ἀπλοῦνται, καὶ τὰς νώτοις ἄνωθεν τύπτονται. Ἐνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δῆμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Μὴ διαλωθθέντες δὲ αἱ Ἄγιοι, δεσμοῖς σιδηροῖς βαλλονται ἐν εἰρκτῇ· καὶ Ἄγγελου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὐθις παρίστανται τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἔνθα τοῖς εἰδώλοις μὴ βουλευθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατονίου δὲ τινος, ἐνὸς τῶν δημίων, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν κατοικτεῖραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος, (ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἁγία προετίμητο μὴ φεῖσθαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τῷ Βασιλεῖ προστάγμα·) μανεῖς ὁ Τυράννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τὴν δὲ Ἁγίαν ἐκέλευσεν ἰσόλοις ἑρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαμείναντες ἀθλαθεῖς, τὸν μὲν Ἅγιον Παῦλον τύπτουσι μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσει, καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ῥάβδοις σιδηρᾶς πεπωρωμέναις τύπτουσι· τὴν δὲ Ἁγίαν Ἰουλιανὴν εἰς πορνείον ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφθαρῆναι· οὗς παραγενομένους, Ἄγγελος Κυρίου παραστάς, τῷ κοινορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. Ἀλλὰ τοῦτους μὲν ἡ Ἁγία εὐχαμένη, ὕδωρ αὐτοῖς ἐπιχεύουσα, κατέστησεν ὑγιεῖς· αὐτὴ δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παύλου ἐμβάλλεται βόθρῳ πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Τυράννου ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτοὺς, ὡφθη ἄνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογός, ἣ τις Αὐρηλιανῷ πυρὸς κατέχευε ὄμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀνήνεγκε τοῦ βόθρου τοὺς Ἁγίους, καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα καταφλεχθῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ ταῦτα, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Κύπρου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλαφος ὡσπερ ἐκ βρόχου ῥυσθεῖς βίου, Ἄνεσις Γρηγόριος, ἔνθα ζῶν ὕδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Ἐν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας Θεοφόρε, ἄνθη Σαυμάτων, ἐδρέψω πᾶσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα Θεοφόρε ἀξίαν φυλάττων φοβερὸς, ἀνημέροις Σηρσὶν ἐδείχθης, ἄδων ἀπαύστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστεία καὶ ἀγῶσι Θεοκυῆτορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας ἀγνή, καὶ ὑμνοῦντάς σε περιζώσον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἠδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς ἀγαθὸς διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ βρέφους, Θεοφρον δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλαΐψεων Σείων ὡφθης, καταγώγιον τερπνόν, τοῦτον δοξάζων ἐκάστοτε.

Ἐν τῇ φλογί τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, ἐμδαμῶς σε φλεχθέντα, δρόσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτεκῶς Θεὸν τῶν ὄλων.

Θεοτοκίον.

Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε Δέσποινα παναγίων αἱμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νηστείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἰκυσίαις, Θεοτόκε Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσχηγίοις μεγαλύνομεν.

Ο πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν αὐτὸν Ὅσιε, ὑλικῶ ἐν σώματι, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τὸν δυναμοῦντά σε Κύριον.

Ο λην σου τὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἀφθαρτα ἔχων, κατηξώδης ὧν ἐπόθησας.

Σὺν Ὅσιοις Ὅσιε, Χριστῶ παριστάμενος, αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Υπερθεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομῆτορ μεγαλύνοντας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τῆ ἡχῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος,
τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὀμιλήσας θλίψεσι, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὠραιότατοις σου ἔνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτὶ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραινόμενος· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιάγαστε ναὸς, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δι-

στομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνηδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου γλυκύτατε; πῆ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς;

Ο καλλίνικος Μάρτυς ὑμνεῖσθω Κόνων.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὠδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ πανστρατιᾶ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ο καλλίνικος νῦν, Μάρτυς ὑμνεῖσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ ἀφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Κεκρυμμένην ζωὴν, καὶ τὴν ἀγήρω δόξαν, ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο. Κόνων ὁ ἔνδοξος Μάρτυς, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς· ὃν ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Αφθαρσίας στολὴν, περιβαλόμενος νῦν, ἐνεκέντρισθης Κόνων ἔνδοξε, ἀγριελαιίου ἐκ ρίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τοὺς φύσαντας, ἐκαρποφόρησας.

Λελυμένος ἀράς, τῆς τοῦ Προπάτορος φθορᾶς, τὴν πλάνης ζεύγλην ἀπεσεῖσατο, ὁ παναοίδιμος Μάρτυς, καὶ τὴν ὁμόζυγον, ἀγνείας συνόμιλον συναπειργάσατο. Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσον μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν ἐκούσιον νῦν σταύρωσιν.

Λατρεύειν ἡρετίσω Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας· ἐβδελύξω δέ, τὴν ζοφερὰν Κόνων ἔνδοξε, τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Γέρευσας προθύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σώμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὠμίλησας, τῷ Δεσπότη Παμμακάριστε.

Νομίμων τῶν πατρῶων σοφῶς, λαοὺς ἀπειρους ἠλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερώνυμον, θριαμβεύων Κόνων ἐνδοξε.

Γκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν
ΓἘνδοξε, παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίστει, ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Γκέτευε ἀπαύστως Ἄγνη, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάγης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εκ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεῖς Θεοφόρε, τῷ Πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύματα· ἐναθλήσας δέ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σῶσόν με δέσμαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε, Πιστῶν τὸ κραταίωμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου
 » ἔγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου τὴν ἀήτητον δύναμιν.

Καθεῖλες Μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον, καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.

Ολίθινος φρίξας σου, ψευδῆς Θεὸς τὸ ἐμβρίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι, ἐκ λιθίνου χεῖλους, ἀληθεστάτην μετάθεσιν.

Μυστήριον ἄρρητον, τὸ διὰ σοῦ κηρυττάμενον· ἐπιστρέφεις γὰρ Μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξαζόμεν, σὲ Θεοτόκον Ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ Πιστοὶ καταφεύγομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Αχράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

Ρημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμήσας, λαοὺς ἀπείρους Ὑπέρτιμς.

Τὴν χάριν σου ὀρώντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαιμάτων, ἐβόων· Ὁ Κόνωνος, Θεὸς τὴν πλάγην ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
 » ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάθρωπον· καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Υπῆρξε τοῖς πιστεύσασιν, ἡ χάρις τῆς πλούτου ἐπαύξησης· τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ ἔνστασις ἔλεθρος, ταῖς ἰκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Σαφῶς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφη Μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὐτεξουσίως, ὡς Μάρτυς Κόνων ἐνδοξε.

Υπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἰτεῖσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐνδεῶς φιλάργυρον, Παμμακάριε ἔργῳ, καὶ λόγῳ διδασκόμενα.

Θεοτοκίον.

Βάιτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξαζόμεν, Μαρία ἐνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στίχοι.

Ἦ κεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεὸς θέσει,
 Εἰς γῆν ἀφείς σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ.

Πέμπτη καρτερόφρων ψυχὴν ὁ Κόνων ἀφέηκεν.

Ούτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ Κώμης λεγεμένης Βυδανῆς, Νέστωρος καὶ Νάδας υἱός· οἱ γυναῖκα τούτῳ συνῆψαν, ὁ δὲ τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον σχολάζειν σὺν αὐτῇ ἤρετίσατο. Λέγεται δὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐκδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος ὄνομα βαπτίσει, καὶ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων μεταδόναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυμάτων ἐνέργειαν χρη-

γῆσαι. Ὅθεν τὴν τε γυναῖκα Ἄνναν, (τὶτο γὰρ ἦν αὐτῆ ὄνομα·) συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἐπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ μεταψήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νέστορα ὑπὲρ Χριστοῦ ἐπεισε μαρτυρῆσαι· καὶ τοὺς Εἰδωλολάτραις, θύσιαν προσάγειν μέλλοντας σκοτεινῷ τιμῇ καὶ ταρταρεῖω Δαίμονι, ἐντιμῇ ἀντρω παραδούς, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν ἐπιγνῶναι αὐτὸς ἐποίησεν, αὐτοῦ τοῦ δαίμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τοὺς ἀπίερους ὄχλους τὸ, Εἰς Θεός, ὁ Κόνωνος, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναί, παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις εἰσέτι καὶ νῦν, ἐν τῇ τοῦ Μάρτυρος μνήμῃ, μεγαλοφώνως κηρύττονται. Τοσαύτην δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τοὺς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γιωργίαν τρέψαι, καὶ τῶν φουμένων καρπῶν καταστῆσαι φύλακας· τοὺς δὲ ἐν κεραμίσις ἐγκλιεῖσαι, καὶ σφραγίδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς Σεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω. Τῷ Ἡγεμόνῳ Μάγνῃ μετὰ τῶν βασιλικῶν προσαγματῶν τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἁγίῳ κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τύπτεται σφοδρῶς. Τοῦ δὲ πλήθους συνδραμόντος ἐφ' ᾧ τὸν Ἁγίον ἐξελίσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὁ μὲν αἰσθόμενος, ἐφυγε· τὸ δὲ πλήθος, λύσαντες τὸν Ἁγίον, καὶ τῶν αἱμάτων ἀποσμῆξαντες, ἐν τῷ ἰδίῳ κατέστησαν οἴκῳ. Ἐνθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκδήμιαν, τοῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, εὐρεθῆναι τὰ κεράμια, ἔνθα τὰ πονηρὰ συνέκλεισε πνεύματα. Ὡν ἐνὸς διανοιχθέντος, λογισαμένων χρυσὸν περιέχειν διὰ τὸ βάρος, ἐξελεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἶδει πυρός, ὡς τε πάντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδομούμενον, καὶ ὄλως μετὰ δύσιν ἡλίου μὴ τολμᾶν τινα τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. Ἀλλὰ ταύτης οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἀπηλλάγησαν, προσευχαῖς καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις σχολάσαντες, τοῦ Ἁγίου δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. Ἠλῶν τύπους φέροντι Κυρίῳ Κόνων,

Ἠλῶν τύπῃς πρόσσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Ὅτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίς τοῦ βασιλέως, ἐκ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μάνδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγόμενῳ Κάρμηλα, κῆπον τινα καλλιερῶν, καὶ οὕτω τὴν τροφήν ποριζόμενος. Ἦν δὲ τὸν τρόπον τοσοῦτον ἀκέραιος καὶ ἀπλοῦς, ὡς ἐπιστάντας τοὺς συλλαβεῖν ζητῶντας αὐτὸν, καὶ ἐν παιδιᾷ ἀσπαζομένους, τέτῃς ἐκ ψυχῆς ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν παρήσαν, εἰπόντων, ὅτι ὁ Ἡγεμὼν αὐτὸν Πούπλιος καλεῖ, ἀπεκρίνατο· Ποῖαν γὰρ ἐκεῖνος ἐμὲ χρεῖαν ἔχει, μάλιστα γὰρ ὄντος χριστιανῶ; Καλείτω τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ παρ' αὐτοῦ θῦσαι τοῖς εἰδωλοῖς προτραπείς, βαθύ στανάξας, καὶ τὸν Τύραννον καθυβρίσας, καὶ ἐμμένειν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ ἑαυτὸν βεβαιωσάμενος, καὶ ὡς οὐδ' ἂν εἴτι καὶ γένοιτο αὐτῆς τοῦ σαλευθῆναι ἀσφαλισάμενος, ἦλοις σιδηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθεὶς, τρέχειν ἐμπροσθεν τοῦ ἄρματος ἀναγκάζεται. Ὅθεν λειποψυχήσας, καὶ ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς, προσευξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὅτος, ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ὁμοῦ τε τῇ μελετῇ τῶν βιβλίων Γραφῶν ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον

τῆς ἀσκήσεως προῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμήριον δὲ ἀμφοτέρων, οἳ τε συγγραφεῖς παρ' αὐτοῦ λόγοι, παντοίας παιδείσεως καὶ ὠφελείας ὄντες μιστοὶ, καὶ ἡ τῶν θαυμάτων ἐνέργεια, παρὰ τῷ Σωτῆρι Χριστῷ αὐτῷ δοθεῖσα· ὧν ἐν ἀναγκαῖον πάντως εἰπεῖν. Σχολάζοντος γὰρ τοῦ Ὄσιου ποτὲ ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἑαυτῷ προσέχοντος, προσῆλθεν ὕαινα, τυφλὸν τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ἔχουσα, καὶ δια ταπεινοῦ τοῦ σχήματός τοῦ Ἁγίου ἐδέετο κατοικτερῆσαι αὐτήν, καὶ τὴν πῆρωσιν τοῦ ἐκγόνου ἰάσασθαι. Ὁ δὲ, προσπτύσας τοῖς λωθηθεῖσιν ὀφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν αὐτοὺς ὕγαις.

Μετ' ἡμέρας δὲ, τῆς ὑαίνης κώδιον αὐτῷ μεγάλῃ προσαγαγῆς κριού, τῆς ἰατρίας ἀντιμισθίαν, οὐ πρότερον αὐτὸ ὁ Ὄσιος λαβεῖν κατεδέξατο, ἢ τὸ θεῖον ὑποσχέσθαι μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιπηδᾶν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογον φύσιν οὕτως ἦν συμπαθῆς, τί ἂν ἦν πρὸς ἀνθρώπους, οὓς ἡ τῆς φύσεως κοινωνία κατοικτερίζεσθαι παρὰ τῶν ὁμογενῶν ἀπαιτεῖ;

Τοσαύτη δὲ ἦν ἡ τοῦ ἀνδρὸς καθαρότης, ὡς τὸν Προσβύτερον τῆς Μονῆς διομνύμενον λέγειν, ὡς οὐδέ ποτε τῶν θείων Μυστηρίων τῷ μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκῳ· ἀλλ' ἐν τῷ προσεῖναι αὐτόν, Ἄγγελος αὐτῷ μετεδίδου, οὐ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν χεῖρα μόνην ἔβλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, δι' ἧς ὁ Ὄσιος τῶν ἀγιασμάτων μετεῖχεν. Ἀπετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ θορύβων ἀπάντων, τεσσαράκοντα χρόνων ὑπάρχων· καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκήσει ἔτη ἐξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὴν ἡλικίαν βραχύς, ψιλὸς τὸν πώγωνα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν ἔχων ἐπιλάμπουσαν τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλόγιου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις.

Κτίσῃ χάριν σὲ τὴν κάραν τετμημένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τραχῆλον Εὐλάμπιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,

Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸς πρῶτος Ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,

Ἄρχει τομῆς σοι, λαε θεῖε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὕμνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητὰ, ἠγωνισμένους ἀνέβρας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενικηκῶς τὸν ἐχθρὸν, σὺ ἀνεδείχθης Ἀθλοφόρος, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς νικητῆς, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης, ἀνηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀήττητε.

Γερμεγίστας Θεῶ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν,
 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βοᾶς.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον ἀ-
 πειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων, γεννηθέντα
 » Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
 » χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός,
 » Ἰερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
 » τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημμένον ὄρωντες, τὸν τοῦ σκότους κο-
 σμοκράτορα, τὴν δεσποδαίμονα πλάνῃν, τῆ
 Ἀγίου ταῖς ἐντεύξεσιν, Ἰερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι Πάμμακαρ, τῶν κακούργων
 τὰ συστήματα, δι' ἁλεθρίων πνευμάτων,
 τιμωρούμενα ἐκραύγαζον· Ἰερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος μητρικαῖς ἀγκαλαῖς, ἀσινὲς τὸ βρέφος
 ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προστάξει, ἐν
 ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρός, Ἰερεῖς ὑμνεῖ-
 τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοᾶν ἀπαύσως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθάνως, Ἀθλητὰ τῷ τρι-
 κλίῳ φωτί· τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
 ἀναμέλπων γὰρ ἐκραύγαζες· Ἰερεῖς ὑμνεῖτε,
 λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης ὑπερέν-
 δοξε, Θεογεννητορ Μαρία· ἐν γαστρὶ σου
 γὰρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δο-
 ξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα
 » Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀ-
 » φράστως κηύσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως
 » μεγαλύνομεν.

Ολος τοῦ αἵλου πόθου γενόμενος, τοῦ Χρι-
 στοῦ ἐπεπόθησας, πειεῖν τὸ ποτήριον· διὸ
 πάντες σε Μάικαρ μακαρίζομεν.

Νόμῳ θείῳ θραύστως ἐπόμενος, οὐ θω-
 πείαις Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτή-
 ριον, ὀλοφύχως ὠφθης ἀρυσάμενος.

Οφθης τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε καλλονή, ταῖς
 Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτετάτοις στίγ-
 μασι· διὰ τοῦτό σε ἅπαντες γεραίρομεν.

Νῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ
 βίου με λῦτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων,
 Ἀθλητὰ Κυρίου Κόνων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μητερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
 χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαῖρε τὸ κεφάλαιον,
 τῆς σεπτῆς παρθενίας· χαῖρε Δέσποινα.

Τὸ, Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ
 τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον
 Αἱ μετανοιαὶ, ὡς συνήθεις, ἢ αἱ. Ὁρα,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύ-
 ρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρῳ, Κωνσταν-
 τίνῳ, Καλλίστῳ, Θεοφίλῳ, Βασσῳῳ, καὶ
 τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν, Στιχηρὰ
 προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες, καλ-
 λίκκοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι, ἐν τῷ
 σεπτῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἀθλῶν
 λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον,
 καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι,
 καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιβά-
 σθητε· ὅθεν ἐν πίστει τὴν φωσφόρον τε, καὶ
 ἱεραὴν ὑμῶν ἀθλησιν, ἐκτελοῦμεν προστάτας,
 ἀγαθοὺς ὑμῶν πλουτήσαντες.

Απαγωγῇ Χριστομάρτυρες βιαία, δέσμοι
 γεγονάτε καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπι-
 μήκιστον, ἅπαντες χρόνον, θείῳ τῆς πίστεως
 ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν μαινόμενος, θῆρ ὁ
 δυσσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουλη-
 θέντας, εἶξαι τοῖς τούτοις δεινοῖς προστάγμασι·
 καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσ-
 σαράκοντα, πρὸς δυσὶ πεφυκότες, παναιδιμοὶ
 βασιλεια.

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσῳῳ καὶ Καλλίστῳ,
 Θεοφίλῳ ἅπαντες καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ
 τὸν λοιπὸν θείον ὄμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, με-
 γαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· θανεῖν γὰρ προ-
 εἶλοντο ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς, σφαγιασθέντες
 γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος
 ἐπαναπαύονται, καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εὐρεῖν
 ἡμᾶς, ἀμαρτημάτων τὴν ἀφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
 δίκης, καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι εἰς βλάβη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥαθυμίας ὁ δειλαίος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἱκετεύω, καὶ σαῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δεχθεῖν εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι βπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθορώσα, ἐν ζύλω κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἀδου βασιλεία, συντριψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἐξῆς

Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'. Μεθοδίου.

Η Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀθλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψάμενη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σε.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγμενα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεὲ μου, πῶς τιμῆσαι θελῶν σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φαλλαγὰ θεοστεφῆ ἀρτιφανῶν Μαρτύρων, σφαγίον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμῆσωμεν καὶ τὴν πανίερρον μνήμην πνευματικῶς τε-

λέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς· Θραύσατε θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ὑμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἀγνή, Παρθένε Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδες σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκυτάτόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδιστον;

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἀθλοῦς ἐπαινῶ καλλιπικῶν Μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θορῶν ποντοῦμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐ-
» βόα ἄσωμεν.

Αναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἐνδοξα, ὡς ἀστέρες φαεινοί, τῶν Πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες Μάρτυρες, κατεβάλετε αὐτὸν καὶ θανόντες εὐρατε ζωὴν, ἀτελεύτητον ὁμοῦ μακαριώτατοι.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγοῦς, καὶ στερόρας ἀθλήσεως, προσηνάχθητε Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκί, καὶ χοροῖς μαρτυρικοῖς συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο πανευκλεεῖς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλεκτον πληθύν, ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε τῶν Ἀθλητῶν, δεῖον ἐγκαλλώπισμα ἢ κηύσασα Χριστὸν, τὸν ἁγίον κάλλεσιν αὐτὸν, καλλιῶσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἱκέτευε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν

» σου ἀγαθὴ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ-
» τρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστάς, τὸν σωτήριον Λό-
γον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρῃ τῇ
φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον, μέγι-
στε Θεόδωρε.

Εμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηνήσω τὸ
σῶμα, καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλί-
νας σεαυτὸν, ἐτύθης ὡσπερ ἀμνός, Κωνσταν-
τῆνε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Πιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀ-
γώνων, ἐφανέρωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα
βλαβεραῖς, φιλίας τὸν λογισμόν, ἀποσπῶντα,
κράτιστε Θεόφιλε. Θεοτοκίον.

Αγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο,
σὲ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, Μητέρα παναλη-
θῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν, τούτους
μεσιτείας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συν-
τεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανο-
πλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς
μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπί-
δα δὲ, τεθεικότες ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς ἀγάπης θῶ-
ρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἐχθρὸς ἐτροπώσασθε.

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Απαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ φρο-
νῶν συγκλεισθέντες χρόναις πολλαῖς, τῇ πί-
στει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε· καὶ τῷ
ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἅγιοι, τῷ ἐν-
θέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν ὡς φω-
στῆρες, διελαίψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φω-
τίζοντες, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, Ἄθλοφόροι
μακάριοι· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πάθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλα-
βοῦσα ἀφράστως Μητὴρ Θεοῦ τῷ κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον σικέχοντα, καὶ ἐν ἀγ-
καλαῖς φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τρο-
φοδότην πάντων, καὶ Πλάσιν τῆς κτίσεως· ὅθεν
δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὧρα τῆς
κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώ-
που τοῦ Κτίστου μου, δώρησά μοι τότε τὴν
σὴν, προστασίαν Δέσποινα πανάχραντε· σὲ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-
σος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγίσθητι
καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς
δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα
παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
» Σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαραῖς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Ισχυῖ Μάρτυρες, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, κατε-
βάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνί-
σχυρον, θανατωθέντες καὶ ζῶντες, κληρωσάμενοι
αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ Κάλλιστος,
ταῖς ἐνθέαις μελέταις νεανικῶς, χαίρων
προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν,
τὰ οὐραῖα κληρούμενος.

Ωραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως, τοῦ
νοοῦς σε Βασσῶν ταῖς νοηταῖς, βάσεις καὶ
ἐσκελίσας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς ἐχθρὸς
σου παμμακάριστε.

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα,
παρεδώκατε ἅμα τῷ δι' ἡμᾶς, πλουτῶ
ἀγαθότητος, αἷμα τὸ ἴδιον Σταυρῷ, Παναοίδι-
μοι κενώσαντι.

Θεοτοκίον.

Αγνὴν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐπι-
στάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοὶ, δόξαν
κλειζόμενοι, ταῖς ἀθανάτους δωρεαῖς, ἐν ὑψίστοις
ἐκληρώσαντο.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ θεῷ φέγγει σε Ἀγαθὴ, ταῖς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοὶ ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον δέο-
» μαι, σὲ εἶδέναι Λόγῳ Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ
» ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Λαμπαίδες ὠφθητε μυστικαί, φέγγει εὐσε-
βείας ταῖς ψυχᾶς, τῶν εὐσεβῶν σελαγι-
ζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι,
Κυρίου Ἄθλοφόροι μακαριώτατοι.

Λεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυ-
ρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνα-
τε, βρῶμα τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων ἠδιστον,
τρυφῆς ἀδιαρρέυστου καταξιούμενοι.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσᾶξατε
Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυ-

τρωθώμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπειρῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Νοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, Ἀχραντε κινήσεις πρὸς Θεόν, ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα, ταῖς τρίβους ταῖς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἄδῃ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
» θρωπῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ἰστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταί, παρανομίας θαλάσσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαληνῆς, λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν κυβερνῆται χρηματίζοντες.

Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὐσεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον, Κάλλιζόν τε Βασσῶν καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημήσωμεν.

Ὡς ἄνθη ἠδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν ἀνήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπασαν νοητῆς, ὁσμῆς ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε ἀνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστέ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ἡ Θεοτόκος Κόρη ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον εἰδ' οὐ, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς, ὀπλίτας τῆς πίστεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ φύλακας τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν, ἣν Ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρήρησιά ὑμεῖς ὁρῶντες, μετὰ πάντων Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταί, ταῖς ἀγίαις ὑμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε, ἀμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ υἱοὺς φωτὸς ἐργαζόμενοι. Ὡς πύργοι καὶ φύλακες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Σ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Ἐπταπλαριθμῶς συνθεθειμένον φέρει
Τὸν ἐξ ἀριθμὸν ἢ τετμημένη φαλαγξ.

Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτη ἐ-
τμήθη.

Ὁὗτοι τῆς πόλεως Ἀμορίου πρῶτοι ὑπῆρχον· ἐπὶ δὲ Θεοφίλου ἀλούσης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, αἰχμάλωτοι ἀπάγονται, στρατηγοὶ καὶ ταξιάρχαι ὄντες, καὶ τοῦ πρώτου παρὰ Ῥωμαίοις μετέχοντες γένους. Οὔτε δειλία δέ, οὔτε φιλοψυχία, οὔτε μαλακία, οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρία τὴν πρὸς Χριστὸν προῦθωκαν πίστιν· ὡς γὰρ τῇ τοῦ σώματος κακώσει, καὶ οἰοῦναι ταριχείᾳ τὰς ψυχὰς ἐλεώθητο, ἀλλ' ἀνδρείῳ φρονήματι καὶ ψυχῆς γενναϊότητι παραταξάμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαίροντες τὰς κεφαλὰς ἐπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Στίχ. Ὁσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,
Εὐζῶνος, Ἀρκαδίε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δοὺς Ἡσύχιε, σαυτὸν ἠσύχω βίῳ,
Τέλους φθάσαντος, ἠσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Μάξιμος λιθοβολη-
θεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ὀλω βλέπων νῶ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,
Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ καχλάζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζέον πεπωκῶς φιάλη κοίλη πόμα,
Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μαλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἐλένης.

Στίχ. Δίδωσιν ἡμῖν Ἐλένη ταύτην χάριν,
Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων ἡλῶν.

Στίχ. Φανέντες ἦλοι, Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράνους
Ἄγαλμα κείνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανὸς καὶ Εὐβουλος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεῦρο ξίφει θάνωμεν, Εὐβούλω λέγει
Ἰουλιανὸς, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλάη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον εἰργάσατο,
 » Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
 » δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
 » τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
 » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ χρόνιον εἰρκτὴν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ
 δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος
 φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμους
 ἀληθεῖς, φυλακὴς ὠφθησαν ἡμῶν, οἰκῆντες τῆς
 οὐρανοῦς.

Αἰχμαλώτους Δείους Παῖδας ἐμιμήσασθε,
 τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, ὡς αἰχμα-
 λῶτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰς μακρὰν, καλλι-
 νικοὶ Μάρτυρες, ἐν ἧ, τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν
 ἠχμαλωτεύσατε.

Ρεῖθροι αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χει-
 μάρρῃς ἐξηράνατε· ποταμίους δὲ ἐμβληθέν-
 τες ρεύμασι Σοφῶν, πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς,
 ἐποχετεύοντες ἡμῖν ἀθανασίας κρουνοῦς.

Θεοτοκίον.

Τόμος Ἀχραντε καινότατος ὑπάρχουσα, τὸν
 Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας,
 τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα
 Δείους Ἀθληταῖς, τὰς γεγραμμένας ἐμμελῶς ἀ-
 ποπληρώσαντας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογός τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας,
 » καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
 » παντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βύλεσθαι.
 » Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπελθόντες Μαρτύρων τὸ Δεῖον στάδιον,
 σταθερῶς τῆς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε,
 τρέποντες ἐχθρὸν, ταῖς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν·
 ὄθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὀπλίται.

Ρωμαλέως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἀ-
 θλητὰ Κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκάζουσι,
 σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν ἀγαπήσεως,
 καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἠριθμήθης.

Ὡσπερ ἄκακοι ἄρνες ὁμοῦ θυόμενοι, πρὸς
 δυσὶν Ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάθος
 τὰ σεπτὸν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον, χαίρον-
 τες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος φανείσσι Δεῖος Ἀρχάγγελος,
 χαῖρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοι, ἄ-
 χραντε Ἀγνή, Ἀθλοφόρων κραταίωμα, ὁμολο-
 γησάντων, Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
 » τόλμῃ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-

» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
 » γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 » οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν τὸν Κύριον ἠξιώθητε, στέφος ὑμῖν δωρή-
 μενον τῆς δόξης τὸ ἀφθαρτον· Κωνσταντί-
 νε, Βασσῶη, Θεόδωρε, Καλλιξε γενναιοφρον, μά-
 καρ Θεόφιλε, ἅμα τοῖς λοιποῖς, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ
 πρεσβεύσατε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν
 Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμπασα σήμερον,
 τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε· ταύτην
 ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μέλεσιν αὐ-
 τῶν, τὸν Λύτρωτὴν Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατὸς Μαρτύρων Δεῖος κατάλογος, ἀθλη-
 τικὸς δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι,
 μυριάσιν Ἀγγέλων ἠριθμηται, λύσιν ἡμῖν πται-
 σμάτων, νῦν ἐξαιτούμενος, μέτρῳ τῆς νηστείας,
 ἡμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

Η γῆ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐδέξατο, καὶ ποταμὸς
 τὰ σώματα ριφθέντα συνήνωσε, κεφαλαῖς
 ταῖς τηθηθείσαις Πανόλβιοι, ὑπερθεν φερομένης,
 Δείας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφα-
 νῶς δυνάμει κρείττονι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, φωτιστικαῖς
 αὐγαῖς σου τὴν καρδίαν μου φώτισον,
 ῥαθυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἀ-
 μαρτίας, σκότος ἐξαίρουσα, ἡ τὸν ἀναμάρτη-
 τον Θεὸν ἀποκυήσασα.

Εἰς τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλά-
 ριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν
 τοῦ τυχόντος ἤχου.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τετραδεκάριθμος χορὸς, σὺν δυσὶν ὁμοψύ-
 χοις, ἐνήθλησε στερερότατα, μέχρι τέλους
 καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχ-
 θροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σικηνώσεις·
 τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσασατο φαιδρὸν,
 ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, καὶ τὸ ἔλεος μέ-
 γα, ἐπίβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρ-
 θένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν, καὶ παθῶν τὰν
 θόρυβον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, δια-
 σκέδασον Κόρη, καὶ πυρὸς τῆς γενένης, ῥύσαι
 με σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων, ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ
 Τριωδίῳ Ἰδιομελον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπὰ.
 Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἡ ἀ. Ὡρα, ὡς ἡ συνήθεια,
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπιδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι ἀπερίτρεπτοι, Δεῖας Ἐκκλησίας, καὶ βάσις δογμάτων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Εφραὶμ ὁ αἰοίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ Θεόσφορος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, Δεῖος Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαρίζεσθωσαν· ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερώς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανοῦ οἰκήτορες.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ αἰοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν, ἐπικλήσει Δεῖα. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐσὼς γηθόμενος, ὠράθη ἀκατάφλεκτος. Αὐτῶν πρεσβείαις Φιλάνθρωπε, ἰλασμόν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν Ἥλιον λάμπασα, τὸν ἀπεριόητον· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, Δεῖαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγαζούσα γῆς τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἐξαστραψασα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέψασα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ πλευραὶν ὀρυττόμενον, λόγῃ ἢ πανάμωμος, ἐκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου, τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνδρῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ο' Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὸν ἐπτάριθμον Ποιμένων χορὸν σέβω. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς Δεῖαις, φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περιχέομενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρᾶν, ἑορτὴν ὑμῶν πάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γεραιρόντας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσαθε.

Ο Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς ἀνέδειξε, πανευκλειεῖς Ποιμένας τὴν αὐτοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις Ὅσιοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Ναμάτων, ζωοπαῶν τοῦ Πνεύματος, ἀποπληρούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι, δεινῆς ἀθείας ἠρδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ Ἐνδοξοῦ, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ελύθη, τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου Ἀγνή, καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαβον, τῆ Παραδείσου εἰσοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μὲ ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρὶ τῷ Δεῖῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βασιλεῦ πάνσοφε, οἶα Ποιμὴν ἄριστος, ὕλην ἀθείας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν Ἐνδοξοῦ, πρὸς φωτισμὸν εἰλκύσατε, τοῦ ἱερωτάτου Βαπτίσματος.

Αὶ τρίβοι σου πρὸς Θεὸν, κατευθυνθεῖσαι Βασιλεῦ ἅπαντας, πλάνης ὁδοῦ χάριτι, πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν. Θεοτοκίον.

Ρύομενον τοὺς βροτούς, τῆς δυναστείας τοῦ ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύριον, ἀχραντε Παρθένε ἐκύησας.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Μύρω τῆς χρίσεως ἱερατεύσαντες, ποιμένες ὠφθήτε λαοῦ Θεόφρανος, καὶ ὡς ἀρνία καθαρά, τυθέντες προσηνήχθητε, Λόγω Ἀρχιποίμεν, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες

πάνευφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμενας· ἦν ἡ τεκοῦσά σε Χριστέ, ὁρῶσα ἐπιτρώσκειτο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλόανθρωπε Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὃ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνεῖσθω, ἱερωσύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαϊζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς ἐκκλησίας, Ἐφραὶμ καὶ Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς, Καπίτων, Εὐγένιος, Ἐλπίδιος, καὶ θεῖος Αἰθέριος, Πνεύματι Ἁγίῳ ἐδείχθησαν.

Μεμνημένοι τὰ θεῖα θεῖοι Πατέρες, λαοὺς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐποιμάνατε, καὶ τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οὗ θανόντες ἀπιστία τοῦ τεθνηκότος, τῇ ἀνεγέρσει ἔτυχον ζωῆς αἰωνίου, διὰ σοῦ πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς Βασιλεῦ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πάσαν ἔννοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνθρώπον δι' οἴκτον γενόμενον.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Ποτήριον σепτου, μαρτυρίου ἐπίετε, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θεοφόροι Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ο μόνος τοῖς νεκροῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν, ἐντεύξει σου τὸν θανόντα, Βασιλεῦ ἐξεγείρει, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Ισότημον Πατρὶ, τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντες, πολυθεον τυραννίδα, τῆς εἰδωλομανίας, Πατέρες ἐμεώσατε.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐσίν, ὁ λαὸς ὃ γινώσκων σε, Πανἄμωμε τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀπάντων Μητέρα, καὶ πόθῳ μακαρίζων σε.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρης
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Επαίνοις, Ἀγαθόδωρόν τε καὶ Εὐγένιον, καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ἱεράρχας, καὶ γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Νομίμοις, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες, εὐσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοῦς ἐφειλύσατε.

Ωφθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα, ἐνὸς Ποιμένες λαοῦ δέ, καὶ τῆς θείας πόλεως κληρονόμοι, ἦν οἰκοῦσιν, οἱ Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αἱ σκιαὶ Προφητῶν τε αἰνίγματα, προδιετύπου Παρθένε, τὴν ἀρρήτῳ λόγῳ κυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασωζούσαν κόσμον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος, καὶ Αἰθέριου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων,
Ἐφραὶμ ἀγάλλῃ τῇ τομῇ ταύτην κλίνων.

Συρεῖς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χεῖρας διασπᾶ δεισιδαίμονος πλάνης.

Τριαὶς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
« Εἰς μάλιστα δέδωκα τὸν νῶτον » λέγει.

Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Καὶ πρὸς Θεὸν μετήρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Παίτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελουμένον.

Ἑβδομάτη πατέρας μόρος ἤρπασεν ἑπτὰ ἀριθμῷ.

Τῷ ἑκαδικατῷ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, Ἐρμωνος, τοῦ Ἁγιοτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν διαφοροῖς ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν, ἀπεστάλησαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροκυθῶν χώραν. Ἐφραίμ μὲν εἰς Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ τὴν πόλιν καταλαβὼν (ὁ Βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν καὶ μεταβολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, ὡς καινῆς τινὸς πολιτείας καταγγελεύς, καὶ τῶν πατρῶων ἔθων ἅμα καὶ πίστεως διαφθορεὺς νομισθεὶς, τύπτεται, καὶ τῆς πόλεως ἀπελαθνεται· καὶ ἦν οἰκῶν ἐντινὶ σπηλαίῳ, Παρθενῶνι λεγομένῳ, χαίρων μὲν καὶ ἠδόμενος, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀτιμασθεὶς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὕτως οὖν ἔχων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐτῶν ἑκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως, τοῦτον οἱ προσήκοντες, ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προσμύοντες, ἔδοξαν ὄναρ ἐπιστάντα τοῖς ἐπιπέειν. Εἰ δὲλητὸν ὑμῖν ἐστὶν ἀναδιῶναι με, τὸν ἀτιμασθέντα καλέσατε ξένου, καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ εὐξαρεθαι δυσωπήσατε. Τοῦτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ἁγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς ζῶν ἑπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν οἱ τοῦτου γεννητορες, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκίῳν τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ὄργην κινήθεντες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἅγιον ἔσυρον· καὶ ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἐφραίμ, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ εὕρισκετο τόπῳ, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πεισθεὶς τοῖς εἰδωλοῖς δῶσαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Εἶτα αὖθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου, μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου Βασιλέως τελευτήν, ἐν Χερσῶνι περαιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτῶς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι κήρυκας τῶν ἔθνων, καταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσθεῖᾳ κατ' αὐτῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτούς, ἀντιλεῶς καὶ ὠμοτάτως τύπτοντες, ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελεώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραίμ, καὶ Βασιλέως, τῇ ἑκτῇ τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χρόνοις δὲ ὕστερον αὖθις Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀπεστάλη Ἐπίσκοπος· ὅς, τὸ ἀγριαῖνον τοῦ λαοῦ καὶ δυσπειθὲς κατιδὼν, ἀπῆρε πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. Ἦδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἦν ἰθύνων τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. Τῆς δὲ ἐντευξέως κατὰ νόον αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθνέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντιεσυχθέντων δὲ τῶν συνειρησθέντων ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου Αἰθέριου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπαυιόντος, καὶ ἐν τῷ ἐπανιέναι εἰς Χερσῶνα ἀποβρίθνεντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀπίστων κατὰ τὸν Δέναβιν ποταμὸν, κῆκῃ μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τελέσαντος, τῇ ἑκτῇ τοῦ Μαρτίου μηνός, πρεσβείαν εἰς τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον σελλόμενος, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ οὖν τῶν μὲν εὐσεβῶς ἠδομένων, τῶν δὲ ἀπίστων δυσχεραίνοντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰτούντων, ἐν μὲν τῶν παρ' αὐτοῖς καιομένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀπαθῆ ἐξελθεῖν καὶ ἀφλεκτον, τὴν ἱεράν ἐσθῆτά περιβαλόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὠμοφρόριον ἑαυτῷ περιθεῖς, καὶ

σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθὼν, καὶ ἐφ' ὄραν ἱκανὴν διαμείνας, ἐξῆλθεν ἀφλεκτος, μεστὸν ἔχων τὸ φερόνιον ἀνθράκων πυρός· καὶ πάντα σχεδὸν ἐπὶ τῷ θάματι καταπλήξας, καὶ βαπτίσας, ἦδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετέλλαξε, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκαῖδιος, Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος Ποιμένες καλοὶ δύο

Ἐν τῇ καλῇ σκιρτώσει τῆς Ἐδεμ πόα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ.

Στίχ. Γῆθεν μετασᾶς πρὸς Θεὸν Παῦλος Δόξαν, Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἀπλῶς προσαγορευθεὶς, γεωργὸς ἦν, καὶ ἄγροικος καθ' ὑπερβολὴν, ἄκακος δὲ καὶ ἀπλαστος τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος οὐδεὶς. Εἶχε δὲ σύμβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδα, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλάθανε, τὸν δίκαιον. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατεταγμένον καιρὸν, εἶα εἰκὸς συμβαίνειν, εὔρε τὴν ὁμοζυγον μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σιμνὸν γελάσας, λέγει πρὸς αὐτούς· Καλόν, καλόν, οὐ μέλει μοι, μὰ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἴδω· ἀλλ' ἔχε αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, καὶ γὰρ ἀπέρχομαι μοναχός.

Καὶ εὐθύς τὰ πάντα ἔασας, καὶ καλῶς εἰκονομήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ κρούσαντος τῷ θυρῶν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ· Τίς εἰ ἀδελφε; καὶ τί ἐνταῦτα ζητεῖς; Ὁ δὲ· Ἐἷνος εἰμὶ, καὶ ἦλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. Ὁ δὲ Ἅγιος, Ἐξήκοντα, φησὶν, ἐτῶν γέρον ὢν, μοναχός γενέσθαι σὺ δύνασαι, οὐδὲ τὰς Ψίφεις ὑπομείναι, καὶ τὴν στένωσιν τοῦ ὄρους. Μᾶλλον δὲ ἀπελθε εἰς Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωματικά ἀφθονα εὔρης, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψῃς. Ἀντίχονται γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου. Ἐπεὶ ἐγὼ μόνος κἀθημαι, καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ ταῦτο λιμώττων. Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἀκούσαι τοῦ γέροντος, ἀλλ' ἔσπευδε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνθεὶς δὲ ὁ Ἅγιος ἀπώσασθαι αὐτὸν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου, εἶασεν αὐτὸν ἔξω ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθῶν δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμεινε νῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, χρείας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἅγιος τὸ κελλῖον, καὶ εὐρὼν τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀπέλθε, γέρον, τῶν ᾧδε, μὴ ἀναγκάζῃς, οὐ δύνασαι εἶναι σὺν ἐμοί. Ὁ δὲ Παῦλος, Ἀμύχανόν ἐστι, φησὶν, ἀλλαχοῦ με ἀπελθεῖν.

Τότε κατανοήσας αὐτὸν ὁ Ἅγιος μῆτε πήραν ἔχοντα, μῆτε ἄρτον, οὐχ ὕδωρ, μῆτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν· Ἐὰν ἔχῃς ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀόκνως καὶ ἀγογγύστως ποιῆς, δύνασαι καὶ ᾧδε σωθῆναι· εἰδὲ ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾷς, καὶ οὐχ ὑποστρέφεις ὄθεν ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Ὅσα ἂν εἴπῃς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἅγιος· Στῆθι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἕως οὗ εἰσέλθω καὶ κομίσω σοι ἔργον. Εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσέειχεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ἴστατο ἀκίνητος εἰς τὴν προσευχὴν μίαν ἑβδομάδα, φρυγανωθεὶς ὑπὸ ταῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξου σειρᾶν, ὡς ἐμὲ βλέπεις πλέκοντα. Ἐπλεξεν ὁ γέρον, ἕως ὥρας ἐννῆτας, ὀργυρίας δεκαπέντε, μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἅγιος,

Κακῶς ἐπλεξας· ἀνάλυσον αὐτήν, καὶ ἀνωθεν πλέξεν. Ἦν δὲ νῆστις ἡμέρας ἑπτά. Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἅγιος, ἵνα δυσφορήσας ὁ Παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σκεδῆς ἀποπλέξας τὴν σειρὰν, καὶ πάλιν ἀγογγύσας καὶ ἀνευθριάσας μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἅγιον· διὸ κατακυβίνας, ἡλὶς δύναντος, λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτι κλάσματα; ὁ δὲ Παῦλος· Ὡς δοκεῖ σοι Πάτερ. Τοῦτο δὲ πάλιν ἱκαμψι τὸν γέροντα, καὶ θείας τράπεζαν, τίθεικεν ἄρτι κλάσματα τέσσαρα, ἀνὰ οὐγγίας ἕξ, ἰαντῶ βρέξας ἐν, τῷ δὲ γέροντι τρεῖς. Καὶ ἀρχαίμενος ὁ Ἀντώνιος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν τῷ δοκιμασίῳ τὸν Παῦλον, ἔψαλλε, δις τὸν αὐτὸν ἐπιχειῶν ψαλμόν. Ὁ δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἁγίῳ προσήχετο· καὶ λέγει ὁ γέρον τῷ Παύλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσσεχε, καὶ μὴ ἀψῆ τῶν παρακειμένων. Τύτου δὲ τὸ προσεχθὲν ποιήσας, λέγει ὁ Ἅγιος· Ἀναστάς πρόσσευξαι καὶ ὑπνωσεν. Ὁ δὲ, μὴδ' ὀπωσῶν ἀψάμενος τροφῆς, ἐποίησεν ἔτω. Περὶ δὲ τὸ μεσουύκτιον ἀναστάς ὁ Ἀντώνιος εἰς προσευχὴν, ἤγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐννάτης ἡμερινῆς παρέταίε τὰς εὐχάς.

Ἐσπέρας δὲ βαθείας, παραθείς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἐτέρου οὐχ ἤφατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων, εἶχεν ἔτι ἐξ οὐ ἤσθιεν ἄρτου· καὶ τῶς πληρώσας τὸν ὄλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε καὶ ἕτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Ἐάν φάγῃς καὶ αὐτὸς, ἐσθίω κἀγώ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀρκετὸν ἐστίν, ὅτι μοναχὸς εἰμι· καὶ ὁ Παῦλος· Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρκεῖ κἀμοί. Καὶ ἀναστάντες ἔψαλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλειν ἤρξαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέψαι. Τοῦτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν Γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος, τί ὀφείλει ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἅγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηρῶς, μὴ τινος γευσάμενος, ἕως ἂν ἀποχωρήσωσι· καὶ τρίτη ἡμέρα λοιπὸν ἐπληρώθη, μὴ γευσάμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἠρώτων αὐτόν· Τίνος ἔνεκεν σιωπᾶς; αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὀμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκῶν τις τῷ μακαρίῳ στάμνον μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἐξέχευ· τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρον τῷ Παύλῳ· Συναξεν μαιράκιον τὸ μέλι, καὶ ὄρα ἵνα μήτι ἐξ αὐτοῦ γίνηται ἀχρηστον· καὶ τούτου γενομένου, ἐδόλωσ ἑταράχθη, ἢ ἡλλοιώθη. Ἐν ἐτέρῳ δὲ πάλιν καιρῷ ἀντλεῖν ὕδωρ προσετάγη, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἰκχέειν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ράπτειν.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτόν ὁ Ἅγιος ἀδιστακτως, ἀγογγύσας, καὶ ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιῶντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἴδε, Ἀδελφέ· ἴαν δύνασαι κατ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοί· εἰ δὲ μήγε, πορευούθην ἤλθεις. Ὁ δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐάν τι ποτὲ πλείον ἔχῃς δεῖξαι μοι, οὐκ οἶδα· ἐπεὶ ἂ εἶδον ἕως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοήν καὶ ταπεινώσειν ἐκτήσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπελαύνειν αὐτὸς· καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶχεν αὐτόν μετ' ἑαυτοῦ μέχρι τινός. Ἐἴτα, κίλλαν κάτασκευάσας, ἐκάθισεν αὐτόν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνων πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτοῖς ἀντιπολεμῇ. Ἐνα δὲ χρόνον γεγονώς κατ' ἑαυτόν, καὶ θαυματουργῶς ἀποφανείς, καὶ τὸν Θεοῦ ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους Μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Χαίρων ὑπήλθες, Πάτερ Καπίτων πρὸς τὴν καμίνον· μένεις οὐ φλεχθεὶς δέ, Παῖδες ὡσπερ οἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θείοις σου θαύμασι.

Οὐ δειλιάσας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, Πάτερ ἱερέ Καπίτων, τὴν ἱεράν, ἀμπεχόνην περιβέβλησαι, ταύτη τοὺς ἄνθρακας, τοῦ πυρὸς ἐπιφέρων μακάριε.

Ρύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θείοις λόγοις σου, γνῶσιν εὐσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθεῖς, τοῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασιν, τῆς ματαιότητος, ἱερουργῆ Καπίτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ο διαπλάσας, χειρὶ τὴν Εὐάν Λόγος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσαι ἅπαντας βουληθεὶς, ἐκ γαστρός σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρούμενοι πόνοις τῆς σαρκός, ζωὴν ἀθάνατον, προσεξνήσατε, Πατέρες Ὅσιοι ἄπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, οἱ καὶ σωθέντες σὺν ὑμῖν, αἰεὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Συμφώνως Εὐγένιον Πιστοὶ, καὶ Ἀγαθόδωρον, Ἐφραίμ, Ἐλπίδιον, σὺν Λίθερίωνι μέλψωμεν, Βασιλέα καὶ Καπίτωνα, ὡς καθαιρέτας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· ὧ βρωμέν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐφράνας λαοὺς Πάτερ σοφέ, τοῖς σοῖς διδάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔλλαμψιν, εὐφροσύνην πρὸς αἴδιον, τῶν σῶν καμάτων ἀμιαβὰς ὑποδεχόμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Βότρυες ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἶνον ἐκβλύζετε πάντοτε, ἰαμάτων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων ὑμᾶς, καὶ βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωράθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ, ἀποτικτόμενος ὁ ὑπερούσιος, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν Ἀ΄χραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἷς ὡμοιώθη βουλευθεῖς, ἐμφανιζόμενος ὧ βρωῶμεν. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιερομαρτύρων Ἀγίων, τὴν ἱεράν τελοῦντες μνήμην, ὕμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες μεγαλοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν προσβέοντας, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

Ωφθητε ὡς τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ ἀδείων, Μάρτυρες συρόμενοι θεῖοι, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὀχυρώματα, σθένει Θεοῦ συντριβόντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην ἐορτάζει· ταύτης γὰρ ἐδείχθητε πύργοι, καὶ θεῖοι στύλοι καὶ ὀχυρώματα, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Ἡδη τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πατέρων ἠριθμήθη, Εὐγένιος, Ἐφραὶμ καὶ Καπίτων, Ἐλπίδιός τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βασίλευς ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, χειρὶ τὸν φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγεσθα· Πῶς καὶ Υἱὸν γνωρίζω σε, καὶ Ποιητὴν μου ἀκατάληπτε!

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ α'. ᾠδρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρέμενος, διεφυλάχθης ἀλώβητος, καὶ πύργος ἀσειστός, Ἐκκλησίας ὠφθης, πειρασμοῖς

ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε τῆς γῆς, μετασταῖς ἀνεδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια οἰκεῖν σκηνώματα, ἠξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἐνεκεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεόν, νῦν ὄρων μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρείττον, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, Ἰεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

ᾠδρα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου πάθεισι πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὧ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμᾶμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή.

Ἦχος πλ. β'. Λαθῶν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον.

Λαθῶν ἐβίωσας Παναοίδιμε· ἀλλ' ὁ Χριστός σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φθηγόμενον, λυχνίαν ἐπιθείς τὴν νοσητήν· καὶ πλάκας ἐνεχείρισε, δογματῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, δι' ὧν καταύγασον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Θεῖον Θεοφυλάκτον ἐν ὠδαῖς εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἀ**σώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· ὅτι ὁ μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, Πάτερ Θεοφόρε Θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς τελούοντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Εἰς Χριστὸν σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος Πανόλβιε, ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρόπων σου χάριν χρηστότητος.

Γὰ τῶν οὐρανίων, Μαίκαρ ἐπιτύχης τὰ ἐπιγεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠκολούθησας. Θεοτοκίον.

Οἴλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεο-νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε καὶ φῶς Ἀγνὴ ἄδυτον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στρέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότη σου ἔνδοξε, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων, βασιλείων ἠλόγησας.

Θεῖον ἐξεκόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἄχραντον ἔσεβες, τιμητικῶς, τὰς τῶν ἀσεβούντων, ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Εἴπλησεν τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρότερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γὰ τὸν τρίτον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν,

Εξασκήσας ὁσίως Πάτερ σοφί, Ἱεράρχης ἐχρίσθης ἱεουργεῖν, τὰ θεῖα μυστήρια, εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα, τιμῆσας ὑπὲρ νεγκας, ἐξορίας θλίψεις, καὶ χρόνιον κάθειρξεν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἰάσεις, ἰᾶσαι τοὺς καίμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψάλλοντας· Ἱεράρχα Θεοφύλακτε, πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θεοῦ φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεραίρωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰγλή, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖε κατανύξεως, μετаноίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλαγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλαγγνα ἐλέους· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγχίσθητι καὶ δωρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δέλοισι σου, τοῖς ἀνυμνεῖσί σε πίσει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν παμμακάρο θεόπνευστε, οὐκ ἐχαίνωσε τὸν τόνον σου, τῆς ψυχῆς τὸ λείον, Θεοφύλακτε.

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς καὶ χεῖλεσιν Ὅσιε· ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευτος, ἀσεβῶν συστάτων ἐναντίον σου.

Υπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοι ὁ Ὑψίστος, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἀμαρτίας χρέους πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡ-
» μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Αἰ χεῖρές σου ὁσίως θεόπνευστε, πρὸς τὸν Θεόν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι, τοὺς δυσσεβεῖς ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρὸς σου ὁ Κύριος, τῆς δεξιᾶς, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίτον τὴν στενὴν Θεοφύλακτε, διαπερῶν, πρὸς πλάτος κατήνησας, τοῦ Παράδεισου θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Οὐ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομητορ, φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σὲ πάντα γενε. ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν ἐβασίλευσας, καὶ νῦν Θεοφύλακτε, ἀπαθείας ἐντροφᾶς ταῖς λαμπρότησιν.

Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἐδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς Θεοφύλακτε.

Νεφέλην σε τὸν ὄμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε, Πάτερ πηγάζουσας, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε.

Θεοτοκίον.

Οραῖος παρά πάντας τοὺς βροτούς, ὁ Υἱὸς σου Πάναγνε, κάλλι Θεότητος, εἰ καὶ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀνελάβετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφύλακτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Καὶ σαρκὸς ἐξόριστος, ὡς καὶ πατριδός,
Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φυλάξ.

Ἦλιθεν ὀγδοαίτη Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐν τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὄρμητο· καὶ παιδιόθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξαγών, Δεῖα τινὲς προνοία ἐκείθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀφηγουμένῳ ἐντυχῶν τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων, (ἀσηκρήτας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ) εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτοῦ δίδωσι. Ταράσιος οὗτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλαΐσμα. Ἐπεὶ εὖν οὗτος Δεῖα ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυρίου ἑαυτὸν ἐκὼν ἐξώσαντος τοῦ θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ Δεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δευμάμιας, πρὸς τῆ εἰσβολῇ τοῦ Εὐξείνου πόντου, τὸν πανόσιον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαῆλ, τὴν Σύνοδον ἔργοις καὶ λόγῳ κοσμησαντας, Μοναστίας ἀπὲρ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθῶν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετήν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπήν, μεταστελαμένους αὐτοὺς εὐθὺς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐταὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαῆλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπος.

Ὅποσα ἐν ταῖς τούτοις κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῖ τὰ πράγματα, οἱ τε δομηθέντες παρ' αὐτοῦ Δεῖοι Οἴκοι, καὶ τὰ Νασοκομεία, καὶ ἡ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἀμετρος ἐλεημοσύνη. Τασούταν δὲ ἦν πρακτικὸς ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μιμητής, ὅτι πληρῶν τῶν φιάλων εὐκράτης Σερμῆ, ταὺς ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελωδημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔαμυχε καὶ ἀπέρρυπτε.

Τοῦ τοίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐνέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύνῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τούτου διαδεξαμένου, ἐλευνὸν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γὰρ τοῦ μισοχρίστου δραξαμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, πάραντα ὁ δειλαίος πρὸς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθάρεισιν χωρεῖ. Τούτων δὲ καταδήλου γενομένου, ταὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστελαμένους, τὸν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου, καὶ Εὐθύμιον τῶν Σάρδεων, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εὐδόξειον Ἀμορίου, Μιχαῆλ Συναδῶν, αὐν πολλαῖς ἄλλοις καὶ τὸν μακάριον

Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλεῖα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν Δείων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ὁ δὲ, ὡς περ ἀσπίς, τὰ ὅσα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἤθετο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν Δέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχον τὸ ἀπὸ τοῦ δε, μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη· Οἶδα, ὅτι τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀλλ' ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξάπινα δεινὸς ὄλεθρος, καὶ ἡ καταστροφὴ ὁμοία καταγίδι, καὶ οὐχ εὐρήσει τὸν ρυόμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμοῦ πλησθεῖς, ἅπαντας ὑπερορία καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν Δεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσω τῇ νήσῳ· τὸν δὲ ἀοίδιμον Μιχαῆλ Συναδῶν εἰς Εὐδοκιάδα, καὶ ἄλλον ἀλλαχοῦ. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρόβηλον (φρούριον δὲ τοῦτό ἐστι ὑπὸ τὸ Δεμα τῶν Κυβεράριωτων, παράλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὗτος ὁμολογητῆς Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δὲ τινος χρόνου, παυσάμενης τῆς Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀναλαμψάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγούστης, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφύλακτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιᾶδος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Σάλπιγγε σιωπᾷ Παῦλος ὁ Πλουσιᾶδος,
Σάλπιγγος ἠχὴν τὴν τελευταίαν μένων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μαινομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας Δεσμῶν ἀκρίθειαν, καὶ τὰς μορφὰς τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἁγίων ναῶν καταλύοντας, Δεῖσις ῥήμασιν ὡς βέλεις κατηκοντισί, διωγμοὺς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἰρετισσάμενος· ὅθεν καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέβητο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἐρμού, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Στίχ. Ἐρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἐρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων διαγλύφω.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου,
Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότη Δίων.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος
Δι' ἐκθιβαστῶν ἐξέτισεν Ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
» τὴν φλόγα Σαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
» ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δρόμον τὸν Δεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίσιν σου τηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων Σοφὲ, τὸν στέφανον ἐκτίσω, ἀναβοῶν μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αῤῃματι Δείων ἀρετῶν σου, ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀνηνέχθης· τῷ Θεῷ δὲ τανῦν, παρέστηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γᾶδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων Δεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ ἔνθεον καὶ Δρόνοις, διδασκαλίας ἴδρυσε, Θεοφυλάκτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ νῦν προσφεύγω Θεοτόκε, καὶ τῇ σκέπῃ σου καὶ Δεῖα προστασίᾳ, λυτρωθῆναι δευκῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγγε, ἢ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ῥδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὔπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Δεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραينوμένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατώκησας, Ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε· καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἷα δικαίῳ πάνσοφε, καὶ τοὺς τῶν Μαρτύρων ἠθληκότι ἀγῶνας, μεθῶν νῦν ἀνακραζέεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω Θεόληπτε· τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατώκησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἀδύλων σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς ἐδιεψεύσθης ἐλπίδος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Θεοφόρε τελεῖται νῦν, τῆς ὁμολογίας φωτισμῷ πυρσεύουσα· ἀγίαν εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας, καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἀγίων τε πάντων, μεθῶν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η Θεομήτωρ πάναγγε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλαὶς ἐξάλειψον, Θεὸν ἢ κησάσα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμῃ νηδύος· ἐν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διασοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Μεγάλων χαρισμάτων, ὄντως ἠξιώθης, ὑπὲρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι, καρτερικῶ Θεοφόρε Δεομακάριστε.

Ημᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Μάκαρ ἐποπτεύοις, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος, καὶ τῶν αἱρέσεων Δραύων τὰ μηχανήματα.

Σωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς ἱεροφάντωρ, πολιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρὸς, τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐκ τῶν αἱμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Ος ὀρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον ἔχουσα, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς Παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα τούτω.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Α'. Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ νηστήμῳ.

Εσπείρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μὲν ἐστὶ τετάρτη, καὶ ἦν τελεῖται Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἦχος πλ. β'. Ἐν ᾧ δαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθιξῆς ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. α. Εἰ δέ ἐστιν ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλη ἡμέρα, ἐν ἣ Λειτουργία οὐ γίνεται, ἰσῶμεν Στίχους ε. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα γ'. Δόξα, τὸ α. Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ᾧ δαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτικίον τῶν Μαρτύρων, εἴτα τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχολάζουσι δὲ αἱ Μετάνοιαι, πλὴν τῶν τριῶν Μεγάλων. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλεται ἡ τῶν Μαρτύρων Ἀκολουθία.

καθώς ἔστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες χῆμα. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Ἐάν τύχη τῆ Α'. Παρασκευῆ τῶν Νησειῶν.

Τῆ μὴν Παραμονῆ Ἑσπέρας, καὶ τῆ ἑπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται, ὡς διαταχθῆ ἀνωτέρω (§. α.).

§. β. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις· εἶτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δ. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ. Φέροντες τὰ παρόντα, κτλ. δευτέρουτες τὸ α. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ψδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α. τῷ Ἦχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τῷ Τριῳδίῳ, τὸ Κατευθυνθήτω, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Γ'. Ἐάν τύχη τῷ Α'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῆ μὴν Παρασκευῆ Ἑσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διαταχθῆ ἀνωτέρω (§. β.).

Τῆ δὲ ἑπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων· ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἁγ. Θεοδ. καὶ τῶν Μαρτύρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τοῦ Ἁγίου Θεοδ. γ. καὶ τῶν Μαρτύρων γ. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλῃ, κτλ.

Δ'. Ἐάν τύχη ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμπάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὁμοῦ: ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὲν λέγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγέλιον δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Ἐάν τύχη τῷ Β'. Γ'. ἢ Δ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῆ μὴν Παρασκευῆ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς οὕτως: Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὰ δ. Μαρτυρικά τοῦ Ἦχου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ψδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τὰ α. τοῦ Ἦχου κτλ.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῶτῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἰορταστικώτερον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων. κτλ.

Ϛ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῆ Παρασκευῆ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τῆς Ἀκαθίστου Προσόμοια δ. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ψδαῖς ἁσμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Εἴσοδος, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Ἀκαθίστος Ὕμνος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ψάλλεται ἀφ' ἑσπέρας, κειχωρισμένος ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου, περὶ

τὴν ἡ ὄραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἑσπέρας ψάλλεται ὡσαύτως, εἰ καὶ βραδύτερον, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις τῶν πόλεων Ἐκκλησίαις. Καὶ αὐταὶ μὲν ποιήτωσαν, κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ ψάλλοντες τὸν Ἀκαθίστον τοῦτον Ὕμνον, κατὰ τὴν παλαιὰν διατύπωσιν, τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, συνημμένον μετὰ τοῦ Ὁρθρου, ψαλλέτωσαν αὐτὸν οὕτως:

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ψάλλομεν Τροπάριον τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ προσταχθὲν μουσικῶς. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸ ἐξ Οἴκου. Ὁσαύτως καὶ μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, καθὼς διατίθεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἶτα ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἀκαθίστου εἰς Ϛ'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπὸ γ. ψδῆς, μετὰ τὴν γ. ἐξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μαρτύρων· εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Ὁ μέγας στρατηγός. Ἀφ' ἕκτης, μετὰ τὴν τελευταίαν ἐξάδα τῶν Οἴκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐν τῇ Ϛ'. Ὡδῆ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν Στίχους Ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχησὶ Προσόμοια τῆς Ἀκαθίστου γ. καὶ τῶν Μαρτύρων γ. Δόξα, τῶν αὐτῶν, Ἦχος πλ. α. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀπόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικόν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἄ περισκέπτως σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 155, ὅτι. Ἐάν τύχη ἡ Ἑορτὴ τῶν μ. Μαρτύρων τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πρᾶγμα, ὅπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὴ ἐάν τὸ Πάσχα ὀψιμίση ἕως Μαΐου δ.

Τῆ Θ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου· εἰθ' οὕτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτέρουτες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἰμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παραδει-

σος· ἀλγεινή ἢ πῆξις, ἀλλ' ἠδεῖα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὧ̄ συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ.

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπώλεσαμεν, ἰμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δι' ὃφιν ποτέ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στέφανους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέποντες ὡς τρυφαῖς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλασσαν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Μὴ ὑποπτῆξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθῆτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εργοῖς, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, σολισμόν κατακρίσεων, καὶ σκότους· διό σε, δέομαι Πανάμωμε· Τῇ δυναθείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν με τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἐνδυσσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐν ᾧ δατῆς ἀσμάτων. Ὅρα εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος, κτλ. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας, εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. β'.

Εν ᾧ δατῆς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβησώμεν, λέγοντες· Χαίrete Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε Μελίτων, Ἡράκλειε Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαυδίε καὶ Πρίσκε. Χαίrete Θεόδωλε Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Γαυθία Ἡλιανέ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγιά, Ἀέτιε

καὶ Φλάβιε. Χαίrete Ἀκάκιε Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἡλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανέ, καὶ θεῖε Γαῖε καὶ Γοργόνιε. Χαίrete Εὐτυχές καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβηριανέ, Χουδίων καὶ Ἀγλαῖε. Ὡς ἔχοντες παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες παναοιδίμοι, αὐτὸν ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε, τὴν σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπέλος ἡ ἀληθινή.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σε ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ.

Αἰ γ'. μεγάλαι μετανοιαὶ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε αἰεὶ, καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεοὶ, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέσπιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διηλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κληρὸν κομισάμενοι ἕρανῶν βασιλείαν· ἐν ἧ ποιῆσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφαὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενωῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σε, κράζουσι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσυλλεκτος, τῶν

Τεσσαράκοντα πληθὺς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν·
διὰ κρυμῆ γὰρ καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σο-
φοί, ἐδείχθησαν σρατιῶται, Χριστῆ τῆ παμβασι-
λέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν,
καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου·
καὶ τὰ κύματα Ἀγνῆ καταπράυνον, τῶν μα-
ταίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν,
ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε,
ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ. Ἦχος.

Προκείμενον.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρεῖται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κύριος... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀν-
δρώπων. (ὄρα εἰς τὸν Ὅρθρον τοῦ Ἀγίου
Γεωργίου, Ἀπριλίου-23).

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Προφητικῶς ἀνεθόα.

Ζῆτει εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἴνους (*).

Οἱ Κανόνες, τῶν Ἀγίων εἰς 5. καὶ τὰ Ἰριώ-
δια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, 3 ἢ Ἀκροστιχίς: "Ανευ
τῶν Εἰρμῶν, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοστεφῆ φαλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ ἀ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» **Θ**εῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὄδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἴγυ-
» πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Θεοστεφῆ, φαλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χρι-
στῆ, ἐν θεοπνεύσοις ἄσμασι, τῶν Τεσσα-
ράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυ-
ρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Επὶ τῆς γῆς, ἀπασαν ἀπαρνησάμενοι, προ-
σηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν
Χριστῶνυμον κλησιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίσοις, νῦν
πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαν-
τες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξε-

(*) Τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, μετεγρά-
φησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα εὐρίσκωνται πρόχειρα,
ὅταν τυπικῆ διατάξιν ἀπαιτήσῃ αὐτά. Σημειωτέον δέ, ὅτι τὰ
χειρόγραφα ἔχουσι καὶ Ἀναγνώσματα εἰς τοὺς Μάρτυρας τού-
τους, καὶ ἕτερον Κανόνα, Θεοφάνους ποίημα.

δύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφ-
δαρσίας περιβαλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξεπιεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν
ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας,
ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα
πάντων ἡμῶν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσόν ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος, σωμα-
τιῶν καὶ ὄλθου ἠλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ
Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκλη-
ρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προ-
σταῖε βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, ταῖς βο-
λαῖς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσαπτόν-
των ἀπεκρούσαντο.

Ελάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφις
τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ
τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων
λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τῆ ἀνθρακος χρυσῆν θυμιατήριον, τοῦ θεῖου
ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρ-
διάς μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν
ἐχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐ-
πληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ
πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀνα-
ψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ
στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευ-
φραίνεσθε, Ἀσωμάτων, μακάριοι. Ἀθλοφόροι
πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξε-
τασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀ-
πόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ
πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν
βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄϋπνον σκώληκα.
Οἴμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ
βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται,
καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοή-
θειά μοι γενοῦ, καὶ προστατίς θερμότατος· σὲ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
• οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
• λάνθρωπε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρό-
ξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀ-
θεώτατα.

Ηκονημένα ξίφη καὶ θήρας καὶ πῦρ, σταυ-
ρόν τε τοῖς Ἀγίοις, οἱ Χριστοῦ διώκται
ἐπαντείνοντο.

Φοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ
τὸ τῆς γενένης· τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδου-
λον, οὐ πτοούμεθα.

Α΄παστράπτοντες Ἐνδοξοὶ, τῇ νοερᾷ Χρι-
στοῦ φωταγωγία, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με
ὀδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀ-
σπύρωσ συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
• Ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
• προσταγματίων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ
• ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Λύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ
αἵθριοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν κατα-
δικασθέντες, ἀνέμελλον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Α΄γαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ
Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πη-
ξιν, ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στε-
φάνων νευρούμενοι.

Ιέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χρι-
στοῦ Μάρτυσιν, ἀποπνιγείς ὁ πρὶν ἐμφω-
λεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφεις τὴν ὀλεθροτόκον, ἰσχὺν
γὰρ ἀφήρηται.

Θεοτοκίον.

Σαὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τῷ παντὸς
Δημιουργὸν κράζομεν Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε
ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσα-
σα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
• μὲ ἀνάγαγε.

Γεγηθῶς ὁ ἀρχέκακος ἤρπασεν, ὡς τῆς δω-
δεκάδος Ἰουδαῖν τὸν δεῖλαιον, καὶ τῆς Ἐ-
δέμ τὸν ἀνθρώπον, τῆς τεσσαρακονταίδος τὸν
ἐκπτώτον.

Α΄ναιδῆς ὧν εἰκαίως φρουάττεται· οἶα γὰρ
Ληστῆ καὶ Μαθία τὸ πρότερον, οὕτω
καὶ νῦν ὁ Τύραννος τοῦ φρουροῦντος τῇ κλή-
σει σπαράττεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὅς τις τῶν
ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ
λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.
Θεοτοκίον.

Α΄πειράνδρος Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιω-
νίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς
Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.
Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες,
τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολληθήητε,
Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς
γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως
ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφά-
νων πληθύν.
Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχοιμένῳ, τῷ ἐκ-
τείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ
τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συναΐξαντι τὰ ὕδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα ἐκ μὴ
ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορη-
γοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν
Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπὲρ Ἀγγέλων δο-
ξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ,
Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάσῃ καὶ Θεῷ
ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου
τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐ-
σεβῶς ὑμνῆσαι καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, ἕς αὐτὸς
ἔδειξας νικητὰς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ
τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων με-
γάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σε-
βαστεία τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Βληροῦμεν ὑστέρημα σου Σῶτερ παῖθους
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἄμφ' ἐνάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαρά-
κοντα.

Οὔτοι οἱ Ἁγιοὶ, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἐνὶ
τάγματι ἐστρατεύοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογίαν κατασχεθίντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ
πεισθέντες θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ὄψεις καὶ τὸ
στόμα πρότερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαί, οἱ μᾶλλον τού-
τους, ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστροφόμενοι ἐπληττον. Ἐ-
πειτα, ἐν ὧρα χειμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδι-
κάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. Ἐυθα-
νός αὐτῶν φιλοφυχήσαντος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλα-

νεῖον προσδραμόντος, καὶ ἅμα τῇ προσβολῇ τῆς Σέρμας διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δῆμιος καὶ φυλάττων, εὐθὺς μετὰ τῶν Ἁγίων, ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, ὡς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἰδὼν, καὶ στεφάνους ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν κατιόντας.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λειποψυχοῦντας ἦσαν μὲν οἱ Ἅγιοι, ἐτι δὲ ἐμπνέοντες ὤφθησαν, τὰ σκέλη θλασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἰκομίσαντο. Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστός καὶ καθ' ἴδονην ὁ θάνατος ἐγνωρίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινα παρὰ τοῦ Τυράνου, δι' ἡλικίαν καὶ ῥώμην σώματος ἐτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ἴσως μεταδουλεύσεσθαι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ παρέμενεν αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα· καὶ γὰρ ἦν οὗτος ὑπὲρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερος, καὶ ἰδοίκει, μὴ ποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσῃ τὸ νεκρὸν, καὶ φιλοζῶον, καὶ ἀνάξιος τῆς τῶν συστρατιωτῶν τάξεώς τε καὶ τιμῆς εὐρεθῆ.

Ἰστατο οὖν ἀτινὲς ὁρῶσα σχήματι τε καὶ βλέμματι, ὅπως εἶχε, θάρσος αὐτῷ ἐμβαλλούσα, χεῖρας τίως εἰς αὐτὸν ἐκτείνουσα, καὶ, Τέκνον ἰμοὶ γλυκύτατον, λέγουσα, τέκνον ἦδη Πατὴρ οὐρανοῦ, μικρὸν ὑπέμεινον, ἵνα τέλειος καταστῆς· μὴ φοβηθῆς τὰς βασάνους· ἰδοὺ γὰρ παρίσταται σοι βοηθὸς Χριστὸς ὁ Θεός· οὐδὲν τὸ λοιπὸν ἀνδρός, οὐδὲν ἐπίπικον ἀπαντήσῃ· πάντα ἐκείνα παρῆλθον, πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναιότητι· χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα, ἴδονη, ἀνεις, εὐφροσύνη, ὧν μεθεξίς συμβασιλύων Χριστῷ, καὶ πρέσβυς ἰμοὶ τῇ τεκούσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος.

Οἱ οὖν Ἅγιοι, συντριβέντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέδοντο τὰς ψυχὰς· οἱ δὲ στρατιῶται, ἀμάξας ἐνεγκόντες, καὶ ταῦταις τὰ ἱερά σώματα ἐπιθήντες, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἐκ χειτόνων ποταμοῦ ἄγρυσι. Τὸν μὲν τοι νεὸν ἐκείνον, ᾧ Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἐτι κατιδόντες, καταλείπουσιν· ὃν ἡ μήτηρ μόνου ὑπολειφθέντα θρασυμένη τῷ το μᾶλλον θάνατον αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εἶναι λογισαμένη, ὑπεριδοῦσα γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγγων μητρικῶν ἐπιλαθομένη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ταῖς ἀμάξαις, ἠκελούθει μεγαλοψύχως, τότε ζῆσειν οἰομένη, ὅταν νεκρὸν μᾶλλον καὶ ἐκλειποτά θείσασαίτο.

Ἐπεὶ οὖν οὕτω φερόμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τε καὶ υπερῆδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου, οὗ τὰ σώματα τῶν Ἁγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλάτου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ, ἵνα μὴδὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῆ, οὗ τὴν ψυχὴν ἐσπευδε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. Μέγα δὲ πῦρ ἀνάφαντες οἱ τῷ ἀντικειμένῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα κατακαίουσιν· εἶτα τῶν λειψάνων Χριστιανοῖς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφιάσιν. Ἀλλ' ἐκεῖ, θεῖα πάντως οἰκονομία, ἐχόμενα κρημονοῦ συνήχθη τινός· καὶ Χριστιανῶν ταῦτα χεῖρες ἐλομεναί, πλοῦτον ἡμῖν ἄσυχον ἐδώρησαντο. Τελείται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῷ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.

Στίχ. Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός· αἱ δ' αὖ λαμπάδες,

Ὁ ὕρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Ἄρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίκειεν Νικημηδείας καττυράννει, διάπυρος ἐκδικὸς τῶν εἰδῶλων γενόμενος. Τούτου ποτὲ τὸν θυμὸν, ὡς φλόγα μεγάλην, ἀνῆφαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τούτου σύμφρονες καὶ συμπόται. Τότε σχεδὸν πάντα τοὺς

ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγκλητικὸς ἐκκλησιασθῆς ἅμα καὶ τοὺς ἄρχοντας, κατεβρόντησεν· εἴτις ὑμῶν περιέπυσεν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν, καὶ οὐ θέλει μετὰ μελὸς πρὸς τοὺς εὐμενεῖς θεοὺς γενέσθαι, λυσάτω τὴν ζῶνην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, καὶ υποχωρεῖτω τοῦ τε παλατίου καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν· ἡ γὰρ πόλις αὕτη θεοὺς μεμάθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, καὶ οὐ Θεὸν ἕνα, καὶ τούτου ἰσταυρωμένον.

Τότε δὴ τότε φρίκη περίσχευεν ἅπαντας τοὺς εἰς Χριστὸν πεπιστευκότας, καὶ ἦν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσέβειαν· οἱ μὲν γὰρ ὑπεκρύπτοντο, οἱ δὲ ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. Ὅσοι δὲ τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην ἀκίβδηλον ἔφερον, ἀφειδήσαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράνου, τὰς αὐτῶν ζώνας ἀπορρίπτοντες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε καὶ ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανός, εἰς ὧν καὶ αὐτὸς τῆς Συγκλήτου, ἐρρίψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα καὶ ζώνην, εἰπὼν μεγαλοφῶνως πρὸς τὸν Βασιλεῖα· Ἐπειδὴ, Βασιλεῦ, ἐγὼ σημερον στρατεύομαι τῷ οὐρανόφω Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λάβε σου τὴν ζῶνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν· πρόσκαιρος γὰρ εἰσι καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα.

Ταῦτα ἀπροσδοκῆτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ἠλλοιώθη τὰς φρένας, καὶ ἐπὶ πολλῶν ὥραν ἔμεινεν ἄφωνος· εἰθ' οὕτω τὴν ὄψιν τρίψας, καὶ λεξῶς προσβλεψάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα. ἐξεδρόντησεν ὡς ἀνήμερος θῆρ, προσειπὼν· Τὸν ἀλιτῆριον τούτου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις καταξάνετε. Τούτου δὲ γινόμενου μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλιῶς συγκεπτομένου, τὸ ὄμμα ἔχοντος εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ προσευχομένου, καὶ μὴδ' ὅπως οὐν στυγνάζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ Τύραννος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησὶ πρὸς τὰς παρεστώτας· Ἐν φρουρᾷ ἀφεγγαί καὶ ἀσφαλιστάτῃ ἀνεπιμέλητον τούτον ταριχεύσατε, ἕως ἂν σκέψωμαι ποῖῳ θανάτῳ ἀναλώσω αὐτόν.

Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος χαίροντος καὶ εὐφραινομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσκευάσεν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς ἔργανον τιμωρητικόν· τὸ δὲ ἦν κλωβὸς σιδηροῦς· καὶ ἐξαγαγὼν τὸ Ἅγιον τῆς εἰρκτῆς, προσέταξε βληθῆναι ἐν αὐτῷ, καὶ κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γινόμενου, καὶ ἐνδεδυμένου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκεῖνον δι' ὅλου τοῦ σώματος, ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφθῆναι, καὶ γύροθεν αὐτοῦ ἀντλεῶς κατακαίεσθαι.

Τότε ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔυδον τοῦ ὀργάνου ἐκείνου ὧν κρεμάμενος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύθη, ἕως οὗ πάσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατέρρευσαν, ὡς περ κηρὸς, συγχωσθεῖσαι καὶ ἀναμιγεῖσαι τῇ γῆ, καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ γέγονασιν ὡς χυὸς ἀπο ἄλωνος. Καὶ οὕτως ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, προσευχόμενος καὶ ἀναλυόμενος, τὸν αἶρα γεμίσας μυρεψικῆς εὐωδίας, ἀνῆλθεν, ὡς ἀστὴρ φαινός, πρὸς Κύριον, καθὼς τινὲς τῶν Πιστῶν ἰδεῖν ἠξιώθησαν. Ὁ δὲ δύστηνος καὶ θεομισῆς Βασιλεὺς, ἐτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὸν χεῖν τῆς γῆς, ἐν ᾧ αἱ σάρκες τοῦ Ἁγίου κατέρρευσαν, καὶ τὸν χεῖν τῶν ὀστέων ἐπιμελῶς συλλέξας, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. Ταῦτα γέγονασιν ἐν πόλει Νικημηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Καισαρίου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου, Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Πάππος Μάιμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενές γένος,

Ἡ παππόμαμμος πατρομητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰκόνοσ χρυστῆς, ἐν πεδίῳ Δειραῖ λατρευο-
 • μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
 • σαν, ἀθιωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
 • πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
 • Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστη ὄρων, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρός τῶν
 Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φι-
 λόζων, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης
 σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν·
 Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμῶν, ψυχοφθόρῳ θανατη-
 ται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ
 ἄριστος, τῶν θειάθεντων γενόμενος, ὡσπερ ἐν
 λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν·
 Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοσητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσ-
 σαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο,
 τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡς πέρ τις κηρὸς τη-
 κομένη, σοὶ δὲ Χριστέ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητός
 εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως λίαν φαιδρα, εὐπρεπῆς τε τοῦ Σταυροῦ
 Χριστέ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων ζέφη πλέκθη-
 σα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ
 καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγαῖζουσιν·
 Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάιτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρ-
 πολυμένην, Ἀγνή προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν,
 ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς
 ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς
 μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων Ὑποστάσεων.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
 • τοῖς Παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν φλό-
 • γαεῖς δρόμον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
 • ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
 • τας τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνει ὁ ἐχ-
 θρὸς ἅπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἡσχύνθη·
 οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ, ἀπαύστως ὕμνεῖτε
 κραυγαῖζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Ανθρωπῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑ-
 μῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα θείον
 προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγαλ-
 λεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Ρώμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων
 ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας
 καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν
 ἱερουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἀληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμῳ ὡ
 υἱέ, στελλοῦ πορείαν, ἡ φιλόχριστος μή-
 τηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα· οὐ φέρω σε
 δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίοις ἐν τρισίν, ἐνιαίαν εὐσεβῶς φύ-
 σιν νοοῦντες (*), ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ
 τρισυπόστασον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύ-
 ριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεις ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀ-
 γαθῆ Θεοκυήτορ, καὶ δεινῶν ταῖς ἐφοδῆς,
 καὶ πειρασμῶν προσβολαῖς, ταχέως κατάπαυ-
 σον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω
 • σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-
 • δάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
 • ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
 • ἡμᾶς, οἱ Πιστὰ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
 • λύνομεν.

Υπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις
 βληθέντες, αἲρος ὑπεμένατε κρυμὸν, ὕδα-
 τος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογι-
 σθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ῥοῖ, τηλαυγεῖς
 ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράβδον δυνάμειος θείας, τὸν Σταυρὸν κεκ-
 τημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ
 τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιή-
 χῳ, τῇ σῇ στεφανωθείμην χειρὶ· ἵνα πάντες
 σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

(*) Ἄντι τοῦ, φύσιν νοοῦντες, ἐγράφετο πρότερον εἰς μίαν λέξιν, κατανόουντες, ἀνευ-ουσιαστικοῦ δηλαδὴ. Ἔστι δὲ ἐπὶ Τροπάριον τοῦτο ἠρτισμένον ἐκ τοῦ θεολογικοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὕτω λέγοντος περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος: « Ἀ-
 • μέριστος γὰρ ἐν μεμερισμένοις (εἰ δὲ συντόμως εἰπεῖν) ἡ
 • θεότης, καὶ ὅλον ἐν ἡλίοις τρισίν, ἐχομένοις ἀλλή-
 • λων, καὶ ἀδιαστάτοις οὐσί, μία τοῦ φωτός σύγκρασις τε
 • καὶ συναφεια ». (Βιβλ. Α'. Κεφ. η.) Ἄλλ' ἐπειδὴ οὔτε ἐν τῇ Ἀκροστιχίδι ἐμπεριέχεται, οὔτε ἐν τοῖς χειρογράφοις εὐρίσκει-
 • ται, δύναται τις ἐκ τούτου εἰκασαί τιθάναι, ὅτι τὸ Τριαδι-
 • κὸν τοῦτο Τροπάριον οὐκ ἔστιν ἀρχαῖον καὶ γνήσιον ποίημα τοῦ
 • θείου Πατρὸς, ἀλλὰ τινος μεταγενεστέρου χειρὸς προσθήκη.

Ως ἀλγεινή μὲν ἢ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπως, δριμύς ὃν ὑπεμείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ ἕλυκός ὁ Παράδεισος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θαλάπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νεικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ, Τριάδι παρεστῶτες Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρὸςθεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιὴλ· χαῖρε Μήτηρ Παρθένε· χαῖρε ἢ πάντων Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς αἴρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετραδός, ἄσμασι θείοις ὑμνεῖσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδαμ ἀνάκλησις· χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου· χαῖρε σεμνὴ μητρόθε· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἢ κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τῆς Εὐσας ἢ λύσις. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. Εἰ βούλει δέ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων, καὶ ποιήσον Στίχους εἶξ.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φαλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναϊότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρράγη καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλης καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἐνθεον· τῆς ἐκκλησίας τῆς πρέσβεις, τῆς δυνατῶς ἰκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερά καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλίται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεοὶ, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς ἅγιος, καὶ Θεόλεκτον σύστημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι

τὴν ἀθλήσιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἢ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὕδατων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλάπομενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον, Ἦχος α'.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστείᾳ ἄθλοις σεπτοῖς, ἀγιαζὼν καὶ φωτίζων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐτερον, Ἦχος β'.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλέως· καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ὠδὴν ἀνέμελλον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν φιλόνηρωπε· ἐλάφρυνον τὸ βάρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ αἴρος· τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφησαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσῆγαγες ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ταῖς αἰωνίους σε σκηναῖς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θαλάπη τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ.

Ἐτερον, ὁ αὐτός.

Αληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πῆξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετραρίθμῳ γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἰς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηνέχθησαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὧμων ἀραμένη ἔλεγε· Δεῦρο Ἀθληταί, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστέ, τὴν πάνσεπτον Νησεῖαν φαῖδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιαζετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρὸςθεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δεξαζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν

πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὥρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ποιοῦντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐὰν δὲ μὴ ψάλληται Δοξολογία, εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τὴν λίμνην ὡς Παραδείσον, καὶ τὸ κρύος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστέ ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμόν αἱ τῶν Τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βασάνων τὰς προσβολαίς, ἔπλον δεῖον νεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτῆ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ' μεγάλαι μετανοιαί, καὶ ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Ἦχος β'.

Φροντες τὰ παρόντα γενναίως.

Ζήτει αὐτὰ τῇ χθὲς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· καὶ τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διηλθόμεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διηλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσῆλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, θεωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθμι· Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, Κ ατευθυνθήτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς. Στίχ. Σώσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσος.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος β'.

Διηλθόμεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.

Τέλος. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν: Εἰς μηνμόσυνον αἰῶνον.

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον

Εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἑβδομαδί τύχη, οἶνον μόνον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'. Πανευφῆμοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστος ζωῆς, δεῖας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν ῥεόντων γὰρ, προτιμήσας ὕλης, τὴν αὔλον ὑπαρξίν, τὴν ἀληκτον ἐκτίσω ἀπόλαυσιν· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφήν, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδράτε θεόληπτε ὁδόν, Μαρτυρίου ἔδραμες, ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι· τὰ διαβήματα, ἐπλατύνθη γὰρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἰχνη σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἠσθένησαν· ἐν αἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω, Μητρόπολιν ἐφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε στρατὸν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενος, συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων, στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευσας· καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφῶς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ❏

Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεραίρωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Οἱ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιοῦς, ὃ τεχθεῖς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Μαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερά καὶ θαυμασῆ, ἐπέστη Ἑορτὴ, φωταυγεία τοῦ Πνεύματος, ἅπαντας φωταγωγοῦσα· συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτὸς μακαρίσωμεν.

Ὡς ἥλιος φαειρός, ἀρετῶν δαδευχία, ἀνατέταλκας ἡμῖν, Κοδράτε σθλητὰ, φεγγοβόλοις σε λάμψεσι, σκότος τῆς πολυθείας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων Πιστῶν τὰ συστήματα.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, καταγγέλλοντες Θεόν, ἠθλήσατε στερόρως· καὶ πηγὴν ἀγιασματος, πέτραν ὑποδεξαμένην, τῶν αἱμάτων τὰ ρεύματα, φωταυγῆ ἀπειργάσασθε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ιλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἄχραντε Θεοκυῆτορ, ταῖς

ψυχαῖς τῶν ὑμνούντων σου, τὸν ἀνεκφραστον τόκον παιάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὅ**τι στεῖρα ἔτεκεν ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
» Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» μεν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ὅι στερόροι ἀδαίμαντες τυμπανιζόμενοι ξίφει, καὶ ἀλγεινῶν ιδέαις, προσομιλοῦντες καρτερώς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύγαζον· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Τῆ σοφία Κοδράτος τῇ θεοδότῳ κατήργει, Ἑλληνικῆς σοφίας ἐρεσχηλίας ἐναθλῶν, καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ἐν Πνεύματι θείῳ καλλυνόμενος.

Σὺν Κοδράτῳ Ἄνεκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρήσκεντα, Κυπριανὸν τὸν θείον, καὶ Διονύσιον ὁμοῦ, εὐσεβοφρόνως μελψωμεν τοῖς ἄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχεῖαν, διερμηνεῦσαι Κόρη δύναται· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνή συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆ καρτερία τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας ἅμα τοῖς συναθλοῖς σε, τοῖς πανσόφοις Κοδράτε· ὄθεν ἐορταίζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ἀναβοῶντες, Μνήσθητε ἡμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀήττητοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ὅ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφυλάξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θείων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὅ** καθήμενος ἐκ θόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦ ὁ
» ὑπέρθεος τῇ ἀκηρατῷ παλαίμῃ καὶ δίσσωτε,

» τούς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους κατήσχυνας· καὶ τῇ παραινέσει, τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, Μάρτυς Κοδράτε ζωγήσας θεῖον ἄνεκτον, τῷ Δεσπότῃ σου, καρτερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Εκ σπαργάνων ὤκειώθης, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι· ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιδεδείξαι· καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας ὅλος γέγονας, καθαρῶτατον, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδιαίτημα.

Η ἑξάφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σου Κύριε, μυστικῶ εἰλαίῳ, ἐπαρδευομένη ἐμείωσε, πολυθείας τὴν νύκτα καὶ κατηύγασε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Η ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι νυδὸκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁμοῦσιος, οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ῥῆδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λύσον ἀγαθῆ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανὸν δωρούμενος.

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχλύν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον Ἀθλητῶν σοφῆ Κοδράτε, σὺν αὐτοῖς στεφανούμενος.

Ασκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν παθῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἶλες κράτος δυσσεβῶν, Κοδράτε Μάρτυς, ἐναθλήσας στερότάτα.

Αναστομοῦται ἀνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σεπτῶν αἱμάτων, καὶ ρεῖθρον διαυγῆς, δίδωσι Πιστοὺς καθαγιαζόν, θεῖαῖς ἐπινεύσει.

Θεοτοκίον.

Ο πλαστοργήσας ἄχραντε, τὴν Εὐάν ἐκ πλευρᾶς, σοῦ ἐκ νηδύος Ἄγνη πλαστοργεῖται, σῶσαι τὸν Ἀδάμ δι' εὐσπλαγγίαν, βουληθεὶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ῥῆδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρίμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Εξάριθμος, Ἀθλοφόρων χορὸς ἡμῖν ἔλαμψεν, ὡς ἀστέρων, Ἐκκλησίας σεπτῷ στε-

ρεώματι, τοὺς Πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλάνης σκεδάζων σκοτόμαιναν.

Τὸ πέλαγος τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχετε, τῶν Πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέσβεις θερμότατοι.

Αινέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτον τὸν ἐνδοξόν, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριανόν Διονύσιον Κρήσκεντα, τῆς Χριστοῦ ὀμπέλου, τὰ καλὰ καὶ κατάκαρπα κλήματα.

Θεοτοκίον.

Οὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐθεούργησας· διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις φωναῖς σὲ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας,
Τμηθεὶς Κοδράτε σὼν ἀφ' αἱμάτων πλύνη.

Γνωστοῖς ἄνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφει,
Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.

Ὅρων καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνήαι.

Ἄμφηκες δεκάτη Κοδράτον ξίφος ἐγκατέπεψε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσωνος τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος, κομιδῆ νήπιος καταλειφθεὶς, τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφετο, νέφους ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγούντος τὴν τροφήν. Ἡδὴ δὲ καὶ ἐν νεανίσκοις τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημίνοι γεγονάσιν Ἅγιοι, ἄλλος ἄλλαχόθεν ὁρμώμενος· μεθ' ὧν συνελήφθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, εἶτα σὺν αὐτοῖς ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Εν ταῖς ἡμέραις Ἰουστιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονέ τις ἔγνη ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοῦνομα Ἀναστασία, εὐλαβουμένη τὸν Θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γενέων. Ἀδτη, Πατρικία οὐσα τοῦ Βασιλέως πρώτη, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν πραότητα, ὡς τε πάντας ἐπιτρέψασθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ αἰεὶ ὁ τῶν ζιζανίων σκοπεύς τὸ καλὸν εἶθε φθνεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγ-

χωρεῖν ἀνακαύσασθαι, ἐφθονήθη καὶ αὐτὴ παρὰ τῆς Βασιλείσσης· καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παρὰ τινος, ἢ ὄντως πεπικνωμένη κατὰ Θεὸν λέγει πρὸς ἑαυτὴν· Ἀναστασία, εὐκαίρου ὑποθέσεως γενομένης, σῶζουσα σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχὴν, καὶ τὴν Βασιλίссαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου, καὶ σεαυτῇ δὲ προξενήσεις τὴν οὐρόνιον βασιλείαν. Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἐβελύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον, καὶ συνάξασα ἐκ τοῦ πλοῦτου αὐτῆς μέρος τι, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβεν· καὶ κτίσασα ἐν τῷ Πέμπτῳ (τόπῳ οὕτω καλουμένῳ) μοναστήριον, ἐξέφαινε Δείους μίτους, ἐκίσει καθιζομένη καὶ τῷ Θεῷ ἀρίσται σπουδάζουσα· ἐν ᾧ καὶ μέχρι τῆς σήμερον σῶζεται ἡ ταύτης Μονῆ, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνον τινα, παρελθούσης τῆς Βασιλείσσης τὸν τῆς δε βίου, ἀναμνησθεὶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Πατρικίας, ἐξέπιμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτήν. Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνάς τοῦ Θεοῦ, νυκτὸς εἰσάσασα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ σκῆπῃ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δανιὴλ· καὶ προσαναθεῖσαν τῷ μακαριωτάτῳ Γέροντι τὰ κατ' αὐτήν, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἀνδρῶν στολήν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ὄντι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτήν, δούς αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μηδέποτε ἐξέρχασθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινα ἔρχασθαι πρὸς αὐτήν τὸ παράπαν· τυπώσας ἕνα τῶν Ἀδελφῶν αὐτῆ κομίζεῖν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος κεράμιον ὕδατος, καὶ τιθεῖναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκίσει οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὐτὴ καὶ ἀνδρεία ψυχῇ, ἀπρόϊτος ἐκτελέσασα χρόνους ὀκτώ πρὸς τοῖς εἰκοσιν, ἐφύλαττε τὸν κανόνα τοῦ Γέροντος ἀπαράτρωτον. Ποῖος οὖν νοῦς, ἢ γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτῶ χρόνων τὰς κατὰ Θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐνυχοῖ, ἢ διηγήσασθαι, ἢ γραφῇ παραδοῦναι δυνησεται, ἃς αὐτῇ μόνῃ καθ' ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καὶ ἑκάστην προσῆγε; τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμούς, τοὺς ἰδυρμούς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχὴν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἵστασιν, τὴν γουγκλισίαν, τὴν νηστείαν; πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκάς καὶ ἐπαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς, καὶ πονηράς ἐνθυμήσεις, καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασι ἀπρόϊτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσοῦτων ἐνεκωτῶν, γυναῖκα Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασιλεία αἰεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν ταῖς τοῖς πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκευὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετάθεσιν, ἔγραψεν ὄστρακον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα· Πάτερ τιμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μαρτυρῆν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφήν, καὶ ἔλθι ἵνα κηδεύσης Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπίετο ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. Ὁ δὲ Γέρον, διὰ νυκτερινῆς ὀπτασίας μνηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητὴν· Σπεῦσον, ἀδελφέ, πρὸς τὸ σπηλαίον, ἐν ᾧ ἔστιν ὁ ἀδελφός, Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχῶν ἔξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὐρήσεις ὄστρακον γεγραμμένον· τοῦτο λαβὼν, σπουδῇ πολλῇ ὑπέστρεψεν πρὸς ἡμᾶς. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀνενεγκέντος αὐτό, ἀναγνοὺς ὁ Γέρον ἐδάκρυσε· καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφόν, καὶ τὰ πρὸς ταφήν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ ἀνείξαντες τὸ σπηλαίον, εὗρον τὸν εὐνοῦχον πυρετῷ συνεχόμενον· καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ ὁ Γέρον ἐκλαυσε λέγων· Μακάριος εἶ, ἀδελφέ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης αἰεὶ φροντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγείου.

Εὐχαὶ οὖν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ δὲ· Ἐγὼ μᾶλλον, Πάτερ, φησὶ, χρεῖαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ

ὥρᾳ ταύτῃ. Καὶ λέγει ὁ Γέρον· Εἰ προέλαβον ἐγὼ, εἶχον ἂν παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τῷ ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευξαμένη. Καὶ λαβὼν ὁ γέρον τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητὴν μου, τὸ τέκνον σου. Ἡ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, ὁ παριστηκῶς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαθήματά μου, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεκαύσατο τὸ πνεῦμα Ἡλιοῦ ἐπὶ τὸν Ἐλισσαιί. Καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέροντα λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδύσῃτε ἃ περιβέβλημαι, καὶ μηδεὶς γινῶ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβούσα τῶν Θεῶν Μυστηρίων, λέγει· Δότε μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὐχάσθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέψασα κατὰ Ἀνατολάς, ἔλαμψε, ὥσπερ πυρρὸν δεξιὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποιήσασα τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰπούσα, παρίδωκε τὸ πνεῦμα.

Ὁρῶματος δὲ γενομένου ἐμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ Γέρον ὁ ἐφόρει ἱμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Ἐνδύσον τὸν ἀδελφόν, τέκνον, ἄνωθεν ὡς περιβέβληται· ἐνδύοντος δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφανησαν μὲν τούτῳ αἱ ταύτης μασθοὶ, ὡς φύλλα κατεξηραμένα, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσαφῆσε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τὴν κηδεῖαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ μαθητής· Ἐγὼ, Πάτερ, ὅτι ὁ εὐνοῦχος γυνὴ ἦν; Ὁ δὲ Γέρον ἀπεκρίνατο· Οἶδα καὶ γὰρ, τέκνον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρῶν στολήν ἐνεδυσάμην αὐτήν, καὶ Ἀναστάσιον εὐνοῦχον ὠνόμασα αὐτήν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεισι τούτοις· ἀλλ' ἰδοὺ χάριτι Θεοῦ ἐφυλάχθη παρ' ἡμῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρον τῷ Μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανός, ξύλοις θλασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις, Ἀμὴν λέγω σοί, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμὴν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαίους
» σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνε-
» λῶν, οἳ ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπε-
» ρύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Εν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἄνωθεν δεχόμε-
νοι δρόσον, ὑπομονῆς σὺν τοῖς Παισίν, οἱ
γενναῖοι ἐκραύγαζον Μάρτυρες· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ ἐπομβρίᾳ τῆς σεπτου, αἵματος ὑμῶν Ἀ-
θλοφόροι, πέτρα ἡ ἀνικμος τὸ πρὶν, ἀνε-
στόμωται ρεῖθρα προχέουσα, ἰαμάτων τοῖς
μελπουσιν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ω'ς μύροθήκη νοπή, μύρα ἰαμάτων Κοδρά-
τε, ἢ τῶν λειψάνων σου σορός, ἀναβλύζει
παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσῶδες καὶ φλέγου-
σα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις Δεῖα προνοία.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γα-
στρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυ-
νάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὃ ἡμᾶς λυτρωσά-
μενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ὡδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

- **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
- ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
- ταθὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
- τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι,
στεφηφόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς
συνάθλοις ἐνδοξε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα
τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αρετῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει
Μαρτύρων λαμπρότητα, κατεκληρώσω
πάνσοφε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτεγίσματα Κόρινθος κέκτηται, τῶν Ἀ-
γίων τὰ τίμια λείψανα, καὶ ἰατρεῖον ἄ-
μισθον, τὸν ναόν· ἐνθα πίστει, πᾶς ὁ προστρέ-
χων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ
τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέ-
σποινα, εὐλογεμένε σε πίστει, καὶ μελωδοῦμεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
- κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
- Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
- κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
- τες μεγαλύνομεν.

Ιχῶρες ἡμῖν μαρτυρικαὶ ἐκπέμπουσιν, εὐω-
δίαν πλήρη χάριτος· αἵματα τούτων ἰαμά-
των, προχέουσι κρουνοὺς Δεῖω Πνεύματι, καὶ
πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν· οὓς ἐπαξίως
μακαρίσωμεν.

Ωραῖος σιγμάτων καλλοναῖς γενόμενος, τοῖς
Ἀγγέλοις ἐξωμοίωσαι· αἵματι δὲ τῷ ἐκ-
χυθέντι, Κοδράτε ἐπιθαῖς ὡς ἐν ἄρματι, ἀνέ-
πτῃς πρὸς τὰ ἄνω βασιλεια, γέρα τῶν πόνων
κομισόμενος.

Σταλάζων τὸν Δεῖον γλυκασμὸν ἐκ στόμα-
τος, Ἀθλοφόρων δῆμον ἔπεισας, Μάρτυς
Κοδράτε συναθλεῖν σοι, τὸν Ἄνεκτον καὶ Παῦ-

λον καὶ Κρήσκεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν
Διονύσιον, ὡς συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ημέραν ἑόρτιον ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, Ἀθλα-
φόροι πάντες ἄγομεν· ταύτη γὰρ στέφος
ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε, φωτός
τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν Δρόνον τῆ
Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανείσα τοῦ πάντων Ποικτοῦ λοχεύτρια, ὅ-
πῃ πάντα νοῦν πανάμωμε, τῶν οὐρακῶν
ὑψηλότερα, εἰδείχθης καὶ τῶν ὄλων δεσπόζουσα,
Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν
τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεο-
τοκίον. Αἱ μετάνοιαι, ἢ αἱ. Ὡρα, ὡς σύνθηες,
καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου,
Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώ-
σεως, προκληθεὶς Σωφρόνιος, σώφρων γέ-
γονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρείος
καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενναῖς, γενικῶς
στεφανούμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἐκα-
τέρῳ τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ,
διαιτητῆς ἀκριβέστατος.

Θεολόγου ἐκ στόματος, Θεολόγους ἐβρόντη-
σας, διδαχὰς Σωφρόνιε, παμμακάριστε,
θεολογήσας τρανότατα, Πατέρα τὸν ἀναρχον,
καὶ συνἀναρχον Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁ-
γιον, συναΐδιον, ἐν Μονᾷδι Τριαδᾷ καὶ Μονά-
δα, ἐν Τριαδὶ Θεὸν ἕνα, τῇ οὐσιῳδὲι ταυτότητι.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄ-
σαρκον, καὶ Πατρὶ συνἀναρχον Λόγον
πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς
ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλή-
λως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς
θεωρεῖται εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι,
τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυρ-
φε, καὶ δειτῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν

μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξον, εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς κατεῖδέ σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μητῆρ σου ἐξεπλήτετο, καὶ τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότητος; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαναμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σωφροσύνης μέλπω τὸν ἐπώνυμον, αἴσιμα ῥέζων.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βα-
» σιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανη-
» γυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύ-
» ματα.

» **Σ**ωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ
» πέλαγος, ταῖς αὔραις τῆ Πνεύματος, οἰα-
» κιζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιουσίαν,
» σοφίας χάρισματι, Πάτερ Σωφρόνιε.

» **Ὁ**ς Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀ-
» ναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἐνθεος, τῆ θείᾳ
» Μνήματος, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν ἀθανα-
» σίας, Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτώσιν τοῦ γέ-
» νους ἡμῶν.

» **Φ**αιδρότητι λόγων σου, καὶ διανοίας ὀξύτητι,
» τὸν κόσμον ἐφαιδρυνας, θεολογήσας τρα-
» νῶς, τρισυπόστατον, Θεότητος οὐσίαν, μονάδα
» τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνιε.

» **Ρ**ημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν δογμάτων
» ἡ εὐσημος, κιθάρα διέδραμε, τῆς γῆς τὰ
» πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκονομίας, τοῦ
» Λόγου διδάσκουσα, Πάτερ θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

» **Ὁ**ὦν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναΐ-
» δικος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώ-

» νιος, ἐκ σῆ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον,
» ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ**ὕκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
» « ἐνυποστάτῳ Σοφία Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄ-
» γιος, πλὴν σου φιλιάνθρωπε.

» **Σ**τηριζομένη, βακτηρία τῶν λόγων σου Ὅσιε,
» τὰς ὁρμαῖς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομάχων
» αἱρέσεων, ἐλαύνει διώκονσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

» **Υ**περμαχήσας τοῦ σεπτοῦ θεοφόρου κηρύγ-
» ματος, ἀνεδείχθης νικητῆς, τῇ συμμαχίᾳ
» τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος, Πάτερ
» Σωφρόνιε.

» **Ν**εκρώσας πᾶσαν, φθειρομένης σαρκὸς ἡδυπά-
» ρειαν, τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι' εὐσεβείας
» ἐζώσας, καὶ ταύτην ἀνεδείξας, ἐνθεον ὄργανον.

» **Ἡ** θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελίρρυτος
» γλῶσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμούς,
» ἀναπηγάζει θεόληπτε, τὰ θεῖα διδάγματα,
» πᾶσι προχέουσα.

Θεοτοκίον.

» **Σ**ὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν Θεόν, θεοτόκον δοξά-
» ζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῶ, προσηγορίαν
» ἀρμόζοντες, καὶ κλῆσιν καταλλήλον, πάντα γνε
» Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκαταλαβε.

» **Τ**οῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-
» στοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ κατ' εἰκόνα
» Θεοῦ, Σωφρόνιε Ὅσιε· ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ,
» ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας διδαγμάτων, ἀ-
» παστράπτουσα πᾶσι, τοῖς πίστει ἐορταζούσι,
» Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

» **Ε**καίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου,
» φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
» θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντα ἐκ τοῦ
» θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
» χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
» σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

» **Σ**ταυρῷ σε ὑψέμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
» τος Μητῆρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
» νοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦ-
» το θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμι-
» λεῖς τῷ θανάτῳ, ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θεί-
» λων ὡς εὐσπλαγγνος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ

» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγαζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μίαν ἀναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσε-
σιν, ἰδικαῖς τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς
ἐδογματίσας, διαιρουμένην ἀτμήτως ἐνουμένην
τε, ἀσυγχύτως, βουλήσει μιᾶ καὶ θεότητι.

Εχων σῶφρονας τὰς φρένας, καὶ τὸν νοῦν
σῶφρονέστερον, οὐ φυρμόν ἐφρόνεις, Πά-
τερ οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἠνωμένων
ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἐνὶ Χριστῷ, μονογε-
νεῖ παμμακάριστε.

Λαμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ
Πνεύματος, τὴν δεινὴν μανίαν τὴν τοῦ
Νεστορίου διέλυσας, ταυτοβουλία καὶ γνώμη
τοῦ τὴν ἔνωσιν, δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ
δύο φύσεων.

Πύρρον ἐφλεξας θεόφρον, τῷ πυρὶ τῶν δογ-
μάτων σου, ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ
Χριστοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφοροῖς οὐσίαις
τὰ κατάλληλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πά-
τερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέ-
πειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιητὴν
τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων, σω-
ματούμενον, τὸν ῥυόμενον, πάντας αὐτὸν τοὺς
δοξαζοντας.

Ὁδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χρι-
» στέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενές, πατρικῆς
» ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὄρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλόνηρωπε.

Τὴν σεπτὴν ἀνάσασιν, καὶ ταίφον τῆς Ζωῆς
ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἠντλησας
κρυφιομύστους, καὶ Πιστοῖς μετέδωκας, Ἰεράρ-
χα τῆς ἐλλάμψεως.

Ολικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον Ἀγαθόν, πυρ-
σθθεῖς φέγγει νσητῷ, καὶ πηγὴν ἠγάπη-
σας τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίας Πάνσοφε, πρὸς
αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμφυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ,
νεκρωθεῖς πᾶσι τοῖς ἐν γῆ, τὴν τοῦ λόγου
τράπεζαν εὐθηνουμένην, κερτημένος Ὅσιε, καὶ
λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εν δυσὶ νοούμενον, ἐστίας τὸν Χριστόν, τὸν
Υἱὸν τὸν μονογενῆ, τῷ Θεοῦ τὸν ἀναρχον,
σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, Θεομη-
τορ ἀπειρόγαμε.

Ὁδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑψώ σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος,
τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἐν τοῖς χεῖλεσί
σου· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ πο-
ταμοῦ μιμεῖται τὰ ρεύματα.

Ως φοινῆξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας, τῇ
εὐκαρπία τοῦ λόγου, καθαρῶς τε βίῳ κα-
ταγλυκαίικων, τὰς καρδίας, Ἰεράρχα τῶν πί-
στει τιμώντων σε.

Νεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ῥομφαίᾳ τῆς γλώτ-
της σου, τὸ τῶν αἱρέσεων στίφος, καὶ
θρασεῖα φαλαγξ τῶν θεομάχων, σφαττομένη,
θανατοῦται δογματίων σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Υμνήμεν, Θεοτόκε τὸν ἀχραντον τόκον σου,
δι' οὗ σωζόμεθα πάντες, καὶ θανάτῳ βρό-
χων καὶ δεινοτάτης, ἀμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν
τοῦ Ἄδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Ἐσπευδε τηρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,
Ὁ Σωφρόνιος, οὐ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

Ἐνδεκάτη σαόφρων ἔδου Σωφρόνιος παρὰ
τύμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ χώρας μὴν
ἔφου Φεινίκης Αἰθιουοστεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκοῦ,
εὐσεβῶν καὶ σωφρόνων γονέων τέκνον, πατὴρ μὴν καλου-
μένου Πλινθᾶ, μητὴρ δὲ Μυροῦς· ἐντεῦθεν εὐφυῆ φέ-
σειως τὴν ἐπιμέλειαν κερασαίμενος, ὑπερφυῶς ἐπιστημῶν
ἀπασῶν τὸ κράτος ἀνεδήσατο. Ἐτι δὲ τὴν Δαμασκὸν
οἴκῳ, πᾶσαν ἀρετὴν, τὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην,
μετήρητο. Ἐπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου
καταλαμβάνει· ἐν ἧ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐν ἠαυχίᾳ
συγγινόμενος, τῇ τῶν βίβλων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν
καὶ τὸν νοῦν κατοχυρῶσι, πᾶν νόημα ἀίχμαλωτίσας εἰς
τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειτα περισσοτέρως γλιχο-
μένος παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου με-
γαλόπολιν ἀποπέλει· καὶ Ἰωάννη, ἀξιολόγῳ τινὶ περιτε-
χῶν ἀνδρὶ, πάσης σοφίας καὶ συνείσεως πεπληρωμένῳ,
τούτῳ γίνεται σόσκηνος καὶ ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος καὶ
ὁμογνώμων, τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καὶ μεταδιδούς
τὰ σφίτερα. Ἐνθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπίχυσιν καθῶν, ὑπὸ
τῶν Ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάννου θεραπεύεται, καὶ τῆς
ἰατρίας ἀπαιτεῖται μισθόν, τὰ καθ' ἑκάστην παρ' αὐτῶν

τελούμενα θάματα γραφή παραδούται. Καί μὲν τοι καὶ παρέδωκεν.

Ἐπειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπερανεστηκὸς τοῦ βίου καθίσταται· καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων Περσῶν αλόουσης, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλετήμονα παραγίνεται, τηνικαῦτα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκείνου θρόνον ἰθύνοντα· οὐ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἄπειρον αὐτοῦ τῆς Ἐλεημοσύνης θησαυρὸν, καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλόν, διὰ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε, πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκείνου θρηνήσας.

Ἐπιθεὶς δὲ αὐθὺς πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίμανεν· οὐδαμῶς γὰρ δέδωκεν ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις νυσταγμὸν· οὐδὲ γὰρ κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτοῦ ἡ πάλη μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἰρετιζόντων, οὓς Γραφικαῖς ἀποδείξεις, καὶ Πατρικαῖς παραδόσεις ἀνατρέπων, καὶ μύθοι καὶ οἰκταῖς διδασκαλίαις, φρούδους ἀπέτελει. Καὶ ἄλλα δὲ πλείστα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια συγγραμματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλίπει, βίου ὀρθῶς ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῷ δοκεῖν πολιτεύεσθαι· ὃν ἔστι τὸ ὑπερβαύμαστον διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἰσαγγέλου Μαρίας τῆς Αἴγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοῦς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. Οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ ὁσίως τὸ δοθεὶς αὐτῷ ποιμνίου ἰθύνας ἐν χρόνοις τρισίν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἁγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,

Καυθεῖς προσήθη Πίονιος Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου τοῦ Βασιλέως· συνελήθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρων. Καὶ πρῶτον μὲν ἄγεται παρὰ Πολέμονα τὸν Νεωκόρον, πρὸς ὃν διηνήθη περὶ τῆς θρησκείας, Γραφικαῖς ἀποδείξεις καὶ ἱστορικαῖς, ὅτι πιστοῦται παρὰ τῶν ἡδὴ γεγονότων τὰ ἐσόμνα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθειν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σταγόνας, αἷς τὴν Σοδόμων γῆν ἀπέτεφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. Εἶτα παρ' Ἐλπίδιον τὸν Ἀρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκώρῳ, ὁ Ἅγιος ἄγεται· ὕστερον δὲ παρὰ Κυντιλιανῷ τῷ Ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῇ Λιβουστρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τῷ Θεοφόρου καὶ Θαυματουργῷ, τοῦ ἐν τῷ Διίππειῳ λεγομένῳ, τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχ. Ἐκ γειτόνων εἶ, Γεώργιε, κἀνθάδε,

Καὶ κεῖθεν, ὄμαι, Χριστομύστη Παρθένῳ.

Οὗτος, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν εἴλετο· καὶ ὑπελθὼν τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διήρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἐρημὸν, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακούχουμνος. Ὄθεν, γνωσθεῖσης αὐτῷ θάθεν τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἔλθων ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Διίππειῳ, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας διαρκέσας αὐτόθι. Ἐκεῖ δὲ παρήσασιν οἱ ἐνταφιάζειν αὐτὸν μέλλοντες, καὶ τὸν

περικείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ἔντα εἶδον, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα προσηλωμένον αὐτῷ, τὸ Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ μαρμάρου κατασκευασθείσῃ θήκῃ τῷ εἰρημένῳ Ναῷ κατατίθεται, πολλῶν θαυμασίων ἰάσεις προχέον τοῖς μετὰ πίστει προσερχομένοις· ὧν ἔνιοι τῶν ἀπολελευκότων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρονται τὰς εἰς αὐτοὺς γενομένης θαυματοποιίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἡγεμονεύοντος Ἀσκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τῶν Χριστιανῶν· καὶ κρατηθέντες οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Τρόφιμος καὶ Θαλλὸς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὥρας ἰκανάς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτούς, ἔμειναν ἀδολογητοί. Τοῦτο θρασυμένους ὁ Ἀρχὼν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθίντες, εἶσαν αὐτούς πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν διαβληθέντες, παρίστησαν τῷ Κριτηρίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν μετὰ παρρησίας Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὁμολογήσαντες, τὰ δὲ εἶδωλα κωμωδήσαντες, καὶ τῆς Τυράννου ἐλέγξαντες, εἰς ὄργην αὐτοὺς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῶν εὐτόμως κατέξεσαν· οἱ δὲ Ἅγιοι προσευχόμενοι, καὶ τοὺς Ἐλληνας μυκτηρίζοντες, ἐξέμνηναν αὐτὸν τὸν Ἀρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενος κατ' αὐτῶν, ἐν σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτούς προσέταξεν.

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἠκολούθησεν αὐτοῖς· καὶ σταυρωθέντες προσνύχοντο, καὶ ὠμίλουν τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συντείνοντα. Οἱ δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσπαῦσαι τοῖς ἱεροῖς τῶν Ἁγίων σώμασιν, οἱ μὲν σταγόνας αἱμάτων, οἱ δὲ σουδάρια, ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἕτερα δῆτινα εἶδη ἐλάμβανον, εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τότε οἱ Ἅγιοι, εὐλογήσαντες καὶ προπέμφαντες πάντας, τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθετο. Τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Ἁγίων λαβόντες λείψανα, μύροις ἀλείψαντες, καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, κατέθετο ἐν τῷ Ναῷ· καὶ προσελθούσα τοῦ Ἀρχοντος Ἀσκληπιοῦ ἡ γυνὴ, καὶ μυρίσασα τὴν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων θήκην, ὀθόνην πολλοῦ ἀξίαν ἄνωθεν τῆς θήκης ἐπήπλωσεν. Ὑστερον δὲ τις Ζώσιμος, καὶ Ἀρτέμιος, ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοὶ, τῶν Ἁγίων συμπόλιται ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν Πόλιν κομισάμενοι, Στρατονίκην καλουμένην, πρὸ μιλίου ἐνὸς ἐν τοῖς Λατομίαις κατέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μαρτύρος Ἐπιμάχου.

Στίχ. Κομίζεται σοι ὄλβος, ὄλβια Πόλις.

Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδη ζ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαίους
 » **Ο**σθ Παῖδας, καὶ τῆς Χαλδαίης ἀνελών,
 » οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσας, ὑπερύμνητε
 » Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

πτῶν εἰκόνων πανεύφημε, Συμφῶ Λεόντων ἐξοριζόμενος· ὧν κατορχούμενος, ταῖς βουλαῖς ἐμώρανας, καὶ λογισμῆς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Οὕτως ἀμοιβαῖς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτῆρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα. παρεσχηκῶς Τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καὶ ἀξιώσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχῆ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δακρύων πηγᾶς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῆ Θεῆ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνη, τῆς φοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνίζουσα καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μητὴρ σου, Τέκνον, ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγᾶς ἀδίκων πῶς φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθενίαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ρύσαίμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Οἱ Κανῶν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Θεοφάνης μέλπει σε τὸν Θεοφάνην.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὰ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχθεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἴχθεσιν, ἔπηκτο λούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πυρωθεῖς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Εθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καταφρονήσας πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεῖς δὲ τῇ θείᾳ στοργῇ, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἠγήσω Παμμακάριστε.

Ορμήσας θηρωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν,

σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ὧν καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορία κατεδίκασεν.

Θεοτοκίον.

Ασπύρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σου ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
• ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἄγιος πλήν σου φιλόνηρωπε.

Φωτὸς τῆ θείης, πεπλησμένος ὠράθης Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, τῷ ποθουμένῳ μακάριε· διό σε τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν.

Απαγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τῆ Λέοντος δόγματα, τοὺς δεσμούς πανευσεβῶς, Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε ταῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Νενευρωμένη δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως Ὅσιε, σου σαρκὸς τὸ ἀσθενές, ψυχῆ στερρότητι ρώννυσι, Θεῷ αἰκνωσάσα, σῶμα ὁμοδουλον.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμω, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με σερέωσον· οὐ γὰρ ἔχω Ἀχραντε, πλήν σου βοήθειαν.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Ζῆλον ἐνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίας ἀδίκως στελλόμενος, καὶ εὐσεβῶς παμμακάκαρ τελειούμενος. Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρό τοῦ τόκου φυλάξας Παμμακάκαρ, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτεκῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίκως βλασφήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱμοὶ τέκνον μὴ! πῶς πάσχεις; θείων ρύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρώπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
• Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ε-

» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η οὐράνιος ἠτοίμασται βασιλεία, ὡς Ἀθλη-
τῇ σοι Ἐνδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαίρων
μετετέθης σκηνῆς, βρωῶν τῷ Δεσπότη σου· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σ τεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης· τὸ γὰρ
σεπτὸν εἰκόνημα, Χριστοῦ Θεοφόρε, μά-
καρ ἐκ ἠρήσῳ τιμᾶν· διὸ καὶ ἀνέκραζες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μ εθιστάμενος προστάγμασι τοῦ Τυράνου,
τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Ὅσιος, σαρκὸς ἀσθε-
νείας, ὄλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγαζὼν τῷ Κτί-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε μεγαλύνθη τοῖς θαύμασι Θεοφόρε· ὁ γὰρ
Χριστὸς ἠμείψατο σέ τῆς καρτερίας· ὅθεν
καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χηρῶσιν, ὡσπερ
ἐκ πηγῆς ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Α πειρογάμως ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγαζόμεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ** ὑ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Λ ὀγῶ πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ
Ὅσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Π λούτον παντοδαπῆ, Θεοφρόνως διένειμας,
προστάγματι τοῦ Δεσπότη, τοῖς πενία
συζῶσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Ε χων σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τοῦ Κτί-
σαντος, τὴν ἀχραντοῦ τῆ Δεσπότη, προσ-
εκύηεις Εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σ εἰ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα, σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ** ὑσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Ι ὄθνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε, τὴν
τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου Πά-
τερ ἐξομαλίζων· ἦν συντόμως, εὐθύπορεῖν με
μαίκαρ ἀξίωσον.

Σ ωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας Ὅσιε· με-
τὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν

δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφά-
νης κοσμούμενος.

Ε ὑκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέθης Θεόφανες, τῆς
Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ
τῆς χαρακτῆρας, ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις
ἀντιταξάμενος. Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλα-
βοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε ἔ ὑψης λαβὼν τὴν θείαν ἀποκαλύψιν, ἐξ-
ἤλθες σπουδῆ ἐκ μέσου τῶν θορυβῶν,
καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴλη-
φας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ
πλούτου στερούμενος. Ὁ Οἶκος.

Ε πὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἠκολούθησας
χαίρων τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ καὶ τὸν ζυ-
γὸν αὐτῆ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύ-
μως, καὶ ἀνάπαυσιν εὔρες τῇ ψυχῇ σου· ἦν περ
καμοὶ τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον τῷ
λέγοντι, καὶ μηδὲν ἐκτελεῖντι, ἀλλ' ἔτι σχολά-
ζοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίβ πράγμασι, καὶ θαυμάζον-
τι, πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου καὶ πλούτε γε-
ρούμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Θεοφάνους τῆς
Σιγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχοι.

Θεόφανες φάνηθι πιστοῖς προστάτης,
Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δ ωδεκάτη φθινύθοντος ἀπῆρε βίβ Θεοφάνης
Ὁ ὅτος πατὴρ μὲν ἔφυ Ἰσαὰκ, μητὴρ δὲ Θεοδότης·
τοῦ δὲ πατὴρς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπο-
μένη τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν ἀρχῇ, ἦν παρὰ τῇ μητρὶ ἀ-
ναγόμενος, καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής, ἀρ-
μόζεται γυναικὶ, καὶ αὐτῇ συνδιαγῶν ἦν χρόνους ὀκτώ,
πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς· συμβούλῳ δὲ τινι χρη-
σαίμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πόθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν Μονα-
στῶν ὑπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητὴρς τὸν βίον ἀπολιπού-
σης, καὶ πλούτου ἀπειρον αὐτῷ καταλειπιυίας, ὁ κηδε-
στῆς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τούτου
ἐξεβιάζετο. Καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης,
καὶ παστὰς ἐπήγγυτο, καὶ ὑμέναιος ἤδρευτο, καὶ τὰ λοι-
πὰ ἐτελείτο. Ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ
τῇ συνεύῳ κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογι-
σμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφανέρου τῇ νεανιδί, ἥτις καὶ συγ-
κατέθετο, καὶ εἶπε δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν καὶ
αὐτῇ τούτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιούτο ποιεῖν ὅπερ ἀκού-
σας νύχαριστῆσε τῷ Θεῷ. Ἐκτοτε οὖν ἐποίουν ἀμφοτέροι
τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχὰς.

Ταῦτα μαθὼν Αἰών ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς, καὶ ὁ τοῦ του κηδεστής, διεκώλυον τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ· ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου Κάστρον συγχειρίσονται· ἤδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελευθέρων ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποιήκει. Τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὁ, τε Σηριώνυμος Βασιλεὺς, καὶ ὁ πεντηκονταετής αὐτοῦ, καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἑλευθερίᾳ, οὐ μόνον ὁ νεός, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδείσει καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερίᾳ τετίμηκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλά παρασχομένος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιπος Μονῆ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτήν, ἀντὶ Μεγαλοῦς, ὀνομάσας· αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἱερουργεῖ ἐν τῇ τῶν Σιγριανικῶν ὄρει κειμένη Μονῇ, Πολυχρονίῳ λεγομένη. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, οὐδόλως τὸ ἄρχειν καταδέξατο, ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν, ἐξαετῇ χρόνον διηγουκῶς ἐν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα ἀναχωρήσας ἐκείθεν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ καλουμένῃ Νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ἣ καὶ Μονὴν ἀνιστήσατο, καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγριανῆς ὄρει. Τῷ δὲ πεντηκονταετῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενεῖα τιμὴ παραδίδοται, ἧτις ἦν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διαπαντός τοῦ βίου κληνῆρης καὶ ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα εἰδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Αἰών ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Τίως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον· Ἐλθέ, λέγων, εὐχαὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ Βαρβάρων ἀπέρχομαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμαξῆς μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἦχθη πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε, πλὴν μνηύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτὸν· Εἰ κατανεύσεις, λέγων, τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ Μονῇ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰδὲ μήγε, ξύλῳ ἀγγώνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προθήσω. Ὁ δὲ Ὀμολογητῆς· Τῶν δωρεῶν σου, ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς Σησαυρούς, τὸ δὲ ἀγγώνης ξύλου, ἢ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπισον σήμερον· ταῦτο γὰρ ἐπίσμαι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν τῷ τότε πατριαρχεῦντι, Ἰωάννῃ τῷ Μάντει, περὶ λόγους αὐχοῦντι, καὶ τοῦ μύσους τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότῃ ἀντεπεκκλίνει αὐτὸν ἠγούμενος· ὅς παραληθρῆς ἐν τῇ Ὀρμισδι Μονῇ Σεργίου καὶ Βάχγου, τῇ παρακειμένη τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἀμίλλαν τῷ Μάντει συνελθὼν, καὶ τοῦτο ἠτήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τούτου ἠσχυμένον εἰς τὸν μανιώδη τυράννον ἀπέπεμψεν, ἀγροίκου μᾶλλον ἢ ῥήτορος δόξαν τὸν δεῖλαιον ἀπενεγκαμένον· ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτὸν, Κρεῖσσον, ἔφη, Βασιλεῦ, κηρῷ μαλάξαι σίδηρον, ἢ κείσαι τὸν ἄνδρα, μεταβεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τυράννος, μετάγει τούτου εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινὶ οἰκίῳ ματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουρούς, ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παράτινος. Οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας, θλίψει καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος, κατήσχυε κἄν τούτῳ τὸν τυράννον· Ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑποκύψει τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκαζέτο, μὴ εἶξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης Νήσῳ· ἢ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγῇ ταχίαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τῶν σωματος ἐξαγωγὴν· ἡμέραις

γὰρ τρεῖς πρὸς ταῖς εἰκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζῶν διανύσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὁσίως καὶ εἰρηνικῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὀπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησε, καὶ ὀπόσων δὲ ἰατρῶν ὁ χώρος ἐκείνος εὐπόρησε;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου,
Ἐκ τῷ μέσῳ δὲ τῆ χοροῦ τῶν Ἀγγέλων.

Ὁ ὅστος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρώτου μὲν Μοναχὸς καὶ ἠγούμενος γεγονὼς τῆς Μονῆς, τῆς οὕτω καλουμένης Κλεισοκάβρης· ἔπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκλήρωσιν τὴν ἀλογον, ἀλλὰ θεῖα ψήφῳ τὴν Ἀρχιερωσύνην λαβὼν, ὡς προῖων ὁ λόγος δηλώσει. Ἐτι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελίον, καλὰ μῶν καὶ μέλανι πρὸς γραφὴν τὴν χεῖρα κινουόντος, ἐπέστη τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου, κατατραγωδῶν, καὶ τὸν Ὁσίον εἰς οἶκτον ἐπικαλούμενος, καὶ ἐπαρκέσαι αὐτοῦ τῇ συμφορᾷ δεόμενος· ἦν δὲ ἄρα οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδείξις ὁ αἰτῶν· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος ἦν, ἀνάγκην ἔχων ὡς γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθὼν τι λαβεῖν, ἀλλ' ἐν προσχήματι δεόμενος, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκάλυπτεν Ἀγγελοῦ· ὃς ἅπαξ καὶ δις καὶ τρίς προσελθὼν, οὐκ ἀπέπεμψθη κενός, ὡς μηδενὸς χρυσοῦ νομίσματος τῷ Ἁγίῳ καταλειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἰκομίσματο τρυβλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ Ὁσίου προθύμως ἐπιδόντος αὐτῷ. Τοσοῦτον ἦν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἄμα καὶ συμπαθῆς· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνην τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτούντος φορτικόν, ὅτι δις καὶ τρίς λαβὼν προσέκειτο ὀχληρῶς, ὑπειδόμενον νεμισθῆσαι καὶ ἀποπέμψασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἴλετο τῶν ἀνεκποιήτων τῆς Μονῆς ἄψασθαι, ἢ τὸν ἄνθρωπον παριδεῖν, ὃν ἐδαίτο μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἄπρακτον.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγονὼς, καὶ τῇ συνήθει πρὸς τοὺς πένητας φιλοφροσύνην χρώμενος, καὶ συγκατακλιθῆναι κελεύσας αὐτῷ δώδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ καὶ τρισκαίδεκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθορᾶν, καὶ τῇ τοῦ προσώπου μορφῇ, καὶ τοῖς ἐνδοθεν κινήμασιν ἐδόκει τῷ Ὁσίῳ ἀλλοίωτερον τῶν δώδεκα διακείσθαι, κατασχὼν αὐτὸν, τὸ αὐτοῦ ἐπυθάνετο ὄνομα, καὶ τίς ὦν παραγένοιτο· τὸν δὲ, ὄνομα μὲν αὐτοῦ, φάναι, μὴ θεμιτὸν ἀκούσαι τινα, εἶναι γὰρ αὐτὸ θαυμαστόν· ὅτι δὲ Ἀγγελοῦ εἴη μόνον προσερεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσοῦ αἰτήσει πεμψθεῖς, καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἔκτοτε, καὶ φροσεῖν αὐτὸν προσταχθεῖς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὁσίος Γρηγόριος πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἔμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν, ἃ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα διάλεκτον ὑστερον μετηνέχθησαν, οὐ δὲ ἀνθρωπίνων μόνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος Ἁγίου, ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν· καὶ ἀνάλυσιν, Πέτρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστερᾶν λευκὴν, ἐν τῷ γράφειν αὐτὸν, τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσαν στόματι, καὶ οἷον ἐξηγουμένην καὶ συνεξορμῶσαν πρὸς τὰ γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ Δύσει τσοῖς, διδασκων καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάξων γένος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἱ καὶ ταῖς δι' ἔτους αὐτὸν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καταλαβόντες, ἔνθα τὸ ἱερόν αὐτοῦ κατακείται σῶμα, γεραιούσι. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐπιτελεῖσθαι λειτουργίαν παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ταῖς νηστίμοις ἡμέραις οὗτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας, ὅπερ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερον παρ' αὐταῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεές ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔσθῃ Φινεές, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,

Ἡμῖν ἰλασμῶ ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
» μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὁμοίωσιν,
βίῳ λαμπροτάτῳ Πάτερ προσειληφώς, δι'
ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ
Θεὸς μου κραυγαῶν καὶ Κύριος.

Ομολογίας, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ διέπρε-
ψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσε-
βῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, Εὐλογημέ-
νος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγαῶν καὶ Κύριος.

Νοῦ στερρότατη, ἐν προθυμίᾳ ταῖς τοῦ σώ-
ματος, Πάτερ, ἀλγηδόνας ἠνεγκας καρ-
τερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότη σου, Εὐλογη-
μένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγαῶν καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Δεῖον σκηνώ-
μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις,
Θεοτόκε ταῖς κραυγαῶν σου· Εὐλογημένη σὺ,
ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥοδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» ρματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαῶντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
» Κύριον.

Θεώμενος μάκαρ τὸ στερρόν, τῆς σῆς ἐν-
στάσεως, Λέων ὁ τύραννος, ὑπερορία σε
ἔκρινε, πικροτάτῃ ὁ παμπόνηρος· ἐν εὐφροσύ-
νῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε, πᾶν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Επί τὸ πρωτότυπον εἰδώς, τὴν τῆς εἰκόνας
τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔ-
δραμες, Ἀθλητῆς ὡς ἐνομώτατος, καὶ νικητῆς
ἀναδειχθεὶς, στέφανον εἴληψας, ἀναμείλων·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ουράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ, σκηνῆς σοι δέδω-
κεν, ὁ πάντων Κύριος· ἀντὶ στενωπέως
ἔσθῃ δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παρα-
δείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθησ νοπηῶ, τοῦ Δεῖου Πνεύ-
ματος, μάκαρ Θεόφανες· ὄθεν ἰάματα
βρῦεις νῦν, ταῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι,
καὶ τὴν ἀγίαν σε σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, καὶ
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραν-
τε, Μητὴρ ἐδείχθης Θεῷ· σὺ τῆς Θεότητος
γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὄθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Δεόνυμφε.

Ῥοδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθη,
» Χριστὸς συναΐψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· δι'
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Απαντα τὸν βίον σκορπίσας, ταῖς δεομέ-
νοισι Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σου σαφῶς,
ἀντικομίζῃ σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν
δρεκόμενος, τὰ δι' αἰῶνος διαμένοντα.

Νόσους θεραπεύειν Παμμακάρι, τοῦ Πάρα-
κλήτου τῇ δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀ-
πελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε· δι'
πιστοὶ θεώμενοι, σὲ Θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ησὴ φωτοφόρος Θεόφρον, τῆς μεταστά-
σεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς
πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος· ἦν
περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐ-
παίνων σου τοὺς λόγους, πλέξαντι Θεόφρον
προθύμως, ὁμότροπόν σοι ὡσπερ ὁμώνυμον, τῆ-
τον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις
ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τῆ Λαῦ σου, πρὸς τὸν Υἱόν
σου Θεοτόκε, ἰλεωσαμένη εὐμενῶς, ἡμᾶς
κινδύνων καὶ περιστάσεων, ρυσθῆναι τῆς ὑμνῶν-
τάς σε· σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν·
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, καὶ ἡ ἀ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψαίνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγω τὰ πάθη Παναλβιε, καθυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογματῶν ὀρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλῆτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοῖς προστρέχουσι· λύχνος πολύφωτος, γεγονώς τῇ χάριτι, θεοπροπῶς, ὡφθης ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀραίμενος, δικαιοσύνης λαμπρῶ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνεΐας διδάσκαλε· τῆς εὐσεβείας στῦλος ἀκράδαντος, καὶ Ἐκκλησίας ἀκαταμάχνητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἀπασαν αἰρετικῶν, φάλαγγα κατέσρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Ενδον τῶν ἀρρήτων πέφνηας, εἰς οὐρανούς ἀναβὰς, ἀρετῶν ἐποχοῦμενος, Θεορόρημον ἄρματι, διφρηλάτης αἰθέριος ὡς ὁ Θεοβίτης νῦν ἀνυψούμενος, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἀπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἀριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου καὶ χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῇ· χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνῇ· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε σταίμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἐφρίξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἀπερ ὡς ἐβλεψεν, ἡ Παρθένοσ Δέσποινα, ἐν γενναγμοῖς, Οἴμοι ἀνεκραύγαζε! τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.
Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.
Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
• Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδη-
• γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυ-
• πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Αμαρτιῶν, τάφῳ θειῶ συσχεθέντα με, τῇ ἀθανάτῳ νεύσει σου, καὶ τῇ εὐσπλαγγνῇ σου, ἀναστήσας παλάμη, ζώωσον ὡς οἰκτιρῶν, καὶ πολυέλεος.

Τὰς γενικαῖς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τετραμερῶς κτησάμενος, καὶ ὡς ἐν ἄρματι, ἐπιβάς Θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἤρθης ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξάμενος, ἐκ τῆ κρατήρος Ὅσιε, τὸ θεῖον ἔπιες, καὶ νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Απελαθεῖς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποιμνῆς σου, χειρὶ βιαία Ὅσιε, τῶν τῆς αἰρέσεως, θυμοφθόρων θηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσήλασας.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ κύησιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένοσ ὡς πρὸ τόκου, παλιν διέμεινας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
• κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγράφων προσεκύνεις εὐσεβῶς, πατρικοῖς, ἐφεπόμενος θεσπίσμασιν.

Η ποιμνὴ τῶν ποιμένα σε ποθήσασα, τὴν ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τῆς λύκῳ ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεως ράβδῳ, σοὶ προστρέχει Σοφέ.

Ος παλαί Ἰωσήφ τοῦ θείου σώφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομίζει, οὕτω νῦν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σορὸν τῶν Λειψαίνων σου σεβάζεται.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ ἱερὸν κατοικητήριον, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν πταισμάτων ἱλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι θεοτύμφευτε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νίκαις ἔστεψας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάϊν ἔτρεψας κακοδοξίας Νικηφόρος φερωνύμως γενόμενος· καὶ ἀγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, συγκομιδῇ τοῦ Ἁγίου Λειψάνου σου· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανδρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμα τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Κιβωτός ἀγιάσματος, ἐξ ἧς κτηνὴν ἰάσεων ἀντλήμεν, ἡ σορός σε γέγονε τοῖς τιμῶσί σε.

Τὰς αἱρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποιμνῆς μάνδραν ἠσφαλίσω, διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραζάμενος.

Κατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῶν Λειψάνων Μάκαρ μυροθήκη, ὡς ζωῆς πηγαζουσαν εὐωδίαν πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε Παραδείσον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξιμένην, ἐν γαστρὶ Παρθένης Χριστὸν δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν·
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Εχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἰρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὀρώντες Θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλείως, καὶ πάσης τῆς ποιμνῆς σου.

Ἡ ἱερά σου σορός, τὰ τῶν δαιμόνων πόνηρὰ πνεύματα, ὡς φοβερά, μάλιστα ἐκδιώκει, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης, θεάθεν κομίζεται.

Τοῦ συνειδότος ἐν σοὶ τὸ χωνευτήριον πυρὸς Πνεύματος, ἀναφλεχθέν, ὡς χρυσὸν τῇ

πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρὸν, τῶν αἰρετιζόντων, ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Θεοτοκίον.

Οραιοθεῖσα Σεμνή, τῇ ἐπλευσῆσαι τοῦ σπυτοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζου καὶ τοῦτον, συνέχεις ἀγκαλαῖς, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
» ἀνάγαγε.

Υπὲρ πίστεως πάθη ὑπέμενας· ὑπὲρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἠνεγκας, δι' ὧν δόξαν ἐκτίσω ὑπέρτιμον.

Ἡ ἐδραία σου πίστις καὶ ἐνστασις, τὰς τῶν τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· στύλος πυρός δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριε.

Ος φαιδρούς μαργαρίτας καὶ λίθους σοφῆ, ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνιν σου, ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὀρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σε, γλώσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάντων δοξαζουσαι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,

Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου νικηφόρου.

Χοῦς τρισκαιδεκάτη Νικηφόρε ἄστῳ ἐσήχθη.

Θεοφίλου τοῦ Θεομισσοῦ Βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοδώρου καὶ Μιχαὴλ τῶν εὐσεβιστάτων τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἰθυόντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἀριστούμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγνωσαν· μηδὲ γὰρ ἄν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ἐπιτόνησαν. Ταῦτα ἀκοπήσαντες, μεταστέλλοντα τοὺς ἐν μοναζήσοι προδόντας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀναστήλωσεως ἐποιεῦντο ζήτησιν· καὶ πάντες συμφρονούντες αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ ἀνέρον Ἰωάννην τοῦ θρόνου ἀπέλασαν· καὶ θεῖα ψήφῳ καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν Μεθόδιον Ἀρχιερεῖα κατεστήσαντο· ὃς βίῳ καὶ λόγῳ εἰς ἄγαν ἐξουχημένος, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ ὀρθοῦ δόγματος ὑπνηγῆκατο, καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὴν πίστιν οὐ προῦδωκε. Καὶ αὐτῶν ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν οἰκίαν ἐπὶ ῥέμῳ ἀπέλαβε, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων τῷ κάλλει κακόσημαι· καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέποντες ἀτίμως ἀπυλάθησαν, καὶ αὐτ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὀρθοῦ δόγματος σπυδαστὰς κατίστησαν.

Χρόνου δι' τετραετοῦς ἐκ τούτου καριππεύσαντες, Δεῖν κινηθεὶς ζήλω ὁ πανίερος Μεθόδιος, τῇ τιμίᾳ Βασιλίδι ἔφη, καὶ Μιχαὴλ· Οὐ δίκαιόν ἐστι τὸν αἰδέσιμον καὶ πανόσιον ἐν Πατριάρχεις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀνωμήτου Πίστιως τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Ἄρθου ἐξωθέντα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτῷ καὶ ἱερὸν Αἰσίφανον ἐνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τότε ἑτοιμῶς οἱ βασιλεύοντες πιθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸ μετακομίζοντας ἀποστέλλουσι τάχιον. Σὺν αὐταῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερεῦσι καὶ Μοναζαῖς, καὶ πλήθει Ἀσῶ, τὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐν ᾧ ἦν κατακειμένον τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Αἰσίφανου, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, παννύχιος τε στάσισι λιτανεύσας, καὶ ὑμνωδίας τετελεικώς, ἀπογυμνοὶ τῆς σοροῦ τὰ πάντιμον ἐκίενο καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. Εὗρε δὲ αὐτὸ ὅλον διόλου ἀκραιφνὲς καὶ ὁλόκληρον, ἐν ὅλοις ἔτσι δέκα καὶ ἐννέα συντηρηθὲν· ὅπερ λαβὼν καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταβίβας, χερσὶν ἱερέων καὶ πρεσβυτέρων, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φωτῶν καὶ ὑμνων εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. Ἦνίκα δὲ καὶ ἐπεραιούτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, ὅ, τι Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπνύτων καὶ κατησπάζοντο, καὶ ἐπ' ὧμων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο Ἐκκλησίᾳ· κἀκίεσι διανυκτερεύσαντες, ἔωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν Ἅγιον ἐκίεθιν, ἐν τῷ ναῶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κατατιθίσει, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου Μηνός, ἐν ἣ καὶ πρὸς τὴν ἐξορίαν ἀπηνέχθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρεῖῳ.

Στίχ. Συμμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ζήφους τέλος, Ἰσα σεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρή στέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἄβιβος ἐξ Ἐρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθείς Ἄβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ, Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξ τὸ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον, Χριστίνης.

Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐικόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθιωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ Δεῖᾳ ῥοπῇ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐντάφια, καὶ τὰ ὄστα δὲ Δεῖῳ νεύματι, τὴν ἀρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων πνευμάτων, διασκιδνάξει κακόνοιαν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεὺς τε εὐσεβῆς καὶ τῶν ἐν τέλει πληθὺς, καὶ ὑποθέντες τῇ ἐνδόξῳ σου, σορῶ αὐχένας Θεόληπτε, ὥσπερ κιβωτῷ παναγία, δορυφοροῦσι καὶ ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς σηκός, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθῳ σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπίδα, καὶ τὸν Ὀσίῳ ὁμότροπον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ῥῶν Μωϋσῆς, βᾶτον ἀφλεκτον πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιναίῳ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γὰρ συλλαβούσα τὸ Δεῖον, οὐ κετεφλέχθης, ἀλλ' ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτός δημιουργόν, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάιντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ λυμένῳ τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρᾳ, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλόν, ἀβρόχῳ ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Τάφον ὀρώντες οἱ πιστοὶ, εἰς καινὸν Θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐν ᾧ Δεῖαι τελοῦνται ὀλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἐνδον νεκρὸν ἱερώτατον, τὸν Δαυματηργόν, τὸν Θεὸν ὑπερυψῆμεν.

Χαίρει τὸ ποιμνιον φαιδρῶς, ἐορτάζει Μοναστῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιστῶν Βασιλέων ἡ εὐσεβῆς πορφυρίς, καὶ πᾶσα δυναστῶν ὀμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπόρως Θεοκυῆτορ Ἀγνή, Παρθένε ὑπὲρ λόγον τέτοκας· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει· φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράξως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, αἱ πιστὰ ὁμοφρόνως ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐπαίνοις σου Πάτερ, Ἀγγελῶν συγχορευούσα πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίσως δοξάζει, καὶ

τὴν εἰρήνην ἀνώθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίσει, τιμῶσί σου τὸ λείψανον.

Η τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἰατρῆιον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν· καὶ ἡ πρεσβεία Πανεύφημη, ἰλαστήριον πᾶσι, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδὸς καὶ ὁδηγός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Νικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θωρακίσας, Παντάναξ τῇ χειρὶ σε Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ κρηπίδα τῶν πιστῶν, τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, ὀρθοτομοῦσαν φυλάττε.

Θεοτοκίον.

Ος κραταιὴν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἀγκυραν καὶ σκέπην ἀσφαλῆ, καὶ ἀπροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχειμάσον ὄρμον καὶ μόνον καταφύγιον ἀγνῆ, κεκτημένοι σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος β΄. Ὁ τε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πίστει, καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὁσιε, χάρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων πλουσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γεγονὼς τῶν Μοναστῶν, ἤθροισας ἀνείκαστον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, Ὁσιε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντα τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὗς καὶ πάλιν ἅμα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Πάλαι, ὡς Ἡλίας ὑετοῦς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεία κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὁσιε, πάντως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σε τὴν ἐνθεον μνήμην, πόθῳ ἐορταζομεν Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στῆσον, τοῦ νοός μου ἐκτροπᾶς, καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνιας, καὶ τὰ ἰνδαλματα, τέλειον ἐξάλειψον τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον Κόρη, ἵνα μεγαλύνω σε τὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ τῆς ζωῆς με ἀπάσης, κέκτημαι προστατήν Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμναῖς, ἄρα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἦλοις, ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ρῆξαι καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλόθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆ Ἀγίης, καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τοῦ Ἀγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υ΄ μνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
• τῷ διελόντι θαλάσσαν, καὶ ὁδηγήσαντι
• τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι
• δεδόξασται.

Υμολογεῖν, τὴν ἀξίεπαινον μνήμην σου, προαιρουμένῳ Ὁσιε, χάριν δοθῆναι μοι, Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος, σταυρὸν κατηκολούθησας τῷ Παντοκράτορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώσης Μακαριώτατε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεῖς Παμμακάριστε, τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα ἐναπεμάρανας, ἐγκρατείας ἰδρώσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐπὶ σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες, Θεοκυῆτορ πάναγνε, Χαῖρε βοῶμέν σοι, ἢ κεχαριτωμένη, Ὁσίων καὶ Δικαίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερήσωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ Θεοῦ Πνεύματος,
πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχὴ σου, ποτα-
μὸς θαυμαμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ξηραίνοντας
ἐπήρειαν.

Πρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας,
Παμμακάκω ὀδύσας στενὴν τὴν τρίβον,
καὶ δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ πορείας ἀ-
τάκτους ἀπεστένωσας.

Ροαῖσθε τῶν δακρύων ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον
Βενέδικτε καρποφόρον, εὐκαρπίαν Θεῖαν
ἤνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυματῶν Θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέ-
δου Παναμώμητε γαστέρα, καὶ βροτὸς ὠρά-
θη τέλειος ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονάσας θαρσύνων, ἐναρέτως ἐβίωσας,
καὶ χάριν ἰαμάτων, ἐκομίσω Βενέδικτε,
θαυμασία τελέσας φοβερά. Μονὴν δὲ συγκρο-
τήσας ἱεράν, προσεπήνοχας Κυρίω, τῶν σωζο-
μένων πληθύν παναοιδίμε. Δόξα τῷ σὲ λαμ-
πρύναντι Θεῷ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς Θεῖας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκω-
θέντα χρηστότητι, προτεινούσα δυσώπησον
αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ
παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς
σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σῆ· δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγῃ, τὴν
πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρευτο πι-
κρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ
τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο
βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ·
δόξα τῇ σὴ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θαλά-
τῳ σου βροτὸς ἀθανατίζοντι.

Ἦ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑμῶν σε· ἀκοῆ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
» καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμὲ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· Διὸ τὴν πολλὴν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Παντοδύναμε.

Σταυρώσας, σεαυτὸν τρεῖς πάθει, καὶ τῷ
κόσμῳ Θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ

τείναντά, ἐβελουσίως τὰς παλάμας Χριστόν,
ἐθεράπευσας Βενέδικτε ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς νε-
κρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῇ ἡγείρας,
καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν, πιστῶς θαυμαζό-
μενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθε-
ράπευσας.

Ξηράς τε, καὶ ἀνίκιμους Ὅσιε, ἀπειργάσω
ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου,
καὶ τῶν θαυματῶν ἐπιδείξει, Ποιμὴν Θεοπρό-
βλητος γενόμενος, καὶ Μοναζόντων κόσμος ὠ-
ραιότατος.

Θεοτοκίον.

Ως ὄμβρος, ἐπὶ πόκον Ἀχραντε, τῇ σεπτῇ σε
γαστρὶ ὁ Λόγος, κατήλθε σαρκούμενος, καὶ
ἔπαυσε πολυθείας, σαφῶς τὰ ὄμβρηματα Πανά-
μωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκέδασε.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Τὸν ἐν ἐλέει Θεόν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφὴ
ἔπλησας, ὡς Ἡλιοῦ καμψάκην ἐλαίου, τὸ
ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὀρώντων πιστῶς θαυ-
μαζόμενος.

Ως καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει γε-
γονῶς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς ὑπὸ
ἄκτινα λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σε τιμῶντος,
παμμακάκω Βενέδικτε.

Σημειουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγᾶσαι δι' εὐ-
χῆς Ὅσιε, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην ὅπερ
διαμένει, ἐπανακηρύττον, τὸ θαῦμα Βενέδικτε.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικῶν οὐρανοῦς, τὴν σὴν πανάμωμον
νηδὺν ὤκησεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκου τῆς
Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ Θεοτόκον, κη-
ρύττοντας Ἀχραντε.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιμένος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκότος
πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας, θαυμα-
τουργέ Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστὴρ διαυγέσατε.

Ως περιδοξὸς Μάκαρ ὁ βίος σε, ὡς περιφα-
νῆς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δι' ἧς ἀγέλας
ἐιλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γνῶσιν σωτήριον.

Βασιλείας οικήτωρ γεγόμενος, τῆς ἐπούρα-
νίου Δεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν ἰ-
κέτευε, τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζοντας.
Θεοτοκίον.

Εκ γαστρός σου ἀγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιο-
σύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς
ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

"Αγξας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος,
Ζωῆς χαλινούς Βενέδικτος ἐκπτύει.

Οὐλυμπον Βενέδικτος ἔβη δεκάτη γε τετάρτη.
Οὗτος τῆ Ἑλλάδι γλώττη Εὐλόγημένος ἱερμηνεύ-
ται· ἦν δὲ ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς, ἐκ χώρας λεγομέ-
νης Νουρσίας, γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Καταλείψας
δὲ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς γεννήτορας, καὶ τὴν πα-
τρικὴν περιουσίαν, ἐν πάνυ μικρᾷ τῆ ἡλικίᾳ καὶ ἀταλεῖ,
ἐρημόν τινα τόπον μετὰ τῆς τροφῆς καταλαμβάνει· ἔνθα
δὲ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως προσοικειώσας ἑαυτὸν τῷ Θεῷ,
Σαυμάτων παρ' αὐτοῦ δύναμις ἐπλούτησε καὶ ἰάσιων. Καὶ
τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διεξοδικώτερον ἢ κα-
τ' αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ, δι' ὧν παντοῖα κατεργάσατο Σαυ-
ματα, καὶ νεκροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων,
καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. Ἐκείνο
δὲ χρῆ προσεπιεῖν ὡς ἀναγκαῖον· ὅτι μέλλοντες αὐτοῦ
πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, προλαβὼν εἶπε τοῖς τότε συνοῦσιν
αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς ἐκ μήκουσ οὖσιν ἐμήνυσεν, ὅτι
καὶ σημεῖόν τι γενήσεται, δι' οὗ γνώσονται πάντες, ὅτι αὐ-
τὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἐξ ἡμερῶν τῆς ὀσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοι-
γῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε· καὶ εὐθέως λαυροτά-
τῳ πυρετῷ κατεσχέθη, ὑφ' οὗ ἐπὶ ἐξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ κατεφύροσετο. Ἐν δὲ τῇ ἕκτη ἡμέρᾳ ἐκέλευσε τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς ἄραι αὐτόν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτῆ-
ριον. Ἀπενεχθεὶς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλαβῶν
Μυστηρίων, ἐν μίῳ τῶν μαθητῶν ἑστῶς, καὶ διαβαστα-
ζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὕψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρα-
νόν, καὶ οὕτως ἄνω ἀτενίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἡ-
γιασμένην ἀφῆκε ψυχὴν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Ἀ-
δελφοῖς, τῷ ἐνὶ ψυχάζοντι ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελίῳ, τῷ δὲ
ἐτέρῳ μήκοθεν οἰκοῦντι, ὄρασις ὁμοία ἐφάνη. Εἶδον τοίνυν
ἐκάτεροι, καὶ ἰδοὺ ὁδὸς τις Σαυμαστὴ ἀπὸ τοῦ κελίου τῆ
Ὁσίου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετίετο, ἐκ
λαμπρῶν τιμίων ἱματίων σφαιρικῶν ἐστρωμένη ὅλη· ἐν αὐτῇ
δὲ καὶ τινες ἄνδρες ἐξάισιοι, λαμπάδας κατέχοντες καὶ ἐν-
ορδίνως βασιλεύοντες ἀνήρχοντο. Ἄνῃ δὲ τις ἕτερος, λευ-
χείμων καὶ αὐτὸς, φωτεινὸς καὶ πλησίον αὐτῶν ἑστηκώς,
ἠρώτα τούτους· Εἰ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἦν κατανοοῦσι Σαυ-
μαζόντες, ἐπίστανται, τίνας ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόν-
των, ἔφη ὁ φανεῖς· Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδός, δι' ἧς ὁ Θεοῦ ἀ-
γαπῆτος Βενέδικτος εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. Ἐν ἑαυτοῖς
οὖν γενόμενοι τῶν ὁρῶντων ἐκάτερος, συνῆκαν τὴν τοῦ
Ἁγίου Ἀνδρός τελείωσιν, καθάπερ ὄντες καὶ ὁρῶντες αὐ-
τὸν τελειούμενον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ.

Στίχ. Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων,
Φέρει κεφαλῆς Ἀλέξανδρος ζημίαν.

Οὗτος ἦν ἐν σκοτομήνῃ τῆς πλάνης· ἀναλάμψας δὲ οἶα
τις πολύφωτος ἀστὴρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν
διήλεγξε, καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βέλεις,
τοῖς ῥήμασι κατίτρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατίβαλε, παρρη-
σίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Ὅθεν οἱ τῆ πλάνῃ, προσετηκότες
τὴν παρρησίαν αὐτῆ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες, πεικίλαις
μαγγανείαις ἐπειρῶντο τὸ εὐτονον αὐτῆ καταβαλεῖν· καὶ μὴ
ἰσχύσαντες, ἀποτίμνωσι ξίφει τὴν αὐτῆ κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεὸς
χαρίσμασιν αὐτὸν ἰαμάτων ἀνταμιβίεται· ἅπασαν γὰρ νό-
σον πενηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου
Λαμψάκου.

Στίχ. Πρὸ τῆ Σανειν Εὐσχημος, εἶπεν ἄν Παῦλος,
Εὐσχημόνως ὠδεύειν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**ήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώ-
» **Ρ**τατοι ποτέ· ἐκ Σεολήπτου ψυχῆς γὰρ,
» Σεολογούντες χεῖλεσιν ἔμελλον· Ὁ ὑπέρθεος
» τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν ζωφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῆ
» ἀποχῆ· ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώ-
» **Ν**δης παμμακάρι Βενέδικτε, Σαυμαζόμενος ὑπὸ
» πάντων τῶν πιστῶν, ὡς Ἥλιου ὁ μέγας.

Εἰργάσω ταῖς ὀσίαις σου πόνοις, μάνδραν
» ἀπειρῶν Μοναστῶν, ἧτις αἰεὶ διαμένει,
» τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, ἀξιάγαστε
» πειθομένη, τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι.

Δόξαντες Σανατῶσαι ἀφρόνως, Μάικαρ φαρ-
» μάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον
» **Δ**εῖα τοῦ Πανουργοῦ παλάμη, οἱ ἄφρονες κα-
» τησχύνθησαν, φωραθέντες τῇ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύ-
» ματος προγνώσει.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας
» τὴν πηγὴν· ἡ συλλαβοῦσα Παρθένη· καὶ
» **Ι**κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοι, προξενούν-
» τὰς μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἀγία Θεοτόκε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» **Τ**οῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» **Τ**γα εἰς ὄροσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» **Τ**ὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πᾶν-
» **Τ**τας τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν
» **Κ**Χριστῷ Δεόφρον Πάτερ, Οὐρανῶν Βασι-

λείαν, κατηξιώθης οίκεϊν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἠγαπηκόσι.

Ταῖς σὰς ἀγίας προσευχαῖς, προσδεχόμενος Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ σοῦ ἐχορήγει, ταῖς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμαῖς, μεγαλῶς ἐπὶ γῆς δοξαζῶν σε, ταῖς θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Οῦραιωθείς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, πρὸς τοὺς ὠραίους, μετετέθης νυμφῶνας, Πάτερ συνεῖναι Θεῷ, καὶ τούτου θείας ὠραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοᾷ Ἄγγη παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ σὸς ὁράται Υἱὸς, Παρθένη, υἱοὺς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τοὺς σε ὑμνοῦντας.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, » οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Οφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείοις Θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρετῶν ἀναλάμψεσι· διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι Πάτερ καρδίας αἰσθητήρια.

Σὲ Μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτός, μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντες, ἀναβλύζον πλοσίως, θαυμαμάτων ποταμούς, Πάτερ σοφέ, καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διαθήματα.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὑπερήστραψας Πάτερ, τελέσας τοῦ Θεοῦ ταῖς ἐντολαῖς, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρεσβεύων, δοθῆναι ἴλασμόν ἀμαρτιῶν, τοῖς πιεῶς σε τιμῶσιν, αἰοῖδιμε Βενέδικτε.

Θεοτοκίον.

Φωτοκυῆτορ Παρθένη, τῆς ψυχῆς με τὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς, προσενοπτρίζεσθαι Δέσποινα τὸ σωτήριο κάλλος, τοῦ λάμπαντος ἀρρήτως, ἐκ τῆς σῆς, παναγίας νηδύος, εἰς φῶς Ἐθνῶν πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάρημοι, τῶν διωκτῶν ταῖς ὁρμαῖς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἠγήσασθε, ἀλλ' ἐτοιμῶς ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαίσματα· καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήθητε, τοῖς δικαίοις ἅπασι, μετ' ὧν ἡμᾶς, πάντοτε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐσπεύσας, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα. Ὡ τῆς ἀνδρείας σου! ὦ τῆς καρτερίας σου! δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἤξιώσαι.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, ἐθελουσίῳ σφαγῆ, ἑαυτῆς ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, τοῖς ὑμῶν ἠγιάσατε, καὶ τὸν αἴθερα κατελαμπρύνετε, τῇ διαβάσει· καὶ νῦν οἰκίζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φῶς θεῖον ὄχημα· χαῖρε Κυρίε ναε, καὶ σκηνὴ ἀγιάσματος· φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας, ἐξ ἀχράντε νηδύος σε, καταφωτίζον κόσμῳ τὰ πέρατα, καὶ ἀγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι· χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας Ἀχραντε· χαῖρε φρικτὸν, ἄκουσμα καὶ λαλήμα, τῶν πεποιθότων εἰς σέ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται· καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς Ναε σου τὸ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς τέκνον μὴ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα; πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτέρ μου;

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἐπεὶ προσάξω Μάρτυσιν μελωδίαν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Εν τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες ὑπάρχοντες
ἐσκηνώμασι, τοὺς ἡμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ
γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

Πύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὠφθῆτε τὰ τεῖχη
καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας, Ἀ-
δελφοὶ Χριστοῦ γενναιοτάτοι.

Τέτρωςαι τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε Ἀ-
γάπιε, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, καὶ θα-
νεῖν δι' αὐτὸν προτεθῆναι. Θεοτοκίον.

Αἴγλη φαεινοτάτη, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένε ἀ-
νατειλαντος, τῆς ψυχῆς μου ταῖς κόρας,
φωταγωγῆσον ὅπως δοξάζω σε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ
» οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν
» ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν
» σου Κύριε.

Πυρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-
στοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσβεσας, Μάρτυς
Ἀγάπιε, τῆς εἰδωλομανίας, ῥοαῖς τῶν αἱμά-
των σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ρομφαῖαι ὠράθητε, διακόπτουσαι τομῶς,
μυριαδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι·
καὶ νῦν ταῖς μυριασιν, ἠνώθητε χαίροντες, τῶν
νοερῶν Δυνάμεων.

Οδὸν διανύοντες, Μαρτυρίου ἀνδρικῶς, ἀπο-
δέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἄνω ἐφθάσατε
Βασιλείαν, ἐν ἧπερ ἐκέκτησθε, Μάρτυρες Δεῖοι
τὸ πολίτευμα. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς σῆς,
φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίστην ἐπέγνωμεν,
διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσί σε, Μη-
τερ ἀειπαρθένε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Επτάρηθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθω,
ὡς φύλακες τῆς Πίστεως, Ἐκκλησίας προπύρ-
για· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων,
καὶ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην,
εἰρήνην βραβεύοντες Θεοτοκίον.

Μπτέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὄφθεισαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν,
σὲ κекτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν
μόνην πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀρνὸν καὶ Ποιμένα,
κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Πῶς ἐ-
νέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατά-
βασιν, καὶ τὰ ἐκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;
ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου μέλλοντος σαρκῆ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν τρόμῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Αγαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπιε ποθήσας, πάθη
τὰ αὐτῆ ἀνδρείως ἐμιμήσω, σφαγιασθεῖς
ὡς ἀρνίον ἐθελουσίως, Μεγαλομάρτυς ἀξιάγαξε.
Εἴφει ἑαυτὴς ἐνδόντες ὀλοψύχως, Μάρτυρες
σοφοὶ ῥάνισι τῶν αἱμάτων, ἐπορφυρώσα-
τε χλαῖναν, ἣν στολισθέντες, τοὺς οὐρανοὺς πε-
ριπολεῦετε.

Οτῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης! δι'
ἧς ἑαυτὴς ἠρνήσασθε τελείως, καὶ βιαιό-
τατον θάνατον ὑποσάντες, ἀθανασίας ἠξιώθητε.
Θεοτοκίον.

Μύρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, ἄ-
χραντε Ἀγνή τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀ-
ποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπταισμένων· ὅθεν
πιστῶς σε μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ο' ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρῦ-
» νας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με πρὸς ὄρ-
» θρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Αγαπητὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ κλήσει γε-
νόμενος Ἐνδοξε, ἠθλησας δι' ἀγάπην, τοῦ
παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

Ρῆμα δεινῆς Τυράννου, ἐξεφαυλίσατε Ἅγιοι
Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες,
φάλαγγας δαιμόνων ὠλέσατε.

Τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ
φρύαγμα, στέφος ἀθανασίας, Μάρτυρες
Χριστοῦ ἀνεδήσασθε.

Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις Δείαις, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ
μακαρίσωμεν, Χαῖρε λέγοντες πύλη, μό-
νος ἦν διώδευσε Κύριος.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» Γλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Σὺν Ἀλεξάνδροις δυσὶ, Διονυσίοις τε μέλψω-
μεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινὸν Τιμόλαον Ῥω-

μυλον, στερρώως ἐναθλήσαντας, καὶ ταῖς μυριάδας, τοῦ ἐχθροῦ καταπαλαίσαντας.

Γάσεων ποταμούς, ἀναπηγάζοντες Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθίως καθαίρετε· διὰ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφημοῦμεν προτερήματα.

Νομίμως τὸν ἱερόν, ἀγῶνα διατελέσαντες, νομίμως πανουργικῇ, παλάμῃ ἐστέφητε, ἐπτάριθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολῖται, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι. Θεοτοκίον.

Μαράνασα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθείας Πανάμωμε, τῷ σῶ Ἁγίῳ βλαστῶ, τὴν ἀναβλαστάνουσαν, ἐν ἐμοὶ ἐκάστοτε, τοῦ ἐχθροῦ κἀκίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ρωμύλου, Τιμολαίου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

Ἐσπευδεν Ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν·
Θεοῦ γὰρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Πλήσιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἴσταται νῦν πλησίον.

Ὡς Ἀλεξάνδροις κλησίς, ἐκτομῇ, στέφος.
Καὶ Διονυσίοις τε κοινὰ ἦν ταῦδε.

Πέμπτη καὶ δεκάτη τμήθη Ἀγάπιος, ἐταῖροι.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Πέλεως Γάζης· Τιμόλαος δὲ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ· ὁ δὲ Ρώμυλος, ὑποδιάκονος ἦν τῆς ἐν Διοσκόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλήσιος, καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι, ἐξ Αἰγύπτου ἐτύγχανον. Οὔτοι, πρῶτον μὲν τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν πύθῳ συνδήσαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόντες κλοισίς, Οὐρσανῶ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι προσῆλθον, Χριστιανούς ἑαυτοὺς προσαγγέλλοντες. Ὁ δὲ, μίτη ἀπειλαῖς, μίτη κολακείαις χαυνῶσαι αὐτοὺς δυνήθεις, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστήσαι, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, Ἐπισκόπου Βρεττανίας, ἀδελφοῦ Βάρναββα τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν· ἠκολούθησε δὲ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διακονῶν αὐτῷ, ὑφ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὴν τῶν Βρεττανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ὠμοτάτων. Παρ' ὧν ποτὶ μὲν τυπτόμενος, ποτὶ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος, πολλοὺς ἐπέισε τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· ὅθεν καὶ Ἐκκλησίας συστήσας, καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νικάνδρον ἐκδαίρουσιν, ὥσπερ ἀρνίον,
Χεῖρας βαλόντες οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

Καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας ἦν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντετραμμένος, καὶ τῇ τῶν Μαρτύρων ἀγάπῃ συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως αἶρειν, καὶ σεβασμῶς καὶ ἐντίμως καταστέλλειν. Καὶ ποτε, ἰδὼν τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα ἐρρίμμενα οὕτω, καὶ ἀνεπιμέλητα, νυκτὸς ἐλθὼν καὶ ἀνελόμενος ταῦτα, κατέθετο ἐν τινὶ τόπῳ ὁσίως τε καὶ κοσμίως. Θεαθεὶς δὲ ὑπότινος τῶν Εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ Ἀρχοντι· καὶ κρατηθεὶς, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινόν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ', Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Εαυτοὺς ἐκουσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία παραδεδώκατε, μὴ πτήξαντες βασάνους, πανεύφημοι Ὀπλίται, ἀλλ' εὐθύμως κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότη, Μάρτυς Ἀγάπις, ὑπέκλινας ἀχένα, τῷ ξίφει καὶ Μαρτύρων, ἠριθμῆθης στρατεύμασιν· Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς λυχνία ὄρασθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Μάρτυρες ἐνδοξοί, ἐπτάφωτος τῷ κόσμῳ, φωτίζουσα βωῶντας, τοὺς ὑμῖν καταφεύγοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ (*). Θεοτοκίον.

Δεδεμένον σειραῖς με, ἀμυθήτων πταισμάτων λῦσον Πανάμωμε, παρέχουσα μοι ὄμβρος, δακρύων μελωδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η', Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου τῷ Μωϋσεὶ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πνεύματος δειχθέντες, πάσας ἡμῶν τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν οὕτω, καὶ ἴσως ὀρθότερον... ἐπτάκαυλος τὸν κόσμον, φωτίζουσα βωῶντας, θρυαλλίδι τῆς χάριτος· Ὁ τῶν Πατ....

Αγάπησας Θεόν, πρὸς τύτου Μάρτυς, ἠγάπηθης· διό σε τὸν ἀγῶνα, τὸν θείον ἐκτελέσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς ὁμοζήλοις, ἐν ἐπουρανόις, Ἀγάπιε θαλάμοις.

Νευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ Δεσπότη, δυναστείαν καθείλετε τοῦ πλάνου, καὶ εὐκλεῶς ταῖς νίκαις κλειζόμενοι, εἰς ἐπουρανίους, Μάρτυρες Κυρίου, οἰκίετε καταπαύσεις.

Θεοτοκίον.

Γασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας, ἀπαθείας πηγήν ἢ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωνήν με θείαν καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τῆ Σωτήρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ωραῖοι γεγονότες, θείαις εὐμορφίαις, τῆς μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθλοφόροι αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατός ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει, διαζευχθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ημῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν ὑμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι, πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπητε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυνον, ὅπως ὑμῶν καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φωταγωγικόν· τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου.
τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηοὶ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενές τῆς ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰσχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον, κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπαθείᾳ ψυχῆς τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταῖον κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδειξας ὀπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλήνθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλήνθρωπος, φυλάξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπη, τῶν νοουμένων πτερύγων σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνῶς, ἀξιώσον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξανάστασιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, δεξαι σῆς Μητρὸς ἰκεσίας, καὶ σπλαγχνισθεῖς ἐπικαίμθητι· σῶσον ἅπαν γένος ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τῆ ἀλάστορος, καὶ ἐλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτω δίδου ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἦλιε τῆς Δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ, τὰ σπλάγγχνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τάξιν, ὡς συνήθως.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις, Γεωργίου (*).

Ὡδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τὸ ὄμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ δακρύων καταρρόαις, νοπτῶς τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάιντα θεασώμεθα.

Εν ὑψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῆ διανοίᾳ, Ἀθλοφόρε ἀναδραμῶν, τῆ ψεύδους κατέλιπες τὴν πλάην, καὶ οὐρανόου δόξης ἔτυχες.

Χρυσορόσας Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῇ Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς, πλημμυρήσας αἵμασι Σαβίνε, θεογνωσίᾳ ἀνθρώπους κατήρδευσας.

(* Τα χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, οὗ ἢ ἀκροστιχίς, Ἀθλητικῶς Σαβίνου αἰνέσω πάθῃ. Θεοφάνους.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης Πανάχραντε ὁ ἐκ σοῦ, τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον, ταῖς πρεσβείαις σου ἐκπληροῖ, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ἰθύνει, τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκατι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοι Κύριε, εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτὰ σου θελήματα.

Κράτος ἀπροσμάχητον, δωρακισάμενος Ἐνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ ἀγάπην, κατ' ἐχθρῶν σὺ ἠρίστευσας.

Πλάνης τὰ θεμέλια, τῇ καρτερίᾳ σου ἔσειπας, καὶ εἰς βυθόν, βωμοὺς τῶν Εἰδώλων, Σαβῖνε καταβέβληκας. Θεοτοκίον.

Εἰ σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κράταιούμενοι Ἄχραντε, ἐν τῷ καιρῷ τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Αθλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὀπλίτα, Χριστομάρτυς ἔνδοξε, Κήρυξ τῆς θείας Τριάδος, αἴτησαι τοῖς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὕψους χάριν δώρησαι ταῖς σαῖς πρεσβείαις πᾶσιν εἰρήνην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν θείαν μνήμην τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Εἴκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προσρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπησα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυαγμάτα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἴσθηκα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νηστεία καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστῷ ὀψόμεθα, καὶ ἀγνώως τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

ώσπερ μάλιστα ἐπληξας, ῥήμασι Σαβῖνε ὁμολογίας σε, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, ἔπεισας Σαβῖνε καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ, ὁδηγόν σε Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁς ἀγκύρας δραξάμενοι, τῆς σῆς προστασίας μόνη Πανύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θείῳ ἀναγόμεθα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Λάμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμψεσι, καὶ ἀξίωσον ἀγνώως κατιδεῖν σε, τῆς δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Εἴχων ἐν ψυχῇ, ὥσπερ λύχνον φαινότατον, τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπην, πρὸς τοῦτον Μάρτυς ὠδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

Εἴκτεινας Σοφῆ, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ράβδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν ἀπάντων ποιητὴν δοξάζων Κύριον. Θεοτοκίον.

Ρώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἀγνή, κατὰ παλέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Απολαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μέθεξιν ἀκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξάζουσι, καθαρὰ καρδίᾳ, σωτηρίας μόνον πρόξενον.

Εὐπρέπειαν ὀρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, καὶ πλοῦτου τοῦ μένοντος, ἐρασιῆς εἰδέχθης, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε.

Τὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβῖνε βίου κατέλιπες· εἰς ὄρμον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατήντησας πίστεως· δι' ἧς τῆς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς θεία, ταμιεῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίον.

Γευσαίμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῆ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν Ἄχραντε· ἡμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκηράτῳ ζωῇ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Ῥεῖθρον Σκαμάνδρου, ὡς ἐλέγξεως ὕδωρ, Εὐάνδριας ἐλεγχος ἦν τῆς Σαβίνου.

Τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβῖνος.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἐρμουπόλεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, κρυπτόμενος ἐξω τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἐτέρων εὐσεβῶν ἐν δωματίῳ μικρῷ· καὶ ζητούμενος παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν, διὰ τὸ πολὺν εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γένους τε πρώτου μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζήλῳ τῶν ἄλλων προίχοντος, ὕστερον πεφώραται. Ἀχθεῖς τοίνυν πρὸς Ἀβριανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεῖς, ξίεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καταρρέυσαι τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Εἶτα λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδεθεῖς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίσταται, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον, ὧ προσθαῖς πάπα.

Ζακχαῖος οἶα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις,

Οὗτος, ναυαγοῦσαν ὄρων τὴν οἰκουμένην, παραστάς τῷ Ἄρχοντι, καὶ τούτου καταισχύνας τῇ πολλῇ πρὸς Χριστὸν παρρησίᾳ, ῥιφθεῖς πρὸς γῆν, τύπτεται ῥάβδοις τὰς σάρκας, εἶτα τὸ πρόσωπον. Μετεωρισθεῖς δὲ πρὸς ὕψος, σπαράττεται σιδηροῖς ὄνυξι· καὶ κρηπίσι καθηλωθεῖς τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακροῦς· καὶ αἰθίς δένδρῳ ἀκάρπῳ προσδεθεῖς, καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται· καὶ ἡ Λυκαῶν δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα, γάννυται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβείων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τινος Ἑλλήνος, μπρὸς δὲ Χριστιανῆς· παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας Μαρκανῶ προσήχθη τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεξάμενος ὕσαι τοῖς Εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπτεται· εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεῖς, καὶ τῇ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, εἶτα ἐρωτηθεῖς, καὶ Ἐμμένειν, εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκων τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ βληθεῖς, μεστῷ ψάμμου καὶ ἐρπετῶν ἰσθόλων, μέσον τοῦ πηλάγου ἀφίσταται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Ρουφριανῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐκδημίαν, Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φαίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανός, ὁ ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει, Ὁ Ῥωμανός σου, Σῶτερ, ὀρμῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων δια ξίφους, Ἄνδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,

Ἐδέμ κατοικεῖ τὴν παλαιάν Πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνίνα τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Σορῶ καλυφθεῖς Θαυματουργὸς Ἀνίνας, Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν Θαυμασίων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἀνευ μαθήσεως τινός, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπήσας, ἡσυχάζων ἦν καθ' ἑαυτόν. Πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, ἀπορφανισθεῖς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καταλείπων πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εὐρῶν Μοναχόν τινα, Μαῖουμᾶν οὕτω καλούμενον, ἀκτμησοῦνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ ἦν ἀγρυπνῶν καὶ προσευχόμενος. Τοσαύτη δὲ ἦν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ὥστε πολλάκις, δι' ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἤσθιον, καὶ τοσαύτη στενωπὴ ὑπάρχοντες, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθιοντες, τοσοῦτον ἠδύνοντο. Καὶ μετὰ χρόνον τινα ὁ τούτου Διδάσκαλος ἠβίλησεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν· ὃ καὶ πεποίηκεν. Οὗτος δὲ ὁ Μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, Συγχώρησόν μοι, Πάτερ τίμιε, ὅτι οὐκ ἔστι μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι, ἐντεῦθεν, ἐμείνεν ἐκεῖσε. Ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον ἐπὶ εἴκοσι ἢ καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πάλιν ὑπέστρεφεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκός, ἐδέξατο, ὡς εἰσικεν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγήν· ὅθεν καὶ δύο λέοντες ἠκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ· καὶ ἀκάνθης τραχείας ἐμπαγείσης ποδὶ τῶν λεόντων ἐνός, ὁ Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πέδα ἀσφαλῶς κατὰθήσας, ὕγι' ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμούσης, προσήρχοντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μετ' αὐτῶν καὶ ἀσθενεῖς· καὶ ὅς, τῇ ἐνοικουσίᾳ αὐτῷ θείᾳ χάριτι, καὶ μόνῃ προσευχῇ, ἴατο πάντας, οἰωδῆτινι κατεχομένους νοσήματι. Ἐάσας οὖν τὸ ἔρχεσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἦν προσμένων· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχῆς ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διεκομιζέτο, ἀπὸ τεσσαρῶν, ἢ πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρώην μὲν σπανίως διεκομιζέτο, ὅτι καὶ μὴ γρήσις τούτου ἦν. Ὀπτανίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλήθος, δι' ὄχλου τῷ Ἁγίῳ γεγονός, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, τότε καὶ μικρὸν τι δοχεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὀμβριμαίου ὕδατος κατεσκευάσεν.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ τοιοῦτου δοχείου, ποτὶ πλήθους ὄντος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος, προσρύντος δὲ καὶ ἑτέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακονητοῦ ἐπιταγέντος ἀντλήσαι ὕδωρ, ὡς ἤκουσε μηδὲ τὴν κύλικα δυνατόν γεμισθῆναι, διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι ἅπαν τὸ ὕδωρ, τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας, καὶ στενάξας βαθύ, ἐν ἰλαρῷ τῷ προσώπῳ λέγει· Ἀπελθε, Τέκνον, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω· καὶ ἀντλήσας διακόνησον. Πεισθεῖς οὖν, ὁ τοῦ θαύματος! καὶ ἀπελθὼν, εὔρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον ὕδατος, καὶ Πάντες ἴδετε, ἀνεβόησε, πρᾶγμα ἐξάϊσιον. Εἰσπηδήσαντες οὖν, καὶ ψυχροῦ καὶ διειδεσταίου ἐμφορηθέντες νάματος, ἐξέστησαν, καὶ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπον, τῷ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τούτου οὖν τοῦ θαύματος θέλων ὁ Ἅγιος συσκιάσαι τὸν θρίαμβον, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ κομίζειν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρώην ἦν ποιῶν· καὶ πάσας μὲν τὰς νύκτας ἔργον ἦν αὐτῷ ἀπαραιτήτων ἢ τοῦ ὕδατος μετακομιδῆ. Καὶ ποτε πάλιν λαοῦ προσρύντος, καὶ πᾶν τὸ ὕδωρ ἐξαντλησάντος, ὁ Γέρον,

κεράμιον λαβών, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μήπω λίθου βολὴν ἀπιών, ὑπέστρεφε. Νομίσαντες οὖν αἱ ἐκεῖσε τότε παρευρεθέντες, δι' ἀσθένειαν ὑποστρέφειν τὸν Γέροντα, ἔδραμον εἰς ὑπαντήν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἰς τὸ κεράμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἰδὼν αὐτὸ πλήρες, ἀνεβόησε, λέγων μεγάλη τῆ φωνῇ· Δότε πάντες δέξαν τῷ Θεῷ, ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὕδωρ ζῶν ἀναδύζουσι. Δραμόντες οὖν ἅπαντες εἰς τὸ κεράμιον, καὶ ἰδόντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξεπλάγησαν· καὶ ἤρξαντο κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, δυσωποῦντες ἀποσχέσθαι τοῦ τοιοῦτου ἔργου, καὶ μὴ δι' αὐτοὺς τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι· εἰμὴ γὰρ τὸ θαῦμα γέγονεν, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἐμελλεις. Ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, γῆν καὶ σποδὸν καὶ σκώληκα καὶ παντὸς ἐξουθένημα ἑαυτοῦ ἀπεκάλει, καὶ οὕτω μόλις κατέπαυσεν αὐτούς.

Τότε Πατρικίος, ὁ Καισαρείας Ἐπίσκοπος, ἀκηκοὼς, ὅτι ὁ Ἅγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ κομίζει, ζῶν ἀχθοφόρον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δέδωκε. Πένης δέ τις ὀχλούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ, τῷ Γέροντι προσελθὼν, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδασκε συμφορὰν· ὁ δὲ, μήτε ἕτερον ἔχων, μήτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέφαι βουλόμενος, τὸν ὄνον δούς· Πώλησον, εἶπε, τέκνον, καὶ δούς τὸ χρέος ἀπαλλάγηθι. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἕτερον αὐτῆς δίδωκεν, εἰπὼν· Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, ἀλλ' ἵνα κομίζῃ τὸ ὕδωρ· καὶ ὅταν μοι χρεῖα γίνηται, ἀναλήψομαι τοῦτον. Ἐτερος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἔλθων, ἐξ ἀπορίας τοῦ Ἁγίου, τὸν ὄνον ἔλαβε. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος, δοχεῖον μέγα κατεσκεύασε, μέχρι τοῦ νῦν σωζόμενον, ὅπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζῶν πληρῶν ὕδατος, ὑποστρέφειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρέταις ἐπέταττε.

Στυλίτης δέ τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβόητος· καὶ ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνέβη μαχῆσασθαι αὐτὸν μετὰ τινος, ὡς καὶ λίθον ἀπορρίφῃναι κατ' αὐτοῦ, κᾶθ' οὗτου πληγῆναι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ὀρμήσαι βουλευθέντος, ἐφ' ᾧ καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν, καὶ τοὺς ἀτακτήσαντας ἀμύνασθαι, ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὗτος Ἀνίνας, τοῦτο προγνοὺς διὰ Πνεύματος Ἁγίου, γράψας ἀπίστειλε τὸν χάρτην διὰ θηρῶν λέοντος· ὃν ἰδὼν ὁ Στυλίτης, ἔμφοδος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Ὁ γοῦν Μαθητῆς λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν, τῷ Στυλίτῃ δέδωκεν· ὃς καὶ ἀναγνοὺς κατινύγη, καὶ ἀναβείς τὴν ἐκδίκησιν τῷ Θεῷ ἀντέγραψε τῷ μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ θέραιποντι ἰκευχαριστῶν.

Γυνὴ δέ τις, ἔχουσα νόσημα γαλιπὸν, ἀνήρχετο πρὸς τὸν Ἅγιον· συναντήσας δὲ αὐτῇ Βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι αὐτὴν ὀρμήσας, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ τῆς βοήθειας τοῦ Ἁγίου ἡμερωθεὶς μετεβλήθη· καὶ ἀπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ὅπερ ἔφθασε προσπῆξαι ὄπλον τῇ γῇ, πρὸ τοῦ τῆς βίας ἀπάρεσθαι, εὗρεν ἐρρίζωμενον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παράδοξον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ κατηχηθεὶς, ἰσαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἁγίῳ, γέγονε δοκιμώτατος· λαβοῦσα δὲ τὴν ἴασιν ἡ γυνὴ, χεῖρουσα ὑπέστρεψε. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ Ἁγίου ὑπερφυῆ καὶ ἐξαισία· ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορῆς νομισθεῖνμεν, παρεδράμομεν ταῦτα, καὶ μὴ βουλόμεναι.

Ἔτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐννεαήκοντα διαβιούς ἐν τῷ Ἀσκητηρίῳ, μὴδ' ὅπως ἐκαῖθεν μεταβάς, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς εἰς χρόνους δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιῆστασθαι, προοράσεις διαφορῶν προαγγείλας, εἰς ἕκθασιν προαχθείσας, καὶ ἀδελφότητα ἱκανὴν συλλεξάμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενος τοὺς τῆς ἀδελφότητος, καὶ εἰς ἀρετὴν ἑὺα ἐπιλεξάμενος τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ· Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀντ' ἐμοῦ προισφράγισαι Ποιμένα ἡμῶν, προσειπὼν, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδείξας τὸν

Ἀδελφόν, καὶ κατασπασάμενος, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπιζήσας ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κατὰ τὴν ἐκκαιδεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Δ**ες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
» **Τ**ριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» **σαν** ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» **εὐλογητὸς** εἶ.

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀφελόν-
τες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἐνθεον τῇ
πίστει, δεξώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἀγνείᾳ κραυ-
γάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, τῷ τῆ σώματος Μάρ-
τυς κάλλει ἐνέφηνας· φαιδρὸς γὰρ θεω-
ρίαις, ἠδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ ἔ-
ψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Γενναιότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρεία
θράσος ἀντίπαλον, Τυράννων ἀνομήντων,
διήλεγξας Σαβίνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Γδεῖν Θεοκυῆτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν
θείαν ἔγερσιν, νηστεία καθαρθέντας, ἀξιώ-
σον τῆς πίστει, εὐλογῶντας καὶ λέγοντας· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» **ὑπερυψοῦτε**, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, ταῖς
ψυχᾶς νηστεία καὶ δεήσει, πίστει ἀδιστά-
κτω, δεξώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου ταῖς νηπταῖς Ἀθλοφόρε,
ἀρδευθεὶς ροαῖς, καρπούς προσῆξας, τοὺς
τοῦ Μαρτυρίου, Σαβίνε τῷ Κυρίῳ.

Οὶ τῶν αἱμάτων σου ποταμοὶ πλημμυροῦν-
τες, ἐπὶ γῆς Σαβίνε ἰαμάτων, νάματα
τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Οὶ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοι-
μεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δια-
» **σου** σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἄ-
» **σωμάτων** χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τὰ πάθη χαλινοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, καθυποτάξωμεν νοῖ καθαρώ, ἵνα τῷ πάντων Δεσπότη συμβασιλεύσωμεν.

Κρατίσας Ἀθλοφόρε, νοσητῶν πολέμων, καὶ ὑποτάξας Τυράννους γενναία ψυχῇ, τῷ Ποιτῇ τῶν ἀπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

Απάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σαβίνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε, τῷ Ποιτῇ τῶν ἀπάντων καὶ στεφοδοτή σου.

Θεοτοκίον.

Υπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δούλων, καὶ παρρησία καὶ σθένος καὶ καύχημα, καὶ ἀσφαλὴς ἀπαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνηθες, ἢ α΄. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῆ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανθρωπὸν σε ἐγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας, πτωχεῖαν ἀμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς κτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοῦς πιστωσάμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ερωτι δροσίζοντι σαρκὸς, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσβέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θαλάμου, εὐσεβῶς ἠλλάξω, ἠδονῆς τε σώματος, τὴν θείαν τῶν Ἀγγέλλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μένεις ἀγνοούμενος Σοφὲ, πρὸ πυλῶν θλιβόμενος, τῶν εὐγενῶν γεννητόρων σε, ἐμπαροινούντων σοι, τῶν οἰκείων παιδῶν, ἐπὶ χρόνον μήκιστον· θαυρῶν δὲ φανεροῦσαι τοῖς θαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἅγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε

ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεραίρωμε, ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνεκαλέσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἢ Παρθένος βλέπουσα, ἀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς· Σε τὸν Θεοῦ Ἀνθρώπον αἰνέσω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιανὴν ἢ ὑπέροπλος δύναιμι· σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ, τὴν πάμμοχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στενωτάτην ὠδεύσας ὁδὸν, ἀμεμπτον καὶ ὀσιον, βίον Σοφὲ μετελθὼν ἐκ νεότητος· διό μου τὴν στένωσιν, καταπλάτυνον, τοῦ νοὸς εὐφημησαί σε, τὸν πρὸς Παραδείσου, πλάτος ἀυλιζόμενον Ἀλέξιε.

Εαυτὸν διόλου τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος, ἔξω σαρκὸς καὶ κόσμου ἐχρημάτισας, πλοῦτου διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον προτιμήσας καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν Σιών τὴν αἰωνίζουσαν (*).

Τῆς νηδύος σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέλυσας, ἀποτεχθεὶς ὡς Σαμὴλ πανόλβιε· ἐν γαστρὶ καρδίας δὲ, τὸν ἀγνότατον, συλλαβῶν φόβον ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας, θείαις ἀρεταῖς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ συνάναρχος Υἱὸς, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ὁμοιώσεως, μὴν ὑπὲρ ἅπασαν, κτίσιν ἄχραντε καθαράν σε εὐράμενος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πᾶσαι γενεαὶ καὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἢ τῶν Ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία

(*) Ἡ ἀρχὴ τοῦ Τροπαρίου τούτου, Ἐαυτὸν, ἀντὶ τοῦ καταλλήλου εἰς τὴν σύνταξιν, Σεαυτὸν, ὡς τοῦτο διερροῦσι τιθε, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα, ἀλλ' ἐτέθη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Ἱμνωδοῦ, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ἣτις ἀπαιτεῖ ἐν ταῦθα Ε, καὶ οὐχὶ Σ.

» τῆ παρουσία σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρ-
» διά μου.

Νυττόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγνείας θαλαμον,
τῆ ἐπὶ γῆς οὐράνιον, ἀντηλλάξω καὶ γυναι-
κός ἠδονῆς, τὴν ἠδίστην Ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὄγκον πλούτου
ἐλίπες, καὶ μετανάστης γέγονας, τῆς πα-
τρίδος Πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτω-
χείαν ἐκμιμούμενος.

Εν δάκρυσιν καὶ πόνοις, καὶ ἐγκρατεία Πάιν-
σοφε, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἤξει φῶς
ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῆ καρδιά σου.

Θεοτοκίον.

Ο ἄνω ἀθεώρητος τοῖς Ἀγγέλοις Ἀχραντε,
κάτω ἐκ σῆ γενόμενος, καθορᾶται τέλειος
ἄνθρωπος, ἐπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.
Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τοὺς ἰδρωτάς, καὶ πόνους τοὺς σου σοφέ,
νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοὶ, πάσης
κατανύξεως, ταῖς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα· καὶ πρὸς
θεοῦ ὕμνης, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Δεσ-
πότου τῶν ὄλων, παμμακάρι Ἀλέξιε, πόθῳ ἐγ-
καρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦμεν, ὡδαῖς σε γεραί-
ροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, ὡς Κυρίου
εἰράποντι· Πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
ταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
σι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠρατότητα.

Κόσμου τερπνότητα ὁσίως ἐλίπες, ἀνταλ-
λαξάμενος πλούτου τοῦ ῥέοντος, τὸν ἀ-
διάρρηστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξιε· ὅθεν
μετὰ πάντων σε, τῶν Ἀγίων δοξαζόμεν, καὶ πα-
νηγυρίζομεν, ἱερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἰτούμενοι
εὐρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ακατανόητον καὶ ἀκαταλήπτον, ὑπάρχει
Δέσποινα Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμέ-
νον ἐπὶ σοί, φρικτὸν μέγα μυστήριον· τὸν γὰρ
ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα πε-
ριθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἀγνή ἐκδυσώπει, ὡς Υἱόν σου, τοῦ σῶσαι
ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η σὲ κηύσασα, Χριστὲ εἰσβλέψασα, Σταυ-
ρῷ ὑψούμενον, ὡς περ κατάκριτον, θρη-
νολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο· Οἴ-
μοι! πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὄλωσ οὐκ ὦκτειρε,
τοῦτον οἰκτειρήσαντα, διὰ πλήθος ἐλέους σου;
Μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἐν Κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος
ἀναμάρτητος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
» μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διό
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενό-
μενος, πτωχὸς ὡς περ Λάζαρος· ἔρωσ
γὰρ θεῖος ἠρέθιζε, μάκαρ τὴν καρδίαν σου,
ἐπιποθοῦσαν τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Απέριττον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθησας,
ἄπαξ σιτιζόμενος, τῆς ἐβδομάδος Ἀλέξιε,
πόθῳ τῆς μενούσης σε, ἀδιάρρηστου παμμα-
κάρι ἀπολαύσεως.

Ναὸν Θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσα-
σθαι, ἐν οἴκῳ ἠγάπησας, τῆς Θεομήτορος
Ἐνδοξε, πάντοτε καθέζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια
κάλλη ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θηλάσασα, τὸν Δοτῆρα Παρθένη τοῦ γά-
λακτος, πενωῶσαν καὶ στένουσαν, νῦν τὴν
καρδίαν μου κόρεσον, πάσης ἐπιγνώσεως, καὶ
κατανύξεως θείας ἱκετεύω σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσπο-
» τα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ροαῖς ἱερῶν, καταρδεύων πάντοτε δακρῶν
σου, ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς
ἐκατοστεύοντα, γεωργῶ ἀθανάτῳ, καλῶς δια-
τηρούμενον.

Οράθης ἐν γῆ, πολιτείαν ἄσαρκον μιμού-
μενος, τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγ-
κρατεία ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδρεία, δι
ἧς φῶς ἐχρημάτισας.

Πυρὶ προσευχῶν, ἀμαρτίας ἐφλεξας τὴν ὑ-
πὸ πλιν Σοφέ· ἀγρύπνοις δὲ στάσεσι, πᾶσαν
ἠδυπάθειαν ἐκοίμισας· κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγ-
γος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον. Θεοτοκίον.

Οφῶς κατοικῶν, τὴν ἀγίαν ὦκησε νηδύν
σου Ἀγνή, κόσμου ἀπολλύμενον, σκότει
ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἱκέτευε πάντας,
φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Ναὸν ζῶντα Θεοῦ σε γενόμενον, τοῦ Χριστοῦ
τὸ σκῆνωμα, ἢ Ἀπειρόγαμος, προσφανε

ροῖ κρυπτόμενον, καὶ δοξάζει λαμβάνειν σπουδαζόμενα.

Αὶ εὐχαὶ σὺ Θεῷ ὡς θυμίαμα, Μάκαρ προσεδέχθησαν· ἔθηκεν τῷ βίῳ σου, τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασας Πνεύματος χάριτι.

Γερά πολιτεία κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλούμενον ἔνδοξε, σὲ τῇ πατριδι διδώσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Θεοτοκίον.

Νόμος φύσεως ἄχραντε Δέσπονα, ὁ δημιουργὸς καινουργήσας τῆς κτίσεως, ἐκ σὲ ἀρρήτως τίκτεται, καὶ θεοῖ με δι' ἄμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αλεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Ὀσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα. Ὁ Οἶκος.

Τὶς τὰς σεπταὶς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημήσει, καὶ ἱκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξιε θεόφρον; τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ἔμνον, τὴν ἄκραν σκληραγωγίαν, καὶ ἄμετρον ταπείνωσιν, δι' ὧν Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενόμενος, πρεσβεύεις αἰεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις Ὅσιε, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Ὀσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

Ἄνθρωπος ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,

Ἔξεις τι καινὸν καὶ πῶλῳ, Πάτερ, μόνος.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης.

Οὗτος ἦν ἐκ Ῥώμης, πατρὸς Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρὸς Ἀγλαίδος, πλουσίων καὶ πάνυ εὐγενῶν, μονογενῆς ὑπάρχων αὐτοῖς. Παστάδος δὲ γαμικῆς πλακείσης αὐτῷ παρὰ τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἴδαι τῇ νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δοὺς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἱπευξάμενος, λαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν Ἐδισσαν καταλαμβάνει. Προσέμεινε δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν πενιχροῖς καὶ βρακώδεσιν ἱματίοις, ἰλέῳ καὶ φιλανθρωπία τῶν προσιόντων τρεφόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν, (οὐ γὰρ ἦν λαβεῖν, καὶ διὰ πάντος τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρυπτεσθαι, ἥδη προσφοιτῶντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων) καὶ μέλλων εἰς Ἱερσόλῳ τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐπίσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς νηὸς πνεύμασιν ἐναντίοις ἐλκυσθείσης ἐτέρωθι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἰδίου Πατρὸς· καὶ ἀγνοηθεὶς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διήνυσεν, ἔμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκητῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος· καὶ τσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἀνθρώπου

εἶναι, καὶ μηδεμιᾶς μετίχοντα παρρησίας, ὑπὸ τρυφῶντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην, καὶ ὅστις εἶη, καὶ ὅστις ἐφ' ἑαυτοῦ γραφάς, τοῦτον κατέειχε, ἕως οὗ ὁ Βασιλεὺς Ὀνώριος, θεῶν ἀποκαλυφθεὶς, παρεγένετο· καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ἥδη τεθνηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε· καὶ ἀναγνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτόν· καὶ πάντων ἐκπλαγύντων, τὸ Ἅγιον οὗτοῦ Λείψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εὐωδῆ, καὶ ἰάματα τοῖς προσιοῦσιν ἀενάως προχέον.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῖς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλανθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζήλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων,

Ἐφλόξεν δὲ αὐταῖς ἐξεκαύθη καμίνου.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ὀμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστοῖς καὶ μετασταῖς ἐκ βίου,

Τὰς σὰς Θεοστήρικτε πρεσβείας δίδου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄντιθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» Ἀράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρί-
» πισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί,
» ὄρσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὧν, εὐλογημένος,
» καὶ ὑπερένδοξος.

Επέμενες Ὅσιε τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὄλως ἀγνοούμενος, παίδων παροινίαν τε ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαιζόμενος δεινῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος.

Σαρκὸς σου τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, ὀρῶν τοὺς γεννήτορας, καὶ τούτοις ἀγνοούμενος, τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν Ὅσιε, καὶ τὴν ἐξουθένησιν τῶν σῶν, ἀπείρων παιδῶν ἐπιθλῆβόντων σε.

Ω σαῦμα! πῶς ἔμεινας αἰεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλέξιε, ἀπείρου ταπεινώσεως! πῶς ἔνεγκας παίζεσθαι καὶ ὀνειδίζεσθαι, ὑπὸ παιδῶν πείνοφες τῶν σῶν, ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου!

Θεοτοκίον.

Μεγάλου διακόνου σὺ Μυστηρίου, ἐγένου Παναμίωμε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρουόμενον, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας ἀγνή, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρός ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐ-
» νεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταί-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογοῦ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Αγνωστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων,
ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου, τούτοις
τὸ μυστήριον ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς
δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἐνδόξε τῆ μεγάλως σε,
καὶ ἀξίως δοξάσαντος.

Κύριος φωνῆ, μεγάλη φανεροῖ σε, πάση τῇ
Κῶμη τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν Παν-
όλθιε, ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, καὶ δω-
ραῖς ἰάσεων, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ
προσιόντας πλουτίζοντα.

Αρχοντες λαῶν, καὶ Βασιλεῖς συνῆλθον, καὶ
Ιερεῖς μάκαρ κηδεῦσαί σε, Θεοῦ ἐπινεύ-
σεσι· καὶ κατεῖδον μέγα θεῖαμα, θαμβούμενοι
θαύμασιν, Ὅσπερ οἷς ἐτέλεις, θεία δύναμις τοῦ
Πνεύματος.

Πεύσαντας ἡμᾶς, τῇ παλαι παραβάσει, ἀ-
νακαινίζων ὁ φιλόανθρωπος, ἀρρέυστως
σεσάρκωται, ἐξ ἀφθόρου σου Πανάμωμε, νη-
δύος καὶ ἐρρύσατο, ἅπαντας ἀμαρτίας, κα-
ταφθορᾶς παναμώμητε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν κατηξίωσαι, θεῶ τὴν δόξαν Ὅσπερ, τοῦ
Ιλαμπρῶς σε ἐν τέλει μάκαρ δοξάσαντος·
φῶς γὰρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λα-
λεῖν ἔλαβον οἱ πρῶν, τυγχάνοντες ἀλαλοῦ,
παναοίδιμε Ἀλέξιε.

Οράθης προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγό-
μενος, ὡσπερ ἥλιος Πάτερ, πέμπων ἰά-
σεων, τὰς μαρμαρυγαῖς παραδόξως, καὶ σκο-
τεινὰ πάθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς δαι-
μονας, καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Συνῆλθε κηδεῦσαί σε, Πατριαρχῶν ὁ πρόκρι-
τος, Βασιλεύς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος,
Αρχοντες πρεσβύται καὶ νέοι, καὶ μοναστῶν
χοροὶ θεία νεύσει, καθαγιαζόμενοι, τῇ προσ-
ψαύσει σου Μακάριε.

Ηρπάγης ἐν ἄρματι, τῶν ἀρετῶν ὀχούμενος,
Ηκαὶ κατέπαυσας ἐνθα Ὅσιων τάγματα,
καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πατριαρχῶν,

καὶ πάντων Δικαίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμησο,
τῶν τιμώντων σε Ἀλέξιε.

Θεοτοκίον.

Φωνῆ σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, χαῖρε λέγοντες χάρα ἡ ἀγεώργητος·
χαῖρε τῆς κατόρας ἡ λύσις· χαῖρε πηγῆ, ὑδα-
τος τοῦ ζῶντος, Ὅσιων τὸ καύχημα, Θεοτόκε
ἀειπαρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο θαῦμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων
χρονίως, ὡς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως
βία μὴ καμφθεῖς, Γονέων τε καὶ Συζύγου, Ἀ-
λέξιε πικροῖς θρήνοις.

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, ἡ ἀ. Ὡρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου,
Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ος ἀστὴρ ἀνατέταλκας, καὶ πιστοὺς κατε-
φώτισας, ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμα-
των σου, καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσκοτάσας, καὶ τέ-
λεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δούλος τὸ δοθέν, πλεονά-
σας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότη
Θεόφρον· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦ-
μα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τὸ φέγγει τοῦ
βίου σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος Ἀξιάγαστε,
μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον,
Μακεδόνιον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος,
εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα θείον
Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προ-
φανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἡσχυνας, τοῦ παράφρονος
Μάεντος, στηλιτεύσας καλλίστα καὶ
σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς του-
του σκαιοτήτος, Διδασκάλων ἀρχηγῆ, Ἱερέων
εὐπρέπεια, θείε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτε-
λοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότη ὑπάρ-
χουσα, καὶ φῶτος νεφέλη Θεοχαρίτῳτε,

τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος, τῷ κόσμῳ πανάμωμε, φωταγωγῆσον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκαίνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τῷ δολίῃ, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμόν ἡμῶν στήριξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μάνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναριστῶν τῆς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ σηνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Κύριλλον ὑμῶν τὸν πρόεδρον Αἰλίας.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» **Τ**ένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» **Τ**ριπρῆς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ᾄσω μελωδήμα.

Κοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος αὐτῆν, τοῦ Ἁγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον σοφίας, ἐξηρεύξω Αἰρέσεων, τὰ πελάγη ξηραίνουσαν Κύριλλε.

Υπέρτερον τὸν νῆν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω, τῶν αὐλῶν λειτουργῶν, συνόμιλος δειχθεὶς· τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου, πᾶσαν ἔφλεξας τὴν ὕλην, τῶν αἰρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλησίας πυρσός ὁ ἀκοίμητος.

Ρημάτων σου ὀδμαῖς, ἠδυπνόοις μανίας, τὸν ἐπώνυμον Σοφῆ, αἰρέσεων πασῶν, τὸν ἀνύποιστον βόρβορον, ἤλασας μακρὰν ποιήσας, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὡς Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ιλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας, σοῦ πανάμωμε Δέσπονα, τὸν ἀνέκφραστον τόκον Πανάχραντε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
» **Ο**σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε

» **Σ**υναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
» **Μ**εν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Λάμπων ταῖς φαειρότησι πνευματικῆς τῆς σοφίας, τὸ τριφυγγές τῆς Θείας Τριάδος, Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτραίνωσας, δι᾽ ἧς σκότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ὠφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου Θεοφρον, ἀναφωνοῦσα μέλος ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐν δυοῖ ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξας, δέλτων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Οἶκος ἀγιάσματος σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη, ἐν ᾧ Πάτερ Υἱός τε καὶ Πνεῦμα τὸ ζωαρχικόν, ὑπερφυῶς κατώκησεν, ᾧ ψάλλομεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν, διερμηνεῖ Κόρη· Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἄγνη συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἦν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηκῶς, ἐξηρεύξω δογμάτων ρεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσας εὐσεβόντων διάνοιαν· καὶ βακτηρία θεία, ποιμένας τὸ ποιμνιον, ἐπὶ χλόην θείας, ἐξέθρεψας γνώσεως· ὅθεν ὡς Ποιμένα, καὶ Διδάσκαλον μέγαν, καὶ Πίστεως πρόμαχον, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε, Ἱεράρχα κραυγάζοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η γλώσσά σου Σοφῆ, θεϊκαῖς ἐπιπνοίαις, ἐφώτισε λαοὺς, μίαν σέβειν Τριάδα, τῇ φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ· ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτὴν σε, αἰεὶ προβαλλόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας πταισμάτων, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος οἰκονομία σου αὐτῆ, δι᾽ ἧς ἔσωσας τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετὴ σου κατεκαλύψε,
καὶ ἢ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χρι-
στὲ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Υπερκοσμίου τῆς σοφίας ρεῖθρον Ὅσιε, σοῦ
ἢ καρδία δεξαμένη, ἐξηρεύξατο Διδασκα-
λίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἰσχὺν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν, τρισυ-
ποσάτου Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυ-
θέου Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάρρην διέλυσας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μά-
κάριε, ὡς νηνεγῆς καὶ Θεοδιδασκτος Μα-
κάριε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου, φλέξας
ἐμφανῶς ἐστηλίτευσας. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων Ἀγνή,
τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ
ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀνα-
πλάττοντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
γνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ ραϊδῶ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σου,
ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὀρθοδόξου λατρείας,
τὴν ποιμνὴν σου μακάριε.

Ὁ λόγος σου φωτὶ, δεῖκῶ ἀστραπτόμενος,
ὦ Κύριλλε φωτισθέντων, ἐν Ἱεροσολύμοις,
ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε. Θεοτοκίον.

Νεφέ Παίναγνε παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρό-
τητες, καλύπτουσι τὴν ψυχὴν μου· φω-
τοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ βασι-
λεῦ τῶν δυνάμεων.

Ποταμὸς σὺ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ ἐκπεπό-
ρευσαι, ζωηρόντων, πεπλησμένος ναμά-
των τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα μεθύσκεις τὰς αὐλακας.

Ρημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύ-
δωνος, ἀσεβείας, διασωζεῖς λαὸν Ἱερῶτατε,
γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὀρθοδόξως αὐτὸν ἐκκα-
λούμενος. Θεοτοκίον.

Ὁυράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμω-
με, τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν
ἐκαινούργησας· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φω-
καῖς σε γεραίρομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Ἡ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Εἰ ἴσελθε, κέρδος ἐκ ταλαίντων προσφέρων,
Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Ὁ γδοάτη δεκάτη θάνατος μέλας εἶλε Κύ-
ριλλον.

Ὁστος ἐφυγονίω μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὀρθὴν προσηυρό-
των Πίστιν· ἐφ' ὁμοίοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνε-
τέθηραπτο ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ δὲ τῶν
Ἱεροσολύμων ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀγῆρω ζωὴν μετίστη,
ὁ μακάριος οὗτος Κύριλλος τῆς Ἐπισκοπικῆς χάριτος ἰ-
ξιώθη, τῶν Ἀποστολικῶν δογμάτων προθύμως ὑπερμαχῶν.
Ἀκაკίου δὲ τὸν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης θρόνον
ἐπέχοντος, ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἀποκηρυχθέντος,
διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον λέγειν,
καὶ τὴν ἐξηνεχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς καθαιρετικὴν ψῆφον μὴ
καταδεξαμένου, ἀλλ' ἔτι τὸν θρόνον τυρανοῦντος, ἐπεὶ
γνωρίμος τῷ Βασιλεῖ ἦν, ἐκεῖθεν ἔλκων τὴν ἐξουσίαν, τὸν
μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε Κύριλλον, καὶ τῶν Ἱεροσο-
λύμων ἐξέωσεν.

Ὁ δὲ Κύριλλος, εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ θαυμασίῳ
συνῆν Σελευαῶ· καὶ δὴ εἰς Σελεύκειαν συγκροτηθείσης
Συνόδου, δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο, Ἀκάκιος ἀπεσκήρτησε, καὶ
πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξέδραμε, καὶ αἰς εἶπε, τὸν
τοῦ Βασιλέως ἀνήψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ ὑπερορία
τοῦτον καταδικάζει. Τοῦ οὖν Κωνσταντίου τὸν βίον ἀπο-
λιπόντος, καὶ Ἰουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν διαδεξαμένου, εἰς
εὐνοίαν ἅπαντας οὗτος ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κωνσταντί-
ων Ἐκκλησιῶν ἐξελαθίντας Ἐπισκόπους, εἰς τὰς οἰκείας
Ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε· μετὰ πάντων οὖν καὶ αὐ-
τὸς τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέληψε. Καλῶς δὲ καὶ Θεοφιλῶς
τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον ποιμάνας, καὶ τὰς ἐμφορομέ-
νας αὐτῷ κατηγάγεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλε-
λειπῶς, ὀλίγον χρόνον μετὰ τῶν ἐπάνοδον βιούς, ἐπανειπαί-
σατο μακαρίως.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέ-
τριος, ὠχρὸς, κομήτης, ὑπόσιμος, τετράγωνος τὸ πρόσω-
πον, τὰς ὀφρῦς εὐθύτητι περιφέρων ἐπισοιμένας, γενεῖν τὰς
σιαγόνας λευκῷ δασυνόμος, διχῆ κατὰ τὸν πῶγωνα δι-
ρημῆν, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἦθος προσοικικῶς.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι μύριοι Μάρτυρες, τῆς
αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἡ μνηθέντες ἄνδρες μύριοι τοὺς αὐχένας,
Ἄπῃλθον ἔνθα μυρομάται Νόες.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἡ οὗ διωγμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐν Νικομηδίᾳ παρλά-
ζοντος, πάντας τοὺς Χριστιανούς οἱ συλλαμβάνοντες
ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον· εἰδ' οὕτως, ἐπανακρίναντες μετὰ
πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμμένοντας
τῇ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ζῆν ἀπῆλλαντο. Κατὰ
δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, οὗτοι οἱ Μάρτυρες, Τροφίμος καὶ Εὐ-

καρπίων, δυνατοί τε ὄντες καὶ τολμηροί, καὶ στρατευόμενοι, διώκται καὶ τέλειοι ἰχθροὶ ἐτύγγανον, συλλέγοντες τὰς Χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἐξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν· οὐδὲ γὰρ ἤθελον ἐτιμώρουν, τινὰς δὲ καὶ περιποιούντο.

Ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασεῖν τινὰς, εἶδον πυρκαϊάν μεγάλην, ροιζήδον κατερχομένην ἐκ τῆς ἕρανου πρὸς αὐτούς· καὶ φωνῆς ἐκείθεν ἤκουσαν λεγούσης· Ἰνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ πλανᾶσθε, οὐδὲ γὰρ δυνήσεται τις κατακυριεύσαι τῶν εἰς ἐμὲ πεπιστευκότων, μᾶλλον δὲ προσκολληθήτε τούτοις, καὶ κερδανείτε τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταύτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρῶτον ὦμοί καὶ θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλαζονευόμενοι, ἔπεσον χαμαί, μήτε τὴν θείαν ὑποφέροντες, μήτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκόντες· τοῦτο δὲ μόνον οἱ κείμενοι ἔλεγον· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεός, ὁ φανείς ἡμῖν σήμερον! καὶ μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, εἰάν αὐτοῦ γενώμεθα δούλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σχισθεῖσα ἡ πυρίνη νεφέλη, ἔστη ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ αὐθις ἑτέρα φωνὴ ἦλθε λέγουσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν ὑμῖν ἀφείωνται αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἀναστάντες, εἶδον μίσην τῆς νεφέλης καθήμενον τινὰ λευχειμνοῦντα καὶ πανευειδῆ, καὶ πλήθος περιεστῶτων αὐτῷ πολὺ, καὶ ἐπὶ τῇ θείᾳ καταπλαγέντες· Δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἐνός ἀνεβόησαν στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἄμετρα· καὶ γὰρ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεόν, καὶ τὰς σὰς δούλας καὶ πεπαρωνήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθὺς ἡ νεφέλη, εἰς ἓν γενομένη, ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέστρεψαν· καὶ ὄσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους, πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀποθέμενοι, ὡς ἀδελφούς ἠσπάζοντο καταπροσκυνῶντες, καὶ παρεκλεύοντο ὁκαδὲ πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκώς ὁ Ἄρχων, οὐ μικρῶς ἐχαλέπαινε κατ' αὐτῶν· καὶ παραστήσας αὐτούς, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. Ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὄπτασίαν οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἄρχων ἀναρτηθῆναι αὐτούς ξύλω· καὶ τότε γενομένου, τὰς πλευράς αὐτῶν ταῖς χειράγραϊς κατέξαινον· εἰδ' οὕτω τριγῶν ὑφάισμασι κλεῦει κατατρίβεισθαι τὰς πληγὰς. Οἱ δὲ Ἅγιοι, γενναίως ἐγκατεροῦντες, προσπύχοντο ὑφραϊνόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ὤθεν καὶ τὸν Ἄρχοντα εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐκ τούτου κινήσαντες, κάμινον ἐκκαῆναι μίσην τῆς πόλεως προστάττει, καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς Ἅγίους ἀπορρίφηναι. Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἅγιοι τῆς καμίνου ἐπιβιβηκότες, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο.

Τι αἷς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τῶν Ῥωμαίων, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐκ τῶν πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πατέρ τοῦ Θεοῦ, ὕλην ἀπετεφρώσας, τὴν τῶν ἡδονῶν ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σβέσας Μαίκαρ τὸν πυρσόν, ἐτήρησας ἄσβεστον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρ' εἶθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ, θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμὸς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἄρδοντας, εὐσεβῶς σε γεραίρουσαν. Θεοτοκίον.

Ὅλην σε καθαγιαίνει, Ἅγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἐαυτῷ Θεοτόκε, ὁ ἐν Ἄγίοις Κύριος, κατοικῶν καὶ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ πάντος Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατάβας ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μελπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπώσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρόποντα, νῦν κεκοίμησαι ὕπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηκας.

Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων κατέφλεξας, φρυγανῶδεις αἱρέσεις Ἀοιδίμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρρακτῆρσιν, ἐν μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως.

Ἰερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, τὸν νεκρὸν διὰ σὲ χρηματίσαντα, σὺ ἀναιμακτικῶς τέθυκας Ἱεράρχης ὡς θεός, ὡς Μυστηρίων, ἀπορρήτων διακονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρχῆς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσπινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε δεδοξασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὤθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιεμένος Χριστοῦ τὴν ἀρρήτην, Ἱεράρχα δόξαν ἔσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχροφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ κρείττονος· ὤθεν σε πίστει μακαρίζομεν.

Ἀστέρα πολυφωτον Χριστὸς ὁ Ἥλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὕψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκτίσι, δογματῶν ἱερῶν καταυγαίζοντα, καρδίας τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, τὴν φωτφόρον μνήμην Ὅσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς γεγένησαι, τῶν Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος, Πάτερ ἐν γῆ ἐπολιτεύσω· Ὅσιων ἀνεδείχθης συμμετοχος, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἰσοστάσιος· αἷς συγχορευῶν ἡμῶν μέμνησο.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ὠραιότατον κάλλος ἐπόθησας, καὶ τὰ ὀρώμενα κάλλη παρέδραμες, καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσεῖς Μάρτυς λόγοις σου, Χρῦσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἐνδοξον, ἄθλος διανύσασαν, καὶ Τυράννης αἰσχύνασαν· μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Ως ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, ταῖς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σαυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκῆσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτιτρώσκετο, Οἷ μοι τέκνον! λέγῃσα, τί τὸ ξένον μυθήριον; Ἦς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τέτη ἁμαρτίαν. Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἰ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου ὄλον φωταυγῆ σε, Μάρτυς ἀπειργάταντο, προθύμως κραυγάζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υφαντόν σε θείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Ποιητῆς ἐνέδυσεν ἄφθαρτον χιτῶνα, ἄμωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα Μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενναιοτήτι καρδίας ἀπετινάξω, ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, κάλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ ἐνηδόμενος, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον.

Εθέωθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, θεοποιῆ ἐνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίους, εἰσφικίσθης χairoυσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως. Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σε Παρθένον ὡς πρὸ τέ τέκος, μετὰ τὸν τόκον Ἀχραντε, ἐκ σῆ ἐσαρκώθη, ὁ ἀπερινόητος, Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ Ἀθλοφόρε, διέλυσας μακάριε.

Αγνείας ἐραστῆς, γεγωνῶς ἱερώτατε, μετήνεγκας τῆς παρθένου, τὸ διαίπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ρηγνύμενον ὄρων, καὶ ποσὶ συμπατούμενον, τὸν Τυράννον γεγηθότι, λογισμῷ τὸν Δεσπότην, Παμμακάρε ἐμεγάλυνες. Θεοτοκίον.

Τὲς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὦ Πάναγνε; Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοκας. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Υμνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων αἰοῖδι-
με, φῶς οὐρανόθεν δι' ὄλου, σὲ περικυκλώσαν καταφωτίζει, καθειργημένον, ζοφωτάτῳ οἰκήματι Χρῦσανθε.

Ρώμη σε, μαρτυρίῳ σεπτῷ κλειζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, κεκτημένη Μάρτυς σολιζέται, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου Χρῦσανθε θαύμασι.

Ωραία, περικαλλὴς τε καὶ περιδέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγῳ ὠραιοτάτῳ, ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νέον σε, ὡς παιδίον Παρθένος ἐκύησε, τὸν προαιώνιον Λόγον· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπνηέχθησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας. Στίχοι.

Ζῶσι Χρῦσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
Κἂν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτῃ ἐνάτῃ ὁμόλεκτρον. Ὅσοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νουμεριανοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ μὲν Χρῦσανθος, πατὴρ Συγκλητικῷ, ὀνόματι Πολέμωνος Ἀλεξανδρέως, ἡ δὲ Δαρεία ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Χρῦσανθος παρὰ τινος Χριστιανοῦ ἐμυθήθη τὰ θεία, καὶ βαπτισθεὶς, παρρησία τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε, παρὰ τοῦ πατρὸς καθειργνυται. Ὡς δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ' ἄτρεπτος ἦν

καὶ ἀσάλυτος, ἀρμόζει αὐτῷ ὁ πατὴρ κόρην εὐπρόσωπον καὶ ὠραίαν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταπεμφάμενος, Δαρειαν ἐνόματι· ὡς τε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστιος· ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ πείσαι, μᾶλλον ἐπέσθη· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξομοσαμένη, τὸ Ἅγιον δέχεται Βάπτισμα, καὶ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἢ παρθενία ἄτρωτος.

Ὅθεν διαβληθέντες πρὸς Κελλερῖνον Ἐπαρχον, εἰς ἐξέτασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπάρχῳ καὶ Τριβῦνῳ· ὁ δὲ, πολλαῖς βασάνων ἰδίαις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπὶ περιγενομένους αὐτούς, καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους εἰσά, μεταβαλόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ἅμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰλαρίᾳ, καὶ τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτῶν Ἰάσωνι καὶ Μαύρῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν στρατιώταις, οἱ καὶ ὕστερον τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδίξαντο στέφανον, κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαυδῖος, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἀπορρίφεις τῷ βυθῷ, τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις τὰς κεφαλὰς ἀπειτήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος Χρῦσανθος καὶ ἡ Δαρεία ἐβλήθησαν εἰς βέθρον· καὶ ἀνωθεν γῆς ἐπιχειθείσης αὐτοῖς κατεχύθησαν, ἔνθα καὶ τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδίξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαυδῖος ὁ Τριβῦνος, ἐν θαλάσῃ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Φιγὼν θάλασσαν Κλαυδῖος τὴν τῆς πλάνης, Ἐξιδὼν θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάινων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἰλαρία, ἡ τοῦτου συζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει, Θεοῦ πρόσωπον ἰλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἰάσων καὶ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν, Ἀξελφᾷ τούτῳ συμφωνήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγγαρίου.

Στίχ. Ὁ Παγγάριος πᾶσαν ἦν πλουτῶν χάριν, Ὁν πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, πᾶσα μὲν εἰδωλικῆς ἐπεπλήρωτο πλάνης ἡ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὁμολογῶν, οὐ μόνου ἀφροπαζέτο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφόρων κολάσεων ἀφαιρεῖτο. Τότε τοίνυν ἦν τις, Παγγάριος τοῦνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐσάνων, ἐκ Πόλεως Βιλλαπάτης, ἐκ προγόνων Χριστιανῶν, ἀνὴρ εὐμεγέθης καὶ ὠραῖος· οὗτος, καταλαβὼν τὴν Ῥώμην, ὠκειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ, ἠγάπατο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα σὺν, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, οὗτος μὲν ἐξωμόσατο τὴν πρὸς Χριστὸν Πίστιν, ἐκεῖνος δὲ σιτηρίσια καὶ προσόδους παντοίας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν, καὶ κεκτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν Στρατείας καὶ ἀνάπαισιν· τοίνυν καὶ γέγονεν ἐμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθεύσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Μήτηρ καὶ ἡ Ἀδελφή, δι' ἐπιστολμαίου λόγου ἐν πρώτοις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συνεβούλευον· εἰδ' οὕτω τὴν φοβεράν ἐκείνην κρίσιν, δι' ἧς οἱ μὲν ἐπιγινόντες αὐτῶν, καὶ παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων, εἴαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαβον, καὶ γινώσκουν διβεβαιουῦντο· ὡσπερ πάλιν, εἰ τὴν Θεότητα τούτου ἀθετή-

σαντες, ἐπίσταν τὴν καταδίκην, μὴ ἀγνοεῖν. Πρὸς τούτοις, καὶ τὸ· Κἂν τὸν κόσμον ἅπαντα κερδήσῃ τις, τὴν δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῆ, οὐχ εὕρησει τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην παρὰ τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγγάριος, καὶ ἀναγνούς, εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, Σηρνεῖν ἤρξατο· καὶ τῇ γῆ ἑαυτὸν καταβαλὼν· Ἐλέησον Κύριε παντοκράτορ, ἰδέσθαι, καὶ μὴ καταισχύνης τὸν δούλόν σου ἐνώπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φείσασαί μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς οὖν τινὲς τῶν τοῦ Παλατίου εἶδον αὐτὸν Σηρνεῖντα, καὶ τοιαῦτα λέγοντα, προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παραστάντος αὐτοῦ, Λέγε μοι, προσφιλέστατε Παγγάριε, ἔφα ὁ βασιλεὺς· μὴ Ναζωραῖος εἶ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναζωραῖος εἰμὶ, καὶ Χριστιανός, ὦ βασιλεῦ. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Ἀρνησάτω τὴν προσηγορίαν ταύτην, διὰ τὴν πρὸς σέ μου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ὡς οὐκ ἀποφαινομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὴ πρότερον πολλαῖς καὶ διαφόροις καταναλώσω κολάσεσι. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἐγὼ μὲν, ὦ βασιλεῦ, ὑπὲρ τῆς γενέσθαι με ἐμόφρονά σοι μέχρι τε παρόντος, φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἔλθὼν ἐξ οὐρανό κατακαύσῃ με· μὴ γίνωιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν μου, κἂν σήμερον, κἂν μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῆς, καταναλώσης.

Τότε ἀποδυθείς ὁ Ἅγιος, γυμνὸς τοῖς βουνεύροις ἐτύπτετο καὶ τῆς Συγκλήτου πάσης παραστάσης, φησὶν ὁ βασιλεὺς· Ἐγνώστε, ὅτι Παγγάριος, ὁ Σακελλάριος καὶ Σηρνηιάριος τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιπέσει Σηρνεῖται; εἶπατε δούλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Κελευσον, ὦ βασιλεῦ, ἐπὶ τοῦ Στάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαστιγέσθαι, εἰδ' οὕτω παραπέμψαι τῷ Ἀρχοντι ἐν Νικομηδείᾳ, πρὸς τὸ ἐκῆσαι αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μήπω τῆς αἵματος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγαπητοῦ σοῦ τυγχάνοντος. Ἦρρεσεν ἡ βουλή τῷ βασιλεῖ, ὅτι πάνυ αὐτὸν ἠγάπα, καὶ οὐκ ἠθέλην ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτῆ· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ Στάτρον, ἔτυψαν σφοδρῶς. Τότε ὁ βασιλεὺς, τοῖς στρατιώταις ἐκδούς τὸν Ἅγιον, καὶ πρόσταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδείᾳ Ἀρχοντα ἐκτεθῆναι παρεκελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ Ἁγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τὴν Νικομηδείαν καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἀρχοντι παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀπεκρίσεις οὗτος κατηπέριγετο· Ἰδοῦ, ἐκ τοῦ βασιλικῆς προστάγματος ἐπίγνως, ὅς τις εἰμὶ, καὶ τὰ δοκοῦντά σοι λοιπὸν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς ποίει, φησὶ. Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς, Παγγάριος μὲν τοῦνομα, Χριστιανός δὲ ἡμῆν ἐκ προγόνων· καὶ συναπαχθεῖς τῇ τοῦ βασιλέως ἐπάτη, γέγονα ἐμόφρων αὐτοῦ, κακῶς τούτο βουλευσάμενος· διεσθῶθεις δὲ σὺν Θεῷ ὑπὸ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἀδελφῆς, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν σπειδάω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἀρνησῶν, ἦν κακῶς ἐποίησάμην, ἀπαλείψω.

Ὁ Ἀρχων εἶπεν· Ἄρες ἂ λέγεις, καὶ ποιήσων τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, καὶ μὴ Σελήσης, τοιοῦτος ὢν εὐειδῆς καὶ ὠραῖος, ἀπολέσαι τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Ἡ ἀπώλεια αὕτη, ἦν λέγεις, πρόσκαιρός ἐστιν, ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰωνίου τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἰρετισαμένοις. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἀρχων τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, δίδωκεν ἀπόφασιν· καὶ προσευξάμενος, ἀπειτήθη τὴν κεφαλὴν ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Παγγάριος, κατὰ τὴν ἐννέα καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνός, ἐν Νικομηδείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι, Διοδώρος Πρεσβύτερος, καὶ Μαρριανός Διάκονος, σπηλαίῳ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον· ἔνδον γὰρ φέρει,
Θύτην τε Χρισθ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευίτην.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ-
» νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ανθος μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι·
ἔημον ἀθλητῶν προσῆξας γὰρ τῷ Χρισθῷ,
θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεό-
ληπτε· μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Νομῆ βορβόρη, συγκλεισθέντα γυμνόν σε Παν-
ἔνδοξε, θείας εὐωδίας δόξη φωτοειδεῖ, Ἰη-
σοῦ καταφαιδρύνει σε· ὃν καθαρότητι, διανοίας
πανσάφως ἠγάπησας.

Θῆρα φρουρόν σοι, Παρθενίας Χριστὸς ἐξα-
πέστειλε, λύμην ἀσεβῶν ἀπειργοντα προ-
φανῶς, μελωδοῦντί σοι Πανεύφημε· Εὐλογημέ-
νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο' κατ' ἑσῖαν, τὴν Θεϊκὴν ὧν ἀπερίγραπτος,
κόλποις σου Παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς,
τῇ σαρκί περιγραφόμενος. Εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναϊξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δαντῆλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στερρότητι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος
τῷ ματαιόφρονι, ξεσμοῦς τοῦ σώματος
ἠνεγκας· καὶ λαμπάσι φλογίζόμενος, οὐ κατε-
φλέχθης, τοῖς Παισὶ συμφάλλων Χρῦσανθε·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφία κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώρανας,
ἀσόφων φρύαγμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα ἠ-
σχυνας, τῷ τὴν Εὐαν ἀπατήσαντος, αἰχμαλωτί-
σας εὐσεβῶς, τίττω τὸ ὄπλον Σοφεῖ, καὶ προσάξας,
Νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστεως.

Ενώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκός, φυγόντες
ἔνωσιν, ἀγνά κειμήλια, τοῦ Παντοκράτο-
ρος ὠφθητε, καὶ Ναῷ προσανετέθητε, ἐπουρα-
νίῳ Ἀθληταί, ἀναβοῶντες Χριστῷ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βουλῆσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκός, παθῶν κρα-
τήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κολά-
σεων Χρῦσανθος, καὶ Δαρεία δρόσῳ Πνεύματος,

καὶ τῶν στεφανίων τῆς ζωῆς ἔτυχον μελπόντες.
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Ω' ρόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πάν-
αγνε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον
ᾤκησε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἀχραντον, καὶ
εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶν-
τα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας ταῖς διστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι προσ-
ετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεῖς, καὶ διὰ ξί-
φους ἄμωμα θύματα, τῷ δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον,
Μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ωφθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἷά περ ἄρνες Ἀ-
θλοφόροι, σάρκωσιν κηρύττοντες θεῖαν
τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος· καὶ διὰ
πόνων ἄπονον, λῆξιν ἐνθέως ἐκκληρώσασθε.

Σήμερον φαιδρῶς ἐορτάζειν, ἅπασαν Πόλιν
τε καὶ Χώραν, Ῥώμη συγκαλεῖται ἡ Πό-
λις, τοὺς θεῖους ἄθλους καὶ τὰ παλαιίσματα,
ὡς πανδαισίαν αὐλον, προβαλλομένην ὑμῶν Ἅγιοι.

Ηρῆθητε πρὸς ἄπειρον δόξαν, Χρῦσανθε Μάρ-
τυς καὶ Δαρεία, καὶ τῷ Παντοκράτορι
Λόγῳ, στεφανηφόροι ἅμα παρίστασθε, ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρεσβεύοντες, μακαρίζόντων ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα
σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη· Θεὸν
γὰρ Λόγον ἐκυφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ρύόμενον,
πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ
Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ε'φετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαν-
τες, τὰ τοῦ βίου Ὅσιοι ὡσπερ σκύβαλα,
τερπνὰ ἠγήσασθε ἅπαντα· καὶ μόνα τὰ μένον-
τα, ἀγρυπνία καὶ εὐχῇ, νιφετῷ τε καὶ καύσωνι,

ἐποθήσατε, σπηλοδίαυτοι ἅμα γεγονότες, συμπολίται τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ῥοπαίοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη συνδούμενοι, καὶ φορῆ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὑφ' ἐν θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θείᾳ, ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα.

Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε, ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυναμέων αἰωνίζουσας, κληρωσάμενοι δόξαν, ἧς μεθέξουσιν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κηύσασα τὸν σωτήρά μου, καὶ τῶν δακρῶν τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔνοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόπον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμνάς ἢ κηύσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκτιρῶ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἐνδύσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγγίων, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἦμνοις γεραίρω Μάρτυρας μονοτρόπους.

Στεφάνου Σαββαΐτου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Α**σμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θυμαστῷ θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὧδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Ἦμνοις τὴν θεόπνευστον πληθύν, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημῆσαι, Χριστέ μοι οὐρανόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως, τῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἵνα μελψῶ θεόφθεγκτον ἄσμα.

Νόμῳ τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοί, τὰ μέλη κυβερνήσαντες, ὑμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις,

ναοὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες θεοφόροι· ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνηυλίσθη.

Ο ἄβρον τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες Ἅγιοι, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου ὡς ὄναρ παριδόντες, Χριστοῦ ἠρετίσασθε τὴν μὴ σαλευομένην, Βασιλείαν, ἧς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχτης μυστικῆς, ἣν Ἰακώβ τεθείαται, ὁ ἐκλεκτὸς τῆ Θεοῦ· ἐξ ἧς ἀρρήτων λόγων προήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπὲρ λόγον ἐκ σου Θεοτόκε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ ζήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἰερεύσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν Ἅγιοι, βίον ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, προσενηύχατε, ὀλοκαυτώματα θεία, ἑαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἤρασθε.

Σάββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες ἀναχώρησιν, ἀνεπιστρόφως ὁδὸν, τὴν τεθλιμμένην πατῆντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε τὴν ἀτελεύτητον.

Γεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν Ὅσιοι, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρῶν ῥοαῖς, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἑκατοστεύοντα σταίχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Δὲ ἐγκατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὀρμαῖς καὶ τὰς κινήσεις, Ἀσκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπερ δεκτὴ θυσία καὶ ἱερά, προσηνέχθητε σφαγία, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διασπλάγγνα ἀκτιρμῶν ἐκ σου τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, καὶ ταῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι αἰεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολαῖς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδεῖας κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, μακαρίζομεν Ἀχραντε, ὡς προεφήτευσας· διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**πέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου
- » **Κ**ύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σε ἡνίας αὐτῶν,
- » καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς
- » πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ερήμῳ ἀνίκημῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὁρῶν ὁ ἐχθρὸς, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας, τοὺς ἀηττήτους Μάρτυρας, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς, τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παρατάξεις ἐτρέπετο.

Ρίζωσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίῳ αὐτοῦ μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφονίαν ἠρέθισε, τὰ τῶν Βαρβάρων φύλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, δι' ὧν καὶ τῆς ἐρήμου, ἐξῶσαι τοὺς Ὀσίους ἠπέιγετο.

Αγρίως τὰ κύκλω, περιλαβὼν ὡς ἐπόθησε, ἀφυγαδεῦσαι μὲν τούτους, οὐκ ἴσχυσε τοὺς ἀηττήτους, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος· νικηθεὶς δ' ἀοράτως, ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσε.

Ιοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε, σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχέκακος· Σηριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφήλατο, καὶ πληγαῖς ἀνηκέστοις, αἵματος λιβάδας ἐξέχεε.

Ρεύσης ἀπῆττον, ὕλης χρυσοῦ φθαρτοῦ Σησαυροῦς, οἱ τῇ γῆ τὰς ἐλπίδας ἐρείσαντες· οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι, τὰς ἐλπίδας ἐβόων· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ως Σῆρες ροπαῖας, ἀνηλεῶς καὶ ταῖς ξίφεσι, τῆς Ὀσίης καὶ λίθοις ἠκίζοντο, τῆς σφῶν προκρίτης καταμηνύειν κελεύοντες· ἀλλ' ἀνένευον πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλῶπισμα, καὶ Μαρτύρων Ἀγίων κραταίωμα, καὶ τῶν Ὀσίων καύχημά τε καὶ διάσωσμα, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
- » ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- » ταῖς ὁδοῖς μου κατεύθυνον δέομαι.

Μυθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν Θεσμόν τῆς τελείας οἱ Ὅσιοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων, φίλων, τὸ σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελούσιον δῦμα μιμούμενοι.

Ασάρκως γεννηθεῖσαν Χριστέ, τὸ διάταγμα σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον· τῷ γὰρ σὺ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν φίλων, εὐκλεῶς οἱ Θεόφρονες εἶλοντο.

Ραντισθέντες ὑσώπῳ, διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῷ νοητῷ τὰς ψυχὰς, τοῖς οἰκείοις αὐθις, ἐρραντίσθητε αἵμασιν Ὅσιοι· ἐν φορᾷ πυρὸς δέ, οἷα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προσήνεχθητε δῦμα εὐῶδες Χριστῷ. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴν παρίδης δεόμεθα, ὅτι σε καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Π**ρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, ἐκ
- » βυθοῦ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Τὰς ἀπειλαῖς τῶν τυράννων ἐκ ἔπτηξαν, οἱ Θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γὰρ διηνεκῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Υπονοοῦντες πλουτεῖν τῆς ἀκτήμονας, ἀφειδῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τοὺς τὰ φθαρτὰ μὲν ῥίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἀφθαρτὰ.

Ρώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθληταὶ, ἐτρέψαντο τοῦ νοητοῦ Ἀλόισορος, καὶ Βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ βασιλεύων Κύριος, τῆ καθελεῖν Αἰγύπτια, χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββαδῶν, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι.

- Διπλοῦς στεφάνους χερὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
- Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἱμάτων.
- Εἰκάδι Ἀββαδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἤλυθον
- εὐρύν.

Οἱ τοὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἐκ διαφόρων τόπων συναθροισθέντες, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα προσκαθε-

ζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ, καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν Θεὸν ἐθεράπευον. Ἄλλ' ὁ βασκαίων καὶ φθονῶν Διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξήγειρεν ἐπ' αὐτοὺς ἀθίους Αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλοῦτου περιουσίαν λαβεῖν. Ὡς δὲ ἀπελθόντες οὐδὲν εὖρον τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τὸς δὲ διχοτομήσαντες, ἄλλος δὲ κατακεντήσαντες, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφόρως ἀνελόντες, ἀπέκτειναν. Οἱ δὲ Ὅσοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ἀπολαμβάνοντες τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, δι' ἣν τοὺς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μάρτυριον τῆς ἀθλήσεως προθυμῶς ὑπέμειναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολογητὴς ἐν τῷ καιρῷ τῶν Εἰκονομάχων ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, οὐ μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδοξότατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς, πολὺς τὴν γνώσιν, πολὺς τὸν λόγον. Ὅθεν ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναρχάντου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ Σείων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίαις καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς ἀνυποίστοις καθυποβάλλεται· ἐφ' οἷς νοσήσας δεινῶς, παρέθετο τὴν ἀγίαν αὐτῆ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῷ, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Δηλοῖ Γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἀριθμὸς ἑπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων.

Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς· ὑφ' οὗ, διωγμοῦ κινηθέντος μεγάλου κατὰ τῶν Χριστιανῶν, πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὁμολογούντων διαφόροις βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξέκοπτετο. Ἐπεὶ δὲ ἐν Ἀμινσῷ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸ ἐπετελεῖτο παρὰ τοῦ Ἀρχόντος τῆς Πόλεως, καὶ αὐταὶ αἱ ἑπτὰ πεπαρρησιασμέναι ἕστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ Χριστιανὰς ἑαυτὰς ὁμολογήσασαι, καὶ τὸν Ἀρχοντα ὡμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, καὶ ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας ἀποκαλέσασαι, πρῶτον μὲν ἐκδυθεῖσαι ῥαβδίζονται· ἔπειτα τοὺς μαστοὺς ξίφει ἐκκόπτονται· μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ξίονται, ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν· καὶ τελευταῖον εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ῥοδιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Ῥοδιανὸς ὡς ἐρυθρὸν σοι ῥόδον,
Χριστέ, προσήχθη, τὸ σῶμα βεβαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀκύλας ὁ Ἐπαρχος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἄμωμον ἱερεῖον ὦφθης Ἀκύλα,
Τμηθεὶς ἀμώμῳ Δεσπότη διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Λολλίων πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Λολλίων ἕστηκε τὰς πυγμαῖς φέρων,
Καὶ μὴ στεναγμὸν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χεθήτω, κἄν κοτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὶ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανώλε-
» θρον δύναμιν σβέσαντες, μορφῇ Ἀγγέ-
» λου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι
» ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἰ καὶ αἰνετὸς, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απηνεώθησαν ἅμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναν-
τίων στίφη, τῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων,
ἐν ταῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας,
ὑμολογοῦντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτί
σου τιτρωσκόμοι, τοῦ μόνου ὄντως ἡγα-
πημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἠθέ-
τησαν, οἱ πρόσφυγες σου ὧ Ἀυτρωτὰ, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαιφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς
ἑρασταῖς σου· Χριστέ, τῆς ἐν ἐρήμῳ θεο-
λατρίας· τοὺς γὰρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ
ἔπτηξαν, τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολαῖς, ὡς ἀ-
κράδαντον θεμέλιον.

Ολὴν πρὸς σὲ μεταθέντες, ἐκ τοῦ Κόσμου
τὴν ἐπιθυμίαν Χριστέ, θεμὸν δὲ κατὰ
τῆς ἀμαρτίας μόνης ἀνθοπλίσαντες, σοὶ εὐρέ-
στησαν πανσόφῳ χρώμενοι λογισμῷ, οἱ θερά-
ποντές σου Κύριε.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρ-
διῶν ὑμῶν, θεοθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι,
ἕνα ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βρώντες·
Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε
ὑμνήσωμεν, τὴν θεῖαν πύλην τοῦ Βασι-
λέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραν-
τον, τὴν Θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'σεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος· εὐσεβείας
» δὲ αἱ θεόφθογοι, ἐκελάδου φόρμιγγες·
» Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Οὐρανίαις τάξεσιν ἡμιλλημένοι, οἱ Ἰσαγγελοὶ
ὀλονύκτις, ἐν ἀγρυπνίαις ἔψαλλον· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότῃ, ἠκολούθησαν ὀλοφύχως, οἱ Μάρτυρες ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ράβδοις συνθλαττόμενοι, λίθων κηφάδας, ὑφιστάμενοι οἱ Πανόλβιοι, ἀρετῆς ἀντείχοντο, Ὑμνεῖτε βράντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολοτρόπως σῶμα τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθηράμενοι οἱ Μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες, τὸν ἀμέριστον αἰσχυνέσθωσαν, ὡς τετράδα σέβοντες· ἡμεῖς γὰρ σε ἓνα τῆς Θείας, Τριάδος προσκυνοῦμεν.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
 » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
 » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
 » σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
 » σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία
 » χίαι μεγαλύνουσιν.

Ποικίλως γυμνασθέντες οἱ Ἀθληταί, καὶ νικήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος, τὰς μηχανάς, ἤσχυσαν ἀνδρείως καὶ εὐσεβῶς, βαρβαρικήν ἀπόνοιαν, τούτων ὑπομείναντες τὰς ὀρμαῖς· διό καὶ τοὺς στεφάνους, διπλοῦς ἐκ τοῦ δικαίου, Ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο.

Οπαῖς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες Μακάριοι, ἀντροῦ στενοῦ, χάσματι καθείρχητε ἀφεγγεῖ, πεφοινγμένοι αἵμασι, καύσειτε πυρὸς καὶ τῆ ἐκ κἀπνοῦ, δεινῶς ἀποσμουχούση, ἀτμίδι ἐκπνιγέστες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Υμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερφυῶς, οὓς πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἠθλήσατε, νεανικῶς, ἀντικαθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἐνδοξοὶ· καὶ γὰρ ἐνίκησατε εὐκλεῶς· καὶ νῦν παρεστηκότες, σὺν τάγμασιν Ἀγίων, τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Σὺν Σάββα τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς ἀνόθευτα τέκνα Μακάριοι, ἐν οὐρανοῖς, αἰγλῆς ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ἡμνητῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, κοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ ταῖς

βουλαῖς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίσει κραταιώσας· ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τῆ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
 Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κόσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν, ἐν ἀταραξία παμμάκαρ τὸν νοῦν ἐφυλάξας, μὴ περιπλανώμενον, μηδὲ ρεμβόμενον, ταῖς τοῦ βίου συγχύσει, καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντα, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὄλων, ἀξιωμακάριστε Ἰακώβε.

Εξω τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλευθερός, γέγονας τῇ χάριτι, περιφρουρούμενος· καὶ δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνω, καὶ Θεαῖς ἀστράψεσι, καταστρεψάμενος, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὧν τὴν πολιτείαν ἐκτίσω, περὶ τὸν Παντάνακτα καὶ Κύριον.

Εζῆς ἔξω κόσμου καὶ σαρκός, ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ φανταζόμενος, τῆς σκηπῆς τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ τὴν ὠραιότητα τὴν ἀκατάληπτον· ἧς νῦν ἐμφορούμενος σῶσαι, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν Χριστὸν δυσώπησον Ἰακώβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονημένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τῆ ὑψίστη, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν ρύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύγουσα· αἶμα, Τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ὅθεν παν-

αγία Παρθένη, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει,
ἔλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Ο΄ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Παῖημα Ἰγνατίου.
ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
» Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὄδη-
» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἴγυ-
» πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμὸν, τοῦ σοῦ Δεσπότης Ἰάκωβε,
ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμον κατέλιπες,
ἀγλυῶδη ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης
ἐπέτυχες·

Σὺ τὸν σταυρὸν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος,
τῷ σταυρωθέντι Ὅσιε, κατηκολούθησας,
καὶ μονάσας πανσόφως, τὰ πάθη ἐγκρατεία
Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων σου, σκευὸς γεγέ-
νησαι, καὶ τῆς ἀνω πολίτης, Σιών καὶ κληρο-
νόμος, μάκαρ Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ
χωρητὸν γεγόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπε-
κύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυ-
μνοῦντάς σε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνοῦντων σε.

Οβίος σου τερπνός, ὁ λόγος ἐνθεός, ἀγί-
απης τῷ ἀλατι ἠρτυμένος, ἡ καρδία εὐκα-
τάνυκτος· διὰ τοῦτό σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς φανέντος σώματι, τὸν
θεῖον σεβόμενος Χαρακτῆρα, διωγμοὺς
Πάτερ ὑπέμεινας, καὶ κινδύνους καὶ πόνους
παμμακάριστε.

Ως θυμὰ καθαρὸν σαυτὸν προσήγαγες, Κυρίῳ
νεκρώσει τῆς ἀμαρτίας, καὶ θυσίας ἀναι-
μάκτους αὐτῷ, Ἱεράρχης ὡς ἔννομος προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στά-
μνον τοῦ θεοῦ μάννα καὶ θρόνον, καὶ
παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένη
ὀνομάζομεν.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα τῶν διδαγμάτων σου, καὶ
τὴν λαμπρότητα τῶν νοσημάτων σου, καὶ
οὓς ὑπέστης διωγμοὺς, σεπτὰ δὲ Ἐκτυπώ-
ματα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰ χρέος τι-
μῶμέν σε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θυηπόλε τοῦ
Κτίστου σου· διὸ σὺν ὑμνωδίαις βρωμέν σοι·
Σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπυσαι τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν;

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμειος κερτημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλο-
μεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυαγμάτα, οἱ πόθῳ σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Τῶν δακρῶν τοῖς ρεύμασι, διηνεκῶς λουό-
μενος Παμμακάριε, καθαρὸν δοχεῖον ὤφθης
τοῦ Πνεύματος.

Ολονύκτως δεήσεις, τὰς ἡδοναῖς τοῦ σώ-
ματος κοιμίσας, ἀπαθείας ὤφθης λύχνος
ἀκοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπαθὴς ἀ-
κέραιος καὶ σώφρων, Ἱεράρχα Ὅσιε ἐχρη-
μάτισας.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθοῦς, τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψη-
λὸν Ὅσιε, περιφανῶς Πάτερ ἐβδελύξω,
καὶ γέγονας φωστήρ, ταπεινοφροσύνης ἐμπρέ-
πων φαιδρότητι.

Ανασηλῶν σεαυτὸν, ταῖς ὀλονύκτοις προσευ-
χαῖς ἵστασο, τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τὰς
θείας, δεχόμενος αὐγαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, θεό-
φρον Ἰάκωβε.

Εν ἐγκρατεία πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐκτενεῖ
Ὅσιε, ἐν προσευχῇ καὶ κακοπαθείᾳ, ἐ-

ζήτησας Θεόν, τὸν σὲ πρὸς τὰς ἄνω μοναῖς μεταθέμενον.

Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς ἴασαι καρδίαν, ἢ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀρρήτως κηύσασα.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Οἱ κρουνοὶ τῶν δακρῶν σου Ὅσιε, θαλάσσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήραναν, καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σὺ ψυχῇ προσέξνησαν.

Ανεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὄσιος ἠδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλευς, παναοίδιμε Πάτερ γεγένησαι.

Τῇ τῶν θείων Ποιμένων ἡ μνήμη σου, Πάτερ συνδεδόξασται, οἷα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμὴν σοφῆ Ἰακώβε, ὡς ὀσίως τὴν ποιμνὴν ποιμάναντος.

Θεοτοκίον.

Οβουλήσει τὸ πᾶν ἐργασάμενος, μήτραν βουληθεῖς ἀπειρόγαμον ᾤκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Λύπας ἐνεγκὼν σῆς χάριν σκιαῶς, Λόγε,
Βίου σκιώδους Ἰακώβος ἠρπάγη.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδ' Ἰακώβον κατὰ
πρώτην.

Οὗτος, τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπελθὼν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, νηπείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἑαυτὸν ἐκαθάρισεν· ὅθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἀγεται τῆς Ἐπισκοπῆς, πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας, ὡς τοὺς εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος. Ἐν τούτοις οὖν καρτερῶν, καὶ λιμῶ καὶ δίψει προσπαλαίων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπῶν μετρομένην,

Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρομένην.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος, ὑπὸ τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐν θαύμασι με-

γίσσῃ Ἰωάννῃ τῷ Νησιεῦτῃ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῆς αἰοδίου καὶ μακαρίας Μαυρικίς. Καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς τε τοῦ Γωάννου, καὶ τῆς μετ' αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακῆς, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔτη τρία καὶ μῆνας δύο τὸν θρόνον ταύτης διήθυνας· καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Αἰρέσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὀρθόδοξα δόγματα κρατύνων, καὶ τὸ Ποίμνιον καλῶς καὶ θαρσύντως ποιμάνων, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος καὶ Δομνίνου.

Στίχ. Ἰμνηθεῖς Φιλήμον, καὶ Δομνῖνον σὸν φίλον,
Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειργάσω.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως Ῥώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ ἀπιόντες ἐν Ἰταλίᾳ, κακεῖ κηρύττοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλὰς ἐπιστρέφοντας ἐπὶ τὴν τῷ Χριστῷ Πίστιν, ἐβάπτισον. Διὰ τῆτο ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες Ἀρχόντι, καὶ μήτε κολακείαις μαλακισθέντες, μήτε δωρεῶν ὑποσχίσει, μόνον δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλέμενοι, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπονται, εἶτα ῥίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντες, ἔριψε τὴν κεφαλὴν ἀπειτηνῆσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρίλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Διπλᾶ θανὼν εὗρατο Βηρίλλος στέφην,

Ὡς κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.

Οὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἔλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ θαυμάσιως ποιμάνων τὸ ὑπ' αὐτὸν Ποίμνιον, καὶ θαύματα παντοῖα ἐργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπίστρεψε Πίστιν. Ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι ἐνός δέον ἐστί. Πηγὴ ἦν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ, ἢ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα· ὅπερ ἰδὼν τις Ἑλλήν, ἄκρως Εἰδωλολάτρης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἔτεροι πολλοί. Ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, καὶ τὸν τοῖς Ἁγίοις πρέποντα ὕπνον ἀναπαυσάμενος, κατετίθη ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ ἐντίμως, ἰάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιοῦσι μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδωνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δοὺς πάντα χερσὶν ἐνδεῶν Σεραπίων,

Τέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσηρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πολλοὺς διωγμοὺς, ἀνευδότους πειρασμοὺς Πάτερ ὑπέμεινας, εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ὡς ζηλωτῆς ἐνδοκίωτατος, πάντας τοὺς ὀρώντας φωτίζων, καὶ κραυγαζὼν Ἰακώβε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστοῦ τὴν φρικτὴν παρουσίαν ἐννοῶν ἐν κατανύξει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας, ἕως οὗ εὖρες Μακάριε, καθαρσιν πταισμάτων τελείαν, καὶ αἰώνιαν παράκλησιν, καὶ φωτισμὸν ἀληθινόν, καὶ δόξαν ἄρρητον.

Ποιμένος Χριστοῦ, ἐν πραότητι ψυχῆς ὄφθης ἄρνιον· καὶ ὑπὸ τούτου παιχαινόμενος, ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, Πάτερ λογικῶν ἀνεδείχθης, σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρία σεμνή, ἀειπάρθενε Ἁγνή εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἢ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγαῖζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Οκαθαρώτατός σου νοῦς, καθαραῖς προσομιλῶν φωτοχυσίαις, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν, ἐμφρόνως ἐξέκλινεν Ὅσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε κραυγαῖζων εἰς αἰῶνας.

Πεπυρωμένα τὰ ἐχθροῦ, βέλη ἔσβεσας Σοφὴ ταῖς ἐπομβρίαις, τῶν ἀπαύστων δακρύων· καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστῷ, ἀγάπη παμμακάρι κατέφλεξας, ταῖς ὑλομανούσας τῶν ἡδονῶν ἀκάνθας.

Τοῦτο τὸ ποίμνιον Σοφὴ, ὃ συνήγαγες ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστευ τελοῦντας τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν, καὶ πλήρη φωτὸς θείαν μνήμην σου, φύλαττε εὐχαῖς σου, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖσαν τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον τὸν ἀρρήτω
» σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄ-
» δάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
» ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι
» ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνωμεν.

Μετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πό- νους μυρίους, ἰδρωτὰς τε καὶ θλίψεις ἀληθεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὐράνιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, ἱερώτατε Πάτερ, Ὅσιων ἰσοστάσιε.

Ἡμερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος ὄϊκον, ὡς ῥόδον εὐωδίας μυστικῆς, Πάτερ, ὑπάρχον ἀνάπλεων, ὡς ὑψίκομον δένδρον, ὡς δόξης αἰωκίου κοινωνόν, ὡς σοφὸν ἱεράρχην, τιμῶμέν σε Ἰαίωθε.

Αἰ τῶν δακρύων λιβάδες, ἐν τῇ γῆ τῆς καρδίας, πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς, στάχυν ἐξέθρεψαν ὄριμον, ταῖς ψυχὰς τῶν ἐν πίστει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα αἰεὶ, ἱεράρχα θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ἰαίωθε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλης με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰαίωθος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος βασιλείῃ, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Περωσύνης στολαῖς ἠγλαῖσμένος, Θεῷ ἐλειτούργησας, καθάπερ Ἄγγελος, τῷ δι ἡμᾶς ὕλη σώματος, ἐπιφανέντι, θύων Βασίλειε μεγαλώνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον πρόβατον τέθυσαι, καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας, καὶ προσπνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βρωμέν σοι· Ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αφαιρεθεῖς τὴν δорὰν κρίσει ἀδίκῳ, ταῦς πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, λῆξιν τὴν ἄπανον Ἐνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ στομῆμενος, οἷά περ σίδηρος, ἕρανοχάλκευτον γέγονας, παμμακάρι ξίφος, πάσας συγκόπτων ἐχθροῦ τὰς φαλαγγας· ὅθεν τιμᾶ σε πᾶσα σήμερον, τῶν

εὐσεβῶν γλῶσσα χαίρωσα, καὶ αἰτεῖ δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποιήμας σου.

Οραϊσμένος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, καταδεσμεύων τὸν Τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν Πόλιν τὴν ἐπουραῖον, στεφανηφόρος ἀνεληλυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι εἰς βάρη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ἀθυμίας ὁ δειλαίος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἰκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μὴ δεχθεῖν εἰς τέλος, τῷ αἰλάστορι ἐπίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλω κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου Βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς συνήθες.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σοῦ τοὺς μεγίστους Μάρτυς εὐφημῶ πόρους.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κατὰ θόρων ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

» **Σ**οῦ τὴν βασιλείον, δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασιλεῖος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήθησε, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν ἡμᾶς ἀξιώσον.

» **Ο** ἀξίεπαινος βίος, ἡ καθαρά, πολιτεία Ἐνδοξε, τῶν ἀγώνων ἡ τριβὴ, κληρονόμον

ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀπειργάσατο.

Υποταγεῖς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρὸν, καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασίλειε.

Τῆ τῶν αἱμάτων πλημμύρα τὸν νοητὸν, Φαραῶ ἐθύθισας, πανστρατιῶς ὡς ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες Σοφέ, ἔνθα νέφος Ἀθλητῶν αἰεὶ εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηδύν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἀγνή, σῶσαι θείων τοὺς βροτούς δι' ἀγαθότητα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Υψώθης οἶα περ αἰμὸς, ἐπὶ ξύλου Τρισμάκαρ, τοὺς ξεσμούς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾷ, καὶ καταράσσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναῖς, ὠραιότατος ὠφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾷ, χαριστηρίου φωνᾶς, ἀναμέλπων, τῷ ἀγνωθῆτη σου.

Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμῃ, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφέ, καὶ τὸν μεγάλως αἰεὶ, ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπεινώσας.

Ενθέων φύλαξ πεφυκῶς, προσαγμάτων Θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδόν, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετραίνωσεν αὐτήν, βοῶν Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς Βασίλειος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυράν, καὶ θάνατον ἄδικον· ὅθεν ἀθανασίας ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν ἄνητην, οὐσίαν καὶ ἠγειρας, πάντας ἐκ τοῦ

θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα- σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν πανα- γίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐ- κουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐ- λογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» Σεπτῆ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραίτουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἐορτάζουσα.

Γδῶν ἀστράπτου σου, τὸ θεῖον πρόσωπον, τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη ὁ δυσσεβῆς, Μάρτυς κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργός, ἀναισθητῶς ἐμωραίνετο.

Σοφία κρείττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σο- φούς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῶ, σθένει ἀ- πεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπειλήσας.

Ταθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐ- κραταίου σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῶ, τανυ- σθεῖς Βασιλεῖς, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Οὐ δύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ κολάσεως εἶδη ὁ ἱερός, ἐκραζε Βασιλεῖος· ἵνα Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε Δέσποινα, τὴν πολυύμνητον, εὐ- λογῶ σε Παρθένε, δι' ἧς βροτοὶ, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρτας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ θεῷ φέγγει σε ἀγαθὴ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοὶ ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέο-
» μαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεῖς, ὡς τὸν ἐλα- φρότατον ζυγόν, Κυρίου φέρειν ελόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστη τραχηλιάσαντα, ἐχθρόν τὸν ἀλαζόνα Μάρτυς κατέκαμψας.

Μετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περι- κείμενος δεσμά, τόπους ἐκ τόπων διέδρα- μες, τούτοις ὡς ὀρμισκοῖς ὠραϊζόμενος, Βασι- λειε, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου,

Αιμάτων ρεύμασι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπιχρώ- σασ ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἐνδοξε,

νίκης τε διαδῆμα περιθέμενος, Χριστῷ συμβα- σιλεύεις χαίρων Βασιλεῖς.

Ρῶσθεῖς τῇ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, ἤνυσας μα- κράν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμε- νος, μέλπων Ἐν τῇ τρίβῳ τῶν μαρτυρίων σου, τερπόμενος καὶ χαίρων Λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ, τὴν ὑψηλοτέ- ραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψημένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐ-
» δίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βῶθ σοι· Ἀνάγα-
» γε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Υψώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ κατέρραξας ἐχθρόν, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῶ, στεφθεῖς διαδῆματι, ἐ- πί τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σὲ Μάρτυς σοφὸ μιμούμενος, ἀνηρηθῆς ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ξεσμούς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάην σου τοῖς τραύμασιν.

Εδέσμευς δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους δυσ- μενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασιλεῖ· ἀπολυ- θεῖς δὲ ἐνδοξε τῆς σαρκός, εἰς τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε Πανύμνητε, ἣν ὕμνοισι στρατιαί, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ σε, πά- θη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον Ἀχραντε, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγ- κυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σῶαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν·
Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Εἰκάδι δευτέρῃ Βασιλείος ἐτρήθη σούβλαις.

Ούτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ ἱ Σα- τονίνου Ἡγεμόνος Ἀγκύρας, Πρεσβύτερος ὢν κῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας. Διαβληθεὶς δὲ, παρίστη τῷ Ἡ- γεμόνῳ· καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτάται, καὶ τὰς πλευρὰς ξείται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται· καὶ αὐθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ξείται, καὶ σι- δήροις πεδνηθεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δὲ τινας, τῷ Ἀποστάτῃ, διερχομένῳ τῆς Ἀγκυρανῶν, προσά-

γεται δέσμιος ὁ Ἅγιος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τῷ Κόμητι Φλαβεντίῳ λωροτομηθῆναι δίδεται, ὃ καὶ θάπτον ἐπληροῦτο· καὶ δὴ πολλῶν λώρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ἐπισθεν ἔμπροσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐπισθεν, κατὰ τῶν ὤμων τοῦ Μάρτυρος κρεμαμένων, λώρων ἕνα ἀποσπᾶσας ὁ ἀδάμας, ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἠγμόνος· ὃ δὲ, πυρωθείσας σουβλαῖς κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ διατρήσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ ὠτὰ καὶ πάσας τὰς ἀρμονίας· οὗ γνομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασιλίσα, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσῃ,

Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος, θυγατρὸς Τραϊανοῦ τῷ βασιλέως, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν.

Στίχ. Δροσίς ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρου,
Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Ο Βασιλεὺς Τραϊανὸς, καθ' ἑκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων τοὺς τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τὰ τούτων τίμια λείψανα ἐν ἀσίμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέριπτε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἦσαν γυναῖκες πέντε ἐν Ἀσκητηρίῳ τινί, Κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστῆλιν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητηρίῳ. Τοῦτο μεμαθηκυῖα ἡ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ θυγάτηρ Δροσίς, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς Γυναίξιν, ἔχουσα μετ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολύτιμον, τῶν κουβικουλαρίων (κατακοιμιστῶν) ὕπνῳ συσχεθέντων, ἀξιοῦσα συναπλεθεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἀδριανὸς δὲ τις, σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μνηστὼρ τῆς Δροσίδος, ἄτοκράτορ δέσποτα, λέγει τῷ Βασιλεῖ, κέλευσον στήναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθανῶν, ἵνα γνῶμεν τίς ἐστὶν οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀποσολοῦντες. Ὁ δὲ ἐπέτρεψε τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυπνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς Γυναῖκας, ἅμα τῇ θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδι, καὶ πρῶτας ἀναγαγόντες, παρέστησαν αὐτάς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξίστη· καὶ ταύτην μὲν προσεῖταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἰπὼς μετὰ μελὸς γένηται. Ἐνεκα δὲ τῶν πέντε Γυναικῶν Κανονικῶν, ἐκέλευσε κατασκευασθῆναι χῶνον μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῇ τὰς ἑρὰς Γυναῖκας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἱκανόν, ἐφ' ᾧ, διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χόος τῶν Ἁγίων Γυναικῶν· καὶ διὰ τοιούτου χαλκοῦ κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλκείων τοῦ ἐκ καινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνίων ὀφείλουτος ἀναβθῆναι, καὶ ἐγκαινισθῆναι εἰς θεραπεῖαν τῶν ὀμοφρόνων αὐτῷ Εἰδωλολατρῶν.

Τούτων δὲ γνομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων χωνευθειῶν, κατεσκευάσθη τὰ χαλκεία· καὶ ἀνάφαντες τὸ λουτρὸν, ἐκήρυξαν πανταχοῦ λέγοντες· Ὅσοι φίλοι τῶν εὐμενῶν Θεῶν ὑπάρχετε, εἰσελθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου λουτροῦ ἐγκαίνια· καὶ εὐθέως συνέτρεχον ἅπαντες. Ὁ πρῶτος οὖν ὀρμήσας εἰσελθεῖν, ἐν χρῶ τῆς πρώτης θύρας τοῦ λουτροῦ γνομένου, χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν, ὡσαύτως καὶ ὅσοι μετ' ἐκείνον προσήγγισαν· οὐδεὶς γὰρ τὴν πρώτην θύραν εἰσελθεῖν ἠδυνήθη. Τοῦτο δὲ μεμαθηκώς ὁ Βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν Θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προσκαλεσάμενος, εἶπατέ μοι, φησὶ, μήπου ἄρα παρὰ τῶν

Χριστιανῶν μαγεία τις γέγονεν; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐχὶ Βασιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γινόμενα χαλκεία ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανονικῶν ἐκείνων Γυναικῶν τοῦτο πεποιήκασι· κέλευσον οὖν ἔτιρα χαλκεία γενέσθαι, καὶ οὕτως ἔξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ τούτου γνομένου, λέγει ὁ Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον Βασιλεῦ, τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στῆλας γυναικείας γυμνάς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς οὐείδος καὶ ἀτιρίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας σου αὐτάς στήναι· καὶ εὐθέως προσεταξεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ γέγονασι. Καὶ μετὰ τὸ στήναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς κατ' ὕπνου πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους, νεμομένας ἐν παραδείσῳ, καὶ ποιμένα φοβερὸν ποιμαίνοντα αὐτάς, καὶ λέγοντα τῷ Βασιλεῖ· Παρανομώτατε καὶ ἀσεβέστατε Βασιλεῦ, ἃς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἰσθᾶν, ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Ποιμὴν ἀπὸ σοῦ ἀποσπᾶσας, τίθεικεν ἐν τόπῳ, εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ Δροσίς, ἡ ἀσπίλος ἀμνάς, καὶ σοῦ θυγάτηρ, ἔλθειν.

Ἐξυπνος δὲ γνομένου, ἐμάνη ὁ δυσσεβής, ὅτι μετὰ θάνατον αἱ Ἅγιοι Γυναῖκες κατήσχυναν τὰς βουλαῖς αὐτοῦ· καὶ κέλευει δύο κλισίανους ἀναβθῆναι ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς Πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας· προστίθησι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλισίαις, τύπον βασιλικῆς προστάγματος ἐπέχουσαν, καὶ περιέχουσαν οὕτως· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, οἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυνοῦντες, ῥύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασάνων, ἡμᾶς δὲ κόπων· καὶ ἕκαστος ὑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἰωδῆποτε κλισίᾳ ἀκωλύτως ἂν αἰρεθῆ. Τοῦ τοιούτου οὖν διακωδωνηθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ Θεοῦ δούλη Δροσίς, ὅτι ἕκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστει, ρίπτουσι ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλισίαις, ἀνατινασσα τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, εἰ σὸν θλίμμά ἐστι σωθῆναί με, καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιωδῆ θρησκίαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, αὐτὸς μοι συνέργησον κεραιθῆναι τοῦ νυμφῶνος Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὅπου αἱ πέντε Κανονικαί, αἱ ἐμὲ ὀδηγήσασαί εἰς τὸν φόβον σου· κοίμισον δὲ καὶ βαθεῖ ὕπνῳ τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ Βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη, ἐξῆλθεν, ἀψοφητὴ, μηδενὸς νοήσαντος. Ἀπερχομένη δὲ, ἐφ' ᾧ ῥίψαι ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν κλισίανων, διενεούνητο κατ' ἑαυτὴν λέγουσα· Πῶς ἀπέρχομαι εἰς Θεόν, μὴ ἔχουσα ἔνδυμα γάμου, Βάπτισμα μὴ λαβοῦσα; καὶ διὰ τοῦτο ἀκαθαρτος οὖσα; ἀλλὰ Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἰδοὺ κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ σέ, ἵνα με καταστήσης θυρωρὸν τῆς βασιλείας σου· σὺ οὖν ὁ δὲ ἡμᾶς βαπτισθεὶς, βάπτισόν με ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐκβαλοῦσα ὅπερ ἐβάσταζε μύρον ἐκ τοῦ χιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἀλείψασα καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν εἰς ἕνα τῶν καμαροειδῶν λάκκων, ἐβαπτίσασατο, εἰπούσα· Βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσίς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἑπτὰ, μετελάμβανε τροφῆς Ἀγγελικῆς. Φιλόχριστοι δὲ τινες εὐρόντες, καὶ παραμεινάντες, ἔμαθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς διηγησαμένης. Τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη, ἐφ' ᾧ τί ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-

» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
 » τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
 » ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς Δείας χάριτος λαμπόμενος,
 τὸ σκότος τῶν κολάσεων διεληλύθας,
 γεγονῶς ἡμέρας κοινωνός, Σοφὴ ἀνεσπέρου,
 καὶ βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Ηδρασμένη ἐπὶ πέτραν Δείας γνώσεως, Θεό-
 φρον ἢ καρδία σου, οὐ σεσάλευται, πει-
 ρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητᾶ, βοῶσα τῷ πάντων
 λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
 ρων ἡμῶν.

Μωραϊνόμενος ὁ Τύραννος προστάττει σε,
 λωροτομῆσθαι Ἐνδοξε, καὶ ὡς ἄσαρκον,
 ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνῆκεν οὐδολῶς ἐκ-
 βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Ως χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῶν κολάσεων,
 ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφραγι-
 σμα, παθημάτων Δείων γεγονῶς, ἐβόας Βασι-
 λειε σοφέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, Παρθέ-
 νε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ
 τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν, ἐβόας Σωτῆρι, καὶ Θεῷ·
 Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσιαις δρόσον ἐπήγα-
 » σας, καὶ Δικαίη Δυσίαν ὕδατι ἔφλε-
 » ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ
 » βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τῆς
 » αἰῶνας.

Ολικῶς πρὸς τὸ Δεῖον ἀνατεινόμενος, τοὺς
 τοῦ σώματος πόνους ὄναρ λελόγισαι· ὄ-
 ζεν πρὸς ζῶν μακαρίαν καὶ ἄπονον, Μάρτυς
 ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβης.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος,
 σπαραγμῆς ὑποφέρεις σαρκὸς σερότάτα,
 καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνίγεις ἐχθρὸν,
 ρείθροις σῶν αἱμάτων, Βασίλειε τρισμάκαρ.

Οβασίλειος κόσμος τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος τὸ ἀπει-
 κόνισμα, Μάρτυς ὁ σερότος, τῶν πιστῶν τὸ κρα-
 ταίωμα, ὕμνοις εὐφημῆσθω, Βασίλειος ὁ μέγας.

Υπερκόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον, οὐ-
 ρανῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμάραντον, ἄ-
 λυτον ζῶν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς
 μετὰ τέλος, εὐρεῖν κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἡξίωται, διὰ σοῦ
 Παναγία Θεοχαρίτωτε· μόνη γὰρ ἡμῖν,
 τὸν Σωτῆρα ἐκύησας· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
 τας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐ τολ-
 » μαῖ Ἀγγέλων ἀτεινίσαι τὰ τάγματα·
 » διὰ σοῦ δὲ Πάναγγε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
 » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 » οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν Ἀγίων τερπναῖς λομπρότητας, ἀπολυ-
 Δεῖς σαρκὸς, κατηξιώθης Πανόλβιε, καὶ
 Ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι, μελπῶν αἰεὶ
 σὺν τούτοις Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριάς, ἡ παν-
 τουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ως φῶς Παμμακάρ, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐ-
 ρανῷ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὀρώμενος,
 ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμπησι, καὶ θαυ-
 ματουργημάτων, Δείαις λαμπρότησι, πάντων
 καταυγαῖεις, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὠραιότησι, πανευ-
 κλεῶς Δεόθεν Ἀθλοφόρε ὠραῖσας, καὶ
 Χριστῷ τῷ ὠραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιο-
 σύνης, νῦν περικείμενος· ὄθεν σε τιμῶμεν, οἱ
 πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Η γῆ τῇ Δείᾳ ταφῇ ἡγίασται, τοῦ ἱεροῦ
 Βασιλείε καὶ Δείου σου σώματος· τῶν
 Δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν
 τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ' ὧν πάν-
 των μέμησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου! Θεός
 γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος·
 ὃν ἰκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀ-
 διστακτῶ πίστει τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρό-
 γαμε, σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίη Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν
 αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἑνενήκοντα ἑνέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια,
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ηδοναῖς τὰς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τὸ
 δυσήκον, τῷ κημῷ μακάριε καθυπέτα-

ξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, κηήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ Δεῖῳ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε,

Αναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ ἐώας Πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυματῶν λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀστέρων φαινῶν, ὄπαδῶν μεθ' ὧν ἤβλησας, καρτερώτατα, δια ξίφους τμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότη, ὑμῶν τὰ πνεύματα δέμενοι.

Οὐ λιμὸς ἔδὲ κίνδυνος, ἢ γυμνότης ἢ μάστιγες, οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγαστοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν οὐρανοῦ, Βασιλείας Ἀθλοφόροι, σεφανηφόροι ἐφθάσατε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἢ Θεὸν κηήσασα τὸν Σωτήρά μου, καὶ τῶν δακρῶν τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβεραῖς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρομόν, καὶ Δείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν ἢ ἀμναῖς ἢ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ὡς ποθεινότεα, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Νίκης σε μέλπῳ τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
» σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Νικήσας ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν κακομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλοναῖς· καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ὅσις Νίκων τῶν τιμώντων σε.

Ισχυῖ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος, δυναμωθείς ἠρίστευσας τὸ πρὶν, ἐν πολλοῖς Μακάριε· καὶ νικητὴς γενόμενος, Χριστῷ προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Κοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὄμιλος, μακαριώτατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον Σοφέ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς παλαίσμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο. Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ Φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφωῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον.
Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχυς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στρατεῖαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος στρατὸν ἐνθεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὦπλισας, πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκαίμματα.

Σταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα Πανένδοξε τὸ πρὶν ἔσπευσας, ἀθλητικαῖς μάστιξι, φάλαγγας Δαιμόνων τροπώσασθαι.

Εὐώας ὡσπερ ἀστήρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς δυσμαῖς ἐφθασας· ὅθεν θανάτων ἔδυσας, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας. Θεοτοκίον.

Μαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσασα σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκῶς Κόρης σε, ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῇ καρδίᾳ, Δείοις ῥήμασι τῆς σὲ τεκούσης· φωτισθεὶς δὲ τῷ Βαπτίσματι Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν κατελέγης συστήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ φωστὴρ ἐχηρημάτισας, ἐπομένων σοι μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἰκέτευσες, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γαγε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελίου ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαίθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.
Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενομῆτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὅ μοι τέκνον με! πῶς πάσχεις; θείων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- » Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
- » στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαῖζουσα·
- » Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ενηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, τὰ τῶν βασιάνων ρεύματα ἄτρωτος διέβης, Νίκων ἀξιάγαστε, καὶ νίκης τὸν στέφανον, Μάρτυς ἐπαξίως ἀπειλήσας.

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθίαις, ὡς ἀσκητῆς ἠγώνισαι, πάθη θανατώσας, πρότερον τῆ σώματος, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, ταῖς δαιμονικαῖς τρέπων φαλαγγας.

Παρετάξασθε τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, τῷ δυσμενεῖ Θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου, εὐκλειαν ἀθάνατον, εἰλήφατε ψαλλοντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ὁς ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν, ὁ Ποιητῆς ἠγάπησεν, ὡς Παρθενομῆτορ, δείξας σε Μητέρα αὐτοῦ, ἦν καὶ λιτανεύουσι, δῆμοι Ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
- » θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
- » δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέ-
σεσι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχες, τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, μούμενος τὰ κρείττονα.

Ὁβίος σου φωτὶ ἀρετῶν πυρσευόμενος, τὴν ἀθλήσιν ὡσπερ κόσμον, εὐπρεπέστατον ἔχει, Θεόφρον πανσεβάσμιε.

Νόμοις θραυκτικοῖς, εὐπειθοῦντες οἱ Μάρτυρες, ἠρίστευσαν, καὶ ἀνόμους, θείκῃ συμμάχια, ἀνδρείως ἐτροπώσαντο. Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἐγέννησας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Παναμίωμε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός,

- » Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
- » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- » σου ρεύσαντι αἵματι.

Εῶας, ὡς πολύφωτος ὠρμησας ἥλιος, ὡσπερ ἀστέρας Θεόφρον, μαθητῶν χορὸν ἐπαγόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτίσιν ὑμῶν ἐφωτίσατε.

Ρανίσι, τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς κατέκλυσας, πολυθείας θαλάσσας, καὶ βυθῷ ἀγώνων ἀπέπνιξας, τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὐρετὴν καὶ παμπόνηρον.

Ὁς κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἠνθήσατε, καὶ ὡς ἠδύπνοα ῥόδα, ταῖς ἡμῶν καρδίαις μυρίζετε, Μαρτυρίου, καλλοναῖς Ἀθλοφόροι θεόπνευστοι.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τῆ Θεῆ καὶ παλαιότερον ἔμψυχον, τῶν Ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνοῦσα Δέσποινα λιτανεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐννενηκονταεννέα Μαρτύρων.

Στίχοι.

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι Νίκων.

Βραβεὺς στεφάνων θῆσκε λοιπὸν τῷ ξίφει.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει κράτα δῶκε.
Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθητάς.

Στίχ. Ἐνὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων
Διὰ ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Ὁςτος ὁ Ἅγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας ὀρμώμενος, ὠραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, καὶ φοβερός ἐν πολέμοις, πατὴρ μὲν Ἕλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς. Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐναντίας, τῶν τῆς μητρὸς παραινέσεων ὁ μακάριος μνησθεὶς, καὶ βαθύ στενάξας, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ βοήθει μοι, ἐπεικῶν, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου ἱαντὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μίσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει· καὶ οὐ μὲν μαχαίρα παίων, οὐδὲ δόρατι βάλλον, οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἕως οὐ πάντα ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγύντων, ἐπεὶ κατὰ ῥοὴν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προῦθη, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθείς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινουπόλεως ἔπλει.

Φθάσας δὲ τινα Νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται ὑπὸ θείου Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς ῥάβδου, ἣν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανείς. Καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὐρῶν πλοῖον, ἀνῆλθεν, ἐπ' αὐτῷ, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου ὄρος. Καὶ κατὰ συγκυρίαν παρῆσθη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπήλαιον· καὶ κατηγήσας αὐτὸν, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα, μεταδούς αὐτῷ καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων· καὶ μετὰ χρόνους τρεῖς χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἔπειτα Ἐπίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν ἀναδεξάμενος, ἑκατὸν ἐννενηκοντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν, εἰς Μιτυλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκεῖθεν πρὸς Ἰταλίαν ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα θαλασσοβάτης, καὶ θανοῦσαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ τὸ τοῦ Ταυρομενίου ὄρος οἰκεῖ μετὰ καὶ ἄλλων ἑννέα. Ὁ δὲ

Ἡγεμῶν, τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον μαθῶν, αὐτίκα παρίστηεν ἅπαντας ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἰδάφους τίονται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειῦνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἅγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σῦρεται, καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμνεται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,

Ὅργᾳ κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περ-
• σικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλο-
• γί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένοι
• εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υπὲρ χρυσίον, δοκιμασθεῖς Θεόφρον τοῖς
αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης ταῖς ἐμ-
βολαῖς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος, Εὐλογητὸς
εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορρίφεν σου σῶμα Μάρ-
τυς κρυφῆ, θείας ἰαμάτων πέμπον μαρ-
μαρυγαῖς, ἀπελαύνει λῶθην δαίμονος, τοῦ σὲ
κάταδηλον, διὸ θεῖς ποιήσαντος Πνεύματος (*).

Ολος ταῖς θείαις ἐνηδυνθεῖς Παμμακάρι νεύ-
σεσι, σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτε-
ρῶς· στεφηφόρος γὰρ παρίστασθαι, τῷ Παντο-
κράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἐνδοξε.

Νομευς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν
Πάτερ σοφὲ, λύκων νοητῶν ἐτήρησας ἀ-
βλαβῆ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον, μονὴν
ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν Κόρη ὄλωσ
τὴν σὴν, Λόγος τῷ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ
σοί, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν αἰο-
διμον, Θεοτόκον ἀγνήν σε κηρύττοντα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανηλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
• δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
• Κύριον.

Ανύστακτον φέρων τὸν πυρσόν, τὸν τῆς
καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἔσχατον τοῦτο κῶλον, διὰ
θείαν ποιήσαντος δύναμιν.

νάμασιν Ὅσιε, καὶ ἀθλήσεως, ἐν αἵμασιν, εἰς
ἀχειρότευκτον βοῶν, πασταῖδα νῦν κατοικεῖς·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν, εἰδείχθης
Ὅσιε· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ἐπευδοκίμησας
τρόπαια, καταπλήττοντα διανοίαν, κατὰ τοῦ
μόνου δυσμενοῦς Νίκων στησάμενος, καὶ κραυ-
γάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἵματι κατήρδευσας ψυχὰς, πρὸς ζῆλον ἐν-
θεον, ἐγείρας Ὅσιε· στιγμάτων ξίφεσιν
ἐπληξας, τῶν Δαιμόνων τὴν παράταξιν, ἐπαλη-
θεύουσας ἐν σοὶ τὴν κλήσιν δεῖξας, βοῶν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὸν κλοιόν μου τὸν βαρύν, τῶν πα-
ραπτώσεων, ἡ ἀνορθώσασα, Ἀδαμ τὴν
ἐκπτώσιν Ἀχραντε, τῇ κυήσει σου πανύμνητε,
καὶ φωταγωγῆσον βοᾶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη Χρι-
• στός, συναΐφας ταῖς διστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
• παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γὺς σε στιγμάτων τῷ κάλλει, διηθησμένον καὶ
πορφύραν, ἐκ μαρτυρικῶν σου αἱμάτων, ὁ
στεφοδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ κα-
τώκισε, Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

Ως περικαλλῆς σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν
Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμός σου ὁ
ζῆλος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ θαυ-
μαστὴ ἡ ἀθλησις, τοῖς οὐρανόις σε συναΐφασα.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὑψει, ἥλιον μέγαν κε-
κτημένοι, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες, φωτὶ
τῷ θείῳ περιχεόμενοι, ἀκτινοβόλοις λάμπησι,
τὴν οἰκουμένην καταυγάζουσιν.

Ηρῆθς πρὸς μοναῖς ἀκηράτους, χορὸν διπλῆς
ἑκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν παραστή-
σας, τῷ στεφοδότῃ· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν ἐκ-
τελούντων σήμερον, τὸ ἱερόν ὑμῶν μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὠφθης, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ
σου τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει,
φωταγωγῆσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτό-
κον πάναγνε, Παρθενομήτορ καταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ
ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ
Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου,
καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώ-
ριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος
καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον,
καὶ καλὴν περιστερὰν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλη-
σιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τὸ, Χαῖρε· ἐτοι-
μάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγό-
σιν εἰσδέξασθαι.

Δις.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοι Δέσπο-
τα, ἡ νηδὺς ἡ ἄφθορος τῆς Θεόπαιδος·
δεῦρο πρὸς τὸτο κατάβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλά-
σμα σε, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλεῖα κρα-
τέμενον τῆ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην
ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριῶδη, προσαναμέ-
νον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σέ Παναμώμη-
τε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοι·
Χαῖρε κατάραις λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις·
χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ χρηματίσασα·
χαῖρε ἐμψυχε, τῷ Ἡλίου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν
ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ κεχαριτωμένῃ
σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀ-
πειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορ-
φῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὄφισ ἐξ-
ηπάτησεν Εὐάν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαί σοι
τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν
Κύριον Ἄχραντε.

Εἰσόδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκο-
λουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ἀπαλυτικὸν Προεόρτιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια,
τὴν προεόρτιον ἄσαι προτρέπεται· ἰδοὺ
γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομι-
ζων τὸ εὐαγγέλιον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσεται·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται Λειτουργία, ψάλλομεν εἰς
τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ
Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, οἶον βούλει.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ'· μεγάλαι με-
τάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Τριωδίου,
εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς ε'.

Ποίημα Γεωργίου· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
» χους ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
» ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
» μαλῆκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

» **Ο** κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὥσπερ
» αἰσθόμενος (*), τὴν τοῦ Κυρίου καθόδον
ἐν σοὶ· διὰ σπλάγγνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ
κατέρχεται, γαστρί Παρθένου σωματούμενος.

» **Ι**δοὺ σοι τῇ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρ-
» χάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ,
προμηνύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσει Χαῖ-
» ρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

» **Η**στάμνος ἡ φωταυγῆς καὶ πάγχρυσος,
» διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάν-
» να τῆς ζωῆς· ἐπὶ σέ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φω-
» νῆς Ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

» **Λ**αγόσι σοῦ τῆς Ἀγνῆς οἰκίζεσθαι, μέλλει
» ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν αἰεὶ τοὺς οὐρανούς·
» οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύρα-
» μα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄ-
» γιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

» **Π**ῆ τὰς αἰκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἡ βλα-
» στήσασα, σκίρτα χόρευε· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς
» ὁ ἀθάνατος, κατάραις ἐξάϊρων σε, νῦν ἐπε-
» λεύσεται.

» **Ο** θεῖος πόκος, ἐτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυν-
» τε· ἐπὶ σέ γὰρ ὁ Θεὸς, ὡς ὑετὸς κατα-
» βήσεται, ξηρᾶναι τὰ ρεύματα, τῆς παραβάσεως.

(*) Τὸ ἐνταῦθα, ὡσπερ αἰσθόμενος, καθὼς καὶ ἐμ-
προσθεν, Ὡδὴ ζ'. Τροπ. β'. ὡσπερ ἐπαισθόμενος Κό-
ρη, εὐρίσκειται σχεδὸν τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Προεόρτιον Καν-
όνα τῆς Μεταμορφώσεως, Ὡδὴ δ'. Τρο. α'. ἐκ γῆς ἀνατέλ-
λοντα νῦν προαἰσθόμενος. Ἄλλ' ἐκεῖνος ἐστὶν ἀνώ-
νυμος· δύναται τις ἀράγε εἰκάσαι ἐκ δύο μόνον λέξεων, ὅτι
κακείνος ποιημᾶ ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ Ἐπιγραφοῦ, οὐτινος καὶ ὁ
παρών, Γεωργίου δηλαδὴ, ἡ Θεοφάνους;

Τόμος ὁ Δεῖος, εὐτρεπίζω· Πατρός τῷ δακτύλῳ γάρ, ἐγγραφήσεται ἐν σοί, ὁ Δεῖος Λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παραβάσιν.

Χρυσῆ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπων διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπαντα, κτίσις ἀγαλλεται, ὅτι τὸ Καῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος· εὐλογημένη σὺ Ἀγνή, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἄχραντε. Σήμερον τοῦ ὄψεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλείλυται, ὁ δεσμός τῷ Προπάτορος. Διό σοι καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**'παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαίζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ Μυστήριον τὸ παλαιὸν πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν αἰκῶν διανοίξον τὰς θείας εἰσοδούς· ἦδη γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὀλισθὸν ἀνορθώσων, ὁ Αὐτρωτῆς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρα οἰκίζόμενος. Αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Α'θβαικὴ σε προηγόρευσε παλαιὸν Ὄρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνῃ τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριε με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο' ἄσπις Ἀμναῖς, ὁ αἰμὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδῦναι, κατεπείγεται αἰρων, ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα.

Ρ'άβδος ἡ μυσικῆ, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, Δεῖον ἄνθος, Ἴεσσαί ἐκ τῆς ρίζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Α'γγέλου τῇ φωνῇ, πιανθεῖσα ὡς ἄμπελος, ἀπρὸς βλάστησιν ἐτοιμαίζου, τοῦ πεπεῖρου Παρθένε, καὶ ἀκηραίου βότρου.

Μέγιστε Προφητῶν Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένης γάρ ἦν πρόσφης, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Χαῖρέ σοι, Γαβριηλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σε, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσε.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὄλωε, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βᾶτος πάλαι σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγόμενη δὲ Πάναγνε.

Τὸ Ὄρος, Δανιηλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σῆ γὰρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ δια σου εἰρνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἠττηθέντας, Θεομῆτορ, ποτηρᾶ συμβουλίᾳ τοῦ ὄψεως.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'πελεύσει Πνεύματος τῷ παναγίου, τῷ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβε, Θεοκυῖτορ, Ἀδαμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῷ Εὐαγγελισμῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισσιδείας.

Στίχοι.

Τὴν σάρκα ρίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Οὗτος ὁ μακάριος τῶν Σελευκείαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν, ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Τοῦ δὲ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκείσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτισθαι, ἀλλὰ γὰρ τοῦτον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προετίθετο. Καλῶς οὖν καὶ Σεαρίστως τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐδωγίσε, γέγονε πᾶσι τοῖς χρεῖαν ἔχουσι λιμῆν σωτῆριος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. Ἐν τέτοις καλῶς πολιτυσαμένος, ἐν γὰρ καλῷ καταλείπει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Δεσποτικῶν βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀποστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμησις, Πατρίκιος ὀνόματι, καὶ ἵκοιτο καθὼς προστάγη. Σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόκου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμιονος Πρεσβυτέρου, καὶ τινῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ἐπέστησαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος νυκτός, καὶ τὰ ἑκείσε εἰδῶλα συνέτριψαν καὶ ἐπέφρωσαν πυρὶ. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμησις, θυμῷ πλησθεὶς, καὶ λαβῶν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἐξω τῆς Πέλειος πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμιονα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπιπεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρῳ, καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐν κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν τειλαίωρον, ἐδῆλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὐχαὶ τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολήν σου χρυσοῦν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδῆλωσεν, εἰπὼν· Τὸ χρυσοῦν σου ἔσται παρὰ σοί· ἐὰν δὲ πιστεύσης τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραφεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μόνον ἰαθήσομαι· καὶ εὐθὺς ἀνίστα, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὁδεῦον δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρίων Πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμιονι, ἀκολουθούντων αὐτῷ ἑλαφῶν δύο, καὶ ὀνάγων ἕξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἤγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμησις· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναί, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανὸς εἰμί. Τότε δῆσας αὐτὸν δυσὶν ἀλώσεσι, καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισαρίαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφεὶς, ἔφη· Πορευθεὶς πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον. Τῶν δὲ πορευθέντων, διεμνήθη αὐτῷ διὰ τοῦ Συρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ Συρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασαι τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἑλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμιον, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμησις, ἀγεται δέσμιος ἐν τῇ Καισαρίων Πόλει, καὶ ἡμῖν προσέταξεν εἰσεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκθαμβος γέγονε, καὶ καλέσας Φιλίαν τὸν Διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς Καισαρίαν, λέγων· Ἀπελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθὴς ἐστὶν ὅπερ ἠκέσασμεν διὰ τῆς ἑλαφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διστοησαν δι' ἐπιταγῆς τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσας ὁ Κόμησις, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμιονα, καὶ φησὶ· Τίμησον τὸ γῆρας σου, ἀνδρῶπι, καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἕξ χρόνους διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὅκτω πρὸς ἑκοσὶν ἐτίλισα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριακοντα καὶ τρεῖς πληρῶ Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοήθειᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀνατιθέτω ἔμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθῆσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμησις ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἠπλώσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐρανόν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ συγχωρήσῃς τῷ μιᾶρῷ τούτῳ Κόμητι, ἐπιγυλάσαι μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δὸς μοι ὑπομονήν, ἵνα τελείως κατασχηθῆ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ ἁγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἑλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει Θεοῦ εἰς ἑλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνωθὶ, ὅτι ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται· δύο γὰρ ὄρνεις ἀρπάσσοσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλαζόντα λέβητα, καὶ αἱ σφραῖσαι σου διαλυθήσονται· ὅτι, ἐν ὀμολόγησας Θεὸν τῷ πιστεύσῃ, ἐξηρῆσῃ. Ὡς οὖν διαλύθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζῶου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις φικαντῆσαι τὴν ἑλαφον·

ἡ δὲ, ἀποπαθῆσασα πλησίον τοῦ συγκαθόδρου τοῦ Κόμησις, καὶ διαδράσασα, ἐφυγεν ἐξω· τὸ δὲ ρίψεν κατὰ τῆς ἑλαφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθόδρου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέριψε τὴν ψυχὴν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμησις, ἀνεχώρησε, καὶ ἔβαλε τὸν ἄγρον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἐξῆς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πύσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν ἄγρον κελύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγίνοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἐκκαῦσιν τοῦ λέβητος ἀπαγγέλλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβάς, πλησίον τοῦ λέβητος παρεγίνετο. Ἄφνω δὲ οὐρανόθεν καταβόντες δύο Ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι ἀστῶν, καὶ ἀρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐπέβαλον, καὶ οὕτως ἐχωνεύθη, ὡς μηδὲ ὄσπου ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξίστησαν καὶ ἐφυγον. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασε τὸν Θεόν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολὺ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλιος, ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδῶλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐθαπίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν ἄγρον λέγουσα· Πορευοῦ πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραβαλασσίαις, καὶ ἴση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ Δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ὀνάγου ἐπιβάς ἐπορεύετο· καὶ ἀρπαγεις ὑπὸ θεοῦ ἄγγελου, εὐρέθη ἐν ᾧ ἐχηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκείσε σημεῖα πεποιηκώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεὸν ὀδηγήσας, ὑστερον κρατηθεὶς ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,
Υἱῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκστάς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτήρος ὀκτάριθμος ἐτμήθη φαλαγῆ,
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταήμερου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτίνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς κάλλιστα γῆρα Μαρτίνε,
Θανῶν θανούσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τῆς Ἀβραμαίτις σε
• **Ο** Παῖδας, καὶ τοὺς Καλδαίους ἀγγέλων,
• οἷς ἀδίκως δικαίως ἐνήδρευσαν· ὑπερῦμνητε
• Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.
Η κιβωτός ἡ λογικὴ, ἣν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης,
ἠγαπητικῶς τὴν ἐπὶ σοί, κατασκήνωσιν
μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· **Δ**εῖ
σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς, ὡς περ ἐπαισθό-
μενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοί τοῦ Λυτρωτοῦ.
εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι· Χαῖρε πάντων ἡ
λύτρωσις· χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσῃς τὴν φωνήν, μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστὶ· φανερωσαί σοι ἦκει Μυσῆριον, τὸ Ἄγγελοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Οῦρας τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δαλωθεῖσαν Παρθένε· κατελεῖσαι δὲ αὐτήν, διὰ σπλάγγνα ἐλέες βεβλόμενον, διὰ σὺ τὸν φιλάγαθον· μὴ ἔν λόγῳ τοῦ Ἄγγελου προσαπισήσῃς.
ᾠδὴ η̄. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανθὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηκούφη νεφέλη τῷ φωτός, ἡ ἀπειρόγαμος, δευτρεπίσθητι· ἔδου ὁ Ἥλιος ἀνωθεν, ἐπιλάμψει σοὶ ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Αγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργός, προσεπαφίησι, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοὶ Ἀχραντε, τὸν μεγάλῃς βουλήσ Ἄγγελον, σαρκωθῆσομενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ὧ βρωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οῦ ρόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρίνον εὖσμον, κατανοήσας σε, ὁ πλαγουργός ἡμῶν Κύριος, νῦν ἠράσθη σου τῷ κάλλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξῃ τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατρός δεξιόθεν οὐκ ἐκστάς, ἐν σοὶ τὴν οἴκησιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἀχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιᾷ αὐτῆ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλὴν, ὡς Βασίλισσαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σῶσῃ ἡμᾶς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε· Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ἄθιεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εὐα μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν θλήθριον· σοῦ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστὸς, ὁ γλυκασμός ἡμῶν Δέσποινα· ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοῦς νῦν πρὸς ἡμᾶς καταβῆθι· θρόνος ἦδη ἡτοιμάσθη σοὶ, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ὠραιότατος, καθίσαις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστοῦργημα.

Ηράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστὸς, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσῃται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δώρησῃται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ηχώρα ἡ ἄσπορος Ἀγνή ὑπόδεξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον, Λόγον ὡς σῖτον καρποφόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οῦ δῶρα προσόρτια, προσφερομέν σοὶ Πάναγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλῆτον, ἀγνείαν καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχαῖς καὶ δάκρυα, νηστείαν καὶ ταπεινώσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἅπαντας ἐποπτεύεις, εὐσπλάγγως, ὧ Θεομητορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἠκούσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος, τῷ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βρωῶμεν σοὶ· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην Ὥραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ'. Ὥραν, καὶ τὴν ε'. καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν θ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Ἑσπερινὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Καταικτηρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστης, σπλάγγνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακαμπτόμενος, Κόρης ἐν μήτρᾳ Θεοπαιδός, εἰπήσαι σκευδεῖ, πρὸς ἦν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσφθεγγόμενος, Θεοχαρίτωτε· νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτοηθῆς με, τοῦ Βασίλειος τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὖρες γὰρ χάριν,

ἦν ἀπώλεσεν, Εὐα τὸ πρὶν ἢ Προμήτωρ σε, καὶ συλλήψη καὶ τέξη, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοίσιον.

Εἓνος ἐστὶ σε ὁ λόγος καὶ ἡ Δέα, ξένα σου τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριαμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· μή με πλανήσης, Κόρη ὑπάρχω γάμου αἰμύητος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον· καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραάμ σε διδάξάτω πρὶν, ἡ καλύβη, Θεὸν ἡ χωρήσασα, προτυπούσα Παρθένη, τὴν Θεοδέκτον γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρέτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βῶν σοι· Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἔξεις ἐν νηδιῷ σε Θεὸν σαρκίμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, Δεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξη Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, Χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσαστο· δούλος Δεσπότητος σου, παρουσίαν παρειμι ἀναβῶν· τέξη οὖν τὸν Κύριον, ἄφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνή, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιῶσαν προσεπαγγέλλη μοι, ἐγὼ δὲ πείρα, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· λόγοις δολίοις με, μὴ πλανήσης ἄνδρωπε, ὡς περ τὸ πρὶν, Εὐαν τὴν Προμήτορα, ὄφει ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἤξει ἀγνή ἐπὶ σέ, Θεοχώρητε Δέσπονα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξη παιδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασά-

λευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστίν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὄφθεις, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ἠυδόκησε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη τῆ Γ'. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, ἥτοι τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ ἰσπίρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ'. Μαρτυρικά τοῦ Ἦχου, καὶ προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψόδου, καὶ καθιεῖς ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῳ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον, δις. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἐσπερινού, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοινωνικόν, Μακάριοι, οὐς ἐξελέξω, κτλ.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ ἰσπίρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον, καὶ Τρόπαριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τῶν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὁσούτως καὶ μετὰ τῶν β'. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολύεilon, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ὑπακοή, καὶ αἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χύμα. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ. φθῆς, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτας, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Θ'. ὡδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνας, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τῆ Σταυροῦ, ὡς συνῆθες.

§. 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Σῶσον ἡμᾶς, . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπᾶριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀντί τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δείσοτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς καὶ καθιεῖς ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρίτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 6. Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Τῷ ἔκτω μηνί. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρὰς εὐαγγελία. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις· καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Β'. Ἐάν τύχη ἐν ἡμέρᾳ Ε'. τῆς Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῆ Τετάρτῃ πρωτὴ εἰς τὰς Ὁρας λέγομεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον Προϊόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν 5'. Ὁραν, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελειωμένης προηγουμένης. Τὸ δὲ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινός· κατὰ τὴν τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῆ Πέμπτῃ πρωτὴ ἅπαντα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων· (ὄρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἔκτω μηνί. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ'. Ἐάν τύχη τῆ Παρασκευῆ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (*).

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπε-

(*) Πάντη περιττῶς σημειοῦται ἐν τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Τυπικῷ περὶ τῆς Ἑορτῆς ταύτης, Ἐάν τύχη τῆ Παρασκευῆ τῆς α. ἢ τῆς β'. Ἑβδομάδος, ὅπερ εἶν ἀδύνατον γενέσθαι, ἐκτὸς μόνον εἴαν τὸ Πάσχα παραταθῆ μέχρι τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὰ δύο ἑσπέρια εἰσὶ, τὸ μὲν πρεῖμώτατον, ἢ κβ'. Μαρτίου· τὸ δὲ ὀψιμώτατον, ἢ κγ'. Ἀπριλίου· καὶ ἐπομένως ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἑορτῆ περιστρίφεται μεταξὺ τῆς Πέμπτῃς τῆς γ'. Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καὶ τῆς Τετάρτῃς τῆς Διακαινησίμου, μηδέποτε ἐκβαίνοσα τῶν ὁρίων τούτων.

ρινός τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωτὴ, ἅπαντα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων· (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἔκτω μηνί. Νῦν ἀπολύεις· καὶ εὐθὺς, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου. Εἶτα πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωτὴ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχηλογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἡ Τιμιωτέρα στιχηλογεῖται. Ἐξαποστειλᾶρια, καὶ Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος κλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. (ὄρα τῆτο μετὰ τοὺς Αἶνας.) Δοξολογία Μεγάλη.—Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ὡδὴ γ'. καὶ ἔκτη, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρίτως, Ἀξιόν ἐστι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Ἐάν τύχη τῆ Δ'. ἢ τῆ Ε'. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν.

Ἐν ταύταις ταῖς δυοῖ Κυριακαῖς ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τῆ Ὁρθρου λέγεται τῆς Ἑορτῆς—Τῆ δὲ Κυριακῆ ἑσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων, ὅσα διετάχθησαν Ἀρθρῷ Α'. §. 6. καὶ ὄρα ἐκεί.

Ε'. Ἐάν τύχη τῆ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἐἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῆ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας.

Σ'. Ἐάν τύχη τῆ Παρασκευῆ τῆς Πέμπτῃς Ἑβδομάδος.

§. 1. Τῆ Τετάρτῃ πρωτὴ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἐν τῆ Προηγουμένη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ιε'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητον Στιχηρῶν Προσομοίων, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν (*) δίκαια, κατὰ σιρὰν· εἶτα Προϊόρτια γ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθιεῖς ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν Προηγουμένων.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τὸ, Πισεύω, καὶ τὸ, Ἀξιόν ἐστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς συνῆθες.

§. 3. Τῆ Πέμπτῃ πρωτὴ Προηγουμένη εἶ γίνεται. Τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῆς Ἑορ-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι Τυπικόν, κείμενον ἐν τοῖς κεινομένοις Μηνιαίοις, μετὰ τὸν Ἑσπερινόν τῆς κβ'. τοῦ παρόντος μηνός, ἀναφέρειν τὰ κατὰ Ἀλφάβητον ταῦτα Προσόμοια, λέγει ὅτι εἰσὶ ποίημα τοῦ Μεταφραστοῦ.

τῆς ὡσαύτως καὶ τῆ Παρασκευῆ πρώτῃ, ἅπαντα αὐτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείκρᾶξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Θεὸς ἀντιλήψω μου εἰ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων. (Ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ.) Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθύς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἐκ γ. καὶ ἀναγινώσκεται ἢ α. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς ε. Ἀπὸ γ. ὡδή, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ β. στάσις. Εἶτα ψάλλεται τοῦ Κανόνος ἢ δ. εἰ καὶ ε. ὡδή· καὶ πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ γ. στάσις. Μετὰ ταῦτα, ἢ ζ. ἢ καὶ δ. ὡδή· καὶ μετ' αὐτὴν, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἢ δ. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ σύντομα, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρώτῃ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ. Γλῶσσαν ἤν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τῷ πικρῷ, καὶ ἐκ τῶ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ὡδή γ. καὶ ε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἄπασ γηγενῆς. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι — Εἶδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῆ Παρασκευῆ πρώτῃ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται τὸ δι' ἰσπείρας αὐτῆς, ψάλλεται κατὰ τάξιν ἡ Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ νυκτόθεν, ψάλλεται ἡ Λιττὴ τῆς Ἑορτῆς, ὡς συνήθεις, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν: Ἐξάψαλμος, Στιχολογία, Πολυέλεος, Καθίσματα, Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὐρίσκονται τιτυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ σίπτιρροῖς, εὐθύς τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ α. στάσις τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ β. στάσις. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ε. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ. ὡδήν, τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ γ. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτὴ· καὶ μετ' αὐτὴν, τὸ Κάθισμα, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἐπιτετα ψάλλεται ἢ δ. εἰ καὶ ε. ὡδή. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐβόησε προτυπῶν, τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ δ. στάσις. Συναπτὴ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ ὡδαὶ τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ὡς συνήθεις.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἰσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείκρᾶξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ. τῆς Ἑορτῆς γ. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος

κλ. δ. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἑορτῆς, ἐκ β. καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῆ Κυριακῆ πρώτῃ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μῆτερ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς, Ἀπὸ γ. ὡδῆς, Κάθισμα τῆς Ὁσίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ὁ Ν'. Δόξα, Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογίται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἐως ὧδε τὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ παύσει πλέον. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη· καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η'. Ἐάν τύχη τῆ Δευτέρᾳ τῶν Βαῶν.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείκρᾶξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ. Προοίρτια γ. καὶ ἐκ τοῦ Τριωδίου, τῆς Ὁσίας γ. Δόξα, Ἦχος δ. Γλῶσσαν ἤν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Ἦχος β. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προοίρτιον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῆ Κυριακῆ πρώτῃ, ἢ συνήθεις Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προοίρτιος. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, καὶ Προοίρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ. καὶ Προοίρτια δ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῆ Κυριακῆ ἰσπείρας, ψάλλεται ὁ Μίγας Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρώτῃ, μόνη τῆς Ἑορτῆς ἢ Ἀκολουθία.

§. 4. Τῆ αὐτῆ Δευτέρᾳ ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείκρᾶξα, τῆς Ἑορτῆς γ. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τὰ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων (ὄρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἐσπερινόν.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ. Τῷ ἔκτω μνηί. Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ. καὶ ὅσας ἀποδίδεται ἢ Ἑορτή.

Θ'. Ἐάν τύχη τῆ Παρασκευῆ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῆ Πέμπτῃ ἰσπείρας, καὶ τῆ Παρασκευῆ πρώτῃ, ψάλλεται ἅπαντα ἢ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἰσπείρας, μετὰ τὴν δ. ὡραν, καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείκρᾶξα, ἰστώμεν Στίχους ι, καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαυτες· καὶ τοῦ Λαζάρου Γδιόμελα δ. Δόξα, Ἦχος κλ. δ. Τὴν ψυχοφελῆ κλ. κ.

ρῶσαντες Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν. Καί νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανῶ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων (ὄρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καί νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τῷ Λαζάρου, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Γ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἀξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ᾠδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν δ'. ᾠδὴν, ὁ Εἰρμός. Τρισάγιον. Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρὰ. Κύριε ἰλίθσον μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ, μετὰ τὴν ε'. ὄραν, Ἀπόλυσις, ἐκιδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

§. 3. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν δ'. ὄραν, καὶ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῷ Λαζάρῳ Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες... βοήσωμεν. Καί νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καί νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ β'. Καί νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτά, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ ὁ Πολυέλιος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦγου. Προκείμενον, Εὐαγγελίσειςθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καί νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρίστησαν Χριστῷ. Δόξα, καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. ᾠδὴ. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καί νῦν, ὁ αὐτός, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίσειςθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς,.... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίξου γῆν χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῇ ἑννάτῃ Ὄρα, λέγμεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἕως ἀποδίδεται.

ΙΑ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωτῇ, εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ', καὶ Προοίρτια γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσ... βοήσωμεν. Καί νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἴσοδος, καὶ καθεστῆς ἡ Δεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸν Κανὼνα τοῦ Λαζάρου.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτικίον τοῦ Λαζάρου, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεστῆς τὰ λοιπὰ, καθὼς διατίτακται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ Προοίρτιος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προοίρτιον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ὑγρὰν διοδεύσας. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. ᾠδὴ. Ἅγιος Κύριος... Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προοίρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προοίρτια δ'. Κεκρομμένον μυστήριον. Δόξα, Ἦχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καί νῦν, Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, καί νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανῶ. Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριωδίου—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καί νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καί νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτά καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 5. Τῇ Κυριακῇ πρωτῇ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καί νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλιος. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς δύο. Καί νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαΐων, Αἰνίσσατε συμφώνως. Δόξα, Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ. Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίσειςθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καί νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ε'. καὶ τῶν Βαΐων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ἰνακοὴ τῶν Βαΐων. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῷ Τριωδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ δ'. ᾠδὴ. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαΐων γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Πρὸ

ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριωδίου. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς. Απολυτικά, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βατῶν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς καὶ μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῆ Κυριακῆ τῶν Βατῶν ἰσπείρας, μετὰ τὸν Προομιτικόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμματα τῶν Βατῶν γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, ... Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμματα τῶν Βατῶν. Δόξα, Ἦχος Βαρύς. Συναγωγὴ πονηρά. Καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῶ Τριωδίου, τὰς γ'. ᾠδὰς. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς Δ'. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπολύσεις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

§. 1. Τῆ Κυριακῆ ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ Ἰδιόμματα τοῦ Τριωδίου γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ὁ ἰχθὺν θρόνον οὐρανοῦ, (ὄρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Βατῶν, Τροπάριον β'.) Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμματα τῶν Βατῶν, Ἐκ Βατῶν καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ Ἀπολύσεις.

§. 2. Τῆ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρῶτ, ἅπαντα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τάξιν.

§. 3. Τῆ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἰσπείρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμματα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'. Τῷ ἕκτω μνηί. Τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Ἀπολύσεις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΓ'. Ἐὰν τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 2. Τῆ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ ἰσπείρας, γίνεται ἡ Ἀπόδοσις, ψαλλομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν

Προσομίῳν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαρallάκτως, καθὼς διευκρίνη ἀνωτέρω (Ἄρθρον ΙΒ'. §. 3.).

ΙΔ'. Ἐὰν τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

§. 1. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρῶτ, ποιῶμεν μικρὸν Ἑσπερινόν, ἐν ᾧ ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμματα τοῦ Τριωδίου, Ἦχος β'. Συντρέχει λοιπὸν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία (ὄρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς) Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς). Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθύνει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγουμένων.

§. 2. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἰσπείρας, Μίγας Ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προομιτικόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμματα τῆς Ἑορτῆς, τὸ Δοξαοτικόν, τὸ Ἀπολυτικὸν ἐκ γ'. καὶ Ἀπολύσεις.

§. 3. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρῶτ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτικὸν. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό καὶ τὸ Ἰδιόμμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναιίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Δ'. ᾠδή. Ἐξαποστειλάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, ἅπαξ· καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμμελον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. δ'. Μηδεῖς, ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου (ὄρα τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἰνῶν) καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἦχος πλ. α'. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς... Ἀπολυτικὸν καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τῶ Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Χερουβικῆ, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς καὶ μετ' αὐτὸ, Μνησθησε Εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπολύσεις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

§. 4. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἰσπείρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ἀπαρallάκτως, καθὼς ἀνωτέρω διευκρίνη (Ἄρθρον ΙΒ'. §. 3.), καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ ιβ'. Εὐαγγέλια ἀναγιγνώσκονται ἐν τῷ καιρῷ

αἰτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Παθῶν.

ΙΕ. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ αὕτη, καὶ ψάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Η. Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησία, πρὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ Ἀρχιερίων, ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν, τὴν συμβαίνουσαν ἀνά πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἑορτῆς ἀναλάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἰννοοῦντας, διατάξατο τὴν τῆς Ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐάν τύχη ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις, ταῖς πενθίμοις ταύταις, εἰς τὴν κυριώνημον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων· καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μετὰ τοῦ, Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, μετὰ τοῦ, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια· καὶ τοῦ, Δακρυρροοὺς θρήνου, ἐπὶ σὲ ἡ Ἁγνή, μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριὴλ κομίζει τῇ Κόρῃ τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς εἶρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνον καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, τῶν Μοναστηρικῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφω, καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων, διὰ τε τὸ πρὸς τὰς ἀρχαίους ἱκάνεις Πατέρας οἰσας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τῆ μοναδικῆ πολιτεύματος, καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς.

ΙΣ. Ἐάν τύχη τῇ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

§. 1. Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἰκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελα γ. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες τὸ α. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη εἰς οὐρανοῦ. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

- α. Τοῦ Τριωδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.
- β. Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φριατος.
- γ. Τοῦ Τριωδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάνν τὸν τοῦ Ἀμαθι.
- δ. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριωδίου, Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες, οἱ Στίχοι. Εἶτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ' αὐτήν, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου, Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ τοῦ, Ἀλληλῆῖα, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἄρχεται μὲν τούτου ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς ὠραίας πύλης πρῶτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροί· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ ψὲ Σαββάτων· καὶ καθεστῆς ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν, Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ. Κοινωνικόν, Ἐξηγήρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ, Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Περὶ δὲ δ'. ὄραν τῆς νυκτός, τῇ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, Βασιλεὺ οὐράνιε. Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι θαλάσσης. Μετὰ δὲ τῶν Δ'. ὠδῶν, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος οἱ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐάν ὑπάρχη, ψάλλοντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σε, Χριστέ Σωτήρ· καὶ τούτο ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ ψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ (*). Εἶτα, Δόξα τῇ Ἁγία, καὶ ὁμοουσίῳ κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τέλους, ἅπαξ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασαίαι ὁμοῦ· τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ Αἰτησις, κατὰ τὸ σύνθηες, εἰς ἐκάστην ὠδὴν. Ἀπὸ γ. ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον· εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός, λέγομεν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς Ἦχου β'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ὠδὰς· εἰς δὲ τὴν Δ'. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνά δ'. ἐξ ἐκατέρως Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀγγελικῶν δυνάμεων· καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἶτα, Πάσχα ἱερόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Ἀναστασεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη — Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν — Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ — Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικόν ὁμοίως τοῦ Πάσχα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ. Ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυσις.

(*). Σημείωσαι ὅτι, οἱ τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκοντες, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ 10 ἰδαίου, κάκει με δψονται, ποιῶντες ἐνταῦθα διακοπήν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 16. ἰδαίον· οἱ δὲ ἐνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν ἐκ. κτλ. Εἰς πολλάς ὁμοῦ Ἐκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων ἀναγινώσκουσι συνήθως τὸ δεύτερον Ἐωθινόν, Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, κτλ.

ΙΖ'. Ἐάν τύχη τῆ β'. ἢ γ'. ἢ δ'.
τῆς Διακαινησίμου.

Εν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱε-
ρία, καὶ εἰπεῖν τὸ Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ,
κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δέ, ἀπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον
τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ
τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Δό-
ξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς
ἰλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέ-
ρας, καί, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορ-
τῆς. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κο-
ριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθύς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ
Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁσσης ὀφίας· εἰ δὲ μὴ,
ἢ ἐκτενής, τὸ Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ — Εἰς τὸν
Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἶτα τὸ Πάσχα ἰε-
ρόν, κατὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος δ'. Σή-
μερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως
ἡμέρα· τὸ Χριστὸς ἀνέστη, δις· καὶ τὸ Ἀπολυτί-
κιον τῆς Ἑορτῆς, ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἢ Ἀκο-
λουθία ψάλλεται ἀπαρλλάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέ-
ρω (Ἄρθρω ιε'. §. 2.).

Τῆ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινῆ, ἀνσὺ μετα-
νοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους
ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, γ'. δευ-
τεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη,
Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος,
καὶ φθηγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε
βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖ-
ρε ἢ γέφυρα, πρὸς τῆς οὐρανοῦς ἢ μεταίγουσα·
καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσα-
το· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύ-
σις τῆς ἀράς· χαῖρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ
σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἢ ἄφθορος
Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς
φθέγγη ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμῆ ἔφης
γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσῃ ἐν τῇ
μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρὶόν
εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ ταῖς

Χερυθίμ ἐπιβαίνοντος; Μῆμε δελεάσης ἀπάτη.
οὐ γὰρ ἔγνω ἠδονὴν· γάμψ ὑπάρχω ἀμύητος,
πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξῃς,
φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρω-
πον διαπράττεται. Ταῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέ-
σι ῥήμασι, Παναγία ὑπερσίμωρε. Ἡ δὲ ἐβόησε·
Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξομαι
τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅ-
πως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατὸς,
εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Α'πεσταλὴ ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγ-
γελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν
σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο
ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς
ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου
τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπό-
διον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ
τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι
οὐ δύναται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆ-
ναι ἠυδόκησε· Θεοῦ ἔστι Λόγος ὁ παρών. Τί
οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κε-
χαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνή
Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μη-
τηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
τίας σου.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ
τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρ-
κου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρᾶν. Καὶ ἀ-
πήνησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ^{κεφ.}
ἥλιος· καὶ ἔλαβε ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, ^{κη' 10.}
καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη
ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ
κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀ-
φικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ
δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν·
Εἰγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ
ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σύ κα-
θευδεῖς ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ
σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ
ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασ-
σαν, καὶ λίβα, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολᾶς·
καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐ-
γὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ

πάση, οὐ εἰάν πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ἅσα ἐλάλησα σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἐστὶ τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27. **Ε**στὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν αἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ἄλοκαυτώματα ἡμῶν, καὶ τὰ τῆ σωτηρίου ἡμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγουμένος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἵλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 9. **Η** σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στυλοὺς ἐπτά. Ἐσφαξέ τὰ ἑαυτῆς δύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὴν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτομίασατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματός, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν αἴφρων, ἐκκλικῆτω πρὸς με, καὶ τοῖς ἐνδοξοῖς φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φαγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε αἶνον, ὃν κενέρακα ὑμῶν· ἀπολίπτετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζήσητε πρόωπον, ἵνα βιώσητε, καὶ κατερθώσητε συνέσει ἐν γῶνι. Ὁ παιδεύων κακούς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτὸν (οἱ γὰρ ἐλέγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μολώπες αὐτῷ). Μὴ ἐλέγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἐλέγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ πρᾶσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βωμολὴ Ἁγίων, συνέσις (τὸ γὰρ γινῶσκει νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τῷ τῷ γὰρ τῷ τῷ

πῶ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά,

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἀπεσταλὴν πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μνηύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σὺ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εν τῷ Μηνί τῷ ἔκτῳ, ἀπεσταλὴν οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν Πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσει τῇ Κόρῃ χαρὰς εὐαγγελία· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδὺς σε κεχώρηκεν Εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ τῷ Ἀδαμ ἢ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὐᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Απέσταλῃ Ἄγγελος Γαβριὴλ, ὑρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμάλυτον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξείου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεσταλὴν δὲ ἄλλος ἀσώματος, πρὸς ἐμφυχον Πόλιν καὶ πύλην νοεράν, μνηύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκαταβάσιν· Ἀπεσταλὴν στρατιωτῆς ἕρανος, πρὸς τὸ ἐκφυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστη κατοικίαν ἀληκτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκράυγαζε· Χαῖρε δρῶνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα· χαῖρε καθέδρα Βασιλικῆ ἕρανε· χαῖρε ὄρος αἰατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκησε, τῆς Θεότητος ἀωματικῆς, εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Κοσμῷ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαριτωμένη ἀήμερον· Χαῖρε ἀνήμερον Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλαίσης· Ἀρχάγγελος εἰμὶ· ὄφεις ἐξηπάτησεν Εὐᾶν ποτὲ· πλὴν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν, καὶ μανεῖς ἀφθαρτος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἀχρακτε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ΄.
Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ἀπεσταλὴ ὁ Ἀρχάγγελος
 πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρει αὐτῇ
 προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρω-
 τὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσ-
 πασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν
 ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σω-
 τηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σω-
 τήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος·
 ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος,
 τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ρήματα· ὅθεν πιστῶς δε-
 ξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώ-
 νιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν
 σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός,
 εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ιδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν· ὑπὲρ
 λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρ-
 χαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειῖται, ἡ Παρ-
 θένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν· τὰ ἐπίγεια
 γέγονεν ἕρανός· ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας
 ἀραῖς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυ-
 μνεῖτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε
 δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄. Ἀνδρῆς Ἱεροσολυμίτης.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πα-
 νήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συναίπτεται·
 ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται· ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λυ-
 πης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς
 οὐσίας, τῇ δρωσεί τοῦ προσληφθέντος φυράμα-
 τος, ναὸς Θεοῦ κεχηρημάτικεν. Ὡ μυστήριον! ὁ
 τρόπος τῆς κενώσεως ἀγνωστος, ὁ τρόπος τῆς
 συλλήψεως ἀφραστός. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ
 θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέ-
 χεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ
 ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συναλλαγμᾶ, κατὰ
 κοινὴν πραγματεύεται βουλήσιν· ἐν ᾧ, καὶ δι'
 οὗ σωθέντες, συναῶδα τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν
 Παρθένον βήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ
 Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σαρκία, Χριστός ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φθ-
 σιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν· Αὐτὸν ἐκένευσ,
 σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον,
 Ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφαλαίον,
 καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέ-

ρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου
 γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται·
 Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε
 Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
 Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν ταγμα-
 τῶν, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασι-
 λέα, μνηύει σοι Ἀχραντε, τῶν αἰῶνων καὶ Κύ-
 ριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀ-
 καταληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν
 ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπανα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ
 χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· Εὐλογημένη
 σὺ Σεμνή, καὶ Ἀχραντε πανάμωμε. Σήμερον
 τοῦ ὄψεως ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀραῖς γὰρ
 διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ
 καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχα-
 ριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σε-
 μνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον
 Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον·
 ὅθεν Μαριάμ ἀπεφθέγγετο· Ἀνανδρος εἰμί, καὶ
 πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; Καὶ
 ἐρμηνεῶν ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ
 Παρθένῳ· Ἐλεύσεται σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ
 δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Απεσταλὴ Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ
 ἀγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλη-
 τον χαράν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθα-
 ρήσῃ· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, καὶ
 σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ
 μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, Εὐλογημένη τὸ
 Χαῖρε. Παρθένος τίπτεται, καὶ μετὰ τόκον, πάλ-
 λιν μένει Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστᾶσα Μαριαμ ἐπορευθη.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βα-
» σιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
» Σύλληψιν.

Αδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σε Ἄκουσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τῆ Ἀγγελου· χαρὰν γὰρ μνηύει σοι, τὴν ἀνεκλαλητον.

Ὁ Ἄγγελος.

Βωῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχε μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἄσπορον· εὖρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἣν εὗρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας; λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήσομαι, παρθένος οὖσα κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μητὴρ τῆ Κτίστου μου.

Ὁ Ἄγγελος.

Δαλίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζη ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν· δᾶρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία. Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα
» καὶ ἄφθοнос πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικόν, σερέωσον· κᾶν τῆ σε-
» πτῆ Σύλληψι σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἡ Θεοτόκος.

Εξέλιπεν Ἀρχων ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦτον τέξομαι, παρθένος οὖσα, σάφηνισον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ζηταῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθένε, τὸν τροπὸν συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμῆνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἄγιον, δημιουργῶ δύναμις σε, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Η ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφους, τρυφῆς, τῆς Δείας ἐξωστράκισται· διόπερ καγὼ δεδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον,

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεσταλὴν, τὴν Δείαν μηνύσω σοι βουλήν· τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον; Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀὐλῶν Ποιμενικῶν.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν· ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῆ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαῖρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῆ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῆ δυνά-
» μει σου.

Ἡ Θεοτόκος.

Ιεράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου παλαί, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τῆ γινῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ἡ βᾶτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τῆ κατὰ σὲ Μυσηρίε τὸ ἀπόρρητον· μετὰ τόκον γὰρ, μενεῖς Ἀγνὴ ἀειπάρθενος.

Ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γαβριήλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκηράτου μενούσης τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δούλος, τῆ Κυρία παρίσταμαι· μετὰ φόβῳ Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαί σε· ὡς ὑπὸς ἐπὶ πόκον καταθήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τῆ Πατρὸς ὡς κηδόκησε. Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῆ Δείᾳ δόξῃ
» σε· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας

» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτη-
» ρίαν βραβεύοντα. Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρί-
βειαν· θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις,
θεῖα δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ
τύποι νομικοὶ, τέτοκε παρθένος δὲ, ἀπειράν-
δρως οὐδέ ποτε. Ὁ Ἄγγελος.

Ξενίζη Πανάμωμε· καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά
σου· μόνη γὰρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέ-
ξη ἐν μήτρα σαρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυ-
ποῦσι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ
τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα. Ἡ Θεοτόκος.

Ο πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος,
πῶς οὗτος δυνήσεται παρθένου, μήτραν
οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλ-
λήψομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πα-
τρὶ καὶ τῷ Πνεύματι; Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγελι-
λάμενος, θῆσειν ἐκ καρποῦ τοῦ τῆς κοι-
λίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν
τοῦ Ἰακώβ σὲ καλλονὴν, μόνην ἐξελέξατο, λο-
γικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων. Ἡ Θεοτόκος.

Ρημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ τὴν χαρ-
μόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πε-
πλήρωμαι χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν κα-
ταγγέλεις τὴν ἄληκτον. Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομητορ ἡ ἐνθεος· σοὶ τὸ
Χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε·
σύ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προω-
ρίσθης Ἀγνή. Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς Εὐας νῦν, δι' ἐμοῦ καταργείσθω κατά-
κριμα· ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα
σήμερον δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω
πληρέστατον. Ὁ Ἄγγελος.

Υπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τῷ Προπάτο-
ρι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου
τὰ ἔθνη Ἀγνή· δια' σοῦ δὲ πέρασ, ἡ ὑπόσχε-
σις δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς
λύτρωθεῖσα τῶν δεικῶν εὐχαριστήρια, ἀ-
ναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔ-
χουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων

με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖ-
ρε Νύμφη ἀνύμφευτε. Ὁ Οἶκος.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανὸθεν ἐπέμφθη,
εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύ-
ριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐ-
τὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλαίμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ
ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖ-
ρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίναις λογι-
σμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέ-
λων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε,
ὅτι βασταῖζεις τὸν βασταύζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γα-
στήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι'
ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς
Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε καὶ ἀει-
παρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἦγγειλεν Υἱὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ,
Πατρός μεγίστης Ἄγγελον βουλής μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἄγγελος εἰκάδι
πέμπτη.

Ο φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ πάντοτε φροντίζων
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος,
θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλού-
μενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς
τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ Εἰδωλολατρείᾳ
ὑποκείμενον, ἠβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τοῦ λυτρώ-
σασθαι αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἠβίλη-
σε λαθεῖν, οὐ μόνον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς
οὐρανίους Δυνάμεις, ἐνὶ τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ
ἐνδόξῳ, θάρρει τὸ Μυστήριον· προδικονομεῖ δὲ γεννηθῆναι
καὶ τὴν Ἁγίαν Παρθένον καθαρὰν, ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιού-
του καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄγγελος εἰς Πόλιν Ναζαρέτ,
λέγει αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος με-
τὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἴσται μοι τοῦτο; Ὁ
δὲ ἔφη· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ
δύναμις ὑψίστη ἐπισκιάσει σοί. Καὶ εἶπεν· Ἴδὲ,
ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σε.
Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαθεν
ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ
Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δυνάμει οὖσαν, αὐ-
τοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπελευ-
σει. Ἐκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰ-
κονομικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἐπιλυτρώσιν·

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
 » παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
 » λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
 » λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
 » καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ αὐλον, μνηνίων ὕλη σώματος, ἐνωθη-
 σόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, φαι-
 δρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νῦν κραυ-
 γάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
 τῆς σῆς κοιλίας. Ὁ Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε Πάναγνε·
 χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός·
 Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις· Εὐὰς ἢ λύτρωσις· ὄρος ἁγίων,
 περιφανὲς ἀγίασμα, καὶ νυμφῶν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἠγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰρ-
 γάσατο, χωρητικὸν με Θεοῦ, σκηνὴν θεο-
 κόσμητον, ἔμφυχον τέμενος, ἢ ἐπέλευσις, τῆ Παν-
 αγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνὴν Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος.

Ω'ς πολύφωτον, λαμπαδα καὶ θεότευκτον,
 πασταδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσῇ κιβω-
 τὸς, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Παναίμωμε,
 εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ῥύσασθαι,
 διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰστέον, ὅτι αὐταὶ αἱ β'. Ῥδαὶ περιέχουσιν Ἀ-
 κροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἢ μὲν Η'. ὄρ-
 θῶς, ἢ δὲ Θ'. ἀντιστρόφως.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἄγγελος.

» **Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
 » ὁ Γαβριήλ, Βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν
 » ἀληθινὴν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ·
 » Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστρα-
 » φήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
 » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ε'ννοια πᾶσα ἠττάται βροτῶν, ἀντέφησεν
 ἢ Παρθένος, Ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγη
 παραδόξα· Ἦσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέ-
 δοικα, Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὐὰν
 πάρῳ πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐ-
 λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ιδε σοὶ τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦ-
 τα ὁ Γαβριήλ· Καλῶς γὰρ ἔφησ τὸ πρᾶγ-
 μα δυστέκμαρτον. Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρ-

χῆσα λοιπὸν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς
 πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἢ ἄμεμπτος
 αὐθις φησὶ, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προερ-
 χεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἠδονήν.
 Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀ-
 πάτη λαλῆς· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ρ'ήματα ἅπερ μοι φθέγγη σεμνὴ, ὁ Ἄγγελος
 πάλιν βοᾶ, Συνηθους πέλει λοχείας ἀν-
 δρώπων θνητῶν. Τὸν ὄντως Θεὸν σοὶ ἐπαγ-
 γέλλομαι, Ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκῆ-
 μενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ·
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαῖνη μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἢ Παρ-
 θένος· Χαράς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγ-
 γελος· Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθηγνίσαι Πνεύματι,
 Ὡς τὸ ῥῆμά σου γενέσθω μοι· σκηνοῦτώ ἐν ἐ-
 μοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε,
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἄκουε Κόρη.

Ῥδὴ θ'. Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρα-
 νοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**'ς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, Ψαυέτω μη-
 » δαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν
 » τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
 » ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
 » Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Υ'πὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεὸν, Τῆς φύ-
 σεως θεσμούς ἔλαθες Κόρη· Σὺ γὰρ ἐν
 τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διεδρας, Ῥευστὴ φύσις
 περ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκχεῖς· Χαῖρε
 Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἀγνή; Οὐ φέ-
 ρει ἐξείπειν γλώσσα βροτεία· Ἐένον γὰρ
 φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, Νομίμου γονῆς
 ὄρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκχεῖς· Χαῖρε
 Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λα-
 λεῖται περὶ σοῦ, Μητερ Ὑψίστου· Κλί-

μακα γὰρ παλαι Ἰακώβ σε προτυποῦσαν, Ἰδῶν ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκίβεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμάστον τῷ ἱεροφάντη Μωσεῖ, Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρη ἀγνή, ἔφη, κατοπτεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοπτόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαίας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαυὶδ δὲ, Ἀγίασμα φάσκει· πύλην δέ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταδασία· ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶν Δυνάμεων, Στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνήν καὶ Παρθένον εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνευ σποράς, ἀναπλαττων βρότειον ἅπαν γένος. Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου. Ὅμοιον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε· χαῖρε ἐμφυχε βάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε καέ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὐὰς ἢ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῶν ἑρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρρίαν, βῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βρωόντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Δίς.

Ο Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Ο συναΐδιος Λόγος τῆ πρσανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν οἶκτον λαβῶν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώθη τὸ εἰλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβῶν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη παλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγγνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ'· καὶ ε'.

Εἰ δὲ βούλει, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ σταζύσσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς,...

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτῆ ὁ Ὑψιστος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς,...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς,...

Στίχ. δ'. Ἀγατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος,....

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμασία μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς....

Ἀπολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Ἐδομεν τὸ φῶς· καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ὅταν τυπικῆ διατάξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ ἕρανοι, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, καὶ συναΐναρχος καὶ σύνθρονος Υἱός, οἶκτον λαβῶν καὶ φιλόανθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὤκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνδρώποισι, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἀχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παραδόξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἀφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ἔσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενούται, καὶ σαρκῆται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριὴλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγής καὶ οὐράϊκος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἀνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίστατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, ταῖς Ἀγγέλοις ἀγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τῆτο, τῇ μόνῃ θεοτόκῳ, Ἀγνῇ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θελημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περισώζε, αἰε αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απεσταλὴ ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχαγγέλος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκαταληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόθεν καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ ἑξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτεκίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι νηδύκησε! Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρῶν. Τί οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἀγνὴ Παρθένη· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Εἴσοδος. Ὁ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χω- κ. 19.
ρηβ. Ὁφθῆ δὲ αὐτῷ Ἀγγέλος Κυρίου γ. 2.

ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βράτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βράτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βράτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομα τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βράτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βράτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσης ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέσρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τῷ ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γαλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδραστῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπὲρ οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπὲρ οὐρανόν· ἐν τῷ τιθεῖναι τῇ θαλάσῃ ἀκριθασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδάτα, ἃ αὐτὸς παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἡ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομαι ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς διατάξεως διοριζόμενα, καὶ ὄρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἂν ἡμέραν τύχη ἡ Ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ. κτλ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ὁ Κανὼν τῶ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰασηρ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὐλοῖς μεθέξεισι θεῖον καὶ αὐλον, ἰτετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φωτίσον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἀρρήτην, χαρὰν μεμνηκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτερα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλαβῆς τοῦ ὄψεως ἀνευφημοῦντές σε. Θεοτοκίον.

Αγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐδόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Μεθέξει φωτὸς αὐλοτάτου, ὡς αὐλος ὄντως Γαβριὴλ, αὐλῶς φωτιζόμενος, φῶς καθωραϊθῆς δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε, βροτῶν φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Επίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζηταῦσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὃ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὐσπλαγγνος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακραῖζει, τὸ θεῖον μελωδῆμα τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρὰ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν φρικτὸν ὄντως, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ Κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὄθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἰστασο μεθέξεισι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεῖς τὴν δόλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τῆ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν γολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἡμφισμένους, Στρατηγῆ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγησμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀράς ἢ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, ταῦ πρώτου φωτιζόμενος, δευτέρον ὠράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Θεὸς ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδος σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερβαύμασον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον· μέγα τὸ κλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θείος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελίᾳ τῆ φρικτῆ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστρατήγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ὡδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλωσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Ακτίς Ἡλίου πολυφῶτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστρατήγε, ταῖς σελασφάrais σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δέησες, τοὺς ὑμνηταῖς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσαν, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχαγγέλε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σοῦ παρακλήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, Ἄγγι ταῦ Γαβριὴλ ἐχηρημάτισας, καὶ τὸν προσάναρχον,

Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτροῦμενον.

Ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὴν Συναξὴν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ὡς τῷ θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάρκωσιν Νόα,
Τιμῇ πρεπούσῃ πᾶσα σὰρξ τιμᾷ, Λόγε.

Εἰκάδι ἀμφ' ὕμνους Γαβριὴλ κτίσιν ἔκτη ἐγείρει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων κς'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Γοθία μαρτυρησάντων· ἐξ ὧν εἰσὶ Πρεσβύτεροι δύο, Βαθούσις, καὶ Οὐῖρκας μετὰ δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπύλλας μονάζων· λαϊκοὶ δὲ, Ἀθήπας, Ἀγνάς, Ρύαξ, Ἡγάθραξ, Ἡσκόος, Σύλας, Σίγητζας, Σουηρίλλας, Σεῖμβλας, Θέρμας, Φίλγας· καὶ ἐκ τῶν Γυναικῶν, Ἄννα, Ἀλλὰς, Βάρις, Μωϊκῶ, Μαμύκα, Οὐῖρκῶ, καὶ Ἀνιμαῖς.

Στίχ. Τὸσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν Μαρτύρων,
Ὅσας ἄγει Μὴν σήμερον ταῖς ἡμέρας.

Ὅντοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰουγγουρίχου, βασιλέως τῶν Γότθων, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ Ἰουγγουρίχου διὰ πυρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον, ἐμπρόσθετος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, ἐν ἣ καὶ συγκατεφλέχθησαν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη καὶ ἀνθρωπὸν τινα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κομίζοντα προσφορὰν, ὀλοκαυτωθῆναι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Κοδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανουὴλ, καὶ ἑτέρων Μ'. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στίχ. Κοδράτε, θαυμάζω σε τῆς εὐανδρίας!
Πῶς ὑπτιάζων, ἀνδρικῶς σφαίτη μάκρο.

Θεοδόσιος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνῳ,
Ζωὴν δι' αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέφει.

Εἶψαι χεστήτῳ, πᾶν κοτυλὴ φασί μοι,
Ἐμμανουὴλ, πέφυκεν αἵματος μία.

Ὅντοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν· ἄρῶντες δὲ καθ' ἑκάστην τοὺς Χριστιανούς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παρρησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γίνωνται τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ δὲ ἀπέλθοντες, καὶ ἐπουσίως ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας Ἄρχοντι, ἔξετάζοντι τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἵστησαν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἑαυτοὺς Χριστιανούς ὁμολογήσαντες, καὶ κατακριθέντες, ἐν-

εβλήθησαν εἰς φυλακὴν. Καὶ μετὰ τινος ἡμέρας ἐβλήθη-
 ζίντες, γυμνοὶ ἐξίσθησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐκ τῶν ἐύ-
 λων καταβίβασθόντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρίντες, τέλος
 τὰς κεφαλὰς ἀπειρήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας
 Ἡγουμένου.

Στίχ. Θεοῦ Στέφανος ἀμπελώνος ἐργάτης,

Θεῷ παραστάς, καμᾶτου μισθὸν λάβη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμε-
 νίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἐλόμενος βίον. Διὰ
 δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἰκασία καὶ παρακλήσει
 τῶν Μοναχῶν, Ἡγούμενος καταστάς τῆς Μονῆς Τρι-
 γλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὑ-
 στερων ὑπὸ τοῦ ρήθέντος δυσσεβοῦς Λέοντος, διωγμὸν κι-
 νήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς Ἁγίας καὶ σε-
 πτὰς Εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς
 ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰ-
 κόνων, καὶ κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὑπογράψαι, καὶ
 μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεὶς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς
 τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλείστα τιμωρηθεὶς, καὶ φυ-
 λακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἐξορίας ταλαιπωρηθεὶς, πρὸς
 Κύριον, δι' ὃν τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπίστη, ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Γωάννης τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ
 ποτε, ἔνδον τοῦ θείου Ναῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλ-
 λοντι τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν
 Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περιδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, πε-
 ριφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιαζέει ψυχὰς, πι-
 στῶν, καὶ προτρέπεται μεγαλοφώνως βοᾶν·
 Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιεράτῃς, πρῶ-
 του φωτὸς μυστικῶς, δευτέρου φῶς ἀλη-
 θῶς, ὠραῖης τοὺς μέλποντας φωτίζων πάν-
 τοτε· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Απεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χα-
 ράν μνηῶν σοι, Παρθενομήτορ ἀγνή· δι'
 ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπε-
 στείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς
 εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Γερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθό-
 μενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωμα-
 τῆμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν
 προφωνεῖς, Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον·
 ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῖ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, αὐλῶς Ἀρ-
 χάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου,

μέλπεις τὸ μελωδῆμα, τὸ φοβερόν, ὃ μέλπουσι,
 πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
 τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις
 διέρχῃ τὰ οὐραῖνα, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀπο-
 περαυόμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ
 πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα,
 κλέος τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις
 προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προ-
 τρέχοντα, καὶ προστομαζόντα, τὸ ἱερόν παλά-
 τιον, ὧ ἱερεῖ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βρω-
 ντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάν-
 των τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν
 ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βρο-
 τοὺς θεώσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως
 ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσω-
 μεν Παρθένον.

Ωδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Γεσσαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος δια-
 κονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτο-
 χυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἱερῶς θεόμενος,
 καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τῆς τι-
 μῶνταίς σε, ἱερεῖ Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Ωσπερ οὐρανός, ὀραῖσαι κατάστερος θείαις
 λαμπρότησιν· ὡσπερ στρατηγέτης δέ,
 χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ
 διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν τὸ βέλημα, τοῦ Δε-
 σπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς
 πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στήσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπε-
 χειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς
 Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνη-
 ταῖς σου βράθεισον πταισμάτων λύτρωσιν·
 Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ
 Δερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἡ περικαλλής, δυάς καὶ περιδοξος Μεγαλὴ
 καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς
 θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγ-
 χώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστά-
 ται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, ταῦ Δεσπότη ἐν πᾶ-
 σι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε
 καὶ κατεφαίδρυε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον,
 καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὄλεσε, Θεῶ
 γεννήτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀν-

Θρώπων, πάντων τὸ διάσωμα, τῶν ἀπαύσοις
φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Ἐξ-
αποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς καὶ εἰς τοὺς Αἴ-
νους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ
λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ ἡ ἀ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης,
τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γουδαίων φρουράματι, καὶ θρασεῖα ὠμότητι,
λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρείοφρονα, τὴν τῶν
μελλόντων προσβλέψασα, Θεόφρον ἀπόλαυσιν,
διαμένουσας αἰεὶ, δι' αἰῶνος ἀσάλευτον ἥς ἐ-
πέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νομφῶνας,
οὐρανίους καὶ χορείαν, καὶ ἀκατάλυτον ἐνδοξοῦ.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὠραιό-
τητα, κατιδεῖν ἠξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου,
ὠραίσμενη τοῖς στίγμασι, στερόρας σου ἀθλή-
σεως, καὶ πηγῇ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσήγ-
γισας, τῆς ἐπέκεινα, Θεϊκῆς εὐφροσύνης μετου-
σίαν, καρπούμενη Μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον
εὐκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τῆ
θῆλειος, οὐ λιμὸς οὐ μάλιστα ἐνεπόδι-
σαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στερότητα, μιμεῖσθαι
Πανένδοξο· προθυμία γὰρ ψυχῆς, ταῖς βασάνους
ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων,
καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρι-
σταμένη τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρ-
μακον, ἢ Θεὸν κηῖσασα τὸν Σωτῆρά μου,
καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν
ἐννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβεράς, ἀδικαστοῦ
τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς
εὐχαῖς σου, ὦ Παρθένη, τῶν κολάσεων τὸν τρό-
μον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐς ἐώρακε Κύριε, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ
σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττε-
το, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέ-
δωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες

Δέσποτα; ἀλλὰ δεόμεαι, μή με μόνην εἰσῆς ἐν
τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναν-
στῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες.

Ἦχος τῆς Ἁγίας· οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:
Τὸ τῆς Ματρῶνης ἐνθεον μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
ἔχουσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ
τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχο-
ρεύσασα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεόν, καὶ
τρανώς ἀπολαύσασα, θραυχικῆς ἐλλάμψεως, τῆς
σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Οὐ δουλοῦ καταξιώσασα δεξασθαι, μορφὴν Χρι-
στός ὁ Θεός, ἐλευθερώσασα ταύτην βουλη-
θεῖς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, ἀπὸ ζυ-
γῆ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην ἐμνησεύσατο.

Τὸ θῆλυ ἀρρένωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμέ-
νην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἄμετρα τὸ
πρὶν, ἐξάλειψεν τὴν θαλάσσαν, δι' ἀσθενείας
σώματος, θεία δύναμις καταβέβληκε.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σε Κύριε, συγκατα-
βάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἥλιον καὶ Φῶς,
μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστρα-
ψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλόνητον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἢ ἐκκλησία σε Χρι-
στὲ κράζουσα· Σύ με ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Στερότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμου καὶ δει-
νῆς ἠνεγκας, τὴν χαλεπὴν βίασανον, φρου-
ράς ὦ Ματρῶνα πανόλβιε.

Μαρίγων ὀδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς
ἔφερες· ψηλαφητοῦ σκότους δέ, θείαν
λαμπηδόνα ἀντεῖληφας.

Αιμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀσεβείας τὴν
πυραὶν ἐσβεσαν· τοὺς δέ πιστοὺς ἠρδευ-
σαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν
γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρ-
χον, θρηγορικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'πέστη φιλόδοτοι, λαμπρά πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λάμπουσα τοῖς ἀκτίσι, τῶν θαυμαίων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀένναον χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Σωτῆρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Ε'παίνας ἀχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ταῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγέρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σε· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρώμη τῇ θεῖα Ματρῶνα δυναμουμένη, νῦν τῆς πικρᾶς Δεσποίνης ἐξέφυγες δουλείαν γνώμην ἀταπείνωτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέκτησο, μόνῳ τῷ Δεσπότη δουλεύουσα.

Ωρουμένη καὶ μέθη βεβακχευμένη, καὶ τῷ θυμῷ, σφαδάζουσα ἡ δυσσεβεστάτη, μάστιγι κατέτεμνεν, Ἑβραίων ὠμότητι Μάρτυς ἀθληφόρε τὸ σῶμα σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν, ἐν ἀφεγγέσι τόποις ἐγκατακλειομένη, Μάρτυς καὶ λιμώττουσα· ἀλλ' εὗρες ἀντίδοσιν, τῆς ἀθανασίας τὴν τράπεζαν.

Θεοτοκίον.

Η' χρυσηλάτος λυχνία προδιετύπου, τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν σεσωματωμένον, αἴγλη τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Σε στέφανον λαμπρὸν, ἡ θεόφρων καυχήσεως, ἐκτίησας ζωοδότα, καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος, τὸ θεῖον ἐξεδήμησεν.

Ε'στήριξε Χριστός, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστews, τὴς πόδας σου Μακαρία, πρὸς αὐτὸν κατευθύνων, σοφῶς σὰ διαθήματα.

Νοῦν θεῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ θεόφρονα, σὺ ἔχουσα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ Μαρτύρων· Ματρῶνα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφήν, καὶ μορφήν ἀνθρωπότητος, ἐγέννησας Θεομήτορ, ἠνωμένας ἀφύρτως, καθ' ἑνωσιν ἀσύγγυτον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθρῶς
» κεκαθαυμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Εὕας νῦν, Ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως Ματρῶνα, θεουμένη κεύσει τῇ ἀνευδότῳ, καὶ δικαίως, τῆς αἰδέει δόξης ἡξίωσαι.

Οὐ δῆλος, ἐν Χριστῷ ἐκ ἐλευθέρου κρίνεται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὐσεβείας τρόποις κεκοσμημένη· ἥς ἐδείχθης, πλαστοουργὸς Ἀθληφόρε αἰήτητε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γνώσκομεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένην, τὸν δὲ οἴκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Οὐκ ἄξιον λαθεῖν σε, Μάρτυς Ματρῶνα,
Κᾶν ἔνδον εἰρκτῆς ἐκπνέης κεκρυμμένη.

Εἰκάδι ἐβδομαίτη θάναε Ματρῶνα ἐν εἰρκτῇ.

Αὕτη ὑπῆρχε θειοπαύσα Ἰουδαίας κινὸς γυναικὸς, Παυτίλλης καλουμένης· ἐπακολουθοῦσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρία αὐτῆς, ἔνδον οὐ προσήει, ἀλλ' ἐπίστρεφεν ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀπειθῶς, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ἀπρόιτος διαμείνασα· εἶτα ἐξάγεται, καὶ μάστιγι καταξάινεται· καὶ πάλιν ἐγκλεισθεῖσα, καὶ πολλομυρῶσα ἐν τῇ εἰρκτῇ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ Ἅγιον Λαίψανον τὴν Παντίλλαν ἀπὸ τοῦ τείχους ῥίψασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δίκην ἀποτίσαι, καταπεσοῦσαν εἰς τὸ ὑπολήνιον, ἐν ᾧ ἀνωθεν ἐβλήθη βόμβον γλεῦκος ἐχέτω· καὶ αὐτὴ τὸν βίον στρέψασαν, ἀποβῆσαι τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Ἀπρῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγὼ, Πάτερ Κήρικε, καὶ τεθνηκότα,
 Κἄν καρδίᾳ φέρειν σε, κἄν γλώττῃ θέλω.
 Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
 Φιληταῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐ-
 τοῦ γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδό-
 νος Θεοπρεπίου, Κρονίδου Κομενταρησίου, καὶ
 Ἀμφιλοχίου Δουκός.

Στίχ. Ὡσπερ Φιλητοῦ καὶ Λυδίας σὰρξ μία,
 Οὕτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θνήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,
 Θεοπρεπῶς ἄδοντες ὕμνους Κυρίῳ.

Δουξ συντελευτᾷ τῷ Κομενταρησίῳ,
 Ἐξουσιάζων ἐξυπηρετούμενῳ.

Ὁ Ἅγιος Φιλητός, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χριστιανοί, ὑπῆρ-
 χον ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, καθ' ἑκάστην τῷ Θεῷ
 λατρεύοντες. Συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητός, παρέ-
 στη τῷ Βασιλεῖ· ὁ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνήθεις ἀντιστῆναι
 τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτόν, σὺν τοῖς περὶ
 αὐτόν, Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δουκί· ὃς αὐτούς αὐτίκα ξύλοις
 ἀναρτᾷ, καὶ εὐτόνως σπαθίζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προ-
 σταττει, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίφῃναι, ἅμα Κρονίδῃ Κο-
 μενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ, ψαλλόντων
 αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπιστάσια,
 παραθαβρύνουσα αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Τῇ δὲ ἑσθῆν, παραστάντων τῶν Ἁγίων, ἔφη ὁ Τύραν-
 νος· Πολλοὶ ὑμῖν ἀπόκεινται βάσανοι καὶ τιμωρίαι· καὶ
 εὐθίως, ἐν λέσθητι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ῥητίνῃ
 μεμειστωμένῳ, βάλλονται, καὶ αὐτίκα ἐψυχραῖνθη ὁ λέσθης.
 Τότε Σαυμάσας, ὁ Δουξ, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ λέσθη-
 τι, λέγων· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν,
 βοήθει μοι. Καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν· Εἰση-
 κούσθη ἡ δέησίς σου· ἀνάβαινε ὧδε. Ταῦ-
 τα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἀναξεύξας ἀπὸ Ῥώμης, κατέλα-
 βε τὸ Ἰλλυρικόν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ· καὶ ἐκέλευ-
 σεν ἐπτά ἡμέραις ἐκκαῆναι τὸν λέσθητα, μεμειστωμένον ἐ-
 λαίου, καὶ βληθῆναι ἅπαντας ἐν αὐτῷ· σὺ γενομένου, ἀ-
 βλαβῆς οἱ Ἅγιοι ἐφυλάχθησαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀισχυ-
 ρεῖς, ὑπέστρεψε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες
 ἐξήμενοι ἐτίλειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἰωάννης
 καὶ Βαρουχίος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ θάρσος ἦττον Ἰωάννου πρὸς ξίφος
 Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀνανὶ ἐν εἰρήνῃ
 τελειοῦται.

Στίχ. Τριαὶς τρίπους σὸς, Ἀνανὶ Θεοπρόπε,
 Δί ἧς τὸ μέλλον πρόλεγες πρὸ τῆς τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
 ἡμῶν Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ
 Πέτρου τοῦ Ἀγωτάτου Ἐπισκόπου Ἄργους,
 τοῦ σημειοφόρου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
 Εὐτυχίου.

Στίχ. Εὐτυχὲς Εὐτύχιος ἦλθεν εἰς πέρας,
 Γῆθεν μετασᾶς, καὶ κατακίησας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβυαίαις, ὁ Θεὸς ἐλή-
 σαν ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖσι Παῖδες τῆ
 Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ
 τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐ-
 λογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετ' εὐμενείας, καὶ παρρησίας προσεχώρη-
 σας, ὄντως πρὸς τὸν σὸν Πανεύφημε ἐ-
 ραστήν, εὐχαρίστως ἀνακραζούσα· Εὐλογημέ-
 νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρμοσύνῃ μεταβέβηκας,
 πλήρης ἀρετῶν Ματρῶνα παντοδαπῶν,
 ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουράνιον, χορειᾶν ἐνδοξε, κλη-
 ρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον.

Θεοτοκίον.

Ἀελαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς
 ἀρεταῖς, Λόγον ὑπὲρ λόγον τέτοκας τοῦ
 Πατρὸς, σαρκωθέντα Μητραπάρθενε· Εὐλογη-
 μένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ, λεόντων χά-
 σματα ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
 ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
 σεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐ-
 λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλουσίου φωτὸς μαρμαρυγᾶς, κατηξιώθης ἰ-
 δεῖν, ἀπαλλαγείσα σαρκὸς· καὶ ἐπουρά-
 νιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος, τῆ
 σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὐ κατεκλείσθης Σε-
 μνή, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν
 Κύριον.

Ὁραῖος ὁ στέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφθης Ἐνδο-
 ξε, ζωαρχικῆ δεξιᾷ, τοῦ Παντοκράτορος·
 Νύμφην γάρ, καθορῶν πεφοινιγμένην σε, ταῖς
 τῶν αἱμάτων σου ῥοαῖς, χαίρων ἐλάμπρυνεν.
 Ὡς βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως πάναγενε,
 Μητὴρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέ-
 ρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν·
 οἱ πιστοὶ, ὄθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεο-
 φρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου
 Ἄσθ Παρθένε, ἀπρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
 στὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
 παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄσθ νηπταῖς φωταυγείαις, ἢ φωτοφόρος
 Ἄσθ ἡμέρα, ταῖς φαινοτάταις ἀσραῖταις,

τῆς τρισηλίου Μάρτυς ἐλλάμψεως· ἐν ἣ νῦν ἐκ-
δυσώπησον, καταυγασθῆναι τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Εὕρες ἀμοιβὰς Ἀθληφόρε, τῆς τῶν μασιγῶν
Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων νῦν· ἐν ἣ πανηγυ-
ρίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον.

Οὕτως τῷ Χριστῷ νῦν συνήθης, τῷ ἀθανά-
τῳ σε Νυμφίῳ, περιηθησμένη τηλαυγῶς,
τοῖς Δείοις τούτου Πάνσεμνε στίγμασι, καὶ τῷ
τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περιλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Σειραῖς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον Παρ-
θένε Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πη-
γὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάρισε· καὶ θυμηδίας
ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες,
ἢ ἀ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος
τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα,
καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμε-
τρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξεν Δεῖαν, πί-
σιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτη-
σάμενος, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς
μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρω-
πος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύ-
ξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμαίων,
ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, εἰλαία ὄντως Θεοῦ κα-
τάκαρπος, εἰλαίῳ τῶν καρμάτων σου, καθιλα-
ρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων
σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐπι-
γνώσσει, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, πα-
θῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέρων
χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ Δεῖον
κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος Δεοιδέστατος,
τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ
ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνόν καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ παν-
τάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶ-

σιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιῆν
τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιοῦματα Χριστοῦ· ὁ-
πως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κλῆρον
τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, δια-
σοῦ ἀπολήφομαι, εὐφρανούμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευραὶν
ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τέτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀν-
δ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπενδει
με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι
εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ σύνηθεις Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:
Ἐ τῆς ἰλαρῆς αἰνέσω τρόπῳ Πάτερ. Ἰωσήφ.
Ἦδη ἀ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραῶ-
» νίτιδα, πανστρατιανὴν ἢ ὑπέροπλος δύ-
» ναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
» χτηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Συμπαθῆς καὶ πρᾶος γεγονώς, Πάτερ δι ἀ-
σκήσεως, καὶ ἰλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ Πνεύ-
ματι, συμπαθείας Δείας με μεσιτείαις σου, Ἰ-
λαρίων ἀξίωσον· ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν ἰ-
λαρότητι καρδίας μου.

Οσιωθεὶς Πάτερ ἐκ παιδός, καὶ ἀναλαβό-
μενος, σοῦ τὸν σταυρὸν τῷ Χριστῷ ἠκο-
λούθησας, πάθη τὰ τῆ σώματος, ἐγκρατεία τε
καὶ συντόνοις δεήσεσιν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ
ἀπαθείᾳ σεμννόμενος.

Υπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγόν, σὺ τὸν εἰλαφρό-
τατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπείκων δικαιοῦμα-
σιν, Ἰλαρίων Ὅσιε, τὸ βαρύτερον ἀμαρτίας
ἀπέρριψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν ἀγωσύνην
προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰς σειραῖς, Πάνα-
γνε διάρρήξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἰ-
κετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, Ἀειπάρ-
θενε, ἀμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω,
πάντοτε Πανάμωμε σωζόμενος.

Ἦδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνηθησεν ἢ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κάρτε, ἢ
» τῶν ἔθνων στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ο βίος σε ὡς ἥλιος, ἀναλάμψας Ὅσιε, ταῖς διαυγέσι λάμπησι, Μοναζόντων χορούς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Υ πῆρξας ἰλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ Ὅσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης θείας ἀνάπλευς, εὐπροσήγορον ἦθος ἔχων πάντοτε.

Σ ταγόντι ἐναπέσβησας, τῶν δακρῶν ἀνθρώπων, τῆς ἀμαρτίας· βρῦεις δὲ, ὡς πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατον, ἰαμάτων πελαίγη ταῖς προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Γ αἰτρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοῦς κυβέρνησον, ταῖς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Κόρη πάναγνε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θ εῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν Παμμακάριον ζωὴν, γενόμενος ἄριστος, ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς ταῖς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ῥεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Τ αχὺ δέξαι Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον ταῖς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, πράϊνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθείων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» **Ε** ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Λ αμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβάσεις, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτρίζεσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι καταυγάζεσθαι.

Α νάπτυξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἐνθεον, Πάτερ ἐκείθεν ἐξήντησας, πᾶσι τε μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς Ἰλαρίων σοι προστρέχουσι.

Ρ ἡμάτων σου, τὸ ἡδὺ ταῖς καρδίαις ἰλαρυνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γὰρ ἄ-

περ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδεκτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει εἶχες Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος, σὲ Κυρίαν ἀπάντων καὶ Δέσποιναν, εἰργάσατο Ἀχραντε· σοῦ γὰρ ἐκ μήτρας σεσάρκωται, κατακυριεύοντος, ἐχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ** εσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» **Μ** Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Υ φάνας σαυτῷ, σωτηρίου Ὅσιε ἰμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους, αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνέδυσας.

Σ αρκὸς ἠδονάς, ἐγκρατεία Ὅσιε ἐμάρανας, καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἰλαρώτατα, ἰατρεύσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Α ἰσαί πρὸς Θεὸν, ἀνευδότης θείαι ἐπαίρομαι, χεῖρες, τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθοδείας κατηδάφισαν (*), καὶ παντὶ ἀσθενοῦντι, ὑγίαν ἐχορήγησαν.

Θεοτοκίον.

Ι σχύς τῶν πιστῶν, καὶ Ὀσίων γέγονας κραταίωμα· διὰ σοῦ γὰρ Ἀχραντε, ἅπασιν ἐπήγαγε τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν κατοικῆντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ν' ἀθύσσω πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
» **Ε** ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Ἰλαρίων τῷ κόσμῳ παντὶ, νῦν μεταναστεύσας ζῆς πρὸς τὰ ἑράνια, καὶ ζωφόρον πάντοτε, ἰαμάτων πηγάζεις ἐνέργειαν.

Ε ὑπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος, ἀμεμπτος καὶ ὅσιος καὶ εὐκατάνυκτος, καὶ ἰλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας Πάτερ πανόλβιε.

Σ υπαθεία ἀμέτρῳ κοσμούμενος, καὶ φιλοπτωχείας κάλλει σεμνυόμενος, Θεοῦ θειράπων γνήσιος, Ἰλαρίων ἐδείχθης θαυμασίε.

Ω σ' σεπτὸς σου ὁ βίος καὶ ἀμεμπτος! ὡς φοβερά τὰ θαύματα, ἃ τελεῖς καθ' ἐκείστην θαυμασίε!

(*) Οὕτω διώρθωσαν τινὲς τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατέβαλον. Τὰ δὲ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πῶς αὐτό· « Αἰσαί... ἀνευδότης χεῖρες ἐπαίρομαι, χεῖρὸς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ εὐσεβεῖς ἀπελυτρώσαντο, καὶ παντὶ ἀσθεν... »

Θεοτοκίον.

Τὴν παστάδα Θεῷ τὴν ἀμόλυτον, Δρόνον τὸν πυρίμορφον τοῦ Παντοκράτορος, τὴν Θεοτόκον ἀπασαι, γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν.
Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Δοὺς Ἰλαρίων γῆ τὸ γῆθεν σαρκίον,
Γῆν Μακάρων ὤκησε τὴν μακαρίαν.

Ὁ γδοῆ Ἰλαρίωνα κηχῆσατο εἰκάδι πότμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίου, ἐνός τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Ἐδὸν νοητὸν ὦν σαφῶς Ἡρωδίων,

Ἐίπει τρυγηθεῖς, αὐθις ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, καὶ συνεκόμενος τοῖς Ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτίχθαι τοῦ κηρύγματος· εἶτα καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονήθη Πατρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέφων πρὸς Κύριον, παρὰ τῶν Ἰουδαίων, συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν Εἰδωλοκατρῶν, συνελήφθη, καὶ ἐτίθη σφοδρῶς· οἱ μὲν γὰρ ἐτυπτο αὐτὸν, οἱ δὲ λίθοις τὸ στήθος συνέτριβον, ἄλλοι κατὰ κεφαλῆς ἔκαιον. Εἶτα μαχαίρᾳ οἱ θῆρες ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ παραθήμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐδοῆ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» Ἀραίνου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισι,
» δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημέ-
» νος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρομφαία κατέτριψας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἠφάνισαι· βραβεῖον τὰ θάματα, ὅθεν ἀπειληφας, πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθαι Ὅσιε.

Ο λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐλαύνων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας Ὅσιε, τῶν προσερχομένων σοι πίστει, Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου αἰεὶ, φωτιζομένων τροφαῖς μακάριε.

Παθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν ποιήσας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄριστος, καὶ ἔθνη ἀλλόφυλα κατεπολέμησας, καὶ κατεξωλόθρευσας Σοφῆ, τὰ τῶν δαιμόνων πάθη ὀλέθρια.

Οὐκ ἔσεισαν Ὅσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἄνεμοι· τῇ πέτρᾳ γὰρ ἠδραστο τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς, ἤπερ ἐρειδόμενος, πολλοῖς, ἐγένου θεῖον Πάτερ κραταίωμα.

Τριαδικόν.

Γμῶσε τρισάριθμον τοῖς χαρακτῆρσι, Τριάς ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμέριστον, Μονάδα ἐν φύσει δὲ ἀπερνόητον, ἓνα Παντοκράτορα Θεόν, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις σε πόρρωθεν προδιετύπε, ἡ χάρις τῆ Πνεύματος, προφητικοῖς χαρίσμασιν, ὄρος πῖον ἅγιον, πύλην σωτήριον, τόμον τε καινότετον Ἄγνη, καὶ κιβωτὸν σε κατονομάζουσα.

Ἐδοῆ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτῆ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐ-
» νεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγ-
» ματι, τοὺς Καλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πρόσκαιρον λιπῶν, τοῦ βίου Πάτερ δόξαν, καὶ διαρρέευσαν ἀπόλαυσιν, κλέος ἀναφαίρετον, καὶ τρυφήν τὴν ἀδιάρρευστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπειληφας, κρίζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Απαντα πενθῶν, τὸν σὸν δῆγες βίον· μακαρισμοῦ ὅθεν ἠξίωσαι, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἧς μετέχουσιν οἱ Ὅσιοι, ἐν γῆ πραέων χαίρων, νῦν Ὅσιε ἐνσκηνώσας, ὡς νουνεχῆς τε καὶ φρόνιμος.

Τίμιος ὁ σὸς, Θεῷ ἐναντιώφθη, θάνατος Πάτερ ἱερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν εἰκόνα, καὶ ὑπήνεγκας τοὺς διωγμῆς, θλιβόμενος Ὅσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος.

Ελυσας σαφῶς, τῶν ἀλιέων Πάτερ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἐπλησας, τούτους τῆ θηράματος, οὐκ ἐπὶ πρῶν ἀπετύγχανον, Θεοῦ καθυπακούσαντος, Ὅσιε τῶν εὐχῶν σου, Ἱερουργε ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ρύπου με παθῶν, καὶ σπύλον ἀμαρτίας, Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι ἀνοιξον, μετανοίας ἀλισθαίνοντι, καὶ συνεχῶς τοῖς πταισίμασιν, Ἄχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν Θεὸν παροργίζοντι.

Ἐδοῆ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-

» γείν ταῖς ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γάσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος τῆ χάρι-
τι, ἀναβλύζων ξηραίνει παθῶν ὀμβρήματα,
πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ πάν-
των τὰς καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσια, τῶν πιστῶς
μακαριζόντων σε.

Ὡς ῥόδον ἐξηθήσας, λειμῶνι τῆς ἀσκήσεως,
ὡς ἠδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὐοσμῶν,
καὶ κατευωδίασας πάντων, τῶν εὐσεβῶν ψυ-
χᾶς καὶ καρδίας, Ἰλαρίων ἔνδοξε, πρεσβευτὰ
τῶν εὐφημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπεινώ-
σιν, καὶ ἐλεημοσύνην καὶ ἦθος ἀπλαστον,
πίστιν αἰληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνὸν καὶ
γνώμην εὐθείαν, Ἰλαρίων ἔνδοξε, Μοναζόντων
ἐγκαλλώπισμα.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν,
εὐσεβῶν τὰς καρδίας φέγγει τῶν πόνων
σου, καὶ ταῖς τῶν δαυμάτων ἀκτίσιν, ὡς ἀλη-
θῶς φωτίζουσα Πάτερ· ἐν ἧ πάντων μνήσθητι,
τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, Χαῖρα λέγοντες οἶκος τοῦ Παντο-
κράτορος· χαῖρε τῶν Ὁσίων ἡ δόξα, καὶ τῶν
πικρῶν πάντων σωτηρία, δι' ἧς ἐθεωθήμεν, Θεο-
τόκε ἀειπάρθενε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, ἡ α'. Ὁρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκό-
που Ἀρεθουσίῳν, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Ἰωνᾶ, Βαραχισίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξ, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α'. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρακίῳ.

Εκτάσει γενναίᾳ Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχ-
θροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς
πλάνης τῶν εἰδωλῶν ἐφόρυσω.

Εκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατήσας τὰς
συναβλουσάσαι ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον
ἐχθροῦ ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ὡς Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ
Διδάσκαλος σοφῆς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν ἀπεισίστας.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Πνεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχίσιος πολλῶν, πόνων ἐπιδό-
σεσι, φωτειδῆς ἐχηματίστας· πυρὸς νι-
κήσας γὰρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τῆ δερμὴ πρὸς
Κύριον, ἀγάπη ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιε-
ζόμενος, τὰ ὅσα πάντα συντέτριφα· δια τοῦ-
το, πίστει σε γεραίρομεν.

Ἰωνᾶ δεσπέσις δεθείς, ῥαβδισμῶς ὑπήνεγκας,
καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτο-
μούμενος, καὶ βραζαίστη πίσση, συγκατακαϊό-
μενος, καὶ πρίσι δεινῶς μεριζόμενος· διὸ ἐκέ-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦμοις Βαραχίσιον πιστοὶ, Ἀδζαρον καὶ
Ἄθιβον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρ-
σῆν Ἠλίαν τε, Μάρην Σηθεῖθην (*), Μαρουθῆν
τὸν ἔνδοξον, καὶ Σάββαν Ζαυθᾶν τε, αἰταίμε-
νοι, τούτων δεήσεσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώ-
ρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
ἀλιβομένην ξυναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέ-
σβευε τῷ ἐξ αἰγῶν λαγόνῳ σου, σωθῆναι ἡμᾶς
παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πνεύφημοι Μάρτυρες.

Σταύρωσιν τὴν ἀδικίαν Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὄρασαι; πῶς τῷ ξύ-
λῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕ-
δασι; μὴ οὖν εἰσήσῃ με, εὐεργέτα μόνην εὐ-
σπλαγγχε, τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες, καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς ἡ.

Κανῶν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν
τοῖς Θεοτοκίοις.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μω-
» σῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶν, παν-
» στρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν·
» Ὅτι δεδοξασται.

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτήρα
τὸν φαιδρὸν, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ ὡς
τῆς πίστεως φωτὶ, καταυγάσαντα λαοὺς, δο-
ξαζόντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται Συμεθῆθης.

Ε'ν τῷ λειμῶν νοητῶς, τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ, ἀνατραφεῖς καὶ αὐξηθεῖς, Ἰσράρχα πρὸς αὐτόν, τῷ τῆς ἀθλήσεως ὕψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργὸς, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς δῶματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἀ Ἴνον προσοίσω τοῖς Θεῷ παρασάταις. Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν
» **Σ**ίσχυϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε,
» ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Αἴγλη φωτιζόμενοι αἰεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακάριοι, ὅλον με φωτίσατε, καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀγνωσίας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Γερολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερων, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις ἀσεβέσιν Ἀθληταί, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Οῖρος σε κατάσκιον ποτὲ, ὁ Ἀββακούμ ἐλαμφθεῖς ἐθεάσατο, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἐξ ἧς Θεὸς σωματωθεῖς ἐπέφανεν, ἀρετῇ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Τοῦ Ἰσράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερειώμαί με γενοῦ ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν
» **Σ**επὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος
» πλὴν σου Κύριε.

Εξήρανας θολερῶς, χειμάρρους τῆς πλάνης ἐπυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶ ναίματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Εχθρῶν τὴν παρεμβολὴν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἠθροίσας λόγοις σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγούνητα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Ε'ν θλίψεσι πλατυσμὸν, ἔχοντες Παρθένη τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμφυγος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Νευρέμενοι πόθῳ θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς Μακάριοι φρόνημα ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσει, καὶ νομίμως ἐστέφθητε Ἅγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στερόροτατα, τοὺς ραβδισμοὺς παμμάκαρ τῆ σώματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεινόμενος, Ἰωῆ πανόλβιε, τῶν Ἀγγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ρωννύμενος σθένει θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντουργοῦ πανόλβιε Πνεύματος, ταῖς ἀναρτήσεσι, τὸ πῦρ, ταῖς μάλιστα, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ομόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὑπερβολῇ Παρθένη χρηστότητος, καὶ σὰρξ ὠράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· ἀλλ' αὐτὸν ἐπέτευε, πάσης περιστάσεως, Παναγία ῥυσθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Κάθισμα, Ἦχος α'.

Α'θλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξαὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανῶ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἀόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρτύρων καρτεροῦς, ὑπομεινάντες πόνους, πρὸς ἄσπονον ζῶην, μετνηχθήτε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κουφίζετε, Μεγαλώνυμαι, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν· ἦν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπύρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὶ τὴν σὴν προστασίαν κερτημένοι Ἀχραν-
τε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκο-
• **Ν**ομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε
• **Σ**ωτήρ.

Εξήρανας θολεροὺς χειμάρρους τῆς πλά-
νης, καὶ τὸ ψεῦδος Μάικαρ σὺ κατεπο-
λέμησας.

Εν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλλήνων
μωρίαν, Ἱερομάρτυς Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, Ἱεράρ-
χα Κυρίου, στερόρως καθώπλισας τοῖς δι-
δάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπέρμαχος ἔσα Ἀχραντε ἡμῶν τῶν σὲ ὑ-
μνήντων, τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
• **Ο** προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανόη-
• σας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσ-
• ραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν
• ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφώνως Ἡλίαν, Σηβεθὴν καὶ Ἀβιβον,
Λάζαρον Μάρην Μαρουθᾶν, Ναρσην καὶ
Σάββαν Ζανθᾶν, καὶ τὸν Βαραχήσιον καὶ Ἰω-
νᾶν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπὲρ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

Οσίως παμμακάρι Ἰωνᾶ σε γεραίρομεν με-
τὰ γὰρ πλείστους αἰκισμοὺς, εἰς παγε-
τὸν ἀπορρίφεις, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ
Θεοῦ καταθαλάπτομενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶ-
να τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ισχῦι παμμακάρι θείκῃ Βαραχήσιε, τὰς πυ-
ρακτώσεις ἐνεγκῶν, τὰς ἐκ μολύβδου ἀν-
δρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν
ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριῶδῃ· διό σε γε-
ραίρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες, πλησθέντες τοῦ Πνευ-
ματος, πάντας σοφοὺς καὶ δυνατοὺς, πυρ-
σόκατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο,
τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα· οὓς ἐν
αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Οραῖοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε,
Μάρτυρες ἐνδοξοὶ Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγ-
ματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίατα, ἀνελλιπῶς

ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς ἀσθενείας καὶ νό-
σους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος Προφήτης Δανιὴλ ὁ τεθέαται, ἐξ
σοῦ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτμήθη ἀνευθεν
χειρὸς, συντρίψας τὰ εἰδῶλα, καὶ καθελὼν τὰ
τῶν δαιμόνων φρυγάματα, σὺ εἶ Παρθένε· διό
σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνήμεν σε Χρι-
• **Σ**τέ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα,
• καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου
• ὑπομείναντα.

Εν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων Χριστοῦ
ὡς μιμητῆς, μακροθυμίαν Ὅσιε· δι' ἧς ἐ-
ταπεινώσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Ταῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκί-
σασιν Ὅσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας·
σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντετήρησαι.

Ως στερόροι τῆς πίσεως, καὶ ἀήττητοι ὑπέρ-
μαχοι σοφοὶ, γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς
ἀπειθοῦσιν Ἅγιοι, καὶ πολεμήσι τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν πάθει, τῶν ἀνθρώπων Ἀχραν-
τε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσ-
λαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ θείᾳ χά-
ριτι ἐθέωσεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρου-
• **Ο**σίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυ-
• ρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς καρδίας
• φωτίσον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρ-
• θοδοξῶς ὑμνούντων σε.

Ομίλησας τῷ φωτί τῷ μεγάλῳ, φῶς δευτέ-
ρον, ἐγνώρισθης, ἀμαυροῦν δυσσεβούντων
προστάγματα, Ἰωνᾶ θεσπέσι· δεθεῖς σχοινίῳ
δὲ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Ιώμενος τὰ ἡμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα,
ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι·
τῆτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμάται,
πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Στρεβλούμενος Ἰωνᾶ, καὶ δακτύλους κοπτό-
μενος, ἀνέμελπες, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν γη-
θόμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε μετὰ σαρκὸς, ἐ-
χθροὺς ἀσάρκους καταπατεῖν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Θαυμαῖζουσα τὸν ἐκ ταύτης ἀρρήτως τικτὸ
μενον, ἡ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐ-
μεγάλυνε, καὶ βοῶσα ἔλεγε· Πῶς ἐν ἀγκαλῆαις
σε κατέχω, τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Τοῦ Ἱεραρχοῦ. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους
Φιλάνθρωπε καὶ μετ' ἐβουθῶ τῶν πται-
σμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

Ἀθείας ἐξήλεξας, τὴν ἀπάτην Ἀοιδίμε,
καὶ θεογονσίας τῷ φέγγει, ἀνθρώπους
ἐφώτισας.

Τῶν εἰδώλων κατέσεισας τὰ τεμένη Μακαί-
ριε, καὶ σαλευομένους ἀνθρώπους, εἰς Χρι-
στὸν ἐστήριξας.

Τοὺς συναίθλους καθώπλισας, καὶ ἐχθροὺς
ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ
κίης, βραβεῖα εἰλήφατε. Θεοτοκίον.

Πηγενεῖς ἀνυψώθημεν, ὁ ἐχθρὸς τεταπείνω-
ται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου, τόκου
σου Ἄχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
βαρα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
ἐπανόρθωσις.

Ἐνεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον· δορᾶν
γὰρ ἀφαιρούμενος, παρκαίδεμε τῆς κείρας
Ἰωάν, ἔφερες ἀνδρείως τὴν τοῦ ὄφρα, κατα-
πατῶν, θολίαν κείραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὀνοῦς σου ἀκλινῆς ἀποτμηθείσης σου, τῆς
γλώττης μένει Ὅσιε· καὶ ταῖς αἵμασιν
ἠγίασται ἡ γῆ, ταῖς ἐκκενωθεῖσι δὲ ἀγάπησιν,
τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ θεῖον Αἷμα κενώσαντας.

Ἰμνήσωμεν πιστοὶ Ἡλίαν Ἀβιβόν, Ναρσῆν
καὶ Μάρην Λαζαρον, Σηβεῖθην Μαρου-
δᾶν καὶ Ζανθᾶν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βα-
ραχήσιον, καὶ Ἰωάν, τοὺς καλλιπικαὺς καὶ
Μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Παλάτιον Θεοῦ εἰδείχθης, Δέσπονα, μετ' πάν-
των βασιλεύοντος· ὃν ἰκέτευε, ληστῶν με-
πονηρῶν, ἧδη γεγονότα καταγώγιον, ἀπακαθά-
ραι, καὶ σῶσαι με ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων,
Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἑτέρων πολλῶν.

Στίχοι.

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
Ἐπνώσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὑπνον.

Γαστήρ Κυρίλλου Δευτέρου διὰ ξίφους,
Ὡσεὶ πάχος γῆς, εἶπε Δαυὶδ, ἐφράγη.

Κεῖνται γυναῖκα βρώσειως χοίροις σκάφαι,
Γαστροὺς παθοῦσαι ῥῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Εἰκάδι ἢ δ' ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἔκον·

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ μεγάλου· ὅς, ζήλω τρωθεὶς, πολλοὺς βωμούς τῶν
εἰδώλων καθεῖλε, καὶ Ἐκκλησίας εἰδίματο. Ἰουλιανοῦ δὲ
μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολλὴν παρ-
ρησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντας, οὐ μόνον τῷ δε τῷ Ἀ-
γίῳ κακὰ ἐνεδείξατο, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις πολλοῖς, διὰ τῶν
τῶν εἰδωλικῶν ναῶν καθαίρεισιν. Ὁ δὲ Ἅγιος, μικρὸν
ὑποχωρήσας, ἐπειδὴ τινὰς ἰλοκόμενος ἐπέθετα δὲ αὐτὸν, ἐ-
πανῆκε, καὶ τοῖς μαιφόνους προῦδωνεν ἑαυτὸν. Οἱ δὲ,
λαβόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πληγὰς
αὐτῷ ἐπιθέντες, εἰς ὑπονόμεους ἐμβάλλουσι δυσώδεις.

Μετὰ ταῦτα ἐκβαλόντες αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἐκδιδάσκει τοῖς
παισὶ ταῖς ῥαφίσι κεντᾶσθαι. Εἶτα, γὰρ ἅπαν τὸ σῶμα
διάδροχον ποιήσαντας, καὶ τελοταῖον, ἐπιχρίσαντες μέλιτι,
ἐν ἀκμῇ θύρου, μετήρουν ἐν κλωδίῳ ἀνήρτησαν, ἵνα
ὄμοῦ γυμνῆ τῇ κεφαλῇ καὶ ὄλω τῷ σώματι, ἐν σταθρῇ
μισμηβρία, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο, καὶ
σφηξὶ καὶ μελίττωι, ὡς ἐπιχρίστο, εἴη τροφή. Ταῦτα
ἐδράτο, καὶ ὁ θεοπίσιος πρεσβύτερος πάσχων ἐνεκαρτέρει,
ὑπὲρ τοῦ μὴ προῖσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομήν
αὐθις τῶν καθαιρειθέντων βωμῶν· καὶ μίντοι τῇ ἐνοστάσει
νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικῶ· ὡς γὰρ εἶδον βωμάλως
καὶ νεανικῶς τὴν βάσανον ὑποστάντα, μεταβαλλομένοι, με-
τέμαθον τὴν εὐσείβειαν. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν
Φοινίκην τοιοῦτόν τι ὑποτολμᾶται.

Κυρίλλον γὰρ Δευτέρου, διὰ καθαίρεισιν τινῶν εἰδωλι-
κῶν ξοάνων, παρρησιασάμενον τὸν ἀλήθειαν, τὴν γαστή-
ρα αὐτοῦ ἀνατιμόντες, καὶ τὰ ἔγκρατα ἐξαγαγόντες, διαμαρ-
τοῖς ὀρώσιν εἰδικυνοῦ· οὐ καὶ φασὶ τοὺς μαιφόνους, τῶν
ἠκάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' ἀξίαν δίκης τυχεῖν, ἐπι-
ναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαρρῶει-
σης, καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλυθείσης δυνάμειος. Τὰ δὲ ἐν
Ἀσκάλωνι καὶ Γάζῃ γυναικῶν Παρθένων καὶ ἱερωμένων
ἀνδρῶν καθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαρρῶγίντων,
τῶν ἠκάτων δεξιμένων κριθῶν, καὶ χοίρεις ταῖντων βο-
ρᾶν, τίς ἂν ἀξίως ἐκτραφῆσαι;

Ταῦτα τῆς αἰσεβοῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῇ τεταγ-
μένων τὰ δράματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν περίοισι, ἀντὶ τῶν
ἐντεθέντων βασάνων, ἢ μακαρίστως ἢ ἀληπτος· τῷ δὲ προ-
σπιστῇ τῆς κακίας, ἢ δια φλογὸς τιμωρία, καὶ τὸ αἰω-
νίως κολάζεσθαι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἰωάν, Βαραχήσιου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα
Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐχεις Ἰωάν, καὶ σὺ γῆ, πάντως μέγαν,
Κατ' αὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Χανθὸν ζεύσης ἐκπίνει πίστεως σκύφον.

Χριστοῦ ὑπερτηθέντες ἄνδρες ἐννέα.
Σύνεσιν ἦδη τάξει ταῖς ἐννέα.

Ὁ Ἅγιος, Ἰωάν καὶ Βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ Περσί-
δος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Περσῶν, καὶ Κου-
στακτίνου Βασιλέως Ῥωμαίων τοῦ μεγάλου. Μνησχοὶ δὲ

δυντες, και το Ιωνων Μοναστηριον καταλιπόντες, ήλθον εν πόλει, Μαρμαθαχ καλουμένη· και εν αυτή κατακλι-
στους εύροντες τους Αγίους Μάρτυρας, Ζανιθάν, Λάζα-
ρον, Μαρουθάν, Ναρσην, Ήλιαν, Μάρην, Αβισον, Ση-
βεθην, και Σάββαν, περιβάλλοντες αυτούς, και προς τους
αγωνας υπήλπιον. Κατασχεθέντες δε, ήγησαν προς τους
τρεις άρχοντας Μασδράθ, Σιρω, και Μαρμισσην· ύφ'ων
παραινσεις άμα και άπειλάς δεξάμενοι, και μη πιοθέν-
τες αυτοίς, πρώτον δεσμοδύνται νόμω Περσικῷ.

Είτα, ε μιν Ίωνας ράβδοις τραχιαίς τύπτεται· και
σχοινίοις διαληφθείς, έξω που υπαίθριος τῷ κρυμῷ προς
το ταλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ο δι Βαραχήσιος, βώλους
χαλκοῦς εκπυρωθίντας κατά των μασχαλῶν δίχεται· και
άρνω επί τε τοίς βλεφαροῖς και τοίς ὤσι και τοίς λάρυγγι
των Αγίων μάλυδον καταχέουσι. Και ο μιν Βαραχή-
σιος, δεθείς τους πόδας, κρεμάται εν τῇ φυλακῇ· ο δε
Αγιος Ίωνας, τέμνεται τους δακτύλους χειρῶν και ποδῶν,
και τῆς κεφαλῆς το δέσμα αφαιρεῖται, και τήν γλωτταν
τέμνεται, και εν χαλκῷ, πίσσης μιστῷ, ἐμβάλλεται, έξ
αῦ ἀβλαβῆς διεξήλθε· και μετά ταῦτα κατασφιγγουσιν αὐ-
τόν εν κοχλίᾳ τεκτονικῷ, και συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀ-
στά· εἰθ' οὕτω πρίζουσι μίσρον, και εν λάκκῳ κρύπτουσι
βαθυτάτῳ, εν ᾧ το τέλος εδέξατο.

Ο δι Άγιος Βαραχήσιος, εἰς εξέτασιν ἀχθείς, γυμνός
σύρεται ἐπ' ἀκάνθαις, και περιπέριεται καλάμοις ὀξείσι·
και εν κοχλίᾳ βληθείς, και ὅλον το σῶμα κατακλασθείς,
και κατά του φάρυγγος πίσσαν ἐπιχειθείς βράζουσαν, ἀπέ-
δωκε τήν ψυχήν. Συγκατετίθησαν δε αὐτῶν τὰ Λείψανα,
και ἐτάφησαν άμα τοίς ἐννία Μάρτυσιν, ἐκείνων μιν τε-
λειωθέντων κατά τήν εἰκοστήν ἐσδόμην του Μαρτίου Μη-
νός, του δε Αγίου Ίωνᾶ και Βαραχησίου κατά τήν εἰκο-
στήν ἐννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη του Ὁσίου Πατρός ἡ-
μῶν και Ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδύς, Εὐστάθιε παμμακάαρ,
Χριστῷ παρίστης τῷ δι ἡμᾶς πηλίνῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Του Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν τῇ βιάτῳ ὄφθεις, ἐν πυρὶ τῷ Νομο-
» Δέτῃ, και τὸν τόκον τῆς Ἀειπαρθένου
» ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
» ὁ Θεός των Πατέρων ἡμῶν.

» **Ο**ἱ των αἱμάτων κρουνοί, τῆς ἀθλήσεώς σου
» Μάρκε, ἀπέπνιξαν τους τριστάτας τῆς
» ἀπάτης, και Δεῖον ἱάμα πᾶσιν ἔβλυσαν, τοῖς
» ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

» **Α**ἱ προσβολαὶ του ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς
» τέλος, αἱ κατά σου μηχανώμεναι, ἀήτ-
» τητε Μάρκε· σύ δε Δεόθεν δύναμιν, ἀπροσμά-
» χητον εἴληφας.

» **Θ**ῦμα σαυτὸν λογικόν, ἱερήργησας Κυρίῳ, τῇ
» μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθείς, και ἐνθεοῦ
» Κυρίλλε τελειώσεως, πυρὶ δεῖχθείς ὀλοκαύτωμα

Θεοτοκίον.

» **Ι**σχὺν και κράτος ἡμᾶς, ἐκείσαις σου Παρθέ-
» νε, τους ἀπαύστως σε Κυρία, ὡς Θεοτόκον

» ὑμνοῦντας, κατά παθῶν ἐπένδυσον, και προσ-
» βολῶν νοουμένων ἐχθρῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ε νοπήν Θεοτόκε κάμνον, κατανοοῦμεν
» οἱ πιζοί· ὡς γάρ Παῖδας ἔσωσες τρεῖς,
» ὁ ὑπερυφούμενος, κόσμον ἀνεκαίνισεν, ἐν τῇ
» γαστρὶ σου ὀλόκληρον, ὁ αἰνετὸς των πατέ-
» ρων, Θεός και ὑπερένδοξος.

» **Α**ποσκοπῶν εἰς τὸν μόνον Κύριον, σώζειν
» δυνάμενον σοφέ, οὐκ ἐφλέχθης προσομι-
» λῶν, πίσσης πυρακτώσεσι, δρόσον Δείας χάρι-
» τος, ὡ Ἰωνᾶ κομιζόμενος, ὡσπερ οἱ τρεῖς Νεα-
» νίαί ποτέ· ὄθεν ὑμνοῦμέν σε.

» **Ρ**ώμη Θεοῦ Ἰωνᾶ ῥωννύμενος, ἤνεγκας βᾶ-
» σανα πικρά· Ἡσαΐας δε ὡς τὸ πρὶν, ἔ-
» χαιρες πρίζομενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀνα-
» βῶν και δεχόμενος· Ὁ αἰνετὸς των Πατέ-
» ρων, Θεός και ὑπερένδοξος.

» **Α**δει τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα, ἡ Ἐκ-
» κλησία του Θεοῦ, μεγαλύνουσα τους μα-
» κρούς, ἀθλεις οὖς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν
» τίμιον, και προσκυνεῖ των λειψάνων νῦν, τὴν
» σορὸν ἐξ ἧς βρῦει ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

» **Σ**ὺ ἀνδρικῶς Μάρτυς Βαραχήσιε, καταπα-
» τῶν του πονηροῦ, ἀκανθῶδεις ἐπιβουλάς,
» ἔφερεις συρόμενος, και κατακεντούμενος, τοῖς
» ἀκανθῶδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων,
» Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

» **Τ**ὴν ἐν ἐμοὶ ρᾶθιμίαν Δέσποια, και νυ-
» σταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις
» σου πρὸς Θεόν, και σεπταῖς δεήσεσιν, Ἄχραν-
» τε ἀπέλασον, και μελεδοῦντά με οἴκτειρον· Ὁ
» αἰνετὸς των Πατέρων Θεός και ὑπερένδοξος.

Του Ἱεράρχου. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**μνον σοι προσφέρομεν των Ἀσωμάτων,
» ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, και
» ὑμνοῦντες λέγομεν Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
» γα τὸν Κύριον.

» **Λ**όγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, και
» αἱμάτων τοῖς ρείθροις, φαιδρῶς κατη-
» γλαῖσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σε
» ἐκσχύσαντα.

» **Α**γρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων,
» τὴν κοίμην του Χριστοῦ, ἀσινῆ φιλάτ-
» τεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ὑμνοῖς σε δο-
» ξάζουσαν.

» **Μ**ύρα εὐωδέστατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ των αἱ-
» μάτων ρείθρα, προσῆξαν τῷ Δεσπότη λέ-
» γοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ολάγαθον ἔχοντες σέ προστασίαν, Θεογεν-
νήτορ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν
βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
» ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστλβον λέγοντες· Εὐλο-
» γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ακαθέκτοισ χρώμενος ὀρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δο-
λιόφρων, καλαίμοις σου περιάπτει Παναοί-
διμε πλευραῖς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ
τάς σάρκας ξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα
δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρά, δεσμὰ τῆς
ἀθείας, ταθεῖς καὶ συντριβεῖς σου, τὰ τοῦ
σώματος ὄσα, Μάρτυς Βαραχήσιε, τὴν ἀπάτην
πᾶσαν συντριβεῖς, καὶ ὡσεὶ χοῦν λεπτύνεις,
μέλπων· Σὲ δοξάζω, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απορήσας σοῦ τῇ καρτερᾷ, ἐνστάσει ὁ πα-
ραφρων, βραζούσαις σε καταφλέγει, κα-
ταπόσει δερμῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε μελω-
δοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ιερεῖα τέλεια Θεῷ, καὶ Δύματα εὐώδη, ὁλό-
κληροι προσφοραὶ τε, προσηνέχθητε ὁμοῦ,
κραυγάζοντες Μάρτυρες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ παλαι
παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ
ἐθέωσας Ἀγνή, τῷ τόκῳ σοῦ ψάλλουσαν· Πάν-
τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός· Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ὄραθεισαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ
» τοῦ Προφήτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διήλθεν, εἰ
» μὴ Θεὸς ὁ μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις
» τιμῶμέν σε.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πά-
τερ ἀναιμάκτους, προσφέρων Κυρίῳ, καρ-
διά ἀγνωστάτη, καθαρὸν ἱερεῖον, προσήχθης δι
ἀθλήσεως.

Σὺ τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου, τοῦ
ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε

τεμῶν, ἀνθρώποις τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, κηρύξας
ἐμεγαλύνας.

Σοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβείαις, καὶ Μυστα-
γωγῶν σου ἱεσσίαις Εὐεργέτα, Μάρκου
τε καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ
ἡμᾶς τῶν Δείων χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας
ἀπορρήτου, καμφθεῖς ὁ πάντων Κτίστης,
ἐκ σοῦ Ἀγνή ἐτέχθη, καὶ φθαρέντας ἀνθρώ-
πους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ κῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασθέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ιδε φωταυγῆς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύ-
ρων ἔλαμψε σήμερον, νέφη πονηρά, τῆς ἀ-
μαρτίας σκεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα Δείῳ ἐν
Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας· ταύτην προ-
θύμως ἑορτάσωμεν.

Ὡσπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέ-
ρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπ' οὐρανόν,
ταῖς τῶν ἀγῶνων λαμπρότησιν, Ἰωνᾶ καὶ σο-
φῆ Βαραχήσιε· διό με τὸν ἐν σκότει, τῆς ἀ-
μαρτίας καταυγάσατε.

Στύλοι Ἐκκλησίας ὦφθητε, ἀπεριτρέπτως
ταύτην διαβασιάζοντες, Ἀβιβος ὁμοῦ, Ναρ-
σῆς καὶ Μάρης Ἠλίας τε, Ἰωνᾶς Σηθεήθης καὶ
Λαζαρος, καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σάββας, καὶ Μα-
ρουθᾶς καὶ Βαραχήσιος.

Ηδὴ μετ' Ἀγγέλων Ἅγιοι, παρεξηκότες θρό-
νω τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀσραπαῖς,
τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος, αὐγαζόμενοι πάν-
τας φωτίσατε, τοὺς πίσει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν
γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἧς ἐκτήσω
ταύτης κληρονομίας σου, ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν,
τῆς σὲ τεκούσης Θεόπαιδος, παρακλήσεσιν ἐ-
πικαμπτόμενος, ἵνα σε ὡς Δεσπότην, καὶ παν-
οικτίρμονα δοξάζωμεν.

Ὁ Εἰρμός. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
του Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς,
τῷ Θεῷ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια
πάνσοφε· καὶ τὴν ἐκείθεν ἀναπηγάζουσαν, χά-
ριν ἐπλήθησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν,
πάντων τὰ βουλευμάτα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρῦν
πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ
παννύχοις στάσει, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀ-
νεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπῃσιν, τὴν τούτου
μάκαρ καὶ ὠραιότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπο-
λαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνά-
δλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀναπτερώσας τὸν
νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ Πίστεως κοσμικῆς
συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν
Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτη
κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀ-
σκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δα-
κρῶν πηγαῖς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα,
τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνη, τῆς
φοβεραῖς με ρῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνω-
σον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνί-
ζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σε καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως
Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μητηρ σου, Τέκνον,
ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγαῖς ἀδίκως, πῶς
φέρεις ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθε-
νίαν καὶ τῆς φθοραῖς, ἀπαντας ρυσαίμενος, τῇ
εὐσπλαγγνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου.
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κλίμαξ πέφηνας τῶν ἀρετῶν παμμακάκαρ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**δὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
» ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, βραχί-
» νι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι
» δεδόξασται.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν
ἄνω ἀπειλήσας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὸ
διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν,
Θεοῦ οἰκείωσιν.

Λιμοῦ προσπαθεία σου λύσας τὴν νόσον, τὸν
ἄρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακάριε,
σειραῖς ἀγῶνων σου, καὶ ἀπαθείας ἔπαθλα,
ἐστέφθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Γσάγγελον φρόνημα λαβὼν θεόφρον, τοῦ κό-
σμου ἀπερρόησας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ
γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ αὐλίξῃ προφανῶς, εἰς
ταῖς αὐλοῦς μοναῖς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν
λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς
διδασκαῖς σου αὐτοῦς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς
γῆς, ἀναβιβαζέεις ζωνῶν. Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρ-
θένε θεόνυμφε, ὀρθοδόξῳ στόματι, καὶ
δόγμασι θείοις· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς,
τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
» τες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
» αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ἧ ἑστερέωσε τὴν Ἐκ-
» κλησίαν ὁ Χριστὸς, ἡν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Εὔρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀοργησίαν,
πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ
βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν Θεσπέσιε, ὑπὲρ
ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλέξας τῷ πυρὶ Μακάριε τῆς Χριστοῦ ἀγά-
πης, νοῦν μνησικακίας ἔλαμψας ἀκτίσι,
πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ράστην ὑπέδειξας ὁ-
δὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν τὸ
ἀμνησικακον.

Ηρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χά-
ριν, ὅθεν ἀποφράττεται χεῖλη καταλαλῶν,
σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγήμεθα, πρὸς
ἀρετῶν πορείαν· ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιοθδείημεν.

Θεοτοκίον.

Ησε παρθενία τίκτειν σε ὁ Προφήτης πᾶ-
λαι, ἀχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν

(* Τα χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα, πρὸς τὸ Ἰγρᾶν
διοδεύσας, τυπωθέντα καὶ ἐν τῷ Τριωδίῳ, Κυριακῇ Δ΄ τῶν
Νηστειῶν, ποίημα ὄντα Ἰγνατίου.

καὶ λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἃν ἐξιλίωσαι Ἀγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς Θεωρίας ἀπλετον βυθόνευσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπτεις αἰλωθήτους δὲ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων· ὡς Ἰωάννη, κλιμαξ ἀρετῶν, πάντα ὠθηῖναι ἰκέτευε Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν αἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προἴστατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσπαινα ἐκ σου· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσαί σε Χριστέ, Οἶμα ποθεινότητα, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βρωτῶν Υἱέ, θέλων σαυρῆσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

· **Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀβρααμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βρωῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπεγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνεδαίχθησῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νοστεία χαλινώσας τῆς γλώττης ταῖς ὀρμαῖς, ἠσυχία ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ· ὡς ὁσμήν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου, πολυέπειαν ὡς ἀχλὺν τῆς ἀμαρτίας ἐφυγες, ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

Αφθόνως ἀληθεία γλυκάνας τὴν ψυχὴν, τὴν πικρὰν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους μετοχήν· διὸ ἀσκήσει ἐνθέω καταδουλώσας, δαιμόνων δούλους Θεορόρημον Ἰωάννη, ὡφθης Μοναστῶν ὁδηγὸς ἀπλανής.

Στενεύμενος τῷ τόνῳ ἀσκήσεως στερόρως, ἀκιδίας λείλυκας τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς αἰθυμίας τὴν ἰσχὺν, Θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἰλασμόν δωρηθῆναι ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Μακάριον τὸ ἔθνος, πανώμνητε Ἀγνή, δ' ἑμῶν ἠξίωται τὸν τόκον σου πιστῶς, ὀρθοδοξία καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

· **Ν**ὺξ περιέσχε με Σωτήρ, ἀμαρτίας καὶ ἀχλὺς· διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας· Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὐσπλαγχνος, πρὸ τοῦ με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἀδύλον, τὸ τῆς ζωῆς· μου Χριστέ, ἢ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, πιανόμενος τὸν καιρὸν, αὐκ ἔδωκας χεῖλη σου, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπνηχόνισσας λιμῶ τὰ πάθη, καὶ δαίμονας ἠσχυνας· καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαίμον θανατοῖ κδονάς.

Οφθης ἀγνείας ἐραστῆς, καὶ λαγνείας μισητῆς, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγορεύσεως, καθῶν τὴν σκοτόμαναν· καὶ γὰρ ὁ θέλων καθάραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει θερμῶς, τὰ τοῦ σκοτοῦς κρυπτά.

Νῶ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ, τῇ Τριάδι λειτηργῶν, Εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς ἀπεσκοράκισσας, εἰέω φιλόπτωχε, καὶ ἀναγκαίων τῇ σπάνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς, ἢ φιλαίργυρος.

Αχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ ἄγῃς, ἰπτάθης πρὸς αὐλά, πτεροῖς ἀκτιμοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, αὐλῶς Πάτερ Χριστῷ σὺν Ἀύλοις πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εχθιστοὶ ὡφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὁμῶς, τῆς σῆς Ἀειπάρθενε, αἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες, μορφῆς τὸ εἰκόνημα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἀνωθεν πατρικαῖς θεοῖς δόγμασι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

· **Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βρωῖ· **Τ**ὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτήρ τοῦ κόσμου, κράζοντα, Δόξα σοι.

Ρώμη νήψεως ἀγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ ἀναισθητὸν καθῶν, ἐξεδίδωξας στερόρως, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὡφθης, Πάτερ νηφαλιως.

Εν αὐπνῷ προσευχῇ, τὸν φιλοῦπνον ἐχθρόν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὡφθης γρήγορος ποιμὴν, Θεοληπτε, Χριστοῦ τῆς ποιμνῆς, καὶ Διδασκαλῶν Φωστήρ.

Τοῦ καὸς τὸν ὀφθαλμόν, καθαγίσας εὐσεβῶς, ἀνυσταίκτως τῷ Χριστῷ, λειτουργεῖν διαπαντός, προέβλεψας, τὰ θεῖα κάλλη, τῆς μακαρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον.

Ναυτιῶσι σάλῳ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, καθαρῶντες εὐλαβῶς, Ὁρθοδόξων τοὺς

χορούς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένη μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς Πάτερ,
Τὰς σὰς ἀρεταῖς Δεῖς, ἔφθασας πόλε μέχρι.

Χαῖρεν Ἰωάννης τριακοστῆ ἑξαναλύων.

Οὗτος, ἑκαταῖκα χρόνων ὑπάρχων καὶ ἀγγίχων ὡν τῆ ἰγκυκλίῳ σοφίᾳ, προσενήνοχεν ἑαυτὸν ὄμμα ἱερώτατον τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀνελθὼν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἑνεκακαίδεκα (*), ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πάντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαιστρας Δεῖαν μονὴν κατελιπὼς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χωρῆ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαιῆ ἔρωτι καὶ πυρὶ Δείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἤσθη μὲν ἐκ πάντων, ἃ ἀμίμητος ἐφείται τῷ ἰπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, οἶμαι, τὸ τοῦ τόφου κίρας κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων πηγὴν ἐκείνου τίς ἂν λόγος ἐξείποι; Ἵπνου δὲ τοσοῦτου μετελάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοὸς εἰσίαν τῆ ἀγρυπνίᾳ μὴ ληθῆνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσοχὰ ἦν ἀένναος, καὶ πρὸς Θεὸν ἔρος ἀνείκαστος.

Οὗτος τοίνυν, πᾶσαν ἀρετὴν ἑξασηκῆσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλεως, καὶ τὸν Μαθητὴν, ὑπνοῦντα ἐντὶν τόπῳ ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἤδη, ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελίῳ ὧν, καὶ Πνεύματι Δεῖφ γνοῦς, τοῦ τοιοῦτου θανάτου ἐρρύσαστο, ἐπιφανεῖς αὐτῷ καθ' ὑπνοῦς, καὶ διαναστήσας εἰ ἐμμελεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ ἐν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ Ἠγούμενος τοῦ Ἁγίου Ὁρου Σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκτητον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰωνίου μετετέθη ἀνάπαυσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν Δείων καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἧτις καὶ Κλίμαξ ἱπνομαζέται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωαδ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (**), ὃν ἐπάταξεν ὁ λίων καὶ ἀπέθανεν, ὅτι ἤλεγχε τὸν Ἱεροδοῦμ ἐπὶ ταῖς θαυμάσιαι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἰλεῖται, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Ἐβρών δὲ τὸν Ἱεροδοῦμ θύοντα, ἐκά-

(*) Ἐνεκακαίδεκα ἑτῶν γεγονώς δηλαδῆ.

(**) Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ἰούδα ἦν ὁ Προφήτης ὁτος. Καὶ ἰδοὺ (λέγει ἡ Δεία Γραφή) ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθλήλ (Γ'. Βασιλ. γ', 1). Ὀνομάζετο δὲ Ἰωηλ, καὶ ἔχῃ Ἰωαδ, μαρτυροῦσης καὶ τεύτο τῆς Δείας Γραφῆς. Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλομών... Ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωηλ τοῦ ἑβρώντος περὶ Ἱεροδοῦμ υἱοῦ Ναβάτ (Β'. Παραλειπ. 2', 29). Οὐδὲ τοῦ κατωτέρου ἀνεκρομένου ψευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σημειῶται εἰς τὴν Δείαν Γραφήν, ἤγουν τὸ Ἐμβε· ἀλλ' οὐδὲ ψευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς τῶν ἀνωτέρῳ χωρίων τῆς Δείας Γραφῆς.

λασε τοῦτον καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, Ἰωαίας ἔνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὶ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξίτηναι τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροδοῦμ, ἐφ' ἧ κατασχέειν αὐτὸν, καὶ γέγονεν αὐτῆ θύρα· παρακαλίσας δὲ, ἀπικλήρει ταύτων ὑγιᾶ ὡς τὸ πρότερον. Ἵποστρίψων δὲ ὁ Ἰωαδ, παραπεισθε πρὸς τινος ψευδοπροφήτου, Ἐμβε λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ λίαντος, μὴ βρωθῆναι δὲ· καὶ ἀποθανῶν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Εὐβούλη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῆ Τέκνω,
Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος Εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἠψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνον καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελῶν, Πανεύφημε, θράσος νηπιώδους δειλίας, ὡφθης στερρόδος καὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀκαδάρτοις ἅπασιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ θαυματωσάσας σε.

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πιθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στερρόδος ἀσκήσεως, ὅς ἀποδίδωσιν εἰς φανερόν τοὺς μισθοὺς.

Πρὸς ἀοραίτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πολέμον, εδείχθης νικητῆς, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα ἐχθρόν, τούτοις κατέτρωσας. Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς Χριστέ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἐνωσιν ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεωπρεπῶς· ὅτι Θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων, ἐκ Παρθένης γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως αὐτός, κατ' ἄμφω τέλειος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ν φρίττωσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὕμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απλάστοις σου ἤθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑποῦλον, ὡς δύσχρηστον

φυγῶν, πραίων τοῖς τόποις ἐπαυλίζη σαφῶς, ὡς πράως βιώσας, Θεόφρον Ἰωάννη.

Μητέρα καὶ φύλακα πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν θείαν ταπεινώσιν ὑπέγραψας ἡμῖν· καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός, τῆς θείας ἀνόδου τὴν βάσιν κατεπήξω.

Μετέσχες τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θείου φωτισμοῦ, διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῇ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Οὐ γράφω Θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί· ἀπλή γὰρ ἀόρατος ἀνείδεος ἐστὶ· σαρκὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πιστεὶ δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

ᾠδὴ 3. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἀχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Αὐλῶ κῶ ἵπταθεις πρὸς τὰ αὐλά, θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατείληφας· καὶ τυχῶν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ἐκτενοῦς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προορᾶν τῶν μελλόντων τὴν δήλωσιν.

Καταναλώσας τὸ ἐνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς εἴη φλογὶ Ὀσιώτατε, ὅλος πῦρ ἐνέφηνας, Ἰωάννη πάνσοφε Θεόφρον· διὸ ἐκσᾶς εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἠλλοιώθης ἀλλοίωσιν.

Απνεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσει σου, πρὸς τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας Ὅσιε· διὸ νῦν δεήθητι Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ρώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας; ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς λοχείας Ἄγνη τὸ παραδόξον, καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· οὐ τὸ ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀληθές, ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληρούμεθα.

Τὸ, Φωταγωγικὸν τῆ Ἠχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, ἢ ἀ. ᾠδα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Θαυματουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν ἐγκρατεῖα καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περίδοξον, ἀρετῶν ἐπηνύξησαι, ὑψος ἀνατενόμενος, πρὸς θεωρίαν μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κατοπτριζόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νῦν τε καὶ διάνοιαν καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, ταῖς τῶν θαυματῶν αὐγᾶς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, ὀρθοδοξίας φωτὶ, ἀπαστραψίας κατηύγασας, διανοίας Ὅσιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, καὶ ταῖς Ἀρείου κόρας ἠμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ὅθεν φωστήρᾳ σε, κεκτημένοι ἅπαντες τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραιρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερέ Ὑπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ταῖς τῶν θαυματῶν ἀκτίνας ἔλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑψηλίον· δράκοντα ἐκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰατρίαν παθῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου Ναε· χαῖρε Ὄρος κατάσκιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Παραδείσει· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσ· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς...

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον δεκῆματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ πέτραι διερρήγγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἄπερ ὡς ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρῶν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραη-

» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεὶς, ἐκ βρέ-
φους θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς
Πίστews γάλακτι ἐτρέφης, ταῖς ἀρεταῖς κα-
ταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεὶς, νηστεῖαις καὶ
πόνοις, ἐχαλίνωσας τῆς σαρκός, Θεόφρον
παμμακάρ ταῖς ὀρέξεις, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρσταῖς
κατεκόσμησας.

Αστράψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶ-
σαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαιδρυ-
νας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτίσι τῶν
θαυμάτων σου. Θεοτοκίον.

Γδοῦ αἱ προρρήσεις τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ τὸ
Ἱεράς, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς· Λόγον γὰρ ἀσπό-
ρως συλλαβοῦσα, Θεογεννητορ ἀγνή ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ σερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Εὐλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος Πάν-
σοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν, οὐ περ οὐ προστρέ-
χει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὐας ἐχθρός.

Στόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχών
ἄσματα, προφητικῶς, ταῖς θεωπειθεῖσι,
πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσι.

Γύναϊα βακχεύοντα, σὺ τῇ πηγῇ σοφῶς ἐ-
θραυσας, σωφρονισμόν, τοῖς ἀγνωμονοῦσι,
παραδόξως ποιούμενος.

Οἶκος Δείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰ-
κὼν γέγονας, Ἱεραρχῶν, καύχημα καὶ
κλέος, τῶν Μαρτύρων Ἰπάτιε.

Θεοτοκίον.

Νόμοις οὐ δουλεύσασα, τοῖς μητρικοῖς Σε-
μνή τέτοκας, τὸν Λυτρωτῆν· φύσεως οἱ
νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς πίστεως δόγματα κρατύνων Ὅσιε, Πα-
τρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, τὸν Λόγον
ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποιμνὴν
ποιμάνας, ἡσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρο-
να γνώμην· διὸ νῦν μεταβάς πρὸς τὸν Χριστόν,
πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε τῷ Δεῖῳ τόκῳ σου,
ἐφθαρῆσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεῖρας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατα-
χρῆος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυ-
σωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκουα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
» **Ε**μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Η τοῦ Πνεύματος ἐλλαμψίς, Πάτερ ἐπὶ σοὶ
πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόροι δοῦλον
ἔδειξε, δαδουχοῦντα κόσμον Δείαις δόγμασι.

Τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, τὸν Εἰδωλικὸν
χειμῶνα ἠμαύρωσας, καὶ τροπαίοις τα-
πεινώσεως, ἀσεβείας θράσος κατεμάραντας.

Ακηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος
ᾠφθης Ἰπάτιε· κατοπτρεύειν γὰρ ἠγά-
πησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ος φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἀγνῆς λο-
χείας σου τὸ Μυστήριον! ὑπὲρ φύσιν γὰρ
Πανάμωμε, τὸν Δημιουργόν σου ἀπεκύησας.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» **Ἰ**τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον· ἀλλ' ἐπίσρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Επὶ ὕδωρ τῆς Δείας, Πάτερ ἀναβάσεως ἐ-
χων τὴν ἔφεσιν, καὶ τῆ Παραδείσου, τοῦ
αἴλου τοῦ κάλλος γλιχόμενος, εὐανθέσι τόποις,
συμβολικῶς ἐπανεπαύου, ταῖς ἐκεῖθεν μοναῖς
τεκμαιρόμενος.

Ταῖς αἴλοις γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεω-
ρίαις καὶ πράξεσιν, ὑλικὰς φροντίδας, ὡ-
σπερ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας, καὶ ἐν ταῖς
ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λειμῶνι, ἐπλουτίσθης
τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Επαυξήσας τὴν ποιμνὴν, Πάτερ, ἐν τῇ πόα
τῶν Δείων δογμάτων σε, ὡσπερ μάνδρας
οἶκος, σεβασμίους παμμακάρ καθίδρυσας, ἐν
οἷς εἰσελαύνων, τὰ λογικὰ θρέμματα Πάτερ,
ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ Αἰρέσεων. Θεοτοκίον.

Μὴν τίκτεϊς Παρθένος, μὴν καὶ ἀπείραν-
δος ᾠφθης Πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ
Λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἀναρχον, γα-
λουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτὸν! καὶ παρθε-
νεύεις, καὶ τοὺς ὄρους καινίζεις τῆς φύσεως.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἶ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κωσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογώδη ῥεῖθρα φωτός, Ἱερομάρτυς Ὑπά-
τις, ἀνάψας ὁ ποταμὸς, νυκτὶ δαβαίνου-
τι, τὴν τρίβον ἐδεικνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς
ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς
ὁ Θεός, ἰάσεων θησαυρὸν, τὸ ὕδωρ ἀνέ-
δειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτις, γλυκασμὸν θαυμα-
των, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, ἐργάτης ὠφθῆς Ὑπά-
τις· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ἰά-
σεων, πηγὴ ἐχρημάτισας, δαφιλεύων πᾶσι, σω-
τηρίας θεῖα κάματα. Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἀγνή, κινδύνων καὶ
περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ
ῤῥῆσαι με δέομαι· σὺ γὰρ τείχος ἀρρήκτον, καὶ
λιμὴν, καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἄθλησις τοῦ
Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλίᾳ!

Πρώτη Ὑπατίῳ βιότῃ πέρασ ἐν τριακοσῇ.

Ο ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλικῶν ἀν-
θῆσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ
Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατί-
ρων εἰς γεγονώς, ὅλος πεπληρωμένος ἦν Πνεύματος Ἀ-
γίου. Πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διά-
φορα ἐκτελέσας, γέγονε περιθότος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου, δράκων τις πόθεν τοῖς βασιλικαῖς ταμείοις
προσελάσας, ἐν οἷς ἅπας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς
τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασι-
λεῖ προξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὁπωσοῦν πλησιά-
σαι. Ἐν ἀμνηχανία τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὢν, τὸν μακάριον
τοῦτον προσκαλεῖται· ὃν παραγεγόμενον, μετὰ πολλῆς ὑ-
ποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπισαφῆσαντος ἀπαγ-
γέλλει θηρός. Ὁ δὲ Ἅγιος, εἰ δυνατόν μοι, φησὶν, ὦ
Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ συνεργῶντος, εἰ παραιτήσομαι ποιῆσαι
τὸ προσταχθέν· καὶ μὴ ἀθύμι, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ
ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόρ-
ρωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ Βασιλεὺς, Μὴ ἀσυντηρητῶς, ὦ
Πάτερ, φησὶ, τῷ θηρὶ πλησιάζης, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ
πολλοὶ πεπόνθασιν, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος·
Ἡ ἡμετέρα εὐχή, Βασιλεῦ, εὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα,
πρὸς Θεὸν δὲ σου ἡ Πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ
ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσώξαστο

ἐφ' ὄραν ἰκανῆν· καὶ ἀναστάς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κί-
λευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊάν μίσην τῆς πλατείας
ὁδοῦ, ἐν ᾗ τόκῳ ἡ στήλη τοῦ σοῦ Πατρὸς Ἰδρυται· καὶ
οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὰν
ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἀφίξιν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τούτο προ-
τάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν
ταμείων ἀνέωξε, καὶ ἅπαντας ἔφυγον· μήκροθεν δὲ τινες
εἰσώτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Ὁ
δὲ Ἅγιος, τύπτων τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπιφέρετο ῥάβδου, ἤ-
νυεν ὑδὲν, καὶ ἡ ἡμέρα ἔδη παρερχετο, καὶ πάντες ᾤον-
το θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸς
ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλισάμενος, τὴν ῥάβδον
τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβάλων, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ
Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκαλοῦθαι μοι. Καὶ ὁ δρά-
κων, ἰνδακῶν τὴν ῥάβδον, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ, ὡς ὑπὸ
τινος διωκόμενος.

Ὁ γοῦν Μακάριος, ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Βασιλείων, καὶ
πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν
ῥάβδον ἔλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ
ἄκρον ἰνδακόντα τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς,
ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γὰρ φοβερός ὁ δράκων τὴν θείαν,
ἐξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μήκος, ὡς ἕλκρον. Καὶ πλη-
σιάσας ὁ Ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα·
Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κη-
ρύσσω, εἰσελθε μίσην τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δὲ φοβερός ἐκεῖ-
νος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας
ἑαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθείς, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐν μίση τοῦ
πυρός, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δο-
ξαζόντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, ἐξεπλάγησαν, ὅτι
τοιούτου φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς, τὸν Ἅγιον δια-
φερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτῆρα τῆς
ὄψεως αὐτοῦ ἐκίλισσε σανίδι ἐντυπώσασθαι. Καὶ τούτου
γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τούτου ἀπέθετο εἰς ἀ-
ποτροπήν παντὸς ἰναυτίου. Τὸν Ἅγιον οὖν κατασπασάμε-
νος, ἀπίστειλεν οἰκαδε.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελεῖν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ
πρὸς τὸν οἰκίον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναβάτου αἰρί-
σιως, φθόνον πολὺν ὠδινῆσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει
ὁ αἰδίδιμος διέρχεσθαι στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι τόποις
παρακαθίσαντες, ἐγκεκρυμμένοι σὺν ῥοπαλοῖς καὶ ξίφεσι,
τῶ μακαρίῳ ἐκείνῳ διερχομένῳ, αἰφνιδῶν ὡς ἄγριοι θῆρες
ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνεδρας, ὁ μὲν, ξύλῳ, ὁ δὲ, λίθῳ,
ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημοῦ τὸν Ἅγιον ἠκόνηζον.
Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρη-
μνόν, ἐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγῆς ἐπέθεντο, ὡς πρὶν αἱ Ἰουδαῖοι
τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐν τῷ ποταμῷ
ρίψας ἡμιθανῆς, τὰς χεῖρας μικρὸν ὑπαπλώσας, καὶ τὰς
ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διὰρας, Κύριε, μὴ στήσης αὐ-
ταῖς, ἔλεγε, τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσ-
ευχομένου, γυνή τις ἐναγῆς καὶ ἀκαθάρτος, λίθον ἄρα-
σα μέγαν, καὶ τὸν κροταφοῦ τοῦ Ἁγίου κρούσασα, τὸ
λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο ἢ δυστοχῆς καὶ τα-
λαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἀγία ψυχὴ ἐν χερσίν ἔδη ἦν
τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγῆς ἐκείνη γυνὴ, πενητῶ πνεύματι
ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἔτυπτε στῆθος.
Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες, οἱ τοῦ φόρου κοινωνήσαντες, ὑ-
πὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ Ἀεῖφανον
τοῦ Ἁγίου ἐν ἀχυρῶνι τιμὴ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλ-
λ' ὁ γεωργός, οὗ ἂ ἀχυρῶν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ δοῦναι
τροφὴν τοῖς ἑαυτῷ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ἁσμάτων δο-
ξαλογίαν, μνηστῆς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρὸς.

Τούτω ἀνεμαθόντες οἱ εἰκότερες τῆς Πόλεως Γαγ-
γρῶν, συνήχθησαν ἐκεῖσι, καὶ κοινῇ θρημώσαντες, ἔλαβον
τὸ Ἅγιον Ἀεῖφανον· καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πό-

λει, κατίθεντο ἐν ἐπιστομῶν τόπῳ. Ἡ δὲ γυνὴ Ἰθούσα, καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ, δι' οὐ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, τοῦ Δεῖου Λιψάνου κατατιθέντος, εὐθὺς ἰάθη, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἁγίου φονεῖς, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου κηδεῖα τιλοθίντων Σαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς, τῷ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
Χώραν ἐτοιμαῖζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν διδάσκων, συσχεθεῖς, προσήχηθη Μαρκιανῷ Ἰπάτῳ· καὶ περὶ ὧν κηρύττει ἐρωτηθεῖς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τῷ Θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ τὰ ληρώδη τῶν Ἑλλήνων διήλεγξεν. Ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρουρᾷ κατακλείεται. Ἀνετίγκας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξίτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντες τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ Ἄγιος τῆς εἰρκτῆς· καὶ περιήει, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν Σαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διακρίψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Ἀυδᾶ Ἐπισκόπου, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχύν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.

Ἀθλητικῷ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κenoὶ βάρους.

Ἐν τοῖς ὄνυξι καλάμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράψουσιν ἄνδρες ἐννέα.

Ζῶων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία·
Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαῖ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἐνθεν λαβῶν. Αὐδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἰδῶσι ἀρετῶν κηκοσμημένος, οὗτος, ἔτι τῷ Δεῖῳ χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, ταυτίσσει τὸν ναόν, ἵνα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ἐλάτρευον, κατέλυσε. Τούτου ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθὼν, μετεστειλάτο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν ἠπίως τὸ πραχθεῖν ἠτιάσατο, καὶ τὸ Πυρεῖον εἰκοδομηῆσαι προσέταξεν. Ἐκείνους δὲ ἀντιλέγοντος, καὶ τούτου φράσαι ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πάσας τὰς Ἐκκλησίας καταλύσειν ἠπέλιπεν, καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἷς ἠπέλιπεν, πρῶτον τὸν Δεῖον ἄνδρα ἀναιρηθῆναι κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, ἰχάρη λίαν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἰδέξατο.

Τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζῆλον τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπὸ τινῶν καταγιγδων, ῥιπιζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπιτηρείας τοῖς εὐσεβεῖσι προσήνεγκεν· καὶ παντοίαις βασάνοις πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ παρέδωκαν· καὶ ὑπερορίας μακρᾶς, καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις πολλοὶ ἐξ αὐτῶν

προσημλήσαντες, τοῦ ζῆν ἀππλάγησαν ἐν διαφόροις θανάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἢ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τῆν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ὁρμισθῆς τις ἦν, τῶν ἀγαθῶν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Ἀχαιμενιδῶν, Ἐπαρχὸν ἰσχυρῶς κατέρα (*). Τούτου μεμαθηκώς, πρὸς ἑαυτόν ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποιηκέτα Θεόν. Ὁ δὲ ἔφη· Μῆ μοι γίνοιτο, εἰ καὶ παιδευόμενος, ῥαδίως τὸν τῶν ὄλων Θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, Σαυμάσας τὴν τούτου παρρησίαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιοματῶν, τὸν δὲ γυμναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς οδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, περιζώματι μόνον χρωόμενον. Πολλῶν δὲ διελευσῶν ἡμερῶν, διακλύψας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμιείου, εἶδε τὸν ἀριστὸν ἐκείνου ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας ἀναμνησθεῖς, μετεκαλέσατο· καὶ χιτωνίσκον, ἐκ λίνου πεποιημένον, ἐκελεύσατο ἐνδύθῆναι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς, ὡς ὑπὸ τῆς προτίρας τάλαιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγεννημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἀππλάγης τῆς εἰδοῦς ἐκείνης τῷ ἀρνεῖσθαι τὸν Τίεν τοῦ τέκτους; Ὁ δὲ, ζῆλον πλησθεὶς, διέβρηξε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέβριψεν ἑπιπέπων· Διὰ τούτου με οἴη τῆς εὐσεβείας ἐκοτήσισσαι; ἔχει τὸ δῶρόν σου μετὰ τῆς ἀσεβείας. Τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς διασαμίνος, γυμνὸν τούτου τῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ θανάτῳ παρέδωκε.

Βενιαμὶν δὲ τινα Διάκονον συλλαβὼν, καθείρξεν ἐν φρουρᾷ. Δύο δὲ διεληλυθόντων ἐτῶν, Ῥωμαίων πρεσβευτῆς ἀφίκετο περὶ τινῶν ἄλλων πραγμάτων πρεσβυῶν. Καὶ τούτου μαθὼν, ἤτησε τὸν Βασιλέα τὸν Διάκονον ἀφείθῆναι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμὶν, μηδεμίαν τῶν Μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προσέσειν τὸ σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτῆς φυλάξειν ταῦτα τὸν Βενιαμὶν ἐπηγγέλατο· ὁ δὲ Βενιαμὶν, ἀκούσας τῶν τῷ πρεσβευτοῦ παραινέσεων, ἄδύνατον, ἔφη, γενέσθαι· ὡς πόσης τιμωρίας ἀξίον ἀποκρύψαι τὸ τάλαντον. Καὶ τούτου οὐ καταγνοῦς ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφείθῆναι· ἐκείνος δὲ τὰ συνήθη τελῶν ἦν.

Ἐνταῦτο δὲ διελθόντος, ἐμνησθῆ τῷ Βασιλεῖ, ὅς προσαχθῆναι τούτου προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτόν, ἔφη πρὸς αὐτόν ὁ Βασιλεὺς, τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ καὶ μυρίοι θανάτοις αὐτὸν παραδώσει, τὸν Βασιλέα τῷ παντός καὶ Δημιουργῶν οὐκ ἀρνήσεται. Ἐπὶ τούτου χαλεπήνας ὁ Βασιλεὺς, εἰκοσι καλάμους ὀξύνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξι προσέταξεν ἐμπαρῆναι. Ὡς οὖν παίγιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενος, ἕτερον καλάμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσώθῆναι· καὶ τούτου συγνώως εἰσάγων καὶ ἐξάγων, ἀρρήτους καὶ ἀφορήτους ἀλγηδόνας ἐργάζετο. Μετὰ δὲ τῶν τοιαύ-

(*) Παλαιὰ καὶ ἐπίσημος φυλὴ τῶν Περσῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιμενίδαι, τοῦ Ἀχαιμενέως ἀπόγονοι. Ἦν δὲ ὁ Ἀχαιμενὴς ἀρχαῖος τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. α. 125. ζ'. 11).

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ὁρμισθῆς ἑορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ'. Νοεμβρίῳ, Ἀχαιμενίδης μόνον καλούμενος ἐκεῖ, τῷ πατρωνυμικῷ ὀνόματι, ὅπου λέγει ὁ Συναξαριστής, ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, καὶ οὐχὶ μαρτυρικῶς, ὡς ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ὀνομάζει αὐτὸν Ὁρμισθῆν, ἐνταῦθα δὲ συναριθμεῖ μετὰ τῶν Μαρτύρων. Ἄλλὰ καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμὶν Διάκονος ἑορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν ιγ'. Ὀκτωβρίῳ.

την τιμωρίαν, ράβδον παγῆαν, ἔχουσ πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἔδρας ἐκίλευσε· καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρίδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ Θηριώδης εἰργάσατο, οὐδὲν ἦπτον, ἢ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χρεὶ θαυμάζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τεύς γὰρ πολέμους τούτους, εἰρηκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀήττητον· καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφέλιαν. Ὁθεν καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, οἱ ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἰδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ὡς ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Ο**δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Απορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς Ἱεράρ-
» χα παρὰ Χριστοῦ γεγονώς, ἐφώτισας
» τὸν κόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδά-
» ξας βοᾶν εὐσεβῶς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Απογνωσεως βρόχους, ὁ βυθῷ ἀπιστίας ἀ-
» ποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν,
» εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν· ἦν περ
» ἀστράψας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάτον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἄγνην Θεοτό-
» κον καὶ προστασίαν ἡμῶν, δι' ἧς τὰς ἐπι-
» ρείας, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ
» λέγομεν· Εὐλογημένη Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» **Τ**στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
» περυσοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς τῇ Τριάδι, ἀ-
» ναφέρων θυσίας Παμμακάρα, γέγονας Κυ-
» ρίῳ σφαίγιον Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βίαψας στολήν τῷ αἰκείῳ,
» Θεοφόρε αἵματι προθύμως, στέφανον ἐδέ-
» ξω διπλοῦν Ἱερομάρτυς.

Ὡς Μαθητῆς, οἰά περ Χριστοῦ ἐκμμήσει,
» συμπαθείας θνήσκων ὑπερνήχου, σοῦ
» τοὺς ἀνδροφόνους τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Λόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπὲρ λόγον·
» καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθευεῖς· πάντα
» ὑπὲρ φύσιν τὰ σὰ Θεογεννήτορ!

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
» χίαι μεγαλύνουσιν.

Μωσεία εἰκονίζων ταῖς ἀρεταῖς, ὑπερήλα-
» σας τοῦτον τῷ θαύματι· ράβδῳ τῇ σῆ,
» πλήξας γὰρ τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ὡς ἐν ἀγ-
» γίστρῳ εἰλκυσας, Πάτερ ἐκ ταμείων Βασιλι-
» κῶν, πυρὶ καταναλώσας, ὡς ὄργανον κακίας,
» ὀρθοδοξία κραταιούμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ὑπὸ
» τῶν μαιφόνων Ὑπάτιε, ρεῖθροις τῶν σῶν,
» ἐπνίξας αἱμάτων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβάτου τὰ
» ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφῆ, τοῖς
» πταίουςι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν
» ὀφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύση ἱκετεῦν ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα
» καὶ Μάρτυς Ὑπάτιε, τῷ Ποιητῇ, πάν-
» των καὶ Δεσπότη παρεστηκῶς, ἐκ πειρασμῶν
» καὶ θλίψεων, ῥύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ,
» τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελω-
» δίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ
» τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς
» βουλαῖς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν
» δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον, ἀκράδαντον
» ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κρα-
» ταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ
» τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ
» Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι συνήθως, καὶ ἡ ἀ. Ὡρα μετὰ
» μετаноιῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

